

MANONMANIAM SUNDARANAR UNIVERSITY

**DIRECTORATE OF DISTANCE AND
CONTINUING EDUCATION TIRUNELVELI-
627012, TAMILNADU**

B.Com Second Year (Third Semester)

வங்கிச் சட்டமும் நடைமுறையும்

(From the Academic Year 2021-22)

Prepared by
Mr.P.Murugan.,M.Com.,SET.,(Ph.D)
Assistant Professor
Department of Commerce
MS University College,
Nagampatti

Most student friendly University-Strive to Study and Learn to Excel

For More Information Visit : <https://www.msuniv.ac.in>

பி.காம்.- மூன்றாம் பருவம்

வங்கிச் சட்டமும் நடைமுறையும்

Objectives:

1. To create an idea of modern banking
2. To familiarise the students with the banking activities

Unit I:

Banker and Customer Relationship between banker and customer-General and special relationship - Rights of the banker - Negotiable instruments-promissory note, Bill of Exchange & Cheque (Meaning & Features) Proper Drawing of the cheque crossing (Definition & Types)- Endorsement (Definition & Kinds) - Material alternation

Unit II:

Banking System Indigenous Bankers-Commercial Banks - Co-Operative Banks - Land development banks-industrial development banks - NABARD -EXIM Bank-Foreign Exchange Banks

Unit III:

Traditional Banking- Receiving Deposits -General Precautions-kinds of deposits-fixed -current-saving-recurring and others-lending loans and advances-principles of sound lending-forms of advances-loan, cash credit, overdraft and purchasing and discounting of bills. mode of charging security-lien, pledge, mortgage, assignment and hypothecation

Unit IV:

Modernized Banking -Core banking - Home banking - Retail banking - Internet banking - Online banking and Offline banking - Mobile banking -Electronic Funds Transfer - ATM and Debit Card - Smart Card - Credit Card - E-Cash-Swift-RTGS.

Unit V:

Reserve Bank of India- Functions of Reserve Bank of India - Methods of Credit Control.

Text Books

1. K.C. Sherlekar, Banking Theory Law and Practice, Himalaya Publishing House.
2. E.Gordon and K.Natarajan, Banking Theory Law and Practice, Himalaya Publishing House.

Reference Books

- 1.S.N.Lal, Banking Theory Law and Practice.
2. M.C.Tannen, Banking Theory Law and Practice. LexixNexix Vutterworth, Nagpoor.
3. S.S.Gulshan and Gulshank Kapoor, Banking Theory Law and Practice
4. S. Guruswamy, Banking Theory Law and Practice-3rd Edition, Vijay Nicole Imprints Private Limited, Chennai.

வங்கிச் சட்டமும் நடைமுறையும்

பொருளடக்கம்

அலகு	பாடம்	பக்கம்
1	வங்கியர் வாடிக்கையாளர் உறவுகள்	1
2	வங்கிகளின் தோற்றம்	29
3	பாரம்பரிய வங்கியியல்	54
4.	வணிக வங்கி	93
5	இந்திய ரிசர்வ் வங்கி	139

அலகு 1

வங்கியர் வாடிக்கையாளர் உறவுகள்

வங்கியர் இலக்கணம்:

மாற்று ஆவணச்சட்டம் 1881 பிரிவு 3ன்படி "வங்கியர் என்பவர் ஒரு தனிநபர், நிறுமம் அல்லது நிறுவனம் வங்கியராகச் செயல்படுவதாகும்."

ஒரு வங்கியர் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செயல்களை மேற்கொள்ளுபவராகும்.

- வைப்புகள் பெறப்படுதல்.
- வைப்புத் தொகைகளைக் கேட்கும் போது திருப்பிக் கொடுத்தல் மற்றும்
- வாடிக்கையாளர்கள் செலுத்தும் காசோலைக்குப் பணம் வசூலித்துக் கொடுத்தல் கீழ்காண்பவற்றைச் செய்யாத நபர் அல்லது கூட்டமைப்பு அல்லது வேறு வகை அமைப்பு வங்கியர் அல்ல"

சர்ஜான் பேஜட்டின் கூற்றுப்படி "தன்னுடைய வாடிக்கையாளர்களுக்காகக் வைப்புத் தொகை கணக்குகளை ஏற்றல், நடப்புக் கணக்குகளை ஏற்றல், காசோலைகளை வழங்குதல் மற்றும் வாடிக்கையாளர் விடுத்த காசோலைக்குப் பணம் வழங்குதல், கீறலிடப்பட்ட அல்லது கீறலிடப்படாத காசோலைகளை வசூலித்தல்.

வாடிக்கையாளர்:

பொருள்:

எந்த ஒரு நபர் வங்கியில் வைப்புக் கணக்கு தொடங்கியுள்ளாரோ அந்த நபர் தான் வாடிக்கையாளர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

இலக்கணம்:

சர்ஜான் பேஜட் என்பவர் வாடிக்கையாளர் என்ற சொல்லுக்குரிய இலக்கணத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

- ஒரு நபர் வங்கியில் வைப்புக் கணக்குத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும்.
- வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்குமிடையே நடவடிக்கைகள் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.
- நிகழ்ந்துள்ள நடவடிக்கைகள் வங்கித் தொழில் தொடர்பான நடவடிக்கைகளாகயிருக்க வேண்டும்.

வங்கித் தொழில் என்பது வைப்புகளைப் பெறதல் கடன் வழங்குதல் காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலித்தல் மற்றும் துணைப் பணிகள் புரிவதாகும். வாடிக்கையாளர் என்பவர் வங்கியரிடம் கணக்கு வைத்திருக்கும் நபராகும்.

ஒரு வாடிக்கையாளரை உருவாக்குவதற்கு ஒரு நடவடிக்கை மட்டும் போதுமானதாகும். கூட்டாண்மை நிறுவனங்கள். நிறுமங்கள். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் அரசு துறைகளும் ஒரு வங்கியரின் வாடிக்கையாளராகலாம்.

வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்குமிடையே உள்ள பொது உறவுகள்:

ஒரு நபர் வங்கியில் வைப்பு கணக்கு தொடங்கிய உடன் அவர் அவ்வங்கியின் வாடிக்கையாளராக மாறி விடுகிறார். வங்கியர் கடனாளியாகவும் வாடிக்கையர் கடனீந்தோராகவும் கருதப்படுகிறார். இது தவிர ஒரு வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் முகவராகவும். பொறுப்புரிமையாளராகவும், ஒப்படைவு பெறுபவராகவும், சலுகைக் கடனாளியாகவும் செயல்படுகிறார்.

A. கடனாளி, கடனீந்தோர் உறவு முறை:

இது ஒரு தொடக்க உறவு முறையாகும். வாடிக்கையாளரின் கணக்கு வரவிருப்பு காண்பிக்கும் போது வாடிக்கையாளர் கடனீந்தோராகவும் வங்கியர் கடனாளியாகவும் விளங்குகிறார். மாறாக, வாடிக்கையாளரின் கணக்கு வங்கியரின் ஏட்டில் பற்றிருப்பு காண்பிக்குமானால் வாடிக்கையாளர் கடனாளியாகவும் வங்கியர் கடனீந்தோராகவும் விளங்குகிறார்.

கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளில் வங்கியர் மற்றும் வாடிக்கையாளர்களுக்குமிடையே உள்ள கடனாளி மற்றும் கடனீந்தோர் உறவு முறை சாதாரண கடனாளிக்கும் கடனீந்தோருக்குமிடையே உள்ள உறவு முறையிலிருந்து வேறுபடுகிறது.

1. திரும்பப் பெறுதல்:

சாதாரண வணிகக் கடனில் குறிப்பிடப்பட்ட காலத்திற்குள் அல்லது நிபந்தனைகளின் படி கடனாளி கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் ஆனால், வாடிக்கையாளர் வங்கியில் வந்து பணம் கேட்கும் போது மட்டும் பணத்தை வங்கியர் திருப்பிக் கொடுத்தால் போதுமானதாகும்.

2. பணம் கோரும் இடம்:

சாதாரண வணிகக் கடன்களைப் பொறுத்த வரையில் கடனாளி கடனீந்தோரிடம் பணம் திரும்பச் செலுத்துவதற்கு என்று குறிப்பிட்ட இடம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டாம். ஆனால், வாடிக்கையாளர் வங்கியில் சென்றுதான் பணத்தைக் கோர வேண்டும்.

3. பணம் கோரும் நேரம்:

சாதாரணக் கடனில் பணம் கோருவதற்கான குறிப்பிட்ட நேரம் வரையறுக்கப்படவில்லை. ஆனால் வாடிக்கையாளர் வங்கியின் அலுவல் நேரத்தில் தான் பணத்தைக் கோர வேண்டும்.

4. பணம் கோரும் முறை:

சாதாரணக் கடனில் பணம் கோருவது எழுத்து மூலமாகவோ அல்லது வாய்ச்சொல் மூலமாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் வாடிக்கையாளர் வங்கியரிடம் எழுத்து மூலமாகப் பணம் கோர வேண்டும்.

வாடிக்கையாளர் தனது பணத்தின் பாதுகாப்பு கருதி வங்கியில் செலுத்துவதால் வங்கியர் பொறுப்புரிமையர் நிலையில் செயல்படுகிறார். என்று கருதக் கூடாது. ஏனெனில் வாடிக்கையாளர் வங்கியில் செலுத்திய

அதே பணக்காகிதங்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. எனவே, கடனாளி, கடனீந்தோர் உறவு முறை நிலவுகிறது.

ஒரு வாடிக்கையாளர் வங்கியில் பணம் செலுத்தும் போது வங்கியரிடம் எந்தவிதமான பிணையங்களும் பெறப்படுவதில்லை. எனவே, வாடிக்கையாளர் பிணையில்லா கடனீந்தோராகக் கருதப்படுகிறார். ஆனால், ஒரு வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய வங்கிக் கணக்கிலிருந்து மேல்வரைப் பற்று வசதி பெற்றிருக்கலாம். அவ்வாறு பெறப்பட்டுள்ள மேல்வரைப் பற்றுத் தொகைக்குப் பிணையங்கள் கொடுக்க வேண்டும். இச்சூழ்நிலையில் வங்கியர் பிணைக் கடனீந்தோராகக் கருதப்படுகிறார்.

வங்கியர் ஒரு சலுகைக் கடனாளி என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். மற்ற கடனாளிகளைப் போல் அல்லாமல் ஒரு வங்கியர் சில சலுகைகளை அனுபவித்து வருகிறார். அவ்வாறு சலுகை அனுபவித்தால் சலுகைக் கடனாளி என்று வங்கியரை அழைக்கிறோம். வங்கியர் வாடிக்கையாளரிடம் அனுபவிக்கக்கூடிய சலுகைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அ) வாடிக்கையாளர் (கடனீந்தோர்) வங்கிக்கு (கடனாளி) சென்று வங்கி வைப்புத் கணக்கிலிருந்து பணம் எடுக்க வேண்டும் என்று எழுத்து வடிவில் தெரிவிக்க வேண்டும். ஆனால், சாதாரண கடனாகயிருந்தால், கடனாளி கடனீந்தோரிடம் போய் பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும்.

ஆ) வாடிக்கையாளர் (கடனீந்தோர்) வங்கிக்குச் சென்று வங்கி அலுவல் நேரத்தில் தான் செலுத்திய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்குமாறு கோர வேண்டும். ஆனால், சாதாரண கடனாகயிருந்தால் எந்தவித நேரமும் குறிப்பிடப்படுவதில்லை

இ) வாடிக்கையாளரிடம் (கடனீந்தோர்) பெறப்படும் வைப்புத் தொகைக்கு எந்தவிதமான பிணையமும் வங்கியரால் வழங்கப்படுவதில்லை. ஆனால், வங்கியரிடம் வாடிக்கையாளர் அதிக மேல் வரைப் பற்றுத் தொகை பெற்றிருந்தால் பிணையங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஈ) ஒரு வாடிக்கையாளர் ஒரு வங்கிக் கிளையில் இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட வைப்பு கணக்குகளை வைத்திருந்தால் அக்கணக்குகளை ஒரே கணக்குகளாக மாற்றும் உரிமையை வங்கியர் பெற்றிருக்கிறார்.

உ) வரையறு சட்டத்தின் படி ஒரு கடன் கொடுக்கப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் கடனாளியிடமிருந்து பணம் திரும்பப் பெற வேண்டும். அவ்வாறு திரும்பப் பெறவில்லையானால் அக்கடனைக் கடனாளியிடமிருந்து வசூலிக்க முடியாது. ஆனால் வங்கி வைப்புத் தொகையைப் பொறுத்த வரையில் 10 ஆண்டுகளுக்குள் வசூலிக்கப்பட வேண்டும். இல்லையெனில் வராக்கடனாக மாறிவிடும்.

ஒரு வாடிக்கையாளர் (கடனீந்தோர்) வங்கியில் உள்ள தன்னுடைய வைப்புக் தன்னுடைய விருப்பத்திற்கிணங்க எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் முடித்துக் கணக்கை கொள்ளலாம். ஆனால் ஒரு வங்கியர் (கடனாளி) வாடிக்கையாளரின் (கடனீந்தோர்) கணக்கை முடிக்க வேண்டுமானால் வாடிக்கையாளரின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும்.

B. ஒப்படைவு பெறுபவராகச் செயல்படுகிறார்:

ஒரு வங்கியர் வாடிக்கையாளரிடம் ஒப்படைவு பெறுபவராக விளங்குகிறார். ஒப்படைவு என்பது ஒரு பொருள் அல்லது சரக்குகள் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக ஒரு நபரிடமிருந்து மாற்றப்பட்டு நோக்கம் முடிந்தவுடன் மீண்டும் அப்பொருள் திரும்பி மாற்றப்படுவதாகும்.

ஒப்படைவு என்பது கீழ்க்கண்ட தன்மைகளைப் பெற்றிருக்கப்பட வேண்டும்.

- பொருட்களின் உரிமை மாற்றப்படாமல் உடைமை மட்டும் மாற்றப்படுதல்.
- ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக மாற்றப்படுவதாகும்.
- பொருட்களை மாற்றுபவர் ஒப்படைவு செய்பவராகவும் பொருட்களை பெறுபவர் ஒப்படைவு பெறுபவராகவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

- குறிப்பிட்ட நோக்கம் முடிவடைந்த உடன் பொருட்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஒரு வாடிக்கையாளர் பாதுகாப்பு கருதி தன்னுடைய தங்க நகைகள் ஆபரணங்கள் மற்றும் முக்கியமான ஆவணங்களை வங்கியரிடம் ஒப்படைவு செய்யலாம். வங்கியர் ஒப்படைவு பெறுபவராகவும் வாடிக்கையாளர் ஒப்படைவு கொடுப்பவராகவும் செயல்படுகிறார்கள்.

ஆனால் வைப்புத் தொகையைப் பொறுத்த வரையில் வங்கியர் ஒப்படைவு பெறுபவராகச் செயல்படுவதில்லை. ஏனெனில்

அ) செலுத்திய பணத்தின் உரிமை மாற்றப்பட்டுவிடுகிறது.

ஆ) வாடிக்கையாளர் செலுத்திய பணக் காகிதங்களுக்கு ஒத்த பணக் காகிதங்களை கொடுக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயமும் கிடையாது.

ஒப்படைவு முறையில் வங்கியர் வாடிக்கையாளரிடமிருந்து பொருட்களைப் பெற்றிருந்தால் பொருட்களில் எவ்விதமான மாற்றமுமின்றி வாடிக்கையாளருக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்.

c. வங்கியர் ஒரு முகவராகச் செயல்படுதல்:

கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகளில் வங்கியர் ஒரு வாடிக்கையாளரின் முகவர் என்ற உறவு நிலையில் செயல்படுகிறார்.

அ) பங்குகள் மற்றும் பிணையங்களை வாடிக்கையாளர்களின் பேரில் விற்பனை செய்தல் அல்லது வாங்குதல்.

ஆ) வாடிக்கையாளர்களின் காசோலைக்குரிய பணத்தை வட்டி, பங்கு ஆதாயம் போன்ற பெறுதல்களை வாடிக்கையாளர்களின் பேரில் பெறப்பட்டு வாடிக்கையாளர்களின் கணக்கில் வரவு வைத்தல் மற்றும்

வாடிக்கையாளர் செலுத்த வேண்டிய காப்பீட்டு முனைமம் அழைப்புப் பணம் வாடிக்கை மற்றும் சந்தா தொகை போன்றவற்றை வாடிக்கையாளரின் பேரில் செலுத்துதல்

D. வங்கியர் பொறுப்புரிமையராகச் செயல்படுதல்:

ஒரு சில சூழ்நிலைகளில் ஒரு வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் பொறுப்புரிமையர் என்ற உறவு நிலையில் செயல்படுகிறார்.

பணத்தின் பாதுகாப்பிற்காக வாடிக்கையாளர் வங்கியரிடம் வைப்புத் தொகையை ஒப்படைக்கிறார். இது போல், வாடிக்கையாளர் தனக்கு வந்துள்ள காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலிக்குமாறு காசோலையை வங்கியரிடம் சமர்ப்பிக்கிறார். காசோலைக்குரிய பணம் வசூலிக்கப்பட்டால், வசூலிக்கப்பட்ட பணம் வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுகிறது. மாறாக, காசோலை மறுக்கப்பட்டால் மறுக்கப்பட்ட காசோலை வாடிக்கையாளருக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது.

வங்கியர் பொறுப்புரிமையாளராகச் செயல்பட்டால். பெறப்பட்ட பொருட்களில் ஏற்பட்ட இலாபம் அல்லது நட்டம் அனைத்திற்கும் வாடிக்கையாளரிடம் கணக்கு காண்பிப்பதோடு அனைத்தையும் வாடிக்கையாளரிடம் கொடுக்க வேண்டும்.

ஆனால் ஒரு சில சூழ்நிலைகளில் வங்கியர் பொறுப்புரிமையராகச் செயல்பட முடியாது

அ) வைப்புத் தொகை பெறப்பட்ட பின் ஏற்பட்ட இலாபம் அனைத்திற்கும் கணக்கு காட்டப்படுவதில்லை.

ஆ) வைப்புத்தொகை மூலம் பெறப்பட்ட அனைத்து இலாபத்தையும் வங்கியர் வாடிக்கையாளரிடம் கொடுப்பதில்லை.

வங்கியரின் உரிமைகள்

பொதுவாக ஒரு வங்கியர் கீழ்க்கண்ட உரிமைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்.

1. பற்றரிமை செலுத்தும் உரிமை.
2. இதர கட்டணம் வசூலிக்கும் உரிமை.

3. கூட்டு வட்டி வசூலிக்கும் உரிமை
4. ஈடுகட்டிக் கொள்ளும் உரிமை.
5. கணக்கு முடிக்கும் உரிமை.
6. செலுத்ததற்குரிய பணத்தை சரிகட்டும் உரிமை

1. பற்றரிமை செலுத்தும் உரிமை.

வங்கியரின் பற்றரிமை என்ற உறவு வாடிக்கையாளருக்கும் வங்கியருக்குமிடையே உள்ள சிறப்பு அம்சமாக விளங்குகிறது.

பற்றரிமை என்பது ஒரு கடனாளி தனது கடனைத் திருப்பி செலுத்தும் வரை கடனாளியின் பொருட்களின் உடைமையை கடனீந்தோர் வசம் நிறுத்தி வைக்கும் உரிமையாகும். கடனீந்தோர் கடனாளியின் பொருட்களைத் தமது வசம் வைத்திருக்கும் உரிமையை உடையவராகயிருக்கிறார். ஆனால், கடனாளியின் பொருட்களை விற்பனை செய்யும் உரிமை கடனீந்தோருக்குக் கிடையாது.

பற்றரிமை இரண்டு வகைப்படும்.

- பொதுப்பற்றரிமை
- தனிப்பற்றரிமை

பொதுப்பற்றரிமை

பொதுப் பற்றரிமை என்பது ஒரு வாடிக்கையாளர் கொடுக்க வேண்டிய அனைத்து கடன்களுக்காகவும், வாடிக்கையாளர் வங்கியரிடம் கொடுத்துள்ள பொருட்கள், பத்திரங்கள் மற்றும் பிணையங்கள் அனைத்தையும் வங்கியர் தன் வசம் நிறுத்தி வைக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருப்பதாகும். இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம் 1872. பிரிவு 171ன் படி ஒரு கடனாளி கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகைக்காக கடனீந்தோரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள கடனாளியின் பொருட்கள் அனைத்தையும் கடனீந்தோர் நிறுத்தி வைக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருப்பது தான் பொதுப் பற்றரிமையாகும்.

தனிப் பற்றுரிமை

தனிப்பற்றுரிமை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கடன் தொகைக்காக ஒரு குறிப்பிட்ட பொருட்கள் அல்லது ஆவணங்களில் மட்டும் பற்றுரிமை செலுத்துவதுதான் தனிப் பற்றுரிமை என்று அழைக்கப்படுகிறது. எ.கா: ஒரு மிதிவண்டி (சைக்கிள் பழுது பார்ப்பதற்காக ஒப்படைக்கப்படுகிறது. பழுது பார்ப்புச் செலவு கொடுக்கப்படும் வரை மிதி வண்டியைத் தன்வசம் (பழுது பார்ப்பவர்) வைத்துக் கொள்ளும் உரிமைதான் தனிப்பற்றுரிமை என்று கருதப்படுகிறது.

2. இதர கட்டணம் வசூலித்தல்:

வருமானம் இல்லாத கணக்குகள் அல்லது சேவைகளுக்கு இதர கட்டணம் வசூல் செய்யும் உறவு நிலையில் வங்கியர் செயல்படுகிறார். சுருக்கமாகக் கூறின் வங்கியரின் சேவைக்காக வங்கியர் வாடிக்கையாளரிடம் வசூலிக்கும் தொகை தான் சேவைக் கட்டணம் என்றும் இதர கட்டணம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

வங்கியர் தன்னுடைய சேவைக்காக வசூலிக்கும் சேவைக் கட்டணங்களில் ஒரு சில இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. வசூலுக்காக ஆவணங்கள் சமர்ப்பித்து பணம் வசூலித்தால், வங்கி கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.

- நடப்பு கணக்காயிருந்தால், ஒவ்வொரு பக்கத்திற்கும் சேவை கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.
- வங்கிப் பணவிடை கொடுக்கப்படும் போது வங்கிக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.
- ஒரு காசோலை வசதி உள்ள சேமிப்பு கணக்கில் குறைந்தளவு இருப்புத்தொகை பராமரிக்கப்படாமலிருந்தால், இதர கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.

3. கூட்டு வட்டி வசூலிக்கும் உரிமை:

ஒரு வாடிக்கையாளர் வங்கியரிடம் கடன் பெற்றிருந்தால் வங்கியர் கடனீந்தோராகவும் வாடிக்கையாளர் ஒரு கடனாளியாகவும் செயல்படுகிறார்கள். எனவே, கடன் தொகைக்குரிய வட்டியை வசூலிக்கும் உரிமையை வங்கியர் பெற்றிருக்கிறார். வட்டி கணக்கிடும் போது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வட்டி கணக்கிடப்பட்டு கடன் தொகையுடன் சேர்க்கப்பட்டு விடும். இவ்வாறு வட்டிக்கு வட்டி கணக்கிடுவது தான் கூட்டு வட்டி என்று கருதப்படுகிறது. கூட்டு வட்டி வசூலிக்கும் உரிமை வங்கியரின் சலுகையாகக் கருதப்படுகிறது.

4. ஈடுகட்டிக்கொள்ளும் உரிமை:

ஒரு வாடிக்கையாளர் ஒரு வங்கியில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கணக்குகளைத் தனது பெயரில் செயல்படுத்தினால் வங்கியர் அனைத்துக் கணக்குகளையும் ஒரு கணக்காக மாற்றும் தன்மைதான் ஈடுகட்டிக் கொள்ளும் உரிமை அல்லது ஈடு செய்து கொள்ளும் உரிமை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஈடு கட்டி கொள்ளும் உரிமையை ஒரு வங்கியர் பயன்படுத்தும் முன்பு கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

1. ஈடுகட்டிக் கொள்ளும் உரிமை பற்றி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.
2. ஒரு வாடிக்கையாளரின் ஒரே அந்தஸ்த்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கணக்குகள் செயல்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.
3. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கணக்குகளில் ஒரு சில கணக்குகள் பற்றிருப்பாகவும் மற்றக் கணக்குகள் வரவிருப்பாகவும் இருக்க வேண்டும்.
4. வாடிக்கையாளர் வங்கியரிடம் கடன் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

ஈடுகட்டிக் கொள்ளுதல் என்பது வங்கியருக்கு வாடிக்கையாளர் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கித் தொகையை வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் சரிக்கட்டிக் கொள்ளுவதாகும்.

ஆனால் கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகளில் ஒரு வங்கியர் ஈடுகட்டிக் கொள்ளுதல் உரிமையைப் பயன்படுத்த முடியாது.

1. வாடிக்கையாளர் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகை உறுதியற்றதாக இருந்தால்.

2. ஒரு வாடிக்கையாளர் வெவ்வேறு அந்தஸ்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கணக்குகளை ஒரே வங்கியில் செயல்படுத்தினால்.

3. வாடிக்கையாளரின் பொறுப்பு நிர்ணயிக்கப்படாமலிருந்தால்.

4. வங்கியர் ஈடுகட்டிக் கொள்ளும் உரிமையைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று எழுத்து

வடிவிலான ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தால்,

5. வங்கியரின் கடன் தொகைக்குரிய தவணை காலம் முடிவடையாமல் இருந்தால்

6. வங்கியர் ஈடு செய்து கொள்ளும் உரிமையைப் பயன்படுத்தும் முன் நீதிமன்றத்தடை ஆணை அறிவிக்கப்பட்டிருந்தால் ஒரு வங்கியர் ஈடு செய்து கொள்ளும் உரிமையைப் பயன்படுத்த முடியாது.

5. கணக்கு முடிக்கும் உரிமை:

பொதுவாக ஒரு வங்கிக் கணக்கை முடிக்கும் உரிமை ஒரு வாடிக்கையாளருக்குத் தான் உண்டு. வங்கிக் கணக்கு முடிக்கப்பட்டு விட்டால் வாடிக்கையாளருக்கும் வங்கியருக்கும் உள்ள உறவு நிரந்தரமாக முடிக்கப்பட்டு விடுகிறது.

எனினும், கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகளில் வங்கியர் ஒரு வாடிக்கையாளரின் கணக்கை முடிக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்.

1. வாடிக்கையாளர் கணக்கு முடிப்பதற்காக அறிவிப்பு எழுத்து வடிவில் கொடுத்திருந்தால்.
2. வாடிக்கையாளரின் வங்கிக் கணக்கு செயல்படும்விதம் வங்கியருக்குத் திருப்திற்றதாகயிருந்தால்
3. வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் உள்ள முழுத் தொகைக்கும் நீதி மன்றத் தடை ஆணை வங்கியருக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தால்.
4. ஒரு வாடிக்கையாளர் நொடிப்பு நிலை அடைந்து விட்டால்
5. ஒரு வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய வைப்புக் கணக்கில் உள்ள தொகையைப் பிறருக்கு நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்ட செய்தியை வாடிக்கையாளர் வங்கியருக்குத் தெரிவித்திருந்தால், வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் கணக்கை முடித்து விடலாம்.

பொதுவாக ஒரு வாடிக்கையாளரின் கணக்கை முடிப்பதற்கு முன் வங்கியர் வாடிக்கையாளருக்கு அறிவிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லையெனில் வாடிக்கையாளரின் காசோலையை அவமதிப்பு செய்த காரணத்திற்காக வங்கியர் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

6. செலுத்தற்குரிய பணத்தை ஒதுக்கீடு செய்தல் உரிமை;

ஒரு வாடிக்கையாளர் ஒரு வங்கியில் பல்வேறு கடன்களை வாங்கிய பின்பு அவர் பணத்தைத் திருப்பி செலுத்தும் போது அவர் செலுத்திய பணம் அக்கடன்களை அனைத்தையும் தீர்ப்பதற்குப் போதுமானதாக இல்லை என்ற சூழ்நிலையில் ஒதுக்கீடு செய்தல் உரிமை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பொதுவாக. இவ்வரிமை நடப்புக் கணக்கில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு வாடிக்கையாளர் தன் வங்கியில் பணம் செலுத்தும் போது எந்தக் கடனை ஒதுக்கீடு செய்வதற்காக பணம் செலுத்துக்கிறார் என்று வங்கியரிடம்

கூற வேண்டும். செலுத்துதல் ஒதுக்கீடு தொடர்பான சட்ட விதி கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அ) கடனாளி ஒதுக்கீடு செய்தல்:

கடனாளியிடமிருந்து (வாடிக்கையாளரிடமிருந்து) பெற்ற பணத்தைக் கடனீந்தோர் (வங்கியர்) வாடிக்கையாளரின் அறிவுரைப்படி பயன்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய அறிவுரை நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ இருக்கலாம்.

ஆ) கடனீந்தோர் ஒதுக்கீடு செய்தல்:

கடனாளி தன்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவிக்காத போது கடனாளியிடமிருந்து பெறப்பட்ட பணத்தைக் கடனீந்தோரின் விருப்பப்படி கடனாளியின் கடன் கணக்குகளை ஒதுக்கீடு செய்யலாம். ஆனால், காலாவதியான கடன்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யக் கூடாது.

இ) கடனாளி மற்றும் கடனீந்தோர் இருவரும் தங்களுடைய ஒதுக்கீடு செய்தல் உரிமையைத் தெரிவிக்காத போது கிளேட்டன் விதி பின்பற்றப்பட்டுக் கடன் கணக்குகள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

காசோலை, மூலப்பொருள் மாற்றம் மற்றும் குறியிடல்து ஆவணங்கள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அவையாவன:

- 1) மாற்றுச்சீட்டு
- 2) வாக்குறுதிச் சீட்டு மற்றும்
- 3) காசோலை

1) மாற்றுச்சீட்டு

மாற்றுச்சீட்டின் வரைவிலக்கணம்

மாற்றுச் சீட்டின் வரைவிலக்கணம் மாற்று ஆவணச் சட்டம் 1881, பிரிவு பின்படி மாற்றுச் சீட்டு என்பது "நிபந்தனையற்ற எழுத்துவடிவிலான ஆணை, ஏற்பவரால் ஏற்கப்பட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை, மாற்றுச்சீட்டு ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நபருக்கு அல்லது அவரின் ஆணையின்படி அல்லது ஆவணத்தை வைத்திருப்பவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகும்."

மாற்றுச்சீட்டின் தன்மைகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- அ) எழுத்து வடிவில் அமைந்திருக்கப்பட வேண்டும்.
- ஆ) நிபந்தனையற்ற ஆணையாகயிருக்க வேண்டும்.
- இ) குறிப்பிட்ட நபரின் பெயரில் எழுதப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.
- ஈ) கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணமும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.
- உ) தவணை நாளில் பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.
- ஊ) ஏற்பவரால் ஏற்கப்பட வேண்டும்.
- எ) மூன்று தரப்பினர் உள்ளார்கள்.

3, காசோலை

காசோலையின் தன்மைகள் அல்லது இயல்புகள்:

ஒரு செல்லத்தக்க காசோலையின் இன்றியமையாத கூறுகள் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

1) எழுத்து வடிவிலான ஆவணம்:

ஒரு காசோலை எழுத்து வடிவில் எழுதப்பட்ட ஆவணமாகயிருக்க வேண்டும். வாய்ச்சொல் மூலமாகயிருந்தால் அது ஒரு காசோலை அல்ல. பொதுவாக காசோலையில் எழுதப்படுவதற்குப் பேனா பயன்படுத்தப்பட

வேண்டும். இல்லையெனில் காசோலையில் கருப்பொருளி மாற்றம் ஏற்படுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளது.

2) நிபந்தனையற்ற ஆணை:

ஒரு காசோலை நிபந்தனையற்றதாகயிருக்க வேண்டும். வங்கியில் பணம் செலுத்துவதற்குரிய ஆணையுடன் ஏதாவது நிபந்தனை எழுதப்பட்டிருந்தால் அது ஒரு காசோலை அல்ல. எனவே, அக்காசோலை செல்லுபடியாகாத காசோலை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

3) ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கியர் மீது:

ஒரு காசோலை ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கியர் மீது மட்டும் தான் எழுதப்பட்ட வேண்டும். அதாவது, ஒரு வாடிக்கையாளர் எந்த வங்கியில் கணக்கு வைத்திருகிறாரோ அவ்வங்கியர் மீது தான் காசோலை எழுதப்பட வேண்டும். குறிப்பிட்ட வங்கி என்பது குறிப்பிட்ட கிளையைக் குறிப்பதாகும்.

4) பணம் பெறுபவர் குறிப்பிட்ட நபராகயிருக்க வேண்டும்.

பணம் பெறுபவரின் பெயர் அல்லது அவரது முகவரின் பெயர் காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும். பணம் பெறுபவர் மனிதராகவோ அல்லது மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட நிறுமங்கள் நிறுவனங்கள் மற்றும் சங்கங்களாகயிருக்கலாம். கொணர்பவர் காசோலையாகயிருந்தால் பணம் பெறுபவர் பெயர் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதில்லை.

5) கேட்கும் போது கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஒரு காசோலைக்குரிய பணம், பணம் பெறும் உரிமை உடையவர் கேட்கும் போது பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் வங்கியில் காசோலை சமர்ப்பிக்கும் போது காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட தேதியையும் சரிபார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

6) ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை:

காசோலையில் எழுதப்பட்ட தொகை ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையாயிருக்க வேண்டும். தொகை எண்ணாலும் எழுத்தாலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும். வெவ்வேறு தொகையாகயிருந்தால் வங்கியர் அக்காசோலையை அவமதிப்புச் செய்ய வேண்டும். ரூ.1.000 க்குக் குறைவாக என்று காசோலையில் எழுதப்பட்டிருந்தால் அது ஒரு காசோலை அல்ல.

7) எழுதுவரின் கையொப்பம் இடப்பட்டிருக்க வேண்டும்:

காசோலை வரைபவரின் கையொப்பம் காசோலையில் இடம் பெற்றிருக்கப்பட வேண்டும். காசோலை வரைவது ஒரு நிறுவனதின் சார்பாகயிருத்தல் நிறுவனத்தில் உள்ள கையொப்பம் இடுவதற்குரிய முகவரின் கையொப்பம் காசோலையில் இடம் பெற வேண்டும். மாதிரிக் கையொப்பமும் காசோலையில் இடம் பெற்றுள்ள கையொப்பமும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையெனில் அக்காசோலைக்குரிய பணம் அவமதிக்கப்பட வேண்டும்.

8) அச்சடிக்கப்பட்ட காசோலைக் படிவங்கள்:

வங்கியர் வழங்கும் அச்சிடப்பட்டுள்ள காசோலைப் படிவத்தில் தான் காசோலை எழுதப்பட வேண்டும். காசோலை வசதி வாடிக்கையாளரால் கேட்கப் பட்டிருந்தால் வங்கிக் கணக்கு தொடங்கப்படும் போது காசோலைப் புத்தகம் ஒன்று வங்கியரால் வழங்கப்படுகிறது. அச்சிடப்பட்ட காசோலைப் படிவத்தில் காசோலை எழுதப்படுகிறது. கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நன்மைகள் கிடைக்கப்படுகின்றன.

அ) கருப்பொருள் கள்ளக் கையொப்பமாகயிருந்தாலும் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது.

ஆ) கையொப்பம் கள்ளக் கையொப்பமாகயிருந்தாலும் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது.

இ) சட்டத்தின் தேவை பூர்த்தி அடையும் வகையில் அச்சடிக்கப்பட்ட படிவம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஈ) காசோலை எண். வங்கி கணக்கு எண். வங்கியின் பெயர் காசோலையில் இடம் பெற்றிருப்பதால் காசோலை வங்கியரால் கையாளப்படுவதற்கு எளிதாகயிருக்கிறது.

உ) காசோலைப் புத்தகத்தின் அடிக்கட்டைப் பகுதி சான்றுச் சீட்டாகப் பயன்படுகிறது.

காசோலையின் வகைகள்

1) முன் தேதியிடப்பட்ட காசோலை:

காசோலை வரைபவர் காசோலை எழுதும் நாளுக்கு முந்தின தேதியைக் குறிப்பிட்டால் முன்தேதியிடப்பட்ட காசோலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு காசோலை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லையானால் அக்காசோலை காலாவதியான காசோலை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அதாவது காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட நாளிலிருந்து 3 மாத காலத்திற்குள் ஒரு காசோலை வங்கியில் பணமாக்கப்பட்ட வேண்டும். 3 மாதகாலத்திற்குள் பணமாக்கப்பட வில்லையானால் அது ஒரு காலாவதியான காசோலை என்றும் தவணை கடந்த காசோலை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. முன் தேதியிட்ட காசோலை 3 மாத காலம் கடந்த பின்பு வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அக்காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்பட வேண்டும்

2) பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலை :

காசோலை வரைபவர், காசோலை எழுதும் நாளுக்குப் பின்னர் உள்ள தேதியைக் காசோலையில் குறிப்பிடுவதுதான் பின்தேதியிடப்பட்ட காசோலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. எ.கா: காசோலை 03-10-2022 அன்று

எழுதப்படுகிறது. ஆனால் காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நாள் 28.10.2023 இது ஒரு பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலையாகும்.

3) காலாவதியான காசோலை:

ஒரு காசோலை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சமர்ப்பிக்கப்பட வில்லையானால் அக்காசோலை காலாவதியான காசோலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட நாளிலிருந்து 3 மாத காலத்திற்குள் பணமாக்கப்படவில்லையானால் அது ஒரு காலாவதியான காசோலை என்றும் தவணை கடந்த காசோலை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. முன் தேதியிடப்பட்ட காசோலை 3 மாத காலம் கடந்த பின்பு வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் அக்காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்பட வேண்டும்.

4) ஆணைக் காசோலை:

ஆணை காசோலை என்பது காசோலை வரைபவர் காசோலையில் குறிப்பிட்ட நபருக்குப் பணம் செலுத்தப்படுவதற்காக வரையப்பட்டுள்ள காசோலையாகும். எ.கா: சுரேந்தருக்கு அல்லது ஆணையின் படி பணம் கொடு.

5) கொணர்பவர் காசோலை:

கொணர்பவர் காசோலை என்பது காசோலையில் பணம் பெறுபவரின் பெயர் குறிப்பிடாமல் காசோலை வரையப்பட்டிருக்கப்படுவதாகும்.

காசோலை கீறல் இடுதல்

ஒரு காசோலையின் இடது பக்கத்தின் மேல் பகுதியில் குறுக்காக இரண்டு இணை நேர் கோடுகள் வரையப்படுவது தான் காசோலையில் கீறல் இடுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவ்விரண்டு இணைகோடுகளுக்கு இடையே ஏதேனும் வார்த்தைகள் (அன்கோ, மாற்றத்தக்கதல்ல) இருக்கலாம். அல்லது இல்லாதிருக்கலாம்.

ஒரு காசோலையில் கீறல் இடப்பட்டிருந்தால் செலுத்தும் வங்கியர் அக்காசோலைக்குக்குரிய பணத்தை வசூலிக்கும் வங்கியர் மூலம் தான் செலுத்த வேண்டும். எனவே, கீறலிடுதல் என்பது செலுத்தும் வங்கியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிவுறுத்தலாகும். ஆகையால் கீறவிடப்பட்ட காசோலையைப் பொறுத்த வரையில் செலுத்தும் வங்கியரின் காசாளர் மூலம் பணம் செலுத்தப்படக் கூடாது. அதாவது, கீறவிடப்பட்ட காசோலைக்குரிய பணம் ஒரு வங்கிக் கணக்கு வழியாக மட்டுமே செலுத்தப்பட வேண்டும்

முக்கியத்துவம்:

ஒரு காசோலை கீறவிடப்படுவதின் முக்கியத்துவங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அ) பணத்தைப் பெறும் உரிமை உடைய நபருக்கு பணம் வழங்கப்படுவதற்காக: ஒரு காசோலையில் கீறவிடப்படுவதால் பணத்தை பெறும் உரிமை உடைய நபருக்குப் பணம் செலுத்தப்படுகிறது.

ஆ) கீறவிடப்பட்ட காசோலைக்குப் பணம் வழங்குவதால் வசூலிக்கும் வங்கியருக்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகிறது.

இ) கீறவிடப்பட்ட காசோலை களவாடப்படுவதிலிருந்து தவிர்க்கப்படுகிறது.

ஈ) கீறலிடுவது செலுத்தும் வங்கியருக்கு வரைபவர் விடுக்கும் ஆணையாகும். அதாவது மற்றொரு வங்கி மூலம் தான் பணம் வழங்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செலுத்தப்படுவதால், தவறான நபருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அத்தவறு எளிதில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விடும்.

கீறவிடப்படுவதின் முக்கிய நோக்கம் வழங்கப்படும் காசோலைக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவதாகும்.

காசோலையில் கீறலிடுதல் என்பது காசோலை வரைபவர் செலுத்தும் வங்கியருக்குக் கொடுக்கப்படும் அறிவுறுத்தல் என்று வரையறுக்கப்படுகிறது.

காசோலையில் கீறலிடுதல் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

1. பொதுக் கீறலிடுதல்
2. சிறப்புக் கீறலிடுதல்

பொதுக் கீறலிடுதல் :

பொதுக் கீறலிடப்படுதல் என்பது காசோலையின் இடது பக்க மேல் பகுதியில் குறுக்காக இரண்டு இணை கோடுகள் வரைவதாகும். இணைக்கோடுகளுக்கிடையே "& Co" அல்லது 'A/c Payee' அல்லது "Not Nego - tiable" என்ற சொற்கள் இடம் பெற்றாலும் அல்லது இரண்டு சாய்வான இணைக்கோடுகள் மட்டும் இருந்தாலும் பொதுக் கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது

பொதுக்கீறலின் முக்கியத்துவம்:

அ) பொதுக்கீறல் என்பது செலுத்தும் வங்கியருக்கு வரைபவர் கொடுக்கப்படும் எழுத்து வடிவிலான அறிவுறுத்தலாகும்.

ஆ) காசோலையில் பொதுக் கீறலிடப்பட்டிருந்தால், மற்றொரு வங்கியர் மூலமாகத்தான் செலுத்தும் வங்கியர் பணம் வழங்க வேண்டும்.

மாறாக, செலுத்தும் வங்கியரின் காசாளர் மூலமாகப் பணம் வழங்கப்பட்டால் கீழ்க்கண்ட விளைவுகளைச் செலுத்தும் வங்கியர் சந்திக்க நேரிடுகிறது.

- 1) செலுத்தும் வங்கியருக்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுவதில்லை.

2) வரைபவரின் கணக்கில் பற்று வைப்பதால் வரைபவருக்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருந்தால், அந்த இழப்பை வங்கியர் ஈடு செய்ய வேண்டும்.

சிறப்பு கீறலிடுதல்;

மாற்று ஆவணச்சட்டம் 1881 பிரிவு 124 ன்படி ஒரு காசோலையின் இடது பக்கத்தில் குறுக்காக வசூலிக்கும் பெயர் குறிப்பிட்டு, மாற்றம் தன்மையற்ற என்ற வார்த்தை சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலோ அல்லது சேர்க்கப்படாமலிருந்தாலோ சிறப்புக் கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வசூலிக்கும் வங்கியரின் பெயர் சேர்க்கப்படுவதால் சிறப்புக் கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. சிறப்பு கீறலில் வங்கியர் பெயர் இடம் பெற்றிருக்கப்பட வேண்டும். இரண்டு இணை நேர் கோடுகள் வேண்டுமானால் வரைந்து கொள்ளலாம். இடது பக்கம் குறுக்காக எழுதப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.

சிறப்புக் கீறலின் முக்கியத்துவம்

அ) செலுத்தும் வங்கியர் காசோலையில் கீறலிடப்பட்ட வங்கியருக்கு அவ்வங்கியின் முகவருக்குப் பணத்தைச் செலுத்த வேண்டும் அல்லது

ஆ) மாறாக, மற்றொரு வங்கி மூலம் காசோலை, சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் அக்காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்படலாம்.

இ) பொதுக் கீறலிடுதலில் கிடைக்கப்படும் பாதுகாப்பை விட அதிகமான பாதுகாப்பு காசோலைக்குக் கிடைக்கப்படுகிறது. எனவே ஒரு பொதுக் கீறலிடுதலை சிறப்புக் கீறலிடுதலாக மாற்றலாம்.

மாற்றும் தன்மையற்ற கீறலிடுதல்:

மாற்று ஆவணச்சட்டம் 1881 பிரிவு 123 மற்றும் 124 ன் படி ஒரு பொதுக் கீறலுடன் அல்லது ஒரு சிறப்புக் கீறலுடன் மாற்றும் தன்மையற்றது என்ற வார்த்தை சேர்க்கப்படலாம். அவ்வாறு மாற்றும் தன்மையற்றது என்ற வார்த்தை சேர்க்கப்படுவதால் மாற்றம் தன்மையற்ற கீறலிடுதல் என்று

அழைக்கப்படுகிறது. மாற்றும் தன்மையற்றது என்று எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அதன் உரிமை மாற்றம் தடை செய்யப்படுவதில்லை:

முக்கியத்துவம்:

அ) மாற்றும் தன்மையற்ற கீறலிடப்படுவதால் ஆவணத்தின் உரிமை மாற்றம் செய்யப்படுவதில்லை. ஆனால் மாற்றும் தன்மை இழந்து விடப்படுகிறது.

ஆ) ஆவணத்தின் உண்மையான உரிமையாளருக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகிறது.

இ) ஆவணத்தின் உண்மையான உரிமையாளருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது.

ஈ) ஆவணத்தை மாற்றுபவர் மாற்றப்பெறுபவர் பெற இயலாது. பெறும் உரிமையைவிட நல்ல உரிமையை ஆவணம்

உ) ஆவணத்தைப் பெறும் நபருக்குக் கொடுக்கப்படும் அறிவுறுத்தல் மாற்றும் தன்மையற்ற கீறலிடுதலாகும்.

பெறுபவர் கணக்கு கீறல்:

பொதுக் கீறலுடன் அல்லது சிறப்புக் கீறலுடன் பெறுபவர் கணக்கு என்ற சொற்கள் இடம் பெற்றிருந்தால் அது பெறுபவர் கணக்கு கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு காசோலையில் பெறுபவர் கணக்கு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் குறிப்பிடப்பட்ட நபர் கணக்கில் மட்டும் அதற்குரிய பணம் வரவு வைக்கப்பட வேண்டும். எனவே வசூலிக்கும் வங்கியருக்கு வரைபவர் கொடுக்கப்படும் அறிவுறுத்தல் தான் பெறுபவர் கணக்கு கீறலாகும். இவ்வகைக் கீறலிடப்பட்ட காசோலை மறுப்பு செய்தல் கூடாது. மாறாக, புறக்குறிப்பு செய்யப்பட்டிருந்தால் வசூலிக்கும் வங்கியரால் காசோலை மறுக்கப்பட வேண்டும்.

பெறுபவர் கணக்கு கீறலின் முக்கியத்துவம்:

பெறுபவர் கணக்கு கீறல் என்பது வசூலிக்கும் வங்கியருக்கும் எழுதும் ஆணையாகும்.

வசூலிக்கும் வங்கியர் காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலித்து காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட பெறுபவர் கணக்கில் மட்டும் வரவு வைக்க வேண்டும்.

மாறாக, வேறு ஒரு நபர் கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டால் வசூலிக்கும் வங்கியருக்குக் கிடைக்கப்பட வேண்டிய சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுவதில்லை அத்துடன் வரம்பு மீறிய செயல் என்றும் கருதப்படுகிறது. ஆவணத்திற்குச் சிறந்த பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்வகையான கீறலுடைய ஆவணங்கள் வேறு நபருக்கு மாற்றப்படுவதில்லை.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கருத்துக்களை ஒரு வசூலிக்கும் வங்கியர் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இரட்டைக் கீறல்

சிறப்புக் கீறலிடப்பட்ட காசோலையில் மேலும் ஒரு வங்கியிரின் பெயர் காசோலையின் பின்பக்கம் குறிப்பிடப்பட்டு வசூலுக்காக முகவர் என்ற வார்த்தை இடம் பெற்றிருந்தால், அது இரட்டைக்கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பொதுவாக இவ்வகைக் கீறல் நடைமுறையில் இல்லை. ஆனால் சிறப்புக் கீறலில் குறிப்பிடப்பட்ட வங்கியின் கிளை செலுத்தும் வங்கி உள்ள இடத்தில் இல்லையெனில் பணத்தை வசூலிப்பதற்காகச் செலுத்தும் வங்கி உள்ள இடத்தில் உள்ள மற்றொரு வங்கியை வசூலிக்கும் வங்கியின் முகவராக நியமிக்கப்படுகிறது.

அவ்வாறு நியமிக்கப்படுவதற்காக காசோலையில் முகவர் வங்கியின் பெயரிட்டு இரண்டாவது கீறலிடப்படுகிறது. எனவே, ஒரு காசோலையில் இரண்டு கீறல்கள் இருப்பதால் இரட்டைக்கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வசூலிக்கும் வங்கிக்குப் பதிலாக மற்றொரு வங்கி வசூலிப்பதற்காக காசோலையில் சிறப்புக் கீறலுடன் கூடுதல் கீறல் சேர்க்கப்பட்டால், அது செல்லுபடியாகும். ஆனால், வசூலிக்கும் வங்கியின் கிளை செலுத்தும் வங்கியா உள்ள இடத்தில் இருக்கக் கூடாது.

ஒரு காசோலையில் கீறலிடுவதற்குக் கீழ்க்கண்ட நபர்கள் தகுதியுள்ளவர்களாகயிருக்கிறார்கள்.

அ) காசோலை வரைபவர்

ஆ) கீறலிடப்படாத காசோலையை வைத்திருக்கும் நபர்.

இ) வசூலிக்கும் வங்கியர் பணத்தை வசூலிப்பதற்காக மற்றொரு வங்கியை முகவராக நியமனம் செய்து கீறலிடலாம்.

ஒரு காசோலையில் கீறலிடப்பட்ட பின்பு அக்கீறலை இரத்துச் செய்ய அனைவராலும் முடியாது. ஆனால் காசோலையை எழுதிய வாடிக்கையாளரால் மட்டும் கீறலை இரத்து செய்ய முடியும். அவ்வாறு கீறல் இரத்து செய்யப்படுவதை கீறலின் தொடக்கம் என்று அழைக்கிறோம். இரத்து செய்யப்பட்டிருந்தால், வரைபவரின் முழு கையொப்ப கீறல் இரத்து செய்யப்பட்ட இடத்தில் இடம் பெற்றிருக்கப்பட வேண்டும். காசோலை வழங்கிய பின்பு வரைபவராலும் கீறலிடப்பட்டதை இரத்து செய்ய முடியாது.

பொதுக் கீறலுக்கும் சிறப்புக் கீறலுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்

அ) பொதுக் கீறலில் இரண்டு இணைகோடுகள் காசோலையின் இடது பக்கம் குறுக்காக மேல் பக்கம் வரையப்பட வேண்டும். ஆனால் சிறப்புக் கீறலில் இரண்டு இணைகோடுகள் வரையப்பட வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை.

ஆ) பொதுக் கீறலில் வசூலிக்கும் வங்கியரின் பெயர் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. ஆனால், சிறப்புக் கீறலில் வசூலிக்கும் வங்கியரின் பெயர் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

இ) பொதுக் கீறலை ஒப்பிடும் போது சிறப்புக் கீறலில் தான் பாதுகாப்பு அதிகமாக உள்ளது.

ஈ) பொதுக் கீறலில் எந்த வங்கியும் வசூலிக்கும் வங்கியாகச் செயல்படலாம், ஆனால் சிறப்புக் கீறலில் குறிப்பிடப்பட்ட வங்கி தான் வசூலிக்கும் வங்கியாகச் செயல்பட வேண்டும்.

ஆவணத்தை மற்றொருவருக்கு மாற்றுவதற்காக தன்னுடைய கையொப்பத்தை ஆவணத்தின் முன்பக்கமோ அல்லது பின்பக்கமோ அல்லது ஒரு துண்டுத்தாளிலோ இடுவதுதான் புறக்குறிப்பு என்றும் மேலெழுதல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.'

புறக்குறிப்பு துண்டுத் தாள்

பொதுவாகப் புறக்குறிப்பு ஒரு ஆவணத்தில் பின்பக்கம் எழுதப்படுகிறது. ஆவணத்தில் உள்ள பின்பக்கம் முழுவதும் எழுதப்பட்டு விட்டால் அடுத்து ஏற்படக்கூடிய புறக்குறிப்புகள் தனித்தாளில் எழுதப்படுகிறது. அவ்வாறு புறக்குறிப்பு தனித்தாளில் எழுதப்படுவதுதான் துண்டுத்தாள் அல்லது புறக்குறிப்பு தனித்தாள் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

புறக்குறிப்பிடுவதன் முக்கியத்துவம் ஒரு ஆவணம் புறக்குறிப்பு செய்யப்பட்டு மாற்றப்படும் போது, ஆவணத்தில் உள்ள உரிமை அனைத்தும் மாற்றப்பட்டு விடுகிறது. அதாவது புறக்குறிப்பாளர் ஆவணத்தின் மீது அனுபவித்து வந்த உரிமைகள் அனைத்தும் புறக்குறிப்பாளர் அனுபவிக்கலாம்.

புறக்குறிப்பாளர் மறுபடியும் ஆவணத்தை மற்றொரு நபருக்கு மாற்றிக் கொடுக்கும் உரிமையும் மாற்றப்படுகிறது. ஆனால் வரையறுக்கப்பட்ட புறக்குறிப்பாகயிருந்தால் புறக்குறிப்பாளர் ஆவணத்தை வேறு நபருக்கு மாற்ற இயலாது. மாற்று ஆவணச் சட்டம் 1881 பிரிவு 50ன்படி புறக்குறிப்பாளர் கீழே

கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளுக்குப் புறக்குறிப்பாளரின் முகவராகச் செயல்படுகிறார்.

அ) ஆவணத்தை மறுபடியும் புறக்குறிப்பிடலாம்.

ஆ) ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பணத்தைப் பெறுவதற்குரிய உரிமை உள்ளது.

இ) ஆவணம் அவமதிக்கப்படும் போது அவமதிப்பு அறிவிப்பு புறக்குறிப்பாளருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஈ) புறக்குறிப்பு செய்யப்பட்ட ஆவணம் அவமதிக்கப்படும் போது புறக்குறிப்பாளர் அனைவரும் பொறுப்பாக வேண்டும். ஆனால், தன் பொறுப்பில்லா புறக்குறிப்பில் அவ்வாறு அல்ல.

ஒழுங்கான புறக்குறிப்பு எவ்வாறு அறியப்படுகிறது

ஒரு ஒழுங்கான புறக்குறிப்பு என்பது முழுமையானதாகவும் சட்டத்தினால் செல்லுபடியாகக் கூடிய ஒன்றாகவும் இருப்பதாகும். ஒரு ஒழுங்கான புறக்குறிப்பை அறிந்து கொள்வதற்குக் கீழ்க்கண்ட கருத்துக்களை மனதில் கொள்ள வேண்டும்

பொதுவாக, ஆவணத்தின் பின்பக்கம் புறக்குறிப்பு செய்யப்பட வேண்டும். ஆவணத்தின் பின்பக்கம் முழுவதும் புறக்குறிப்பு செய்யப்பட்டு விட்டால், துண்டுத்தாள் பயன்படுத்தப்படலாம். புறக்குறிப்பு செய்யப்படும்போது அனைத்து தகவல்களும் புறக்குறிப்பின் பிரிவுக்கு ஏற்ப பூர்த்தி செய்யப்பட்டு முழுமையானதாகயிருக்க வேண்டும்.

1) எழுத்து பிழைபெறுபவர் பெயரில் எழுத்துப் பிழை ஏற்பட்டிருந்தால், புறக்குறிப்பு செய்யப்படும்

போது தவறாக எழுதியுள்ள எழுத்துப் முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

2) படிக்காத நபர் ஒரு காசோலையில் புறக்குறிப்பிடும் போது, அந்த நபரின் இடது கை

பெருவிரல் ரேகை ஆவணத்தில் இடம் பெற வேண்டும். இதற்குச் சாட்சியாக மற்றொரு நபர் கையொப்பமிட்டு தனது முகவரியைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

3) ஒரு கூட்டு நிறுவனம் தனக்கு வந்த காசோலையில் புறக்குறிப்பிடும்போது காசோலையில் கையொப்பமிடுவதற்கு அதிகாரம் பெற்றுள்ள அலுவலர் கையொப்பமிட்டுப் புறக்குறிப்பு செய்யலாம். அவ்வாறு கையொப்பமிட்டுள்ள அலுவலர் தனது பதிவியின் தன்மையையும் நிறுவனத்தின் பெயரையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

4) ஒரு முகவர் தன்னுடைய முதல்வருக்காக ஆவணத்தில் புறக்குறிப்பு செய்யலாம். ஆனால் முதல்வருக்காக அல்லது முதல்வருக்குப் பதிலாக என்று ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுக் கையொப்பமிட வேண்டும்.

5) ஒரு வியாபார நோக்கமற்ற நிறுவனங்களுக்கு வந்த காசோலையில் புறக்குறிப்பு செய்யும் போது எந்த நபர் புறக்குறிப்பிடுவதற்கு அதிகாரம் பெற்றுள்ளாரோ அந்த நபரின் கையொப்பம் நிலை மற்றும் நிறுவனத்தின் பெயர் முத்திரையிடப்பட வேண்டும்.

6) ஒரு கலைக்கப்பட்ட நிறுவனத்தின் கலைப்பாளர் காசோலையில் புறக்குறிப்பிடும் போது கலைக்கப்பட்ட நிறுவனத்திற்காக என்று எழுதிக் தனது கையொப்பத்தைவிட வேண்டும். பின்பு கலைப்பாளர் என்று முத்திரையிடப்பட வேண்டும்.

7) ஒரு பொறுப்புரிமையர் காசோலையில் புறக்குறிப்பிடும் போது, யாருக்காகப் பொறுப்புரிமையர் நிலையில் புறக்குறிப்பு செய்கிறார் என்று குறிப்பிட வேண்டும்.

8) ஒரு ஆவணத்தில் புறக்குறிப்பிடும் போது ஒரு நபரின் முற்சேர்க்கை எழுத்து பிற்சேர்க்கை வார்த்தைகள் சேர்க்கப்படக்கூடாது.

9) புறக்குறிப்பு செய்யப்படும் பொது பேனாவினால் எழுதப்பட வேண்டும்.

10) காசோலையில் குறிப்பிட்ட பணத்தைப் பெறும் உரிமையை உடையவர் மட்டும் காசோலையில் புறக்குறிப்பிடும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார். 11) பகுதி

புறக்குறிப்பு செல்லத் தக்கதல்ல. எனவே காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட தொகை முழுவதற்கும் புறக்குறிப்பு செய்யப்பட வேண்டும்.

12) புறக்குறிப்பு செய்யப்பட்ட ஒரு ஆவணம் மறுக்கப்படும் போது புறக்குறிப்பாளர் தனக்குப் பின் புறக்குறிப்பு செய்த அனைத்து நபர்களுக்கும் பொறுப்பாக வேண்டும். ஆனால், ஆவணம் மறுக்கப்பட்ட தகவல் புறக்குறிப்பாளருக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கப்பட வேண்டும். தெரியப்படுத்தப் படாதிருந்தால் புறக்குறிப்பாளர் பொறுப்பேற்க வேண்டாம். தன் பொறுப்பில்லா புறக்குறிப்பில் ஆவணம் மறுக்கப்பட்டாலும் புறக்குறிப்பாளர் பொறுப்பேற்க வேண்டாம்.

அலகு 2

வங்கிகளின் தோற்றம்

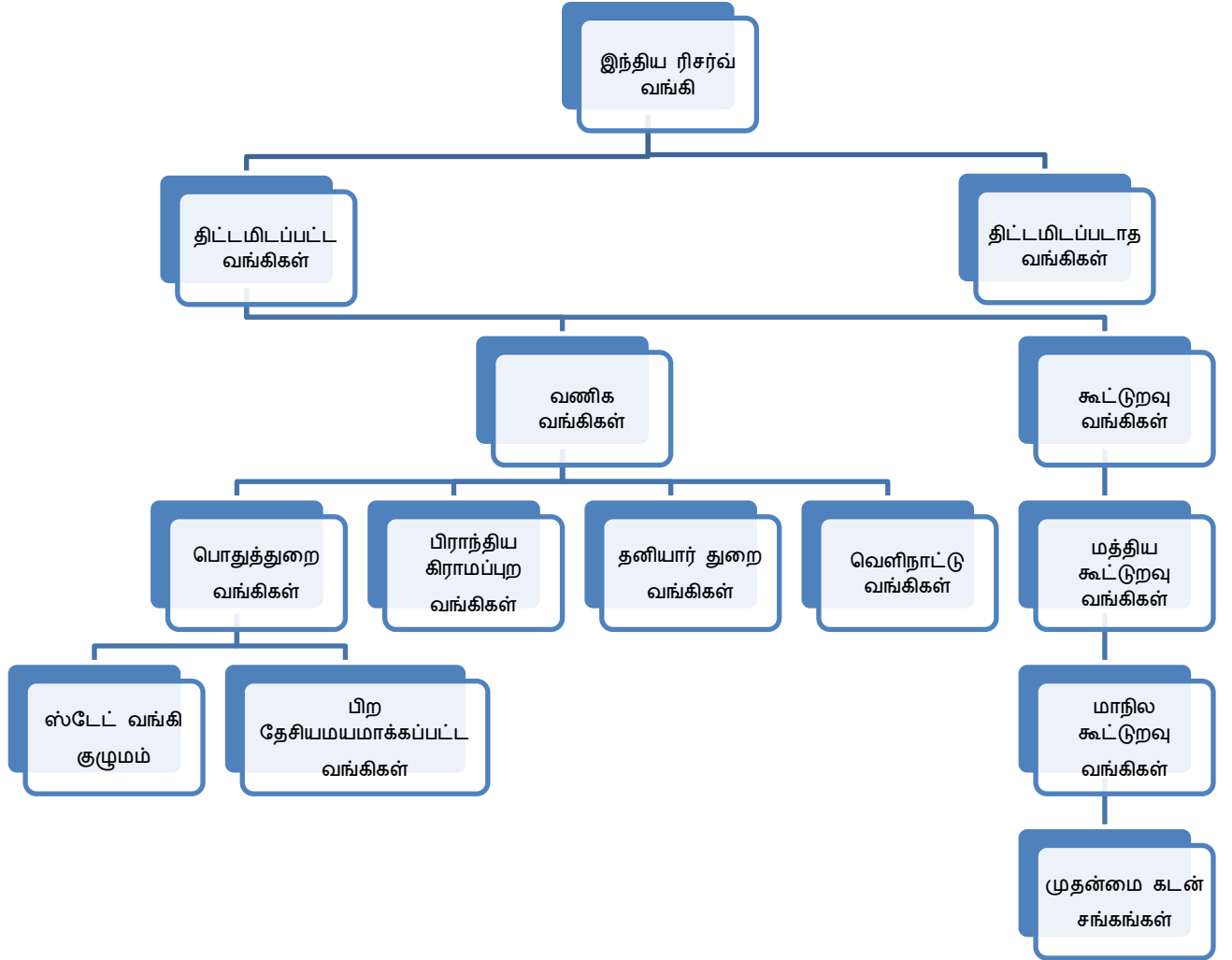
இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான அடித்தளமாக வங்கி அமைகிறது. மக்களின் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியுடன் வங்கி அமைப்பு மற்றும் நிர்வாகத்தில் பெரும் மாற்றங்கள் பல ஆண்டுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

வங்கித் துறையின் வளர்ச்சியை மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம்:

கட்டம் I: ஆரம்ப கட்டம் 1770 முதல் 1969 வரை நீடித்தது

இரண்டாம் கட்டம்: தேசியமயமாக்கல் கட்டம் 1969 முதல் 1991 வரை நீடித்தது

கட்டம் III: தாராளமயமாக்கல் அல்லது வங்கித் துறை சீர்திருத்தங்கள் கட்டம் 1991 இல் தொடங்கி இன்றுவரை தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது

இந்தியாவில் உள்ள உள்நாட்டு வங்கி அமைப்பு:

உள்நாட்டு வங்கி முறை என்பது, கடன்கள் மற்றும் வைப்புகளை ஏற்றுக்கொள்வது போன்ற நிதி சேவைகளை வழங்குவதன் மூலம் வங்கிகளாக செயல்படும் தனியார் நிறுவனங்கள் அல்லது தனிநபர்களை உள்ளடக்கிய வங்கி அமைப்பு ஆகும்.

உள்நாட்டு வங்கி முறையானது அரசாங்கத்தின் கீழ் வராத உள்நாட்டு வங்கியாளர்களால் ஆனது. உள்நாட்டு வங்கி முறை இடைக்காலத்தில் இருந்து வருகிறது. இந்த முறை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை தொடர்ந்தது.

பண்டைய காலங்களில் இந்திய நிதி அமைப்பின் பெரும்பகுதியை உள்நாட்டு வங்கியாளர்கள் உருவாக்கினர். இந்த வங்கியாளர்கள் தனிநபர்கள் மற்றும் வணிகங்கள் மற்றும் சில நேரங்களில் அரசாங்கங்களுக்கு கடன் வசதிகளை வழங்கினர்.

வெளிநாட்டு வங்கிகள் மற்றும் வணிக வங்கிகளின் வருகையால் உள்நாட்டு வங்கி அமைப்பு அதன் அழகை இழந்தது. 1950களின் பிற்பகுதியில் கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் வணிக வங்கிகள் உருவானதன் மூலம் வணிகம் மேலும் ஒப்பந்தம் ஆனது

உள்நாட்டு வங்கியின் முக்கியத்துவம்

வணிக வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டதன் விளைவாக உள்நாட்டு வங்கியாளர்களின் செயல்பாடுகள் குறைந்துள்ளன. மற்றும் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற பகுதிகளில் வங்கி விரிவாக்கம். ஆனால் வங்கிகளில் இருந்து கடன் பெறுவதில் கடன் வாங்குபவர்கள் இன்னும் அனுபவிக்கும் சவால்களால் அவற்றின் முக்கியத்துவம் குறையவில்லை.

கடன் வாங்குபவர்களால் தனிப்பட்ட முறையில் மற்றும் சாதாரணமாக அவர்கள் அணுகப்படுகிறார்கள், அவர்கள் விரைவாகவும் எளிதாகவும் கடன்களைப் பெறுகிறார்கள். வணிக வங்கிகள் கடன்களை வழங்கும் போது பயன்படுத்தும் நெறிமுறைகள் மற்றும் செயல்முறைகளை அவர்கள் கவனிப்பதில்லை, அல்லது வங்கிச் சேவைக்கான நேரத்தை நிர்ணயிக்கவில்லை.

இதன் காரணமாக, அவர்கள் வணிகர்கள், விவசாயிகள், வணிகர்கள் மற்றும் வழக்கமான குடிமக்களால் தொடர்ந்து விரும்பப்படுகிறார்கள். கடன் வாங்குபவர்களின் குறுகிய கால மற்றும் அவசர கோரிக்கைகளுக்கு உதவுவதற்காக அவை பெரும்பாலும் உற்பத்திப் பயன்பாட்டிற்காக கடன்களை வழங்குகின்றன.

உள்நாட்டு வங்கி அமைப்புகளின் செயல்பாடுகள்:

முன்னோக்கி கடன்கள்

நிலம், நகைகள், பயிர்கள் மற்றும் பிற மதிப்புமிக்க பொருட்களுக்கு ஈடாக உள்நாட்டு வங்கியாளர்கள் கடன்களை வழங்குகிறார்கள். உறுதிமொழி நோட்டுகளின் அடிப்படையில், அடையாளம் காணப்பட்ட கட்சிகளுக்கு கடன் வழங்கப்படுகிறது.

வைப்புகளை ஏற்றுக்கொள்வது

உள்நாட்டு வங்கியாளர்கள் நடப்புக் கணக்குகள் மற்றும் நிலையான கால வைப்புகளை பொது மக்களிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். உள்ளூர் வங்கியாளர்கள் வணிக வங்கிகள், தெரிந்தவர்கள், உறவினர்கள் மற்றும் பிறரிடமிருந்தும் கடன் வாங்குகிறார்கள்.

உள்நாட்டு வர்த்தக நிதி

அவர்கள் நாட்டிற்குள் உள்ள மொத்த மற்றும் சில்லறை வர்த்தகர்களுக்கு ஆதரவளித்து, பல்வேறு வர்த்தக மையங்களுக்கு

பொருட்களை வாங்குதல், விற்பனை செய்தல் மற்றும் நகர்த்துவதில் உதவுகின்றனர்.

பணம் அனுப்பும் சேவைகள்

உள்நாட்டு வங்கியாளர்கள் பணம் அனுப்பும் சேவைகளையும் வழங்குகிறார்கள், இது அவர்களின் கிளைகளில் ஒன்றிற்கு அல்லது அவர்களுக்குத் தெரிந்த உள்நாட்டு வங்கியாளருக்கு நிதி மசோதாவை அனுப்புவதன் மூலம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

உள்நாட்டு வங்கியின் குறைபாடுகள்

- நவீன வணிக வங்கிகளுடன் ஒப்பிடுகையில், அவை ஒப்பீட்டளவில் ஒழுங்கமைக்கப்படாதவை மற்றும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை.
- அவர்கள் பாரம்பரிய வணிக நடைமுறைகளை கடைபிடிக்கின்றனர், இதில் அதிக அளவு ரகசியத்தன்மை மற்றும் மிகக் குறைந்த அமைப்பு வெளிப்படைத்தன்மை ஆகியவை அடங்கும்
- பெரும்பாலான கணக்குகள் பேச்சு வார்த்தையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன, மேலும் அவை தணிக்கை செய்யப்படவில்லை அல்லது பொது மக்களுக்கு அணுகக்கூடியதாக இல்லை.
- அவர்கள் ஊக வணிகம், தரகு மற்றும் பிற இலாபகரமான வணிகங்களுடன் வங்கியை கலக்கிறார்கள்
- அவை அதிக வட்டி விகிதங்கள் மற்றும் பல முறைகேடுகளில் ஈடுபடுகின்றன, கணக்குகளை கையாளுதல், முன்கூட்டியே வட்டி கழித்தல் மற்றும் பல.
- தள்ளுபடி சந்தை இல்லாமை- உள்ளகப் பரிவர்த்தனை பில்களான ஹூண்டிகளின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பயன்பாடு, பழங்குடியினரை கூட்டு-

பங்கு வங்கியுடன் இணைப்பதில் மிகவும் பயனுள்ள வழிமுறை இல்லாததைக் குறிக்கிறது.

வணிக வங்கிகள்

வணிக வங்கிகள் வங்கி ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், 1949 இன் கீழ் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகின்றன மற்றும் அவற்றின் வணிக மாதிரி லாபம் ஈட்டுவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் முதன்மை செயல்பாடு வைப்புத்தொகையை ஏற்றுக்கொள்வது மற்றும் பொது மக்கள், பெருநிறுவனங்கள் மற்றும் அரசாங்கத்திற்கு கடன்களை வழங்குவதாகும்.

வணிக வங்கிகளின் முக்கியத்துவம்

ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு வணிக வங்கிகள் இன்றியமையாதவை. அவை இறுதிப் பயனர்களுக்கு அத்தியாவசியமான வங்கிச் சேவைகளை வழங்குவதோடு, நுகர்வோரின் நிதிகளை எடுத்து மற்றவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதன் மூலம் சந்தை மூலதனத்தையும் பணப்புழக்கத்தையும் உருவாக்க உதவுகின்றன.

வணிக வங்கிகள் கடன் உருவாக்கத்தில் பங்கு வகிக்கின்றன, இது உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் நுகர்வோர் செலவினங்களை அதிகரிக்கிறது, அதன் மூலம் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துகிறது. இந்த வங்கிகள் அந்த நாட்டின் மத்திய வங்கியான இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் பெரிதும் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மத்திய வங்கிகள் வணிக வங்கிகள் மீது இருப்புத் தேவைகளை விதிக்கின்றன, அதாவது வணிக வங்கிகள் பொது மக்களிடம் இருந்து நிதியை எடுக்க அவசரமாக மத்திய வங்கியில் தங்கள் நுகர்வோர் வைப்புத்தொகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை வைத்திருக்க வேண்டும்.

இந்த நிறுவனங்கள் சந்தைகள் செழிக்க உதவுகின்றன, மேலும் அவற்றின் செல்வாக்கு நன்கு பயன்படுத்தப்பட்டால், வளர்ச்சியை சாதகமாக வளர்க்க

முடியும், இதனால் அதிகமான மக்கள் அத்தியாவசிய சேவைகள் மற்றும் நுகர்வோர் பொருட்களை அணுக முடியும்.

வணிக வங்கிகளின் வகைகள்

வணிக வங்கிகள் இரண்டு வகைகளாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன, அதாவது திட்டமிடப்பட்ட வணிக வங்கிகள் மற்றும் திட்டமிடப்படாத வணிக வங்கிகள். மேலும், திட்டமிடப்பட்ட வணிக வங்கிகள் மூன்று வகைகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன:

தனியார் வங்கிகள்

தனிநபர்கள் பங்கு மூலதனத்தில் 51% க்கும் அதிகமாக இருந்தால், அந்த வங்கி நிறுவனம் தனிப்பட்டது. இருப்பினும், இந்த வங்கிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்குச் சந்தையில் பங்குச் சந்தையில் இருக்கும் நிறுவனங்கள். இந்தியாவில் உள்ள தனியார் வங்கிகள் கீழே –

- ஆக்சிஸ் வங்கி
- பந்தன் வங்கி
- சிட்டி யூனியன் வங்கி
- டிசிபி வங்கி
- தனலட்சுமி வங்கி
- பெடரல் வங்கி
- HDFC வங்கி
- ஐசிஐசிஐ வங்கி
- ஐடிபிஐ வங்கி
- ஐடிஎஃப்ஐசி வங்கி
- IndusInd வங்கி
- ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் வங்கி
- கர்நாடக வங்கி
- கரூர் வைஸ்யா வங்கி
- கோடக் மஹிந்திரா வங்கி

- லக்ஷ்மி விலாஸ் வங்கி
- நைனிடால் வங்கி
- ஆர்பிஎல் வங்கி
- சவுத் இந்தியன் வங்கி
- தமிழ்நாடு மெர்க்கண்டைல் வங்கி
- YES வங்கி

பொது துறை வங்கிகள்

பட்டியலிடப்பட்ட வங்கி நிறுவனங்களின் பங்கு மூலதனத்தில் 51% க்கு மேல் அரசு வைத்திருக்கும் போது, அந்த வங்கி பொதுத்துறை வங்கி என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவின் மிகப்பெரிய பொதுத்துறை வங்கியான எஸ்பிஐ, உலகின் முதல் 50 வங்கிகளில் இடம்பிடித்துள்ளது. இந்தியாவில் உள்ள பொது வங்கிகள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

- பேங்க் ஆஃப் பரோடா
- பேங்க் ஆஃப் இந்தியா
- மகாராஷ்டிரா வங்கி
- கனரா வங்கி
- சென்ட்ரல் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா
- இந்தியன் வங்கி
- இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி
- பஞ்சாப் & சிந்து வங்கி
- பஞ்சாப் நேஷனல் வங்கி
- பாரத ஸ்டேட் வங்கி
- UCO வங்கி
- யூனியன் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா

வெளிநாட்டு வங்கிகள்:

வெளிநாடுகளில் நிறுவப்பட்ட வங்கிகள் மற்றும் சொந்த நாட்டில் உள்ள கிளைகள் வெளிநாட்டு வங்கிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்தியாவில் செயல்படும் சில முன்னணி வெளிநாட்டு வங்கிகள் –

- அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் வங்கி நிறுவனம்
- பேங்க் ஆஃப் அமெரிக்கா
- பார்க்லேஸ் வங்கி பிஎல்சி.
- பிஎன்பி பரிபாஸ்
- சிட்டி பேங்க்
- டிபிஎஸ் வங்கி இந்தியா லிமிடெட்
- Deutsche Bank
- எச்எஸ்பிசி வங்கி
- ஜேபி மோர்கன் சேஸ் வங்கி NA
- நியம பட்டய வங்கி
- ராயல் பேங்க் ஆஃப் ஸ்காட்லாந்து
- யுனைடெட் ஓவர்சீஸ் வங்கி லிமிடெட்

பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள்:

பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள் பொதுவாக இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களில் பிராந்திய மட்டங்களில் செயல்படுகின்றன, மேலும் அவை விவசாயத் தொழிலாளர்கள், குறு விவசாயிகள் மற்றும் சிறு தொழில்கள் போன்ற சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவினருக்கு கடன் வழங்குகின்றன.

வணிக வங்கிகளின் செயல்பாடுகள்

1. மூலதன உருவாக்கத்திற்காக சேமிப்பை திரட்டுதல்

வணிக வங்கிகள் வங்கி நெட்வொர்க் மூலம் சேமிப்பை திரட்ட உதவுகின்றன. வளரும் பொருளாதாரத்தில் உள்ளவர்கள் குறைந்த வருமானம் கொண்டவர்கள், ஆனால் தனிப்பட்ட தேவைகளுக்கு ஏற்ப பல்வேறு வைப்புத் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் வங்கிகள் அவர்களைச் சேமிக்கத்

தூண்டலாம். சில செல்வந்தர்களின் சேமிப்பையும் வங்கிகள் திரட்டுகின்றன. இந்த மக்களின் சேமிப்பைத் திரட்டுவதன் மூலம், உற்பத்தி மற்றும் முதலீட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வங்கிகள் வழிவகை செய்ய முடியும். எனவே, வளரும் நாட்டில் மூலதன உருவாக்கத்திற்கும், வேலை வாய்ப்புகள் மற்றும் சந்தைகளை உருவாக்குவதற்கும், முதலாளித்துவத்தை உயர்த்துவதற்கும் வணிக வங்கிகள் முக்கியமானவை .

2. தொழில் நிதி

வணிக வங்கிகள் தொழில்துறைக்கு பல வழிகளில் நிதியளிக்கின்றன. அவர்கள் குறுகிய கால, நடுத்தர கால மற்றும் நீண்ட கால கடன்கள் மற்றும் மூன்று ஆண்டு அல்லது பல ஆண்டு கடன்களை வழங்குகிறார்கள், இது மிகவும் அடிப்படையானது, குறிப்பாக சில வளரும் நாடுகளின் விஷயத்தில், மேலும் அவை வளரவும் வளரவும் உதவுகின்றன. . வணிக வங்கிகள் உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் மற்றும் தொழில்முனைவோருக்கு தங்கள் வணிகங்களை பெரிய அளவில் வளர்க்கத் தேவையான நம்பிக்கையை வழங்குகின்றன. அதே வழியில், வணிக வங்கிகள் பொதுவில் செல்லும் பெரிய நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகள் மற்றும் முயற்சிகளுக்கு நிதியளிக்க முடியும்.

3. நிதி வர்த்தகம்

வணிக வங்கிகள் உள் மற்றும் வெளி வர்த்தகத்திற்கு நிதியளிப்பதில் உதவுகின்றன. வங்கிகள் சில்லறை விற்பனையாளர்கள் மற்றும் சூப்பர் ஸ்டோர்களுக்கு அவர்கள் வர்த்தகம் செய்யும் பொருட்களை சேமித்து வைக்க கடன்களை வழங்குகின்றன. தள்ளுபடிகள் மற்றும் ஆதாரங்களை வழங்குவதற்கான கடிதங்கள் அல்லது உறுதிமொழி குறிப்புகளை ஏற்றுக்கொள்வது போன்ற அனைத்து வகையான வசதிகளையும் வழங்குவதன் மூலம் பொருட்களை ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு நகர்த்துவதற்கு அவை உதவுகின்றன. இருப்பினும், ஏற்றுமதியாளர்கள் மற்றும் பொருட்களின் இறக்குமதியாளர்களுக்கு நாணய பரிமாற்ற வசதிகளை வழங்குவதன் மூலம்

வளரும் நாடுகளின் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதிகளுக்கு அவை நிதியளிக்கின்றன.

4. நிதி விவசாயம்

வளரும் நாடுகளில் விவசாயத் துறைக்கு வணிக வங்கிகள் பல வழிகளில் நிதியளிக்க உதவுகின்றன. விவசாயப் பொருட்களின் வியாபாரிகளுக்கு கடன் வழங்குகிறார்கள். விவசாயக் கடன்களை வழங்குவதன் மூலம் கிராமப்புறங்களில் கிளைகளின் வலையமைப்பையும் திறக்கிறார்கள். வணிக வங்கிகள் விவசாயிகளுக்கு அவர்களின் தயாரிப்புகளின் வணிகமயமாக்கல், நவீனமயமாக்கல் மற்றும் அவர்களின் பண்ணைகளின் தொழில்நுட்பம், நீர்ப்பாசன தொழில்நுட்பங்கள், நில மேம்பாட்டிற்கான ஆதாரங்கள் போன்றவற்றை வழங்குவதன் மூலம் நேரடி நிதியுதவியை வழங்குகின்றன.

இந்த வங்கிகள் தொழில்துறை அளவிலான கால்நடை வளர்ப்பு, கால்நடை வளர்ப்பு, ஆடு வளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு, மீன் வளர்ப்பு மற்றும் தோட்டக்கலை ஆகியவற்றிற்கும் நிதி உதவி வழங்குகின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில், வணிக நிறுவனங்கள் அல்லது நுண்நிதி நிறுவனங்களில் இருந்து சிறுகடன் கருவிகள் மூலம் சிறு விவசாயிகளும் சென்றடைகிறார்கள். வணிக வங்கிகள், கோட்பாட்டில், கிராமப்புறங்களில் அனைத்து பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கும் நிதி உதவி வழங்க தயாராக உள்ளன.

5. நுகர்வோர் பொருட்களின் நிதி

வளரும் நாடுகளில், வணிக வங்கிகள் வாங்குபவர்களுக்கு வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள், கார்கள் போன்ற நீடித்த நுகர்வோர் பொருட்களில் முதலீடு செய்ய உதவுகின்றன. இந்த வங்கிகள் நுகர்வோருக்கு அசையும் மற்றும் அசையாப் பொருட்களை வாங்குவதற்கு கடன் வழங்க முடியும். மக்களுக்குத் தேவையான வளங்களை வழங்குவதன் மூலம் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தவும் அவை உதவுகின்றன.

6. வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கும் நிதி நடவடிக்கைகள்

வளரும் மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளில் பல வழிகளில் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு வணிக வங்கிகள் நிதி உதவி செய்கின்றன. பொறியியல், மருத்துவம் மற்றும் இதர உயர்திறன் வாய்ந்த தொழிற்கல்விகளில் உயர்கல்வியைத் தொடர இளைஞர்களுக்கு கடன்களை வழங்குகின்றன. அவர்கள் இளம் தொழில்முனைவோர், பொறியியல் மற்றும் மருத்துவ மாணவர்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பப் பயிற்சியை நாடும் மற்றவர்களுக்கு தங்கள் தொழில்களை நிறுவ கடன்களை வழங்குகிறார்கள்.

அனைத்து வணிக வங்கிகளும் இத்தகைய கடன் வசதிகளை வழங்குகின்றன. எனவே, ஒரு நாட்டில் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும் ஸ்டார்ட் அப்கள் மற்றும் வெளிநாட்டு நிறுவனங்களுக்கு மனித மூலதனத்தை உருவாக்க உதவுங்கள். இருப்பினும், அவை தொழில் முனைவோர் செயல்பாடுகள் மற்றும் புதிய திறமைகள், பிராண்டுகள், கண்டுபிடிப்புகள் போன்றவற்றுக்கு நிதியளிக்க உதவுகின்றன.

7. பணவியல் கொள்கையில் அரசாங்கம் மற்றும் மத்திய வங்கிகளுக்கு உதவுங்கள்

வணிக வங்கிகள் மத்திய வங்கியின் பணவியல் கொள்கையை உண்மையாக பின்பற்றுவதன் மூலம் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றன. மத்திய வங்கிகள் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியை உந்துவதற்கு அவர்களின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் பணவியல் கொள்கையை வெற்றிகரமாக செயல்படுத்த வணிக வங்கிகளைச் சார்ந்துள்ளது.

கூட்டுறவு வங்கிகள்

கூட்டுறவு வங்கிகள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டம், 1912 இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டு அவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகக் குழுவால் நடத்தப்படுகின்றன. இவை லாபம் இல்லாமல் நஷ்டம் இல்லாமல் வேலை செய்கின்றன மற்றும் முக்கியமாக நகர்ப்புறங்களில் உள்ள தொழில்முனைவோர்,

சிறு வணிகங்கள், தொழில்கள் மற்றும் சுய வேலைவாய்ப்பு ஆகியவற்றிற்கு சேவை செய்கின்றன. கிராமப்புறங்களில், அவர்கள் முக்கியமாக விவசாயம், கால்நடைகள் மற்றும் குஞ்சு பொரிப்பகங்கள் போன்ற விவசாய அடிப்படையிலான நடவடிக்கைகளுக்கு நிதியளிக்கின்றனர் .

கூட்டுறவு வங்கிகளின் வரலாறு

இந்தியாவில் கூட்டுறவு வங்கிகளின் அறிமுகம் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இருந்து தொடங்குகிறது, இது இந்திய சமுதாயத்திற்கு ஒரு துயரமான காலமாக இருந்தது.

இந்தியாவில் கூட்டுறவு வங்கி எவ்வாறு உருவானது என்பதற்கான காலவரிசை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

- கூட்டுறவு கடன் சங்கங்கள் சட்டம், 1904, கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு எடுக்கப்பட்ட முதல் படியாகும், இது 1912 இன் கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவுடன் துரிதப்படுத்தப்பட்டது.
- சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியாவில், கூட்டுறவு பயிற்சி மையங்களை அமைப்பதற்காக RBI ஆல் கூட்டுறவு பயிற்சிக்கான மத்திய குழு (1953) அமைக்கப்பட்டது.
- கிராமப்புறங்களில் நிலவும் நிதி நெருக்கடிக்கு தீர்வு காண, 1954 ஆம் ஆண்டு கிராமப்புற கடன் கணக்கெடுப்பு குழு அமைக்கப்பட்டது.
- இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் வங்கித் துறையிலும் பரவியது மற்றும் 1950 களில், கூட்டுறவு வங்கிகள் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் உள்ள பொதுமக்களுக்கு தங்கள் வரம்பை விரிவுபடுத்தத் தொடங்கின.

மார்ச் 2019 இல் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வெளியிட்ட ஆண்டறிக்கையின்படி இந்தியாவில் உள்ள மொத்த கூட்டுறவு வங்கிகளில், அவற்றை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம், மேலும் அவற்றைப் பிரிக்கலாம்:

- நகர்ப்புற கூட்டுறவு வங்கிகள்

- திட்டமிடப்படாத கூட்டுறவு வங்கிகள்
- திட்டமிடப்பட்ட கூட்டுறவு வங்கிகள்

கிராமப்புற கூட்டுறவு வங்கிகள்

- மாநில கூட்டுறவு வங்கிகள்
- மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள்
- முதன்மை வேளாண்மை கடன் சங்கங்கள்

கூட்டுறவு வங்கிகளின் நன்மைகள்

கூட்டுறவு வங்கிகள் இந்திய சமுதாயத்தின் பல்வேறு துறைகளுக்கு வரப்பிரசாதமாக செயல்பட்டு பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளன.

இந்தியாவில் கூட்டுறவு வங்கிகளின் சில நன்மைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

- இந்த வங்கிகள் கிராமப்புற மக்களுக்கு கடன்கள் மற்றும் கடன்களை வட்டி விகிதத்துடன் வழங்குவதன் மூலம் உதவி வழங்கியுள்ளன
- அவர்கள் நாட்டின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் தங்கள் அணுகலைக் கொண்டுள்ளனர் மற்றும் வாடிக்கையாளர்களுடன் தனிப்பட்ட உறவைப் பேண முடிந்தது
- வங்கியானது உறுப்பினர்களால் சொந்தமாக மற்றும் நிர்வகிக்கப்படுவதால், அவர்கள் பெரும் இலாபங்களை நாடுவதில்லை மற்றும் பரஸ்பர உதவியை நம்புகிறார்கள்.
- வைப்புத்தொகைக்கான வட்டி விகிதம் அதிகமாகவும், கடனுக்கான வட்டி விகிதம் குறைவாகவும் உள்ளது
- இழப்பின் அபாயத்தைக் குறைப்பதற்காக அவை உற்பத்திக் கடன்களை ஊக்குவிக்கின்றன

- கூட்டுறவு வங்கிகள் விவசாயிகளுக்கு உரம், விதைகள் போன்ற அடிப்படைப் பொருட்களை வாங்க விவசாயக் கடன்களை வழங்கி உதவுகின்றன.

கூட்டுறவு வங்கிகளின் தீமைகள்

இந்தியாவில் கூட்டுறவு வங்கிகளின் சில தீமைகள் கீழே விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன:

- பணத்தைக் கடனாகக் கொடுக்க, கண்டுபிடிக்க கடினமாக இருக்கும் முதலீட்டாளர்கள் தேவை
- பல ஆண்டுகளாக, என்பிஏக்கள் மற்றும் காலாவதியானவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது
- முதலீட்டாளர்கள் மற்றும் பணம் இல்லாததால், அவர்களில் சிலர் கிராமப்புற மக்களுக்கு கடன்களையும் பணத்தையும் வழங்கவில்லை
- சிறு தொழிலதிபர்களை விட, கூட்டுறவு வங்கிகளின் பலன்களை பணக்கார நில உரிமையாளர்கள் அனுபவித்து வருகின்றனர்
- நாடு முழுவதும் உள்ள கூட்டுறவு வங்கிகள் சமமாக வளர்ச்சியடையவில்லை. ஒரு சில மாநிலங்கள் அதிக செயல்பாட்டு மற்றும் பயனளிக்கும் அலகுகளைக் கொண்டுள்ளன, சில மாநிலங்கள் இழப்பை எதிர்கொண்டுள்ளன
- இந்த வங்கிகளில் அரசியல் தலையீடும் காணப்பட்டது
- புதிய வகை வங்கிகள் திறக்கப்படுவதால், கூட்டுறவு வங்கிகள் வாடிக்கையாளர்களை இழக்கும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது

இந்த இழப்பை சமாளிக்க, ரிசர்வ் வங்கி தணிக்கை வசதிகள் தொடர்பான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் மற்றும் கடுமையான விதிகளை அமல்படுத்த வேண்டும்.

நில மேம்பாட்டு வங்கிகள் (LDBs)

நில மேம்பாட்டு வங்கிகள் (LDBs) அடிப்படையில் கூட்டுறவு நிறுவனங்களாகும். அனைத்து LDB களும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், உண்மையில் அவை அரை கூட்டுறவு நிறுவனங்கள்., அவை விவசாய கடன் வாங்குபவர்களின் வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்பு சங்கங்களாகும், ஏனெனில் அவற்றின் உறுப்பினர்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்பு உள்ளது. மேலும், மற்ற கூட்டுறவுகளைப் போலல்லாமல், LDBகள் அவற்றின் செயல்பாட்டில் தனிப்பட்ட ஈடுபாட்டைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

நில மேம்பாட்டு வங்கிகள் நீண்ட கால கடன்களை வழங்கும் தனித்துவமான நிதி நிறுவனங்களாகும். 1920 ஆம் ஆண்டில், பஞ்சாபின் ஜாங் நகரில் முதல் LDB தொடங்கப்பட்டது. இருப்பினும், 1930 களில் இந்த வங்கிகளுக்கு உண்மையான உத்வேகத்தை அளித்த நில அடமான நிறுவனங்கள் சட்டம் (LDB கள் முதலில் நில அடமான வங்கிகள் என்று அறியப்பட்டது) நிறைவேற்றப்பட்டது.

இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு இந்திய மாநிலங்களில் LDBகள் தொடங்கப்பட்டன. 1989 ஆம் ஆண்டில், விவசாயக் கடன் மறுஆய்வுக் குழு (ACRC) LDB களின் விரிவாக்கப்பட்ட செயல்பாட்டை வலியுறுத்தியது மற்றும் விவசாயத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் பயன்படுத்தப்படாத நிலத்தை மீட்பது மற்றும் பண்ணை அல்லாத துறையை மேம்படுத்துதல் போன்ற அதன் தொடர்புடைய செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைக்க பரிந்துரைத்தது.

வங்கிகள் தொடர்ந்து தங்கள் சலுகைகளை விரிவுபடுத்தின, மேலும் 1982 இல், நபார்டின் வேண்டுகோளின் பேரில், அவை விவசாயம் மற்றும் தரிசு நில மேம்பாட்டிற்கான நிதியை வழங்கத் தொடங்கின. கிராமங்கள் மற்றும் குடிசை நிறுவனங்கள், கிராமப்புற கைவினைஞர்கள் போன்ற முக்கிய கிராமப்புற மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு நீண்ட கால கடன்களை நிதியளிப்பதற்கு LDB களுக்கு முக்கியமான நேரம் 1980 களின் பிற்பகுதியிலும் 1990 களின் முற்பகுதியிலும் இருந்தது.

கூடுதலாக, கேரளா, கர்நாடகா, உத்தரப்பிரதேசம், மகாராஷ்டிரா, மேற்கு வங்காளம் போன்ற சில மாநிலங்களில், NHB மறுநிதியளிப்பு மூலம் கிராமப்புற வீட்டுத் திட்டங்களுக்கு வங்கிகள் நிதி அளித்தன. LDBகளின் விரிவாக்கப்பட்ட பொறுப்புகள் காரணமாக, அவை இப்போது மாநில கூட்டுறவு வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சி வங்கிகள் (SCARDBs) என அழைக்கப்படுகின்றன.

நோக்கங்கள்:

நில மேம்பாட்டு வங்கியின் முதன்மை இலக்குகள் விவசாய வளர்ச்சியை முன்னேற்றுவதும் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதும் ஆகும். CLDB கள் தங்கள் கிளைகள் மூலம் நேரடியாக நிதியளிக்கின்றன அல்லது அவற்றுடன் இணைக்கப்பட்ட PLDB களுக்கு நீண்ட கால நிதியுதவி அளிக்கின்றன.

இந்த வங்கிகள் இரண்டு அடுக்குகளாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன;

- தாலுகா அளவிலான கிளைகளுடன் மாவட்ட அளவிலான முதன்மை நில மேம்பாட்டு வங்கி
- மாநில நில மேம்பாட்டு வங்கி. மாநில அளவில், அனைத்து முதன்மை நில மேம்பாட்டு வங்கிகளும் மத்திய நில மேம்பாட்டு வங்கியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. "ஒற்றுமை அமைப்பு" என்று அழைக்கப்படும் சில மாநிலங்கள் உள்ளன, அங்கு மாநில அளவில் ஒரே ஒரு மாநில நில மேம்பாட்டு வங்கி மட்டுமே செயல்படுகிறது, கிளைகள் மற்றும் துணை கிளைகள் மாவட்டம் மற்றும் கீழ் மட்டங்களில் செயல்படுகின்றன.

நில மேம்பாட்டுக்கான முதன்மை வங்கிகள் (PLDB)

இந்த வங்கிகள் ஆரம்பத்தில் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒன்று அல்லது சில தாலுகாக்களுக்கு மட்டுமே சேவை செய்யும் வகையில் அமைக்கப்பட்டன. அவர்கள் தற்போது ஒரு மேம்பாட்டுத் தொகுதிக்கு தகுதி பெற்றுள்ளனர். ஒவ்வொரு நில உரிமையாளரும் பணத்தைக் கடன் வாங்குவதற்குத் தங்கள் சொத்தை பிணையமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். முதன்மைக் கடன் வாங்குபவர் "A" வகுப்பின் உறுப்பினராக அனுமதிக்கப்படுகிறார், அதே சமயம் அடமானம் வைக்கப்பட்ட

சொத்தில் ஆர்வமுள்ள கூடுதல் நபர்கள் "B" வகுப்பு உறுப்பினர்களாக அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

நில மேம்பாட்டு மையம் (CLDB)

PLDBகள் மற்றும் சில தனிப்பட்ட விளம்பரதாரர்கள் இந்த CLDB உறுப்பினர்களின் குழுவை உருவாக்குகின்றனர். PLDBகள் மற்றும் CLDB களின் பிரிவுகள் மூலம், இது விவசாயிகளுக்கு நீண்ட கால கடன்களை வழங்குகிறது. மாநில அரசாங்கத்தால் ஆதரிக்கப்படும் மிதக்கும் கடன் பத்திரங்களை விற்பனை செய்வதன் மூலம் இதைச் செய்கிறது. PLDB கடன் வாங்கியவர்களிடமிருந்து பெற்ற அடமானப் பத்திரங்களை CLDB க்கு மாற்றுகிறது.

இந்த சொத்துக்களின் பாதுகாப்பிற்கு ஈடாக, CLDB கடன் பத்திரங்களை வெளியிட்டு பணத்தை திரட்டுகிறது. பெரிய தொகைகள் நபாட்டு மற்றும் எல்ஐசி மூலம் கடன் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன, மேலும் முந்தையது LDB களுக்கு மறுநிதியளிப்பு உதவியை வழங்குகிறது.

இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (IDBI)

ஐடிபிஐ நிதி மற்றும் வங்கி சேவைகளை வழங்கும் இந்திய தனியார் துறை வங்கி ஆகும். இது 1964 இல் நிறுவப்பட்டது மற்றும் தொழில்துறை துறைகளுக்கு நிதி உதவி வழங்கியது. ஐடிபிஐ ஒரு வளர்ச்சி நிதி நிறுவனம். இது ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தின் துணை நிறுவனமாகும், மேலும் இந்திய சிறு தொழில்கள் மேம்பாட்டு வங்கி ஐடிபிஐயின் துணை நிறுவனமாகும். 2005 இல், ஐடிபிஐ ஐடிபிஐ வங்கியுடன் இணைக்கப்பட்டது மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனமாக வகைப்படுத்தப்பட்டது. இருப்பினும், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி 2019 இல் இதை ஒரு தனியார் வங்கியாக வகைப்படுத்தியது. இந்திய சிறு தொழில்கள் மேம்பாட்டு வங்கி, இந்திய தேசிய பங்குச் சந்தை, எக்சிம் வங்கி போன்ற பல தேசிய நிதி நிறுவனங்கள் ஐடிபிஐயில் தங்கள் வேர்களைக் கண்டறிந்துள்ளன.

இந்திய சிறு தொழில்கள் மேம்பாட்டு வங்கி

இந்திய சிறுதொழில் மேம்பாட்டு வங்கியானது ஐடிபிஐக்கு சொந்தமானது. இது 1988 இல் பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் மூலம் அதன் துணை

நிறுவனமாக நிறுவப்பட்டது மற்றும் 1990 இல் செயல்படத் தொடங்கியது. IDBI சிறு தொழில் மேம்பாட்டு நிதி மற்றும் தேசிய பங்கு நிதியின் பொறுப்பை சிறு தொழில்கள் மேம்பாட்டு வங்கிக்கு வழங்கியது. இந்திய சிறு தொழில்கள் மேம்பாட்டு வங்கி (SIDBI) ஒரு நிதி நிறுவனமாக உருவானது மற்றும் MSME துறையை மேம்படுத்துவதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் பணியாற்றியது.

ஐடிபிஐயின் வரலாறு

வளர்ச்சி வங்கியின் வரலாற்றை 1930 மற்றும் இரண்டாம் உலகப் போரின் பெரும் மந்தநிலையில் காணலாம். அழிவினால் ஏற்பட்ட சேதம், புனரமைப்புக்கான கோரிக்கையை உருவாக்கியது, இது தேசிய நிறுவனங்களை நிறுவ வழிவகுத்தது. IDBI, NABARD, NHB மற்றும் SIDBI போன்ற சிறப்பு நிதி நிறுவனங்கள் தொழில்துறை மற்றும் விவசாயத் துறைகளில் நிதித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய உருவாக்கப்பட்டன. IDBI ஆனது 1964 இல் RBI யின் முழுச் சொந்தமான துணை நிறுவனமாக இருந்தது, ஆனால் அதன் பொறுப்பை 1976 இல் இந்திய மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டது. மேலும், IDBI தொழில்துறையின் வளர்ச்சிக்கான நிதி நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைப்பதற்கான முதன்மை நிறுவனமாக மாறியது. குறிக்கோள்

ஐடிபிஐயின் நோக்கத்தில் பின்வருவன அடங்கும்:

- ஐசிஐசிஐ, எல்ஐசி போன்ற நிதி நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைத்தல், மேற்பார்வை செய்தல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல்
- பிற நிதி நிறுவனங்களுக்கான ஆதாரங்களை சேகரித்தல் மற்றும் நிதி உதவி வழங்குதல்
- தொழில்துறை வளர்ச்சியை மேம்படுத்த முக்கிய தொழில்களை திட்டமிடுதல் மற்றும் ஊக்குவித்தல்
- தேசிய முன்னுரிமைகளை கடைபிடிக்கும் அமைப்பை உருவாக்குதல்

இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி பங்கு விலை

இந்தியாவின் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியின் பங்கு விலை சந்தையில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்களைப் பொறுத்து தொடர்ந்து அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. ஐடிபிஐ பங்குகளின் தற்போதைய விலை ரூ. 48.50 (10 பிப்ரவரி 2022,

பிற்பகல் 3:30). ஐடிபிஐ வங்கி பங்குகள் இந்தியாவின் பிஎஸ்இ மற்றும் தேசிய பங்குச் சந்தையில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. செப்டம்பர் 2021 வரை, மத்திய அரசின் பங்குகள் 45.48% ஆகவும், இந்திய ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தின் பங்குகள் 49.24% ஆகவும் இருந்தது. மீதமுள்ள பங்குகளை விளம்பரதாரர்கள் அல்லாதவர்கள் வைத்திருந்தனர்.

இந்தியாவில் உள்ள நிதி நிறுவனங்களின் கிளைகள்

ஐடிபிஐ பொருளாதார நடவடிக்கைகளை எளிதாக்கும் பரந்த வலையமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. டிசம்பர் 31, 2020 நிலவரப்படி இந்த எண்ணிக்கை 2095 கிளைகள் மற்றும் 3394 ஏடிஎம்களாக உயர்ந்துள்ளது.

இந்திய சிறு தொழில்கள் மேம்பாட்டு வங்கியின் கிளைகள் 5 பிராந்திய அலுவலகங்கள் வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றும் இந்திய சிறு தொழில்கள் மேம்பாட்டு வங்கியின் 33 கிளைகள் உள்ளன. பிற நிதி நிறுவனங்கள் நாடு முழுவதும் பரவியுள்ளன.

இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கியின் செயல்பாடுகள்

இந்தியாவில் தொழில்துறை வளர்ச்சியை பரந்த அளவில் ஊக்குவிப்பதில் சீர்திருத்தத்திற்கு முந்தைய காலத்தில் IDBI முக்கிய பங்கு வகித்தது. இந்தியாவின் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியின் செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு:

- தொழில்துறை கட்டமைப்பிற்கு இடையே உள்ள இடைவெளிகளைக் குறைக்க தொழில்களை மேம்படுத்துதல் மற்றும் மேம்படுத்துதல் ஆகியவை IDBI இன் முக்கியமான செயல்பாடுகளாகும்.
- தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கான புதிய திட்டங்களை தயாரித்தல் மற்றும் மிதப்பது IDBI ஆல் செய்யப்படும் ஒரு முக்கியமான செயலாகும்
- சந்தை மற்றும் முதலீடு பற்றிய ஆராய்ச்சி, ஆய்வுகள் மற்றும் சிக்கலான தன்மையைப் புரிந்துகொண்டு தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கும் ஆய்வுகள்
- தொழில் சம்பந்தப்பட்ட பங்குகளை வாங்குதல்
- பிற நிதி நிறுவனங்களால் செய்யப்படும் செயல்பாடுகளின் ஒருங்கிணைப்பு

- தொழில்களின் விரிவாக்கத்திற்கான தொழில்நுட்ப மற்றும் நிர்வாக ஆதரவின் விரிவாக்கம்
- இந்திய தொழில்துறை நிதிக் கழகம் (IFCI), பத்திரங்கள் மற்றும் எதிர்கால ஆணையம் (SFC) மற்றும் இந்திய அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிற நிதி நிறுவனங்களுக்கு மறுநிதியளிப்பு வசதிகளை வழங்குதல்
- ஐடிபிஐ அந்நிய செலாவணி சேவைகளுக்கும் உதவுகிறது. நாணயங்களை வாங்குதல், நாட்டிற்கு வெளியே வைப்புத்தொகை, இடமாற்றம் போன்றவையும் இதன் மூலம் எளிதாக்கப்படுகின்றன.

விவசாயம் மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கி (NABARD)

1982 ஆம் ஆண்டில், CRAFTICARD அல்லது விவசாயம் மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான நிறுவனக் கடன் ஏற்பாடுகளை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கான குழு ஒரு மேம்பாட்டு வங்கியை நிறுவ பரிந்துரைத்தது, அதன்படி நபார்டு உருவாக்கப்பட்டது.

இது ஒரு சிறப்பு பாராளுமன்ற சட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பின் முக்கிய கவனம் விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற விவசாயம் அல்லாத துறையின் மேம்பாட்டிற்கான கடன் ஓட்டத்தை அதிகரிப்பதன் மூலம் கிராமப்புற இந்தியாவின் முன்னேற்றம் ஆகும்.

நபார்டு வங்கியின் செயல்பாடுகள்

தொழில்களுக்கு நிதியளிப்பதன் மூலமும் மேம்படுத்துவதன் மூலமும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காக நபார்டு ஒரு தீர்மானமான செயல்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. நபார்டு வங்கியின் இந்த செயல்பாடுகளில் விவசாய நடவடிக்கைகளை திட்டமிடுதல், ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல் ஆகியவை அடங்கும். நபார்டு வங்கியின் செயல்பாடுகள் இங்கே :-

- லாபம் மற்றும் பாரம்பரியத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் உள்ளூர் மற்றும் கையால் செய்யப்பட்ட பொருட்களை விற்பனை செய்யும்

சிறிய அளவிலான வணிகத்தில் நிதியளித்து முதலீடு செய்வதன் மூலம் கிராமப்புற மக்களுக்கு சேவையை நிரூபித்தல்.

- ஒரே நேரத்தில் பல தொழில்களுக்கு நிதியளிப்பதற்கான வலுவான அடித்தளத்தையும் திறனையும் உருவாக்க திட்டங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் செயல்பாடுகளை உருவாக்குதல் மற்றும் பதிவுகளை நிர்வகிப்பதன் மூலம் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துதல்.
- முதலீட்டில் உற்பத்தி, மென்மையான, ஒழுக்கமான மற்றும் நிலையான சேவைகளுக்கான பயிற்சியை ஊழியர்களுக்கு வழங்குதல் மற்றும் தொடக்கத் தொழில்களுக்கு ஆலோசனை வழங்குதல்.
- வங்கிகளுக்கிடையே ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் தொடர்பை ஏற்படுத்துவது, கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளில் வெளிப்படாத்தன்மையை பராமரிக்க மாநில மற்றும் மத்திய அரசு மற்றும் ரிசர்வ் வங்கிக்கு கடன் ஒட்டத்தை வழங்குகிறது.
- ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும் உயர் முன்னுரிமைத் திட்டத்தின் கீழ் கணக்கிடப்படுகிறது, இதில் ஆதரவில் அதிக பங்கை வழங்குவதன் மூலம் வறுமைக் குறைப்புக்கான மறுநிதியளிப்பு கணக்குகள் அடங்கும்.
- ஏழை மக்களின் நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதையும், அவர்களுக்கான சுதந்திரமான வாழ்க்கை முறையையும் நோக்கமாகக் கொண்ட சுயஉதவி குழுக்களுடன் இது தொடர்பைப் பேணுகிறது.
- கிராமப்புறங்கள் மற்றும் விவசாயிகளின் நலனை உறுதி செய்வதற்காக நபார்டு வங்கி ஒரு சீரான ஆய்வை நடத்துகிறது.
- "விகாஸ் வாஹினி" என்பது கிராமப்புறங்களில் உள்ள விவசாயிகளின் மேம்பாட்டிற்காக சிறப்பாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு திட்டமாகும்.
- கிராமப்புறங்களில் பல திட்டங்களை இயக்கிய பிறகு, அது ஆய்வுகளை நடத்தி, குறையும் புள்ளிகளை நிறுத்தி, அவற்றை அளவோடு சரிசெய்து, பணியை மறுநிதியளிக்கிறது, இது வளர்ச்சியை மறுகட்டமைத்து அதன் முழுமையை உயர்த்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

நபார்டு வங்கியின் பங்கு

- நபார்டு என்பது கிராமப்புறங்களைக் கண்காணித்து, ஏழை மக்களுக்கு ஆதரவளிக்கும் வகையில் குறைந்த கட்டணத்தில் கடன்

வழங்குவதற்காக கூட்டுறவு வங்கிகளை உருவாக்கும் ஒரு உச்ச அமைப்பாகும்.

- ரிசர்வ் வங்கியின் நிதியுதவி பெற்ற வங்கிகளிடம் இருந்து குறைந்த கட்டணத்தில் வழங்குவதன் பின்னணியில் நபார்டு வங்கியின் பங்கு அவர்களின் நிதி சிக்கல்களை மேம்படுத்துவதாகும்.
- கிராமப்புறத் துறையில் பணியாளர் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை உருவாக்கும் திட்டங்களை ஊக்குவிக்கும் மற்றும் இந்தத் திட்டங்களை சுய உதவி குழுக்களுடன் இணைக்கும் மறுநிதியளிப்பு அமைப்பு என்றும் இது அழைக்கப்படுகிறது.
- நபார்டு வங்கியின் மற்றொரு பணி, குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஏற்ப ஒதுக்கப்பட்ட இலக்கை நிறைவேற்றுவதற்கும், கிராமப்புற மக்களுக்கு சமமாகப் பயனளிப்பதற்கும், ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் அரசு அதிகாரிகளுடன் தொடர்பில் இருப்பது.
- நபார்டு, சிறந்த நுட்பங்கள், உத்திகள் மற்றும் ஆரோக்கியமான நிலையான உயர்வுக்கான கொள்கைகளுக்காக ஒரு சிறப்பு ஆராய்ச்சி மையத்தை உருவாக்கியுள்ளது, மேலும் அது தொடர்ந்து கண்காணித்து சரியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது.

EXIM Bank அல்லது Export-Import Bank of India

EXIM Bank அல்லது Export-Import Bank of India என்பது இந்தியாவின் முன்னணி ஏற்றுமதி நிதி நிறுவனமாகும், இது நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் மற்றும் முதலீட்டை ஒருங்கிணைப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்திய அரசாங்கத்தால் 1982 இல் நிறுவப்பட்டது, EXIM வங்கி இந்திய அரசாங்கத்தின் முழு உரிமையுள்ள துணை நிறுவனமாகும். தற்போதைய நிர்வாக இயக்குனர் டேவிட் ரஸ்குவின்ஹா ஆவார். இதன் தலைமையகம் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் மும்பையில் உள்ளது.

EXIM வங்கி அறக்கட்டளை

இந்த அமைப்பு 1982 ஆம் ஆண்டில் ஏற்றுமதி-இறக்குமதி வங்கிச் சட்டம் 1981 இன் கீழ் ஏற்றுமதிக் கடன் வழங்குபவராக நிறுவப்பட்டது. வங்கியின் முதல் தலைவர் மற்றும் நிர்வாக இயக்குநராக ஆர்.சி.ஷா இருந்தார்.

EXIM வங்கி தொடர்பான சமீபத்திய சூழல் -

இந்திய அரசுக்கு சொந்தமான ஏற்றுமதி-இறக்குமதி வங்கியில் அடுத்த நிதியாண்டில் ரூ.1,500 கோடி மூலதனத்தை செலுத்த இந்திய அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இது நடப்பு நிதியாண்டில் அரசு ஒதுக்கியதை விட ரூ.200 கோடி அதிகம். வங்கிக்கு ரூ.1,300 கோடி மூலதனத்தை அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

இந்திய ஜவுளித் தொழிலை ஆதரிப்பது, நாட்டின் சுறுசுறுப்பான வெளியுறவுக் கொள்கைகள், சலுகை நிதித் திட்டத்தில் மாற்றங்கள் போன்ற புதிய முயற்சிகளுக்கு மூலதன உட்செலுத்துதல் உத்வேகம் அளிக்கும்.

EXIM வங்கியின் செயல்பாடுகள்

நிதி தயாரிப்புகள்

- வாங்குபவரின் கடன் - இது உலகெங்கிலும் உள்ள புதிய பிராந்தியங்களை ஆராய இந்திய ஏற்றுமதியாளர்களை ஊக்குவிக்கும் கடன் வசதி திட்டமாகும். இந்தியாவில் இருந்து பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய வெளிநாட்டு வாங்குபவர்களுக்கு கடன் வழங்குவதன் மூலம் SME களுக்கான ஏற்றுமதியையும் இது எளிதாக்குகிறது.
- கார்ப்பரேட் வங்கி - இது இந்திய நிறுவனங்களின் ஏற்றுமதி-போட்டித்தன்மையை அதிகரிக்க பல்வேறு நிதி திட்டங்களை வழங்குகிறது.
- கடன் கோடுகள் - இது இந்திய ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு புதிய புவியியல் பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்த உதவுவதற்காக நீட்டிக்கப்பட்ட கடன் வரிசையை வழங்குகிறது மற்றும் ஒரு பயனுள்ள சந்தை-நுழைவு கருவியாக கடன் வரிசையைப் பயன்படுத்துகிறது.
- வெளிநாட்டு முதலீட்டு நிதி - இது இந்திய நிறுவனங்களுக்கு அவர்களின் வெளிநாட்டு கூட்டு முயற்சிகள் அல்லது முழு உரிமையுள்ள துணை நிறுவனங்களில் பங்கு முதலீடுகளுக்கு கால கடன்களை வழங்குகிறது.
- திட்ட ஏற்றுமதி - இந்தியாவில் இருந்து திட்ட ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிக்கிறது மற்றும் இந்திய நிறுவனங்களுக்கு வெளிநாடுகளில் ஒப்பந்தங்களைப் பெற உதவுகிறது.

சேவைகள்

- சந்தைப்படுத்தல் ஆலோசனை சேவைகள் - இந்திய ஏற்றுமதியாளர்களின் உலகமயமாக்கல் முயற்சிகளில் வெளிநாட்டு விநியோகஸ்தர்கள்/கூட்டாளிகள் போன்றவற்றைக் கண்டறிவதில் உதவுங்கள். மேலும், ஆலைத் திட்டங்களை அமைப்பதற்கு அல்லது நிறுவனங்களைப் பெறுவதற்கு வெளிநாட்டில் உள்ள வாய்ப்புகளைக் கண்டறிய உதவுகிறது.
- ஆராய்ச்சி மற்றும் பகுப்பாய்வு - சர்வதேச பொருளாதாரம், வர்த்தகம் மற்றும் முதலீடு, ஆபத்துகளை அடையாளம் காண நாட்டின் சுயவிவரங்கள் போன்ற துறையில் ஆராய்ச்சி நடத்துகிறது.
- ஏற்றுமதி ஆலோசனை சேவைகள் - இது தகவல், ஆலோசனை மற்றும் ஆதரவு சேவைகளை வழங்குகிறது, இது ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு சர்வதேச அபாயங்களை மதிப்பிடவும், ஏற்றுமதி வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தவும் மற்றும் போட்டித்தன்மையை மேம்படுத்தவும் உதவுகிறது.

அலகு 3 பாரம்பரிய வங்கியியல்

பாரம்பரிய வங்கியானது மூலதனத்தை உருவாக்குவதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது வழக்கமாக பாரம்பரிய வங்கி நிறுவனங்கள் வங்கி அமைப்பில் நிதிகளை டெபாசிட் செய்யும் வாடிக்கையாளர்களை நம்பியிருக்கிறது. பின்னர் இந்த நிதியை மற்ற வாடிக்கையாளர்களுக்கு கடன்கள் மற்றும் அடமானங்கள் வடிவில் கொடுக்கிறது. கடனைப் பெறுபவர்கள் தாங்கள் கடன் வாங்கும் பணத்திற்கு கட்டணம் மற்றும் வட்டியை செலுத்துகிறார்கள், இது வங்கிக்கு மூலதனத்தையும் லாபத்தையும் உருவாக்குகிறது.

வாடிக்கையாளர்கள் வங்கியில் நுழைந்து பணத்தை டெபாசிட் செய்யலாம் அல்லது திரும்பப் பெறலாம், கடன் வாங்கலாம் மற்றும் வங்கிகள் வழங்கக்கூடிய பல சேவைகளைப் பயன்படுத்தலாம்.

வங்கி என்பது ஒரு சட்டப்பூர்வ அமைப்பாகும், இது தேவைக்கேற்ப திரும்பப் பெறக்கூடிய வைப்புகளை ஏற்றுக்கொள்கிறது. வங்கிகள் என்பது பொதுமக்களுக்கு அவர்களின் நிதி நிர்வாகத்தில் உதவும் நிறுவனங்களாகும், பொதுமக்கள் தங்கள் சேமிப்பை வங்கிகளில் டெபாசிட் செய்கிறார்கள், எப்போது வேண்டுமானாலும் வைப்புத்தொகையிலிருந்து பணத்தை எடுக்கலாம். வங்கிகள் பொது மக்களிடமிருந்தும் வணிக சமூகத்திடமிருந்தும் வைப்புகளை ஏற்றுக்கொள்கின்றன மற்றும் வைப்புத்தொகையாளர்களுக்கு இரண்டு உத்தரவாதங்களை வழங்குகின்றன -

1. வைப்பு பாதுகாப்பு
2. தேவைப்படும் போது டெபாசிட் திரும்பப் பெறுதல்

வங்கிகள் வைப்புத்தொகைக்கு வட்டி அளிக்கின்றன, இது அசல் வைப்புத் தொகையுடன் சேர்க்கிறது மற்றும் வைப்புத்தொகையாளருக்கு ஒரு சிறந்த ஊக்கமாகும். இது பொதுமக்களிடையே சேமிப்பு பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கிறது. வங்கிகள் வைப்புத்தொகையின் அடிப்படையில் கடன்களை

வழங்குகிறது, இதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பொது மக்களின் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துகிறது.

வங்கியின் முக்கிய செயல்பாடுகள்

வங்கிகளின் இரண்டு வகையான செயல்பாடுகள் உள்ளன:

1. முதன்மை செயல்பாடுகள் - முதன்மையாக இருப்பது வங்கி செயல்பாடுகள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
2. இரண்டாம் நிலை செயல்பாடுகள்

வங்கியின் முதன்மை செயல்பாடுகள்

அனைத்து வங்கிகளும் இரண்டு முக்கிய முதன்மை செயல்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்:

1. வைப்புத்தொகையை ஏற்றுக்கொள்வது
2. கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்களை வழங்குதல்

வைப்புகளை ஏற்றுக்கொள்வது

அனைத்து வணிக வங்கிகளின் மிக அடிப்படையான மற்றும் முக்கியமான செயல்பாடு, பொது நிதியைத் திரட்டுதல், சேமிப்பின் பாதுகாப்பான பாதுகாப்பை வழங்குதல் மற்றும் வைப்புத்தொகையாளர்களுக்கு சேமிப்பின் மீதான வட்டி ஆகியவை ஆகும். வங்கி பொதுமக்களிடமிருந்து பல்வேறு வகையான வைப்புகளை ஏற்றுக்கொள்கிறது:

1. சேமிப்பு வைப்பு: பொதுமக்களிடையே சேமிப்பு பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கிறது. இது சம்பளம் மற்றும் ஊதியம் பெறுபவர்களுக்கு ஏற்றது. வட்டி விகிதம் குறைவு. திரும்பப் பெறுவதற்கான எண்ணிக்கை மற்றும் தொகைக்கு எந்த தடையும் இல்லை. வைப்புத்தொகையைச் சேமிப்பதற்கான கணக்கை ஒரே பெயரில் அல்லது கூட்டுப் பெயர்களில் திறக்கலாம். வைப்பாளர்கள் வெவ்வேறு வங்கிகளில் மாறுபடும் குறைந்தபட்ச இருப்பை பராமரிக்க வேண்டும். மேலும், வங்கி ஏடிஎம் கம் டெபிட் கார்டு, காசோலை புத்தகம் மற்றும் இணைய வங்கி வசதியை வழங்குகிறது. இணைக்கப்பட்ட பக்கத்தில் காசோலைகளின் வகைகளைப் பற்றி விண்ணப்பதாரர்கள் அறிந்து கொள்ளலாம் .

2. நிலையான வைப்புத்தொகை: கால வைப்பு என்றும் அறியப்படுகிறது. ஒரு நிலையான காலத்திற்கு பணம் டெபாசிட் செய்யப்படுகிறது. இந்த காலகட்டத்தில் பணம் எடுக்க அனுமதி இல்லை. டெபாசிட் செய்பவர்கள் முதிர்வுக்கு முன் பணம் எடுத்தால், முன்கூட்டியே பணம் எடுப்பதற்கு வங்கிகள் அபராதம் விதிக்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒரே நேரத்தில் மொத்தத் தொகை செலுத்தப்படுவதால், வட்டி விகிதம் அதிகமாக இருக்கும், ஆனால் வைப்பு காலத்தைப் பொறுத்து மாறுபடும்.
3. தற்போதைய வைப்புத்தொகை : அவை வணிகர்களால் திறக்கப்படுகின்றன. கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் இந்தக் கணக்கில் ஓவர் டிராஃப்ட் வசதியைப் பெறுவார்கள். இந்த வைப்புத்தொகைகள் அவசரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான குறுகிய காலக் கடனாகச் செயல்படுகின்றன. ஓவர் டிராஃப்ட்டுக்கான அறியப்படாத கோரிக்கைகளுக்கு இருப்பு வைப்பதற்காக, ஓவர் டிராஃப்ட் வசதிக்கான கட்டணங்களுடன் அதிக வட்டி விகிதத்தையும் வங்கி வசூலிக்கிறது.
4. தொடர் வைப்புத்தொகை: குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை வங்கியில் டெபாசிட் செய்யப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட காலம் முடிந்த பிறகுதான் பணத்தை திரும்பப் பெற முடியும். தொடர்ச்சியான வைப்புத்தொகைகளுக்கு அதிக வட்டி விகிதம் வழங்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இது கூட்டு வட்டி விகிதத்தின் பலனை வழங்குகிறது மற்றும் வைப்பாளர்கள் ஒரு பெரிய தொகையை சேகரிக்க உதவுகிறது. இந்த வகை கணக்கு சம்பளம் வாங்குபவர்கள் மற்றும் சிறு வணிகர்களால் இயக்கப்படுகிறது.

கடன்கள் மற்றும் முன் பணம் வழங்குதல்

பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப்படும் வைப்புத்தொகையானது, வணிகங்கள் மற்றும் தனிநபர்களுக்கு அவர்களின் நிச்சயமற்ற நிலையைச் சமாளிக்க வங்கிகளால் கடன்களை முன்பணமாகப் பயன்படுத்துகிறது. வங்கி டெபாசிட்களுக்கு செலுத்தும் வட்டி விகிதத்தை விட கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்களுக்கு அதிக வட்டி விகிதத்தை வசூலிக்கிறது. கடன் வட்டி

விகிதத்திற்கும் வைப்புத்தொகைக்கான வட்டி விகிதத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம் வங்கி லாபம்.

வங்கி பின்வரும் வகையான கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்களை வழங்குகிறது:

1. வங்கி மிகைப்பற்று: இந்த வசதி நடப்புக் கணக்கு வைத்திருப்பவர்களுக்கானது. வங்கி இருப்பில் இருப்பதை விட அதிகமாக ஆனால் வழங்கப்பட்ட வரம்பு வரை பணம் வைத்திருப்பவர்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் பணத்தை எடுக்க இது அனுமதிக்கிறது. இணை பாதுகாப்பிற்கு எதிராக மிகைப்பற்று வசதி வழங்கப்படுகிறது. மிகைப்பற்றுக்கான வட்டி, கடன் வாங்கப்பட்ட காலத்திற்கான கடன் தொகைக்கு மட்டுமே செலுத்தப்படும்.
2. பண வரவுகள்: முன்கூட்டியே நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்பு வரை குறுகிய கால கடன் வசதி. வங்கிகள் வாடிக்கையாளர் குறிப்பிட்ட சொத்தின் அடமானத்திற்கு எதிராக கடன் பெற அனுமதிக்கின்றன (உறுதியான சொத்துக்கள் மற்றும் / உத்தரவாதங்கள்). எந்த வகையான கணக்கு வைத்திருப்பவர்களுக்கும், வங்கியில் கணக்கு இல்லாதவர்களுக்கும் பண வரவு வழங்கப்படுகிறது. வரம்பை மீறி திரும்பப் பெறும் தொகைக்கு வட்டி விதிக்கப்படுகிறது. ரொக்கக் கடன் மூலம், நீண்ட காலத்திற்கு ஒவர் டிராஃப்டை விட அதிக அளவு கடன் அனுமதிக்கப்படுகிறது.
3. கடன்கள்: வங்கிகள் வாடிக்கையாளருக்கு உறுதியான சொத்துக்களுக்கு எதிராக 1 முதல் 5 ஆண்டுகள் வரை குறுகிய கால அல்லது நடுத்தர காலங்களுக்கு பணத்தைக் கடனாக வழங்குகின்றன. தற்போது வங்கிகள் நீண்ட காலத்திற்கு கடன் கொடுக்கின்றன. கடன் வாங்குபவர் பணத்தைத் திரும்பச் செலுத்துகிறார், மொத்தத் தொகையாகவோ அல்லது முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்ட காலக்கட்டத்தில் தவணையாகவோ திரும்பிச் செலுத்துகிறார். திரும்பப் பெறப்பட்டாலும் இல்லாவிட்டாலும், அனுமதிக்கப்பட்ட கடனின் உண்மையான தொகைக்கு வங்கி வட்டி விதிக்கிறது. ஒவர் டிராஃப்ட் மற்றும் பண வரவு வசதிகளை விட வட்டி விகிதம் குறைவாக உள்ளது.
4. பரிவர்த்தனை மசோதாவை தள்ளுபடி செய்தல்: இது ஒரு வகையான குறுகிய கால கடனாகும், அங்கு விற்பனையாளர் சில கட்டணங்களுக்கு வங்கியில் இருந்து பில் தள்ளுபடி செய்கிறார். வங்கி பணப் பரிவர்த்தனை பில்களை தள்ளுபடி செய்வதன் மூலம் அல்லது வாங்குவதன் மூலம்

முன்பணம் செலுத்துகிறது. இது வழக்கமான தள்ளுபடி கட்டணங்களைக் கழிப்பதன் மூலம் டிராயரின் (வாங்குபவர்) சார்பாக டிராயருக்கு (விற்பனையாளருக்கு) பில் தொகையை செலுத்துகிறது. முதிர்ச்சியடைந்தவுடன், பில் தொகையை வசூலிப்பதற்காக வங்கி பில் தொகையை இழுப்பவர் அல்லது ஏற்றுக்கொள்பவருக்கு வழங்குகிறது.

வங்கியின் இரண்டாம் நிலை செயல்பாடுகள்

வங்கியின் முதன்மை செயல்பாடுகளைப் போலவே, இரண்டாம் நிலை செயல்பாடுகளும் இரண்டு பகுதிகளாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன:

1. ஏஜென்சி செயல்பாடுகள்
2. பயன்பாட்டு செயல்பாடுகள்

வங்கியின் ஏஜென்சி செயல்பாடுகள்

வங்கிகள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களுக்கான முகவர்கள், எனவே அது கீழே குறிப்பிட்டுள்ளபடி பல்வேறு ஏஜென்சி செயல்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்:

நிதி பரிமாற்றம்: ஒரு கிளை/இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு நிதி பரிமாற்றம்.

காலமுறை சேகரிப்புகள்: வாடிக்கையாளர்களின் சார்பாக ஈவுத்தொகை, சம்பளம், ஓய்வூதியம் மற்றும் அதுபோன்ற காலமுறை வசூல்.

காலமுறை கொடுப்பனவுகள்: வாடிக்கையாளரின் சார்பாக வாடகை, மின்சாரக் கட்டணம் போன்றவற்றை அவ்வப்போது செலுத்துதல்.

காசோலை சேகரிப்பு: பரிமாற்றங்களின் பில்களில் இருந்து பணத்தை சேகரிப்பது போல, வங்கி தனது வாடிக்கையாளர்களின் தீர்வுப் பிரிவு மூலம் காசோலைகளின் பணத்தை சேகரிக்கிறது.

பிற ஏஜென்சி செயல்பாடுகள்: இந்த வங்கியின் கீழ் மற்ற நிறுவனங்களுக்கு அதன் வாடிக்கையாளர்களின் பிரதிநிதியாக செயல்படுகிறது. இது வாடிக்கையாளரின் நிர்வாகி, அறங்காவலர், நிர்வாகிகள், ஆலோசகர்கள் போன்றவற்றில் செயல்படுகிறது.

வங்கியின் பயன்பாட்டு செயல்பாடுகள்

- கடன் கடிதங்கள், பயணிகளுக்கான காசோலை போன்றவற்றை வழங்குதல்.
- பாதுகாப்பான வைப்பு பெட்டகங்கள் அல்லது லாக்கர்களை வழங்குவதன் மூலம் மதிப்புமிக்க பொருட்கள், முக்கியமான ஆவணங்கள் மற்றும் பத்திரங்களை பாதுகாப்பான காவலில் எடுத்துக்கொள்வது.
- அந்நியச் செலாவணி பரிவர்த்தனை வசதிகளை வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்குதல்
- பங்குகள் மற்றும் கடன் பத்திரங்களின் எழுத்துறுதி
- அந்நிய செலாவணியில் கையாளுதல்
- சமூக நல திட்டங்கள்
- திட்ட அறிக்கைகள்

வைப்புகளின் வகைகள்

இரண்டு வகையான வைப்புக்கள் உள்ளன: தேவை மற்றும் நேரம்.

- டிமாண்ட் டெபாசிட்கள் மிகவும் பொதுவான டெபாசிட் வகையாகும். நீங்கள் டிமாண்ட் டெபாசிட்களை எத்தனை முறை செய்யலாம் என்பதற்கு பொதுவாக வரம்பு இல்லை, மேலும் டிமாண்ட் டெபாசிட் கணக்கிலிருந்து எந்த நேரத்திலும் பணத்தை எடுக்கலாம்.
- நேர வைப்பு கணக்கிலிருந்து நிதியை அகற்றுவதற்கு முன், கால வைப்புகளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வைத்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் முன்கூட்டியே நிதியை அகற்றினால், அவர்கள் வழக்கமாக வங்கிக்கு கட்டணம் செலுத்த வேண்டும்.

வங்கி வைப்பு மற்றும் கணக்குகளின் வகைகள்:

சேமிப்பு வங்கி கணக்கு:

இந்த வைப்புத்தொகையின் பெயரே குறிப்பிடுவது போல, திட்டவட்டமான வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும், கொஞ்சம் பணத்தைச் சேமிக்க விரும்புவவர்களுக்கும் ஏற்றது. இதைப் புரிந்து கொள்ள, ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்வோம்: வழக்கமான சம்பளம் பெறுபவர்கள் சேமிப்புக் கணக்கை விரும்புகிறார்கள், அது அவர்களுக்கும் மிகவும்

பொருத்தமானது. பொதுவாக, சேமிப்பு வங்கிக் கணக்கைத் திறப்பதற்கு, ஆரம்ப வைப்புத்தொகையாக ஒரு சிறிய தொகையை டெபாசிட் செய்ய வேண்டும், இது வங்கிக்கு வங்கி மாறுபடும்.

உங்கள் சேமிப்புக் கணக்கில் எப்போது வேண்டுமானாலும் பணத்தை டெபாசிட் செய்யலாம். வங்கி வழங்கும் வட்டி விகிதத்தின்படி வட்டி பெறப்பட்டு, உங்கள் கணக்கில் உள்ள நிலுவைத் தொகையில் செலுத்தப்படும். இந்தக் கணக்கில் எப்போது வேண்டுமானாலும் பணத்தை டெபாசிட் செய்யலாம். இந்தக் கணக்கிலிருந்து பணம் எடுக்க, நீங்கள் ஏடிஎம் கார்டைப் பயன்படுத்தலாம், காசோலை வழங்கலாம் அல்லது பணம் எடுக்கும் படிவத்தில் கையொப்பமிடலாம். பொதுவாக, சேமிப்புக் கணக்கிலிருந்து திரும்பப் பெறுவதற்கான எண்ணிக்கை மற்றும் தொகைக்கு ஒரு கட்டுப்பாடு உள்ளது.

நடப்புக் கணக்கு:

பரிவர்த்தனைகள் மற்றும் பணம் எடுப்பதில் சேமிப்புக் கணக்கைக் காட்டிலும் குறைவான கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்ட ஒரு வகை வங்கிக் கணக்கு நடப்புக் கணக்கு எனப்படும். நடப்புக் கணக்கின் மற்றொரு பெயர் டிமாண்ட் டெபாசிட் கணக்கு மற்றும் வணிகர்கள் தங்கள் பரிவர்த்தனைகளை சுமுகமாக நடத்துவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் கணக்கு.

நீங்கள் தினசரி பல பரிவர்த்தனைகளைச் செய்ய வேண்டிய வணிகராக (சிறு வணிகத்தின் உரிமையாளராக இருந்தாலும்) மட்டுமே இந்தக் கணக்கு வகையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இந்தக் கணக்கிலிருந்து ஒரு நாளில் செய்யப்படும் பரிவர்த்தனைகளின் எண்ணிக்கைக்கு வரம்பு இல்லை. ஓவர் டிராஃப்ட் வசதியும் வங்கிகளால் அதன் கணக்கு வைத்திருப்பவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

அதாவது, அத்தகைய கணக்கின் கணக்கு வைத்திருப்பவராக, உங்கள் கணக்கில் உள்ளதை விட அதிகமான பணத்தை நீங்கள் எடுக்கலாம். இது தவிர, இந்தக் கணக்கில் குறைந்தபட்ச இருப்புத் தொகையை பராமரிக்க எந்தத் தடையும் இல்லை. நடப்புக் கணக்கு வைத்திருப்பதன் மிகப்பெரிய தீமை என்னவென்றால், வங்கிகள் அவற்றிற்கு எந்த வட்டியும்

செலுத்துவதில்லை மற்றும் பராமரிப்பு மற்றும் சேவை வங்கி அதிக கட்டணம் வசூலிக்கின்றன.

தொடர் வைப்பு:

ஒரு சிறப்பு வகை கணக்கு, இதில் நீங்கள் மொத்த தொகையை டெபாசிட் செய்ய வேண்டியதில்லை, மாறாக ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு நிலையான தொகையை டெபாசிட் செய்ய வேண்டும். இந்த நிலையான தொகை ரூ. ஒவ்வொரு மாதமும் 100. சேமிப்புப் பழக்கத்தை நீங்கள் இணைத்துக் கொள்ள விரும்பினால், இந்தக் கணக்கைத் திறக்க வேண்டும். நடப்பு வைப்புத்தொகைக்கு வழங்கப்படும் வட்டி விகிதம் வங்கிக்கு வங்கி மாறுபடும் மற்றும் 5% முதல் 7% வரை இருக்கலாம் மற்றும் மூத்த குடிமக்களுக்கு வெவ்வேறு விகிதங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

தொடர்ச்சியான வைப்புத்தொகை வெவ்வேறு முதிர்வு வரம்புகளைக் கொண்டிருக்கலாம், அவை ஆறு மாதங்கள் முதல் 120 மாதங்கள் வரை மாறுபடும். ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை திரும்பப் பெறுவதற்கு உங்கள் வங்கிக்கு நீங்கள் ஆர்டரை வழங்கலாம், மேலும் இந்தத் தொகையை ரெக்கரிங் டெபாசிட் கணக்கில் தொடர்ந்து வரவு வைக்கலாம். இருப்பினும், தவணை செலுத்துவதில் தாமதம் ஏற்பட்டால் வங்கி சில அபராதம் விதிக்கலாம்.

RD கணக்கின் மற்றொரு சிறப்பு அம்சம் என்னவென்றால், இந்த டெபாசிட்டைப் பயன்படுத்தி உங்கள் டெபாசிட்டில் 80% முதல் 90% வரை கடன் பெறலாம். முன்கூட்டியே திரும்பப் பெறுவதற்கான எந்த வசதியும் இல்லை, மேலும் முதிர்வுத் தேதிக்கு முன் உங்கள் தொடர் வைப்பு கணக்கை மூடினால், நீங்கள் அபராதம் செலுத்த வேண்டும்.

நிலையான வைப்பு:

நிலையான வைப்பு என்பது வங்கிகள், பிற நிதி நிறுவனங்கள், வங்கி அல்லாத நிதி நிறுவனங்கள் வழங்கும் ஒரு வகையான முதலீட்டு கருவியாகும். நிலையான வைப்புத்தொகையுடன், உங்கள் பணம் ஒரு நிலையான காலத்திற்கு டெபாசிட் செய்யப்படுகிறது மற்றும் நீங்கள் உத்தரவாதமான வருமானத்தைப் பெறுவீர்கள். நிலையான

வைப்புத்தொகைக்கான வட்டி 5 % முதல் 9% வரை இருக்கும். நிலையான வைப்பு கணக்கில் வழங்கப்படும் வட்டி விகிதம் சேமிப்புக் கணக்கில் வழங்கப்படுவதை விட அதிகமாக உள்ளது.

உங்கள் பணம் நிலையான வைப்புத்தொகையில் நிலையான வைப்பு செய்யப்படும் காலம் ஏழு நாட்கள் முதல் 10 ஆண்டுகள் வரை இருக்கும். வங்கியில் நிலையான வைப்பு கணக்கைத் திறப்பதற்கு நீங்கள் தனி கணக்கு வைத்திருக்கலாம் அல்லது இல்லாமல் இருக்கலாம். இந்த நாட்களில் சில வங்கிகள் நிலையான வைப்புகளை வழங்குகின்றன, அவை ரூ. வரை வரி விலக்கு அளிக்கின்றன. 1, 50,000. வருமான வரிச் சட்டம், 1961ன் U/S 80Cஐப் பயன்படுத்தி ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த வரி விலக்கைப் பயன்படுத்தலாம்.

நிலையான வைப்பு கணக்கைத் திறப்பதன் மற்றொரு நன்மை என்னவென்றால், வட்டித் தொகை ரூ. 40,000 வரியிலிருந்து இலவசம். வட்டித் தொகை ரூ. 40,000 டிடிஎஸ் (மூலத்தில் வரி விலக்கு) உட்பட்டது. தொடர் வைப்புத்தொகையைப் போலவே, நீங்கள் முன்கூட்டியே திரும்பப் பெற முடியாது, இருப்பினும், நீங்கள் FD கணக்கை முன்கூட்டியே முடக்கலாம்.

சிறந்த கடன் கொள்கையின் கோட்பாடுகள்

வங்கியாளர் வைத்திருக்கும் பாதுகாப்பைக் காட்டிலும், திருப்பிச் செலுத்துவதாக அவர் அளித்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையில் வாடிக்கையாளர்களுக்கு முன்னேற்றங்கள் வழங்கப்படுவது எல்லா இடங்களிலும் வங்கியின் அடிப்படைக் கட்டளையாகும். எல்லாக் கடன்களும் ஓரளவு அபாயங்களை உள்ளடக்கியிருந்தாலும், எந்தவொரு வங்கியும் அபாயத்தை குறைந்தபட்சமாக வைத்திருக்க உறுதியான மற்றும் பாதுகாப்பான கடன் கொள்கைகள் மற்றும் புதிய கடன் நுட்பங்களை உருவாக்குவது அவசியம். எனவே, வங்கிகள் உறுதியான கடன் வழங்குவதற்கான சில கொள்கைகளை பின்பற்ற வேண்டும்.

(அ) பாதுகாப்பு: முன்னேற்றங்கள் இயல்பான போக்கில் திரும்பி வரும் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டும். கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவது கடனாளியின் செலுத்தும் திறன் மற்றும் செலுத்த விருப்பம் ஆகியவற்றைப்

பொறுத்தது. திறன் கடன் வாங்குபவரின் உறுதியான சொத்துகளைப் பொறுத்தது. கடன் வாங்குபவரின் நேர்மை மற்றும் தன்மையைப் பொறுத்து பணம் செலுத்த விருப்பம் உள்ளது.

(ஆ) **பணப்புழக்கம்:** பணப்புழக்கம் என்பது குறுகிய அறிவிப்பில் வங்கி நிதிகள் கிடைப்பது. கடன் வாங்கியவர் நியாயமான நேரத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்தும் நிலையில் இருக்க வேண்டும். பணப்புழக்கம் என்பது சொத்துக்கள் எந்த இழப்பும் இல்லாமல் அளவிடக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் குறிக்கிறது.

(இ) **லாபம்:** ஒரு வங்கியாளர் தனக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களின் முக்கியப் பகுதிகளை திரவமாக மட்டும் பார்க்காமல், நல்ல லாபத்தைப் பெறுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். முன்பணத்தில் பெறப்படும் வட்டிக்கும் வைப்புத்தொகைக்கு செலுத்தப்படும் வட்டிக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம் வங்கியின் வருமானத்தில் பெரும் பகுதியைக் கொண்டுள்ளது. தவிர, அந்நியச் செலாவணி வணிகமும் அதிக லாபம் தரும்.

(ஈ) **நோக்கம்:** கடன் வாங்குபவர் விரும்பும் எந்த நோக்கத்திற்காகவும் வங்கியாளர் பணத்தை தூக்கி எறிய மாட்டார். பணம் பாதுகாப்பாக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், திட்டவட்டமான மூலத் திருப்பிச் செலுத்தும் வகையிலும் நோக்கம் பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

(ஐ) **பாதுகாப்பு:** எதிர்பாராத அவசரநிலைக்கு பாதுகாப்பு ஒரு பாதுகாப்பு வால்வாக செயல்படுகிறது. முன்பணத்திற்கு வழங்கப்படும் பாதுகாப்பு, தேவைப்படும் பட்சத்தில் பின்வாங்குவதற்கான ஒரு குஷன் ஆகும். அபாயத்தின் ஒரு கூறு ஒவ்வொரு முன்பணத்திலும் எப்போதும் இருக்கும், இருப்பினும் அது பாதுகாப்பானதாகத் தோன்றலாம்.

(உ) **பரவல்/ பன்முகத்தன்மை:** முன்னேற்றங்கள் முடிந்தவரை பரந்த அடிப்படையிலானதாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் வைப்பு கட்டமைப்பிற்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும். முன்னேற்றங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட திசையில் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலுக்கு இருக்கக்கூடாது. மீண்டும், முன்பணங்கள் ஒரு பகுதியில் மட்டும் வழங்கப்படக்கூடாது.

வங்கியாளர்கள் முன்பணங்களின் வெவ்வேறு வடிவங்கள்

ஒரு நபரின் வாழ்க்கையிலும் பல்வேறு நிறுவனங்களால் நடத்தப்படும் வணிகத்திலும் பணம் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். சந்தையில் போட்டியை எதிர்கொள்ள நிதி இல்லாமல் செயல்படுவது கடினம். நிறுவனங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களுக்கு உற்பத்தி, நிர்வாக சேவைகள், மூலதனம் போன்றவற்றுக்கான மூலப் பொருட்களை வாங்குவதற்கு நிதி தேவைப்படுகிறது.

இந்த நிறுவனங்கள் போட்டித்தன்மையுடன் இருப்பதால், மற்றவர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் சிறந்த தயாரிப்புகள் மற்றும் சேவைகளை எளிதாக்க அடிக்கடி முதலீடு செய்கின்றன. மறுபுறம், தனிநபர்கள் தினசரி அடிப்படையில் தங்கள் பல்வேறு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் தொந்தரவு இல்லாத வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கும் நிதி வழங்கல் தேவைப்படுகிறது. வெளிப்படையாக, நிறுவனங்களோ அல்லது தனிநபரோ வரம்பற்ற நிதிகளுடன் நிதிவசதி பெற்றிருக்கவில்லை, இதனால் கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்கள் செயல்பாட்டுக்கு வந்து நிதி பற்றாக்குறையை நிரப்புகின்றன.

கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்களைப் பெற, ஒருவர் வங்கிகள் அல்லது நிதி நிறுவனங்களை அணுக வேண்டும். வங்கிகளின் பழமையான மற்றும் மிக முக்கியமான செயல்பாடுகளில் ஒன்று கடன். டெபாசிடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதும், கடன்களை முன்கூட்டியே கொடுப்பதும் வங்கிகளின் வழக்கமான செயல்பாடு. வங்கிகளால் பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப்படும் வைப்புத்தொகை கடன் மற்றும் முன்பணங்களை உருவாக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது. வங்கிகள் கடனளிக்கும் போது தேவையான முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றன, இதனால் முன்பணத்தை திருப்பிச் செலுத்துவதை உறுதிசெய்யவும், வாடிக்கையாளர்கள் வழங்கிய காசோலைகளை மதிக்கவும். கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்கள் வணிகத்திற்கு நிதியளிப்பதில் சிறந்த மற்றும் பிரபலமான உத்திகளில் ஒன்றாகும்.

முன்பணங்கள் பொருள்

முன்பணங்கள் என்பது ஒரு வணிக நிறுவனம் அல்லது தனிநபருக்கு அவர்களின் குறுகிய கால நிதித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வங்கிகளால் வழங்கப்படும் கடன் வசதி. இந்த முன்பணங்கள் ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு குறுகிய காலத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும். கடனளிப்பவருக்கும் கடன் வாங்குபவருக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தத்தைப் பொறுத்து திருப்பிச் செலுத்தும் விதிமுறைகள் மாறுபடலாம். இந்தியாவில், இந்த முன்னேற்றங்களின் விதிமுறைகள், நிபந்தனைகள் மற்றும் விதிமுறைகள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் குறிப்பிட்ட வங்கியின் திட்டங்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன.

நிறுவனங்கள் அல்லது தனிநபரின் அன்றாடத் தேவைகள் அல்லது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முன்னேற்றங்கள் எளிதாக்கப்படுவதால், வங்கிகள் அல்லது நிதி நிறுவனங்கள் குறைந்த-வட்டி-விகிதத்தை வசூலிக்கின்றன. கடன்களின் நடைமுறையுடன் ஒப்பிடுகையில், முன்பணங்கள் மூலம் நிதிகளை ஏற்பாடு செய்ய மிகக் குறைந்த சட்ட முறைகள் தேவை.

பின்வரும் பத்திரங்களுக்கு எதிராக முன்பணங்கள் வழங்கப்படுகின்றன:-

- **முதன்மை பத்திரங்கள்:** கடனாளிகளின் அனுமானம், உறுதிமொழி குறிப்புகள் போன்றவை
- **இணைப் பத்திரங்கள்:** சொத்தின் அடமானம் (நிலம், கட்டிடங்கள் போன்றவை), இயந்திரங்கள் போன்ற பிற நிலையான சொத்துக்கள் போன்றவை
- **உத்தரவாதங்கள்:** கூட்டாளர்கள், இயக்குநர்கள் அல்லது விளம்பரதாரர்கள் போன்றவற்றால் வழங்கப்படுகிறது.

வங்கியாளர் முன்பணங்களின் வெவ்வேறு வடிவங்கள்

1. பண வரவு

ரொக்கக் கடன் என்பது வாடிக்கையாளர்களுக்கு வங்கிகளால் கடன் வழங்கும் முறையாகும், அங்கு வாடிக்கையாளர்கள் உறுதியான சொத்துக்களின்

பாதுகாப்பிற்கு எதிராக கடன் வாங்கலாம் மற்றும் வங்கியாளரால் குறிப்பிடப்பட்ட குறிப்பிட்ட வரம்பு வரை 'பணக் கடன் வரம்பு' என அழைக்கப்படுகிறது.

இந்த ரொக்கக் கடன் அமைப்பு நெகிழ்வானது, ஏனெனில் இது வாடிக்கையாளர் அனுமதிக்கப்பட்ட வரம்புக்கு உட்பட்டு அவரது தேவைகளுக்கு ஏற்ப பணத்தை கடன் வாங்க அனுமதிக்கிறது. இந்த அமைப்பின் ஏற்பாடு நிரந்தரமானது, எனவே வாடிக்கையாளர் முழுத் தொகையையும் ஒரே நேரத்தில் திரும்பப் பெற வேண்டியதில்லை.

வாடிக்கையாளரின் கணக்கு திருப்திகரமாக இயங்குவதாகக் கருதினால், வருட இறுதிக்குள் பண வரவு வரம்பை வங்கி புதுப்பிக்கலாம். பொதுவாக, உறுதியான பத்திரங்களின் உறுதிமொழி அல்லது கருதுகோள் மூலம் பாதுகாப்பிற்கு எதிராக கடன் வாங்குபவருக்கு பணக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. இந்த ரொக்கக் கடன் அமைப்பு தனிப்பட்ட பாதுகாப்பிற்கு எதிரான நிதிகளையும் எளிதாக்குகிறது.

வாடிக்கையாளர் பயன்படுத்திய தொகைக்கு மட்டுமே வட்டி வசூலிக்கப்படும், முழுத் தொகைக்கும் அல்ல. வாடிக்கையாளர் ரொக்க வரம்பை ஃபாயில் அளவிற்குப் பயன்படுத்தவில்லை என்றால், அதாவது பயன்படுத்தப்படாத பணக் கிரெடிட் தொகையை மட்டும் வங்கியால் உறுதிக்கட்டணம் விதிக்கப்படும். கடன் வாங்கியவர் உபரி நிதியை வங்கிகளில் டெபாசிட் செய்யலாம், இது வட்டிக் கட்டணத்தை குறைக்கலாம்.

2. வங்கி மிகைப்பற்று

வங்கி மிகைப்பற்று என்பது நடப்புக் கணக்கு வைத்திருப்பவருக்கு வங்கியால் வழங்கப்படும் ஒரு வசதியாகும். இந்த வசதி குறுகிய காலத்திற்கு வழங்கப்படுகிறது. வங்கி மிகைப்பற்று வசதியுடன், ஒரு வாடிக்கையாளர் தேவைக்கேற்ப பணத்தை எடுக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார், மேலும் திரும்பப் பெறப்பட்ட மொத்தத் தொகை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட வரம்பை மீறவில்லை மற்றும் வாடிக்கையாளர் தனது வசதிக்கேற்ப எந்த நேரத்திலும் டெபாசிட் வடிவில் திருப்பிச் செலுத்தலாம்.

வாடிக்கையாளர் தனது கணக்கிலிருந்து திரும்பப் பெற்ற சரியான தொகை மற்றும் அதன் உண்மையான பயன்பாட்டின் காலத்திற்கு மட்டுமே வட்டி விதிக்கப்படுகிறது. தற்காலிக வங்கி மிகைப்பற்று வசதியும் உள்ளது. தற்காலிக

வங்கி மிகைப்பற்று வசூலிக்கப்படும் வட்டி, தற்காலிக வங்கி மிகைப்பற்று சரிசெய்யப்படும்போது அல்லது மாத இறுதியில், எது முந்தையதோ அது விதிக்கப்படும்.

அரசுப் பத்திரங்கள், பங்குகள் மற்றும் கடனீட்டுப் பத்திரங்கள், தேசிய சேமிப்புச் சான்றிதழ்கள், எல்ஐசி பாலிசிகள், வங்கியின் சொந்த வைப்புத்தொகை போன்றவற்றின் பாதுகாப்புக்கு எதிராகவும், பாதுகாப்பற்ற அடிப்படையிலும் பொதுவாக வங்கி மிகைப்பற்று வழங்கப்படுகிறது. இருப்பினும் வழக்கமான வங்கி மிகைப்பற்று வரம்புகள் சில பத்திரங்களுக்கு எதிராக அனுமதிக்கப்படுகின்றன. சில இணை பாதுகாப்பு வங்கியால் எடுக்கப்படலாம் மற்றும் வங்கி கடன் வாங்குபவரின் தனிப்பட்ட பாதுகாப்புக்கு எதிராக முன்பணங்களை வழங்கலாம்.

வங்கி மிகைப்பற்று வசதியைப் பெற வாடிக்கையாளர் எழுத்துப்பூர்வ விண்ணப்பம் அல்லது அவர் கையெழுத்திட்ட உறுதிமொழியை வங்கியிடம் வழங்க வேண்டும். வங்கி மிகைப்பற்று வசதி பொதுவாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் ஒப்பந்தமாகும், ஆனால் எக்ஸ்பிரஸ் ஒப்பந்தம் இல்லாத நிலையில், கடனாளியின் வணிகத்தின் போக்கைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் வங்கி மிகைப்பற்று வசதியை வழங்க முடியும். எனவே, வங்கிகள், விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகள் மற்றும் வங்கி மிகைப்பற்று வசதியைப் பொறுத்தமட்டில் வசூலிக்கப்படும் வட்டி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய கடிதம் மற்றும் உறுதிமொழி நோட்டைப் பெறுவது அவசியமாகிறது.

4. கடன்

கடன் என்பது வங்கியில் இருந்து கடனாகப் பெறப்பட்ட பணமானது தவணைகளில் அல்லது ஒரே நேரத்தில் (ஒட்டுத்தொகை) ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட தேதிகளில் மற்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வட்டி விகிதத்தில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும். கடன் வாங்கியவர் தனது கணக்கிலிருந்து பணத்தை எடுத்தாலும் எடுக்காவிட்டாலும் வங்கி முழுத் தொகைக்கும் வட்டி விதிக்கிறது.

கடன் பாதுகாப்புடன் அல்லது இல்லாமல் பெறலாம். கடன் வாங்கியவர் மேலும் கடன் பெற விரும்பினால், அவர் புதிய கடனுக்கு விண்ணப்பிக்க

வேண்டும். ஒவ்வொரு வங்கிக்கும் கடன் வழங்குவதற்கான அதன் சொந்த நடைமுறை உள்ளது மற்றும் வங்கிகள் அதன் சொந்த பண நிலை மற்றும் கடன் வழங்கும் வசதியைப் பொறுத்து கடனை ஏற்கவோ அல்லது மறுக்கவோ அதிகாரம் பெற்றிருக்கும்.

கடன்களின் வகைகள்

1. கடன் தேவை

தேவைக்கடன்கள் என்பது வங்கிகளின் கோரிக்கையின் பேரில் திருப்பிச் செலுத்தப்படும் கடன்கள் ஆகும். எந்த நேரத்திலும் வங்கிகள் கடனாளியிடம் வங்கியிடமிருந்து கடன் வாங்கிய தேவையான வட்டி விகிதத்துடன் பணத்தை திருப்பிச் செலுத்துமாறு கேட்கலாம். இந்த வகையான கடன் பொதுவாக குறுகிய கால நிதியாகக் கருதப்படுகிறது மற்றும் நிலையான தவணைகள் இல்லை. தினசரி மற்றும் தற்காலிக செயல்பாட்டு மூலதனத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய, மூலப்பொருள் மற்றும் சிறு சொத்துக்களை வாங்குதல் போன்றவற்றைப் பூர்த்தி செய்ய, தொடக்கத் தொழில்களுக்கு டிமாண்ட் கடன்கள் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

ii கால கடன்

விதிமுறை கடன்கள் நடுத்தர மற்றும் நீண்ட கால கடன்கள். காலக் கடன்கள் பொதுவாக நீண்ட காலத்திற்கு வழங்கப்படும் மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவிற்குள் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும். அத்தகைய கடன்களின் திருப்பிச் செலுத்தும் காலமும் நீண்டது. வணிகக் கடன்களைப் பொறுத்தவரை, திருப்பிச் செலுத்தும் காலம் பொதுவாக 12 மாதங்கள் முதல் 60 மாதங்கள் வரை இருக்கும். நிலையான மற்றும் மிதக்கும் வட்டி விகிதத்தின் அடிப்படையில் காலக் கடன்கள் வழங்கப்படலாம். தனிநபர் கடன் அல்லது வீட்டுக் கடனை வழங்கும்போது, கடன் தொகை மற்றும் வட்டி விகிதத்தைப் பொறுத்து திருப்பிச் செலுத்தும் காலம் 10 ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கும் அதிகமாக இருக்கும்.

உண்டியல்களைக் கழிவு செய்தல்

DISCOUNTING OF BILLS OF EXCHANGE

பிணையம் எதுவும் பெறாமல் வங்கியர் வழங்கும் கடன்களுள் உண்டியல்களைக் கழிவு செய்து பணம் தருதலும் ஒரு முக்கியமான கடன் வடிவமாகும். மாற்றுமுறை உண்டியல்களுக்கு (Bills of Exchange) அவற் றின் கெடுநாளுக்கு முன்னரே பணம் வழங்கி அதன் மீதான உரிமையை வங்கியர் பெற்றுக் கொள்வதே கழிவு செய்தல் எனப்படும்.

மாற்றுமுறை உண்டியல் மீது பணம் பெற உரிமை படைத்தவர் (அதை) எழுதியவர் அல்லது புறக் குறிப்பிட்டு மாற்றித் தரப் பெற்றவர்) அதன் மீதான உரிமையைப் புறக் குறிப்பிட்டு (Endorsement) வங்கியருக்கு மாற் றித் தர வேண்டும். இதனை முன் பணம் வழங்குதல் (Advances) என்று சில அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வாறு கழிவு செய்து பணம் தருவதற்காக ஒரு சிறிய தொகையை வங்கியர் சுமிஷன் அல்லது தள்ளுபடியாகப் பெறுகிறார். மேலும், இவ்வுண்டியலுக்கு அதை ஏற்றவர் (Acceptor) பணம் வழங்க மறுத்து விட்டால், கழிவு செய்து பணம் பெற்றவர் அவ்வுண்டியல் தொகையோடு அது சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட எல்லாச் செலவுகளையும், வங்கியரிடம் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும்.

கழிவு செய்து தருவதால் ஏற்படும் நன்மைகள் (Merits of Discounting of Bills):

உண்டியல்களைக் கழிவு செய்து பணம் வழங்குவதால் வணிகர்களுக் கும், உற்பத்தியாளர்களுக்கும் பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. கடன் கொடுக்காமல் வியாபாரம் செய்ய இயலாது என்ற நிலை இன்று உள்ளது. ஆனால் உற்பத்தி செய்தவர் முதல் போட்டு உற்பத்தி செய்ய வேண்டி யுள்ளது. உற்பத்தியான பொருள்களைக் கடனுக்கு அனுப்பியே விற்பனை செய்ய வேண்டிய கட்டாயமும் உள்ளது.

மொத்த விற்பனையாளர்களும் சில்லரை விற்பனையாளர்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அப் பொருள்களை விற்பனை பணம் அனுப்பும் வரையிலும் உற்பத்தியாளரால் காத்திருக்க இயலாது. அதே நேரத்தில் விற்பனையாளர்களும் உடனடி யாகப் பணம் அனுப்பவும் இயலாது. இவ்விருவரையும் பணச் சிக்கலில் இருந்து விடுவிப்பதே உண்டியல்களைக் கழிவு செய்து பணம் தருவதாகும்.

இதனால் உற்பத்தி செய்தவருக்கு உடனடியாகப் பணம் கிடைக்கின்றது. விற்பனையாளரும் குறிப்பிட்ட நாளுக்குப் பிறகே பணம் செலுத்த வேண்டியுள்ளதால் உடனடியாகப் பணம் செலுத்தத் தேவையில்லை. மேலும், வங்கியரும் இதனால் சில நன்மைகளை அடைகின்றனர். இவற்றுள் சில பின் வருமாறு:

1. திருப்பிப் பெறும் தேதி நிச்சயமாகின்றது (Certainty of Payment on Due Date) :

உண்டியல்களில் அதற்குப் பணம் செலுத்த வேண்டிய தேதி குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கும். பெரும்பாலும், நாணயமான வணிகர் கள் எவரும் அத்தேதியில் பணம் கட்டி விடுவர். அவ்வாறு அவர்கள் பணம் கட்டத் தவறினாலும் உடனடியாக அதைக் கழிவு செய்துப் பணம் பெற்ற வாடிக்கையாளர் பணம் கட்டி விடுவார். எனவே இக்கடன் என்று திருப்பிச் செலுத்தப்படும் என்று நிச்சயமாக வங்கியருக்குத் தெரியும். இதனால் தம்மிடம் முடங்கியுள்ள பணத்தை இலாபகரமாக முதலீடு செய்வதற்கும், தமது பொறுப்புக்களைத் தீர்க்க வேண்டிய தேதிகளை அதற்கு ஏற்றாற்போல் வகுத்துக் கொள்ளவும் இயலும்.

2. ரொக்கமாகும் தன்மை (Liquidity) :

மாற்று முறை உண்டியல்கள் எளிதில் ரொக்கமாகும் தன்மையுள்ள சொத்துக்களாகக் கருதப்படு கின்றன. உண்டியல்களுக்கு பணம் பெறுவதற்கான கெடு நாளுக்கு முன்பே பணம் தேவைப்பட்டால், அவ்வுண்டியல்களை மறு கழிவு செய்து (Re- discounting) பணம் பெறவும் வழி உள்ளது. இதனால் வங்கியர் தம்மிடம் பெரும் தொகையை இருப்பாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை, அத்தொகையை இலாபகரமாகவும் முதலீடு செய்ய இயலும்.

3. மதிப்பு மாறுவதில்லை (Freedom from Fluctuations in Prices) :

உண்டியலின் மதிப்பு நிலையாக இருக்கும். பங்கு மாற்றகப் பிணையங்கள், மற்ற சொத்துக்கள் போல இவற்றின் சந்தை மதிப்பு மாறுதலுக்கு உள்ளா வதில்லை. அரசாங்கம் பணப் புழக்கத்தில் விதிக்கும் கட்டுப்பாடுகள் கடன் கொள்கையில் செய்யும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்பச் சில நேரங்களில் சில வகை உண்டியல்களின் மதிப்பில் சிறு மாறுதல் ஏற்படுவது இயற்கையே யானாலும், அதனால் பெரும் விலை வீழ்ச்சி அல்லது பாதிப்பு எதுவும் ஏற்பட்டு விடாது.

4. விரைவான அதிக வருவாய் (Quick and Higher Yield) :

மற்ற வகைக் கடன்களுக்கு வசூலிக்கப்படும் வட்டியை விடக் கழிவுத் தொகை அதிகமாகவே வசூலிக்கப்படுகின்றது. மேலும், அவற்றில் வட்டி குறிப் பிட்ட காலம் முடிந்த பிறகே வசூலிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் உண்டியல்களைக் கழிவு செய்து பணம் வழங்கும்போது கழிவுத் தொகை போசு மீதி உள்ள தொகையே வழங்கப்படுகின்றது. இந்நாளில் வணிக வங்கி களுக்கு கிடைக்கும் வருமானத்தில் பெரும்பகுதி உண்டியல்களைக் கழிவு செய்து பணம் தருவதால் கிடைக்கும் வருமானமேயாகும்.

5. குறுகிய காலக் கடன்கள் (Short-term Advances) :

உண்டியல்கள் பெரும்பாலும் மிகக் குறுகிய காலத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியவையாகவே இருக்கும். 15 நாட்கள் முதல் 3 மாதம் வரையிலும் உள்ள உண்டியல்களே அதிகம் வழங்கப்படுகின்றன. எனவே, மிகக் குறுகிய காலத்திற்குப் பெறப்படும் வைப்புத் தொகைகளையே உண்டியல்களைக் கழிவு செய்து பணம் தரப் பயன்படுத்த இயலும் இதனால் பண முடக்கம் தவிர்க்கப்படுவதுடன் இலாபகரமாகவும் முதலீடு செய்ய இயலும்.

உண்டியல்களைக் கழிவு செய்யும் போது வங்கியர் மேற்கொள்ள வேண்டிய முன்னெச்சரிக்கைகள்

PRECAUTIONS

உண்டியல்களைக் கழிவு செய்து பணம் வழங்குவதும் ஒரு வகையில் பிணையமில்லாமல் அளிக்கப்படும் கடனேயாகும். எனவே, வங்கியர் பின் கண்ட முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

1. சம்பந்தப்பட்ட நபர்களின் நன்மதிப்பு (Integrity of the Persons) :

சரக்குகளைக் கடனுக்கு வழங்குபவர் இவ்வுண்டியலை எழுதுகிறார். அச் சரக்குகளைக் கடனாகப் பெறுபவர் அதை ஏற்கின்றார். எனவே, இக்கடன் வசூலாவது உண்டியலை எழுதியவர் (Drawer of the Bill), அதனை ஏற்றவர் (Acceptor) ஆசிய இருவரின் நாணயத்தையும், நிதிவசதியையும் பொறுத்த தேயாகும். எனவே, சம்பந்தப்பட்ட இரு நபர்களின் நிதி விவரங்களையும் பற்றித் தெளிவாக

அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதிலும் குறிப்பாக உண்டியலை எழுதியவர், அதை ஏற்றவர் பணம் செலுத்தத் தவறி விட்டாலும் உடனடியாகப் பணம் செலுத்தக் கூடிய நிதிநிலைமை உள்ளவராக இருக்க வேண்டியது அவசியம்.

2. உண்மையான வியாபார உண்டியல்களையே ஏற்க வேண்டும் (Genuine Trade Bills should be Discounted) :

உண்மையான வியாபார உண்டியல்களையே வங்கியர் கழிவு செய்து கொண்டு பணம் வழங்க வேண்டும். பெரும்பாலும், உண்டியல்களோடு லாரி இரசீது அல்லது இரயில்வே இரசீது போன்ற பொருள் உரிமை ஆவணங்களும் சேர்த்தே வழங்கப்படும். இவையே உண்மையில் வியாபார நோக்குடைய உண்டியல் களாகும். இவ்வுண்டியல்களும் இடாப்பில் (Invoice) அல்லது பில்லில் கண்டுள்ள: தொகைக்கே எழுதப்படும். எனவே, இதனை ஏற்றவர் அச்சரக்குகளை விற்றுப் பணம் செலுத்த இயலும். இது அல்லாமல், பரஸ்பரம் தற்காலிகக் கடன் வசதி செய்து கொள்வதற்காக எழுதப்படும் உண்டியல்களை (Accommodation Bills) வங்கியர் கழிவு செய்து பணம் தரலாகாது. எனவே லாரி, இரயில்வே இரசீதுகள், சரக்குகளை அனுப்பியதற்கான இன்வாய்ஸ் ஆகியவை இணைக்கப்படாத உண்டியல்களை கழிவு செய்து பணம் தரக்கூடாது.

3. குறுகிய கால உண்டியல்கள் (Preference to Short-term Bills):

உண்டியல்கள் பெரும்பாலும் குறுகிய காலத்துக்கே எழுதப்படும். எனினும், சில உண்டியல்கள் 6 மாதம் வரை கெடு போட்டு எழுதப்படுவதும் உண்டு. அதற்கு மேலும் கெடு நாட்கள் போட்டு எழுதப்படுவதும் உண்டு 3 மாதத்திற்கும் உட்பட்ட கெடு உள்ள உண்டியல்களுக்கே வங்கியர் பணம் வழங்குவது நல்லது.. நீண்டகால உண்டியல்களுக்கு கடன் வழங்குவது பாதுகாப்பானது அல்ல

4. முறையான புறக் குறிப்பு (Proper Endorsement) :

உண்டியல் எல்லா விதத்திலும் முழுமையானதாக இருக்க வேண்டும். சட்டத்தில் கூறியுள்ளபடி முத்திரை ஸ்டாம்புப் பத்திரத்தில் முறையாக

எழுதப்பட்டு, முறையாகப் புறக் குறிப்பு செய்து தரப்பட்ட உண்டியல்களுக்கே கழிவு செய்து பணம் வழங்க வேண்டும். இவற்றில் ஏதேனும் குறைபாடு (Defect) இருந்தால் இவ்வுண்டியலுக் கான வங்கியரின் பணம் பெறும் உரிமையும் குறைபாடு உடையதாகி விடும் எனவே, உண்டியல்களை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியம் ஆகும். இந்திய முத்திரைச் சட்டப்படி இவை வரி விதிப்புக்கு உட்பட்டவை. ஆதலால் முத்திரை ஸ்டாம்பு ஒட்டப்பட்டுள்ளதா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

5. வாடிக்கையாளர் எழுதிய உண்டியல்கள் (Bills drawn by the Customer) :

இவ்வசதி வாடிக்கையாளருக்கு மட்டுமே செய்து தரப்பட வேண்டும் வாடிக்கையாளர் அல்லாத புதியவர்கள் (Strangers) எழுதிய உண்டியல்களைக் கழிவு செய்து பணம் தரக் கூடாது.

6. கெடு நாள் (Due Date of the Bill) :

முன்பே கெடு நாள் கடந்து விட்ட உண்டியல்களைக் கழிவு செய்து பணம் தரலாகாது. எனவே, இன்னும் கெடு நான் கடவாத உண்டியல்களை மட்டுமே கழிவு செய்து பணம் தர வேண்டும் (இந்நிபந்தனை காசோலை விஷயத்தில் பொருந்தாது). பின் தேதியிட்ட காசோலைகளை (Post-dated Cheques) கழிவு செய்து கொண்டு பணம் வழங்கக் கூடாது.

7. வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் வரவு வைத்தல் (Crediting the Customer's Account) :

ஒரு உண்டியலைக் கழிவு செய்து பணம் வழங்க வங்கியர் முடிவு செய்து விட்டால் கழிவுத் தொகைபோக மீதம் உள்ள தொகையை ரொக்கமாக வழங்கக் கூடாது. வாடிக்கையாளரின் கணக்கிலேயே வரவு வைக்க வேண்டும்.

8. உண்டியல் அவமதிக்கப்பட்டால் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறை (Procedure on the Dishonour of the Bill) :

கெடு நாளன்று கழிவு செய்து பணம் வழங்கப்பட்ட உண்டியலுக்கு அதனை ஏற்றவர் பணம் கட்டத் தவறிவிட்டால், அவ்வுண்டியல் அவமதிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும். இச்சமயத்தில் வங்கியர் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறை பின்வருமாறு:

1. அவ்வுண்டியலைக் கழிவு செய்து பணம் பெற்ற வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் போதுமான வரவு இருப்பு இருந்தால், உண்டியல் தொகை யோடு அதன் வசூல் செலவுகளையும் பற்றெழுதி விட வேண்டும். திரும்ப வந்த உண்டியலும், அவருடைய கணக்கில் பற்றெழுதப்பட்ட விபரத்தைத் தெரிவிக்கும் பற்றுச்சீட்டும் (Debit Note) அவரிடம் திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்.

2. வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் போதுமான இருப்பு இல்லாவிட்டால், வங்கியர் அவமதிப்பு அறிவிப்பை (Notice of Dishonour) அனுப்புவதோடு, மேற்படி தொகையைச் செலுத்தும்படி கோரி ஒரு வேண்டுகோளையும் அனுப்ப வேண்டும். வாடிக்கையாளர் பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்தும் வரை, அவ்வங்கியர் உண்டியலைத் தம் வசமே வைத்திருக்க வேண்டும்.

உண்டியல்களைக் கழிவு செய்து பணம் வழங்குவது வங்கியர் வழங்கும் கடன்களுள் மிக முக்கியமான ஒன்று ஆயினும் நம் நாட்டில் இவ்வகைக் கடன்கள் பெருமளவில் வழங்கப்படுவதில்லை. எம். எல். டேனன் தமது " இந்தியாவின் வங்கிச் சட்டமும் நடைமுறையும் " என்ற நூலில் பின்வரும் காரணங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார்:

1. மறு கழிவு செய்து கொள்ளும் வசதிகள் இங்கு பெருகவில்லை.
2. பெரும்பாலானவர்கள் ரொக்கக் கடன் அல்லது அதிகப்பற்று வசதியையே விரும்புகின்றனர்.
3. முத்திரைக் கட்டண விகிதம் அதிகமாக உள்ளது.
4. பொதுப் பண்டகக் காப்பகங்கள் (Public Warehouses) பெருமளவில் வளர்ச்சியடையவில்லை.
5. வங்கிகளில் கிளை அலுவலகங்களும் குறைவாகவே உள்ளன.

6. உண்டியல் எழுதுவதில் பின்பற்றப்படும் பழக்கங்கள், நடைமுறைகள் ஒரே மாதிரியாக இல்லாமல் பலவாறாக மாறுபடுகின்றன. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு முறை பின்பற்றப்படுகின்றது.

பற்றுரிமை (Lien) :

பற்றுரிமை என்பது ஒரு கடனாளி தனது கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் வரை கடனாளியின் பொருட்களின் உடைமையைக் (Possession) கடனிந்தோர் தன்வசம் நிறுத்திவைக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருப்பதாகும். ஒப்படைவு ஒப்பந்தத்தில் ஒப்படைவு பெற்றவர் தனக்குச் சேரவேண்டி ஊதியம் அல்லது கட்டணம் ஒப்படைவு செய்தவர் செலுத்தும் வரை ஒப்படைவு செய்த பொருட்களை நிறுத்தி வைக்கும் உரிமையைப் பற்றுரிமை என்று அழைக்கிறோம்.

பற்றுரிமை இரண்டு வகைப்படும் (Two types)

i) தனிப்பற்றுரிமை ii) பொதுப்பற்றுரிமை

தனிப்பற்றுரிமை (Particular lien) :

தனிப்பற்றுரிமை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கடன் தொகைக்காக ஒரு குறிப்பிட்ட பொருட்கள் அல்லது ஆவணங்களில் மட்டும் பற்றுரிமை செலுத்துவதுதான் தனிப்பற்றுரிமை என்று அழைக்கப்படுகிறது. எ.கா ஒரு மிதிவண்டி புரைக்கின் பழுது பார்ப்பதற்காக ஒப்படைக்கப்படுகிறது. பழுதுபார்ப்பு செலவு கொடுக்கும் வரை மிதிவண்டியைத் தன்வசம் (பழுதுபார்த்தவர்) வைத்துக் கொள்ளும் உரிமைதான் தனிப்பற்றுரிமை என்று கருதப்படுகிறது.

கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளில் தனிப்பற்றுரிமை கிடைக்கப்படுகின்றது.

(i) சரக்குகள் ஒப்படைவு பெறுபவரிடம் இருக்கப்படவேண்டும்.

ii) ஒப்படைவு பெறுபவர் ஒப்படைவு பெறப்பட்ட சரக்குகளுக்காகச் சேவை செய்து கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஒப்படைவு அளிப்பவரின் ஆணையின்படி சேவை செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்..

iii) தனிப் பற்றுரிமை (particular lien) செயல்படுத்துவதற்குரிய அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.

iv) பொருட்களுக்குரிய சேவையைச் செய்து கொடுத்து அதற்குரிய ஊதியத்தைப் பெறுவதற்குரிய உரிமை ஒப்படைவு பெறுபவருக்கு வழங்கப் பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.

v) ஒப்படைவு செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு ஒப்படைவு பெறுபவரின் தவிப்பட்ட திறன் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தால்தான் தனிப் பற்றுரிமை செயல்படுத்த முடியும்.

பொதுப் பற்றுரிமை (General lien):

ஒரு நபர் கொடுக்க வேண்டிய அனைத்துக் கடன்களுக்காகவும், அந்த நபர் ஒப்படைத்த பொருட்கள், பத்திரங்கள் மற்றும் பிணையங்கள் அனைத்தையும் ஒப்படைவு பெற்றவர் தன்வசம் நிறுத்தி வைக்கும் உரிமை தான் பொதுப் பற்றுரிமையாகும். இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம் 1872, பிரிவு 171 ன் படி ஒரு கடனாளி கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகைக்காகக் கடனீந்தோரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்தையும் கடனீந்தோர் நிறுத்தி வைக்கும் உரிமையை பெற்றிருப்பது தான் பொதுப் பற்றுரிமையாகும். கடனாளியின் பொருட்கள்

பொதுப் பற்றுரிமை கீழ்க்கண்ட நபர்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

i) வங்கியர் (Bankers)

ii) முகவர்கள் (Agents)

iii) பண்டகக் காப்பக உரிமையாளர்

iv) பாலிசி புரோக்கர்

v) உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞர்கள்

தனிப் பற்றுரிமைக்கும் பொதுப் பற்றுரிமைக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்

1) தனிப்பற்றுரிமை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கடனுக்கு ஒரு சொத்துக்களை மட்டும் நிறுத்தி வைப்பதாகும். ஆனால் பொதுப் பற்றுரிமை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கடனுக்கு கடனாளி ஒப்படைத்த சொத்துக்கள் அனைத்தின் மீதும் பற்றுரிமை செலுத்துவதாகும்.

2) தனிப்பற்றுரிமை அனைத்து நபர்களாலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், பொதுப்பற்றுரிமை ஒரு சில குறிப்பிட்ட நபர்களால் மட்டும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

3) பொதுவாக, தனிப்பட்ட திறமை அல்லது முயற்சி காரணமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டியதற்குரிய செலவினங்கள் மற்றும் கட்டணங்களுக்கு தனிப்பற்றுரிமை செலுத்தலாம். ஆனால், அனைத்துக் கடன்களுக்கும் பொதுப் பற்றுரிமை செலுத்தலாம்.

ஒப்படைவு ஒப்பந்தம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்படும் சூழ்நிலைகள்:

ஒப்படைவு ஒப்பந்தம் கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகளில் (circumstances) முடிவுக்குக் (termination) கொண்டு வரப்படுகிறது.

1) காலம் கடந்து போதல் (Time lapse) :

ஒப்படைவு ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட காலம் முடிந்த உடன் ஒப்பந்தம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது.

ii) சரக்குகள் ஒப்படைவு செய்யப்பட்ட நோக்கம் நிறைவுற்ற உடன் ஒப்படைவு ஒப்பந்தம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது.

iii) நன்கொடையான ஒப்படைவு :

நன்கொடையான ஒப்படைவாகயிருந்தால் ஒப்படைவு செய்தவர் குறிப்பிட்ட காலம் முடிவடைவதற்கு முன்பே ஒப்பந்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வரலாம். நன்கொடையான ஒப்படைவில் உள்ள இரு தரப்பினரில் ஒரு தரப்பினர்

இறந்து விட்டால் ஒப்படைவு ஒப்பந்தம் தானாகவே முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது.

iv) ஒப்படைவு ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்படாத நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் போது ஒப்படைவு செய்தவர் ஒப்படைவு ஒப்பந்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வரலாம்.

v) கொடுபட வேண்டிய கடன் தொகை கொடுத்து முடிக்கப்பட்ட பின்பு ஒப்படைவு முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றது.

அடகு (Pledge)

அடகு என்பது கடன் பெற்றதற்கு சமமான சொத்து பிணையமாக ஒப்படைப்பதாகும். கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்ட பின்பு பிணையமாக ஒப்படைப்பதாகும். கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்ட பின்பு பிணையமாக ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருள் அல்லது சொத்து திருப்பிக் கொடுக்கப்படும், பொருள் ஒப்படைவு செய்பவர் (Bailor) அடகு கொடுப்பவராகவும் (Pledger or Pawner) என்றும் ஒப்படைவு பெறுபவர் (Bailee) அடகு பெறுபவராகவும் (Pledgee or Pawnee) விளங்குகின்றனர்.

அடகின் தன்மைகள் (Features of pledge) :

i) பிணையம் செய்யப்பட்ட பொருள் அல்லது சொத்து கடனிந்தோருக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

ii) கடன் தொகைக்குச் சமமான சொத்து வைக்கப்பட வேண்டும்.

iii) கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்ட பின்பு ஒப்படைவு செய்த பொருள்

iv) அல்லது சொத்து திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும். கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்படாமலிருந்தால் அடகு வைக்கப்பட்ட பொருளை விற்று கடன் தொகையையும் அதற்குரிய வட்டியையும் கழித்துக் கொண்டு மீதம் உள்ள தொகையை கடன் வாங்கியவரிடம் கொடுக்க வேண்டும்.

v) பொருள் அல்லது சொத்து ஒப்படைவு செய்பவர் (Bailor) அடகு வைப்பவராகவும் (Pledger) பொருள் அல்லது சொத்து ஒப்படைவு பெறுபவர் (Bailee) அடகு பெறுபவராகவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

அடகு பெறுபவரின் (Pledgee) உரிமைகள் (Rights) :

அடகு பெறுபவரின் உரிமைகள் (Rights) கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- i) கடன் தொகையும் அதற்குரிய வட்டித் தொகையும் பெறப்படும் வரை அடகு வைத்த பொருள்களைத் தன்வசம் வைத்திருக்கும் உரிமையை அடகு பெறுபவர் பெற்றிருக்கிறார்.
- ii) ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட காலத்திற்குள் கடனும் வட்டியும் திருப்பிச் செலுத்தப்படாமலிருந்தால் அடகு செய்த பொருட்களை விற்கும் உரிமையை அடகு பெறுபவர் பெற்றுள்ளார்.
- iii) அடகு வைத்த பொருளுக்குரிய அசாதாரணச் செலவுகள் அடகு பெறுபவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தால் அச்செலவுத் தொகையை அடகு செய்தவரிடம் திரும்ப பெறும் உரிமையை அடகு பெறுபவர் பெற்றிருக்கிறார்.
- iv) ஆனால், அடகு வைத்த பொருள் விற்பனை செய்யப்படுவதற்கு முன் அடகு வைத்த பொருள் விற்கப்பட கூடும் என்ற அறிவிப்பு ஒன்று அடகு செய்தவருக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- v) ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள அடகு பெறுபவர் அடகு பொருள்களைப் பயன்படுத்தலாம்.
- vi) அடகு வைத்த பொருளின் உரிமை தவறுதலாகயிருந்த காரணத் தால் அடகு பெறுபவருக்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருந்தால், அந்த இழப்பு தொகையை அடகு வைத்தவரிடம் கேட்கும் உரிமையை அடகு பெறுபவர் பெற்றுள்ளார்.

vii) அடகு வைக்கப்படும் பொருளின் தன்மை அனைத்தும் அடகு பெறுபவரிடம் அடகு வைத்தவர் கூற வேண்டும். அதாவது, ஒரு சில தன்மைகளை வெளிப்படுத்தாத காரணத்தால் அடகு பெறுபவருக்கு இழப்பு ஏற்பட்டால், இழப்பு தொகையை அடகு பெறுபவர் கோரும் உரிமையை உடையவராகயிருக்கிறார்

viii) கடனாகக் கொடுக்கப்பட்ட தொகையும் அதற்குரிய வட்டி தொகையும் அடகு செய்யப்பட்ட பொருள்களின் மதிப்பு தொகையை விட அதிகமாகயிருந்தால், துணை அல்லது கூடுதல் பிணையம் (Collateral security) பெறும் உரிமையை அடகு பெறுபவர் பெற்றுள்ளார்.

அடகு பெறுபவரின் கடமைகள் (duties) :

அடகு பெறுபவரின் கடமைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அடகு பெறுபவர் வங்கியராகயிருந்தால் வங்கியரின் கடமைகள் (அடகு பெறுபவராகச் செயல்படும் போது) கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

i) கடன் திருப்பி செலுத்தப்பட்ட பின்பு அடகு வைத்த பொருட்கள் அடகு செய்தவருக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்.

ii) அடகு வைத்த பொருளுக்கு இழப்பு அல்லது சேதம் ஏற்பட்டால், அவ்வாறு ஏற்பட்ட இழப்பு அல்லது சேதம் ஏற்பட்ட தொகையை அடகு பெற்றவர் ஈடுகட்ட வேண்டும்."

ii) ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி அடகு வைத்த பொருள்களை பயன்படுத்த வேண்டும்.

iv) அடகு பெறப்பட்ட பொருட்களை சிறந்த முறையில் பாதுகாக்க வேண்டியது அடகு பெறுபவரின் கடமையாகும். v) அடகு பெறப்பட்ட பொருளில் ஏற்பட்ட இலாபம் அல்லது ஆதாயம் அடகு செய்தவரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

அடகு மற்றும் அடமானம் வேறுபடுத்துதல்

அடகு (Pledge)	அடமானம் (Mortgage)
1) பிணையங்களின் உடைமை மட்டும் மாற்றப்படுகிறது.	பிணையங்களின் உரிமை மாற்றப்படுகிறது.
ii) அசையும் சொத்து அடகு செய்யப்படுகிறது.	அசையா சொத்து அடமானம் செய்யப்படுகிறது.
iii) பிணையம் செய்யப்பட்ட பொருள் கடனீந்தோரிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்	பிணையம் செய்யப்பட்ட சொத்தின் உரிமை மட்டும் மாற்றம் செய்யப்படுகிறது.
iv) கடன் திருப்பி செலுத்தியபின்பு பிணையம் வைக்கப்பட்ட பொருள் திருப்பி கொடுக்கப்படுகிறது.	கடன் திருப்பி செலுத்திய பின்பு பிணையம் வைக்கப்பட்ட பொருளின் உரிமை திருப்பி கொடுக்கப்படுகிறது.

ஒப்படைவு (Bailment) மற்றும் அடகு (Pledge) ஆகிய இரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் யாவை?

ஒப்படைவு	அடகு
i) ஒப்படைவு எல்லாவிதமான நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்தலாம்.	அடகு ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்கு மட்டும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
ii) ஒப்பந்தத்தின் தன்மைகளைப் பொறுத்து ஒப்படைவு செய்யப்பட்ட பொருட்களை ஒப்படைவு பெற்றவர் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.	அடகு செய்யப்பட்ட பொருட்களை அடகு பெறுபவர் பயன்படுத்த முடியாது. அடகு வைக்கப்பட்ட தொகை திருப்பிச் செலுத்தப்படாமலிருந்தால் அடகு வைக்கப்பட்ட பொருட்களை விற்கும் உரிமை அடகு பெற்றவருக்கு உண்டு.
iii) ஒப்படைவு செய்யப்பட்ட பொருட்களை ஒப்படைவு	

பெற்றவர் விற்கும் உரிமை கிடையாது.	
--------------------------------------	--

ஒற்றுமைகள் (Similarities)

அடகிற்கும் ஒப்படைவிற்கும் உள்ள ஒற்றுமைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- i) இரண்டும் சிறப்பு ஒப்பந்தங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.
- ii) இரண்டு ஒப்பந்தங்களிலும் பொருட்கள் அல்லது, சரக்குகள் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன.
- iii) இரண்டும் உடன்பாட்டினால் உருவாக்கப்படுகின்றன. மாற்றப்படுகின்றன.
- iv) பொருட்கள் அல்லது சரக்குகளின் உடைமை மட்டும்
- v) அசையும் சொத்துக்கள் (Movable property) மட்டும் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன.
- vi) குறிப்பிட்ட நோக்கம் நிறைவேறியதும் சரக்குகள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

அடகு மற்றும் பற்றுரிமை வேறுபடுத்துக.

அடகு (Pledge)	பற்றுரிமை (Lien)
கடனுக்கு இணையான அல்லது அதிகமான சொத்துக்கள் பிணையம் செய்யப்படுகின்றன. அடகு வைக்கப்பட்ட பொருட்களை அடகு பெற்றவர் விற்கும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்.	கொடுத்த கடன் திருப்பிக் கொடுக்கும் வரை கடனாளியின் சொத்து கடனீந்தோர் வசம் வைத்திருப்பது தான் பற்றுரிமை என்று அழைக்கப்படுகிறது. பொருளை விற்கும் உரிமை பற்றுரிமை செலுத்தும் நபருக்குக் கிடையாது.
ii) ஒப்பந்தம் மூலம் அடகு உருவாக்கப்படுகின்றது	சட்டத்தின் மூலம் பற்றுரிமை உருவாக்கப்படுகின்றது. பொருட்களுக்குரிய உடமை

அடகு வைக்கப்பட்ட பொருட்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்ட உடன் அடகு முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றது. v) அடகு பெறுபவர் அடகு வைத்தவரின் மீது கோருரிமை கேட்க முடியும்.	மாற்றப்பட்ட பின்பு பற்றுரிமை முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றது. பற்றுரிமையப் பெற்றிருப்பவர் தனது கோருரிமையைச் செலுத்த முடியாது.
--	---

அடகு	பந்தகம்
அடகு நடவடிக்கையில் கடனாளி பொருட்களை பயன்படுத்த முடியாது. ii) முன் அறிவிப்புக் கொடுத்த பின்பு அடகு செய்யப்பட்ட பொருட்களை விற்பனை செய்யலாம்.	கடனாளி பொருட்களைப் பயன்படுத்தும் உரிமைபெற்றிருக்கிறார் பொருட்களை விற்பனை செய்ய முடியாது நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்து கடன் தொகையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அடகு யாரால் வைக்கப்பட வேண்டும் ? (Who may pledge?)

பொருளின் உரிமையாளர் (Owners of the goods) :

பொருளின் உரிமையாளர் அடகு ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கும் உரிமையை உடையவராகயிருக்கிறார். அங்கீகரிக்கப்பட்ட முகவர் மற்றும் பொருளின் இணை உரிமையாளர்கள் அடகு ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கும் உரிமையை உடையவராகயிருக்கிறார்.

பொருளின் உரிமை அல்லாதவர்கள் (Non Owners) :

ஒரு சில சூழ்நிலைகளில் பொருளின் உரிமை அல்லாதவர்கள் பொருளை அடகு செய்யும் உரிமையை உடையவராகயிருக்கிறார்கள்.

i) சரக்குகளைத் தன் வசம் வைத்திருக்கும் முகவர்.

- ii) தவிர்த்தகு ஒப்பந்தத்தின் கீழ் சரக்குகளைத் தன்வசம் வைத்திருப்பவர்கள்.
- iii) ஒரு விற்பனையாளர் சரக்கு விற்கப்பட்டாலும் சரக்கின் உடைமையைத் தன்வசம் வைத்திருக்கும் விற்பனையாளர்.
- iv) ஒரு வாங்குபவர் சரக்கு விற்கப்படுவதற்கு முன் சாக்கின் உடைமையைத் தன்வசம் வைத்திருக்கும் வாங்குபவர்.

1. வங்கியரின் உரிமைகள் RIGHTS OF THE BANKER

வங்கியருக்குப் பல்வேறு உரிமைகளை சட்டம் வழங்கியுள்ளது. இல் வரிமைகளில் முதன்மையானது பற்றுரிமை (Right of Lien) ஆகும். இது தவிர, வேறு சில இன்றியமையாத உரிமைகளும் உள்ளன. இனி, அவற்றை ஆராய்வோம்.

1. வங்கியரின் பற்றுரிமை (Banker's Right of Lien):

ஒருவர் தம்மிடம் மற்றொருவர் ஒப்படைத்த பொருளை தமக்கு வர வேண்டிய பாக்கிக்காகத் தம்வசம் வைத்துக் கொள்ளும் உரிமை பற்று உரிமை (Lien) எனப்படும். பாக்கித் தொகை செலுத்தப்பட்டவுடன் இவ் வரிமை முடிவு பெற்றுவிடும். ஆனால், பற்றுரிமை செய்யப்பட்ட பொருளை விற்க பற்றுரிமை செய்தவருக்கு உரிமை இல்லை.

பற்றுரிமையின் வகைகள் (Kinds of Lien) :

பற்றுரிமை இருவகைப் படும். அவையாவன : 1. பொதுப் பற்றுரிமை (General Lien) 2. தனிப் பற்றுரிமை (Particular Lien). பொதுப் பற்றுரிமை என்பது தமக்கு வரவேண்டிய பாக்கி முழுவதற்கு மாகத் தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள அல்லது ஈடாகத் தரப்பட்டுள்ள

எல்லாப் பொருள் களையும் தம்வசமே இருத்திக் கொள்ளும் உரிமையாகும் தனிப் பற்றுரிமை என்பது ஒருவர், இன்னொருவர் தம்மிடம் ஒப் படைத்து பொருளின் மீது தமது உழைப்பையோ அல்லது பொருளையோ அல்லது நேரத்தையோ செலவிட்டு அவ்வாறு பணியாற்றியதற்காக அவருக்குத் தர வேண்டிய ஊதியத்தைத் தரும் வரையில் அப்பொருளைத் தம் வசமே

இருத்திக் கொள்ளும் உரிமையாகும். உதாரணமாக, தையல் காரர் தம்மிடம் தைப்பதற்காகத் தரப்பட்ட துணியை தைக்கக் கொடுத்தவர் அதற்கான கூலியைத் தரும் வரை தம்வசம் இருத்தி வைத்துக் கொள்வது ஆகும்.

தனிப் பற்றுரிமை குறிப்பிட்ட பொருள் மீது மட்டுமே செலுத்தக் கூடியதாகும். பொதுப் பற்றுரிமை என்பது எல்லாப் பொருள்கள் மீதும் செலுத்துவதாகும். உதாரணமாக, வங்கியர் வாடிக்கையாளருக்கு ஈட்டுறுதி பெற்று ஒரு கடனும், பிணையப் பொருள்கள் பெறாமல் ஒரு கடனும் தந்திருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இவ்விரு கடனையும் வாடிக்கையாளர் அடைக்கும் வரை தம்மிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட கடனுக்காகத் தரப்பட்ட பிணையப் பொருள்களை இறுத்திக் கொள்ளலாம்.

வங்கியரின் பற்றுரிமை பொதுப் பற்றுரிமையே (Banker's Lien is always a General Lien) :

சட்டத்தின் மூலம் அதிகாரம் பெறாமல் யாரும் மற்றவர் பொருள் மீது பற்றுரிமை செலுத்த முடியாது. இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டத்தின் 171 வது பிரிவு இவ்வுரிமையை வங்கியருக்கு அளிக்கின்றது. இதனால் வங்கியர், வாடிக்கையாளர் தம்மிடம் ஒப்புவித்த உண்டியல்கள் (Bis), காசோலைகள் (Cheques), சரக்குகள் (Goods) ஆகியவற்றை வாடிக் கையாளர் தமக்குத் தர வேண்டிய பொதுப் பாக்கியை (General Balance) திருப்பித் தரும் வரை தம் வசம் இருத்தி வைத்துக் கொள்ள உரிமை உண்டு எனவே, வங்கியரின் பற்றுரிமை பொதுப் பற்றுரிமையே ஆகும்.

வங்கியர் பற்றுரிமை செய்ய ஒப்பந்தம் தேவையில்லை :

ஆங்கில நாட்டின் பொதுச் சட்டத்தில் வங்கியரின் பற்றுரிமை பற்றி எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. ஆயினும், நீதிமன்றங்களே இவ்வுரிமையை வங்கியருக்கு வழங்கின. முதன் முதலாக பிராண்டோ Vs. பார்னட் (Brandao Vs. Banett) என்ற வழக்கில் நீதிபதி கேம்பெல் பிரபு (Lord Campbell) வங்கியருக்கு இவ்வுரிமை உண்டு என்று உறுதிப்படுத்தினார். பின் வந்த வழக்கு களிலும் இவ்வுரிமை உறுதி செய்யப்பட்டது.

எல்லா வழக்குகளின் தீர்ப்புகளையும் ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற பொழுது பற்றுரிமை செய்யலாம் என்று வாடிக்கையாளரோடு இதற்காக தனியாக வங்கியர் ஒப்பந்தம் ஏதும் செய்து கொள்ளத் தேவை இல்லை (No contract is necessary for creation of lien). இவ்வரிமை வங்கியருக்கு இயல் பாகவே உள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது. இந்தியாவில் இவ்வரிமை சட்டத்தின் மூலமே வழங்கப்பட்டு விட்டதால் சிக்கல்கள் ஏதும் இல்லை.

பற்றுரிமை செய்ய நிபந்தனைகள் (Conditions for Creation of Lien) :

பற்றுரிமை என்பது வங்கியர் தம்மிடம் வாடிக்கையாளர் ஒப்படைத் துள்ள பிணையங்கள் (Securities) மீது செய்யப்படுவதே அன்றி அவர் செலுத்திய நாணயங்கள், கரன்சி நோட்டுகள் மீதல்ல. ஏனெனில், அவை செலுத்தியவுடனேயே வங்கியரின் உடைமைப் பொருளாகி விடுகின்றன. தமது பொருள் மீதே ஒருவர் பற்றுரிமை செய்ய இயலாது. ஆனால், பிணையமாக அளிக்கப்பட்ட பொருள்கள், சொத்துக்கள் வங்கியரின் உடைமைப் பொருள்கள் அல்ல. சர் ஜான் பேஜட் வங்கியர் பற்றுரிமை செய்வதற்கு சில நிபந்தனைகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். அவையாவன

1. பற்றுரிமை செய்யப்பட்ட பொருள்கள் வங்கியர், வங்கியர் என்ற நிலையில் செயல்படும் பொழுது (Acting in his capacity as a banker) தம்மிடம் வந்தவையாக இருக்க வேண்டும். ஏஜெண்டாகவோ, பொறுப்பாண்மையராகவோ செயல்படும் பொழுது தம்மிடம் வந்தவையாக இருக்கக் கூடாது.
2. இவ்விருவரிடையே பற்றுரிமை செய்யலாகாது என்று உடன்பாடு ஏதும் இருக்கக் கூடாது.
3. ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்துக்காக (Specifiod Purpose) ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருளாக இருக்கக் கூடாது.
4. சட்டம் ஒத்துக் கொள்ளக் கூடிய முறையில் அப்பொருள்கள் அல்லது சொத்துக்கள் வங்கியர் வசம் வந்திருக்க வேண்டும். தவறுதலாக மூன்றாவது நபரோ அல்லது கடன் வாங்கிய வாடிக்கையாளரோ தம்மிடம் விட்டுச் சென்ற

பொருள்கள் மீது இவ்வரிமையைச் செலுத்த இயலாது (Kerison Vs. Glymn, Milis Currie & Col.

5. அச்சொத்துக்கள் கடன் வாங்கிய வாடிக்கையாளருக்கு முற்றிலும் சொந்தமானவையாக இருக்க வேண்டும். அவருக்கும் மற்றொருவருக்கும் கூட்டாக உள்ள பொருள்கள் மீது (Joint Properties) அல்லது அவர் பொறுப்பாண்மை செலுத்தும் பொருள்கள் மீது இவ்வரிமையைச் செயல்படுத்த முடியாது.

2. வங்கியரின் பற்றுரிமை மறைமுகமான அல்லது உட்கிடையான அடகு (Banker's Lien is an Implied Pledge)

பற்றுரிமை செய்தவர் தான் பற்றுரிமை செய்த பொருள்களை விற்க உரிமை கிடையாது. ஏனெனில், அப்பொருள் மீது உடைமை அல்லது உரிமை அவருக்குக் கிடையாது. ஆனால், சட்டம் வங்கியருக்கு சாதாரணப் பற்றுரிமையை விட அதிக உரிமைகளைத் தருகின்றது. எனவே, வங்கியரின் பொதுப் பற்றுரிமை ஒரு வகையில் மறைமுகமான அடகு (Banker's Lien is an Implied Pledge) என்று கருதப்படுகின்றது. இதனால், கடன்பட்ட வாடிக்கையாளர் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தத் தவறினால் வங்கியர் அப்பொருள்களை மற்றவர்களுக்கு விற்பனை செய்து தமது பாக்கியை சரிசெய்து கொள்ளும் உரிமை வங்கியருக்குண்டு என்று தெளிவாகின்றது.

தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பிணையங்கள் (Securities), சொத்துக்கள் (Properties) அனைத்தையும் விற்பதற்கு வங்கியருக்கு உரிமை உண்டு. எனினும், வாடிக்கையாளருக்குத் தெரியப்படுத்திய பின்னரும், அவர் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்தத் தவறினால் மட்டுமே வங்கியர் அச்சொத்துக்களை விற்க இயலும்.

தம்மிடம் பிணையமாகத் தரப்பட்டவை நிலையான சொத்துக்கள் மீது உள்ள உரிமை பற்றிய ஆவணங்களாயின் (Documents of title deeds relating to Immovable properties) அவற்றின் மீது பற்றுரிமை செலுத்த லாமே தவிர நேரடியாக விற்பனை செய்ய இயலாது. அத்தகைய ஆவணங்கள் சம்மந்தப்பட்ட சொத்துக்களை

நீதிமன்ற அனுமதி பெற்று ஏலத்துக் குக் (Auction) கொண்டு வந்து விற்பனை செய்யலாம்.

பற்றுரிமை செய்யக்கூடிய பொருள்கள் : எல்லாப் பொருள்கள் மீதும் பற்றுரிமை செய்தல் இயலாது. அது நடைமுறையிலும் சாத்தியமில்லை, எனவே, சில குறிப்பிட்ட சொத்துக்கள் அல்லது தொகைகள் மட்டுமே பற்றுரிமை செய்யக் கூடியன ஆகும். அவையாவன

1. மாற்றுமுறை ஆவணங்கள் (Negotiable Instruments), உண்டியல்கள், (Bills), காசோலைகள் (Cheques), பிராமிசரி நோட்டு அல்லது கடன் பற்று உறுதிச் சீட்டு (Promissory Notes).

2. கொணர்பவர் பத்திரங்கள் (Bearer Bonds), பங்குச் சீட்டு (Share Warrent), பங்கு ஆதாயச் சீட்டு (Dividend Coupons).

பற்றுரிமை செலுத்த முடியாத பொருள்களும் சூழ்நிலைகளும் :

பற்றுரிமை செலுத்தக் கூறப்பட்ட நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்படாத பட்சத்தில் இவ்வரிமையைச் செயல்படுத்தவும் இயலாது. இது தவிர, சில குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் வங்கியர் கடன் பாக்கிக்காக சொத்துக்கள் மீது பற்றுரிமை செலுத்த இயலாது. அவையாவன:

1. பாதுகாக்கத் தரப்பட்ட பொருள்கள் அல்லது பாதுகாப்புப் பெட்டகத்தில் வைக்கப்பட்ட பொருள்கள்.

2. குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக செலுத்தப்பட்ட தொகைகள் அல்லது உரிமை ஆவணங்கள்.

3. தவறுதலாக வங்கியரிடம் விட்டுச் சென்ற பொருள்கள்.

4. தவணை கடக்காத கடனாக அல்லது தொகை உறுதி செய்யப்படாத கடன்களாக உள்ள சூழ்நிலைகள்.

5. பொறுப்புரிமைக் கணக்குகள், கூட்டு வணிகக் கணக்குகளில் உள்ள தொகைகள்.

3. வங்கியரின் ஈடு செய்து கொள்ளும் உரிமை Banker's Right to Set Off:

வாடிக்கையாளர் ஒருவரே தம் பெயரில் இரண்டு, மூன்று கணக்குகளைத் தொடங்கலாம். இதுபோல் ஒரு வாடிக்கையாளருக்கே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கடன் கணக்குகளும், வைப்புக் கணக்குகளும் இருக்கலாம். அவ்வாறு, இருக்கின்ற போது ஒரு கணக்கில் வரவேண்டிய பாக்கிக்காக 1மற்றொரு கணக்கில் வரவில் இருக்கும் தொகையை ஈடுசெய்து கொள்ள வங்கியருக்கு உரிமை உண்டு. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கணக்குகளை இணைப்பதன் மூலம் (By combining two or more accounts) இவ்வரிமை செயல்படுத்தப்படுகின்றது.

ஈடு செய்துகொள்ளத் தேவையான நிபந்தனைகள் : வங்கியர் ஒரு வாடிக்கையாளரின் பல்வேறு கணக்குகளை இணைத்து தமது கடன் பாக்கியைச் சரிசெய்து கொள்ளும் உரிமை சில நிபந்தனைகளுக்கு (Conditions) உட்பட்டதாகும். அவையாவன :

1. எல்லாக் கணக்குகளும் ஒரே வாடிக்கையாளர் பெயரில் இருக்க வேண்டும். மேலும், அந்தபருக்கும் வங்கியருக்கும் உள்ள தொடர்பு வங்கியர் வாடிக்கையாளர் என்ற தொடர்பின் தன்மையாகவே . இருக்க வேண்டும். இது முகவர் (ஏஜெண்டு). பொறுப்புரிமையர் (Trustee) உறவுகளாக இருக்கக் கூடாது.
2. செலுத்தப்பட வேண்டிய தொகை 'உறுதி செய்யப்பட்டு இருக்க வேண்டும் (The amount should be definite) பாக்கி எவ்வளவு என்று முடிவு செய்யப்படாத நிலையில் இவ்வரிமையை செயல்படுத்த இயலாது.
3. கடன் செலுத்தப்பட வேண்டிய கெடு கடந்து இருக்க வேண்டும் (The debt must be due). கெடு கடவாத கடன்களை இவ்வரிமையைப் "யன்படுத்தி வசூலிப்பது இயலாது.
4. இவ்வரிமைக்குப் புறம்பாக வெளிப்படையாகவோ (Express) அல்லது உட்கிடையாகவோ (Implied) எந்த ஒப்பந்தமும் இருக்கக் கூடாது.

5. வங்கியர் தகுந்த முன்னறிவிப்பு (Prior Notice) கொடுத்த பின்னரே இல்வரிமையைச் செயல்படுத்த இயலும். மேலும், வாடிக்கையாளரின் உடன்பாட்டையும் பெறுதல் வேண்டும்.

பல கணக்குகளை இணைப்பதில் உள்ள சிக்கல்கள் :

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கணக்குகளை இணைப்பதில் கீழ்க்கண்ட சிக்கல்கள் உள்ளன.

1. வங்கியரின் இவ்வரிமை பற்றி தெளிவான சட்ட விதிகள் இல்லை. நீதிமன்றங்களும் ஒரே மாதிரியான கருத்துக்களைச் சொல்லவில்லை.
2. இரண்டுக்கு மேற்பட்ட கணக்குகள் இருந்தால் எந்தெந்தக் கணக்கு களை இணைப்பது, எவற்றை தனியே நடத்துவது என்பதெல்லாம் வங்கியர் விருப்பத்தைப் பொறுத்ததே ஆகும்
3. வாடிக்கையாளரின் ஒப்புதல் (Consent) பெற்றே கணக்குகளை இணைக்க வேண்டும். வாடிக்கையாளர் ஒப்புதல் அளிக்காவிட்டால் கணக்குகளை இணைக்க இயலாது.
4. வாடிக்கையாளருக்கு அளிக்கப்பட்ட கடன் தருந்த ஈட்டுறுதி பெற்று அளிக்கப்பட்டதாயின் வங்கியர் இன்னொரு கணக்கில் வரவு உள்ள தொகையை அக்கடனுக்காக ஈடு செய்து (Adjust) கொள்ள இயலாது என்று சர் ஜான் பேஜட் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவ்வரிமை கடன் கொடுத்தவர்கள் அனைவருக்கும் உள்ள உரிமையே. எனவே, வாடிக்கையாளருக்கு வங்கியரைக் கட்டாயப்படுத்த உரிமை இல்லை. கணக்குகளை இணைப்பதில் நடைமுறையில் உள்ள சிச்ச களைத் தவிர்க்க வாடிக்கையாளரிடம் இருந்து எழுத்து மூலமாகக் கடல் வழங்கும் முன்பே இவ்வரிமையைப் பெற்று விடுவது நல்லது. இதனால் வங்கியர் பிற்காலத்தில் வாடிக்கையாளர் தொடர்ந்து பாக்கி செலுத்தத் தவறினால் அவருக்கு அறிவித்துவிட்டு அவரது கணக்குகளை தம் விருப்பம் போல் இணைத்து தன் பாக்கியை வசூலித்து விடலாம். ஒரே வங்கி யின் பல்வேறு கிளைகளில் ஒரே

வாடிக்கையாளரின் பெயரில் உள்ள கணக்குகளை இணைக்கவும் வங்கியருக்கு உரிமை உள்ளது.

4. வாடிக்கையாளரின் கணக்கை முடித்துவிடும் உரிமை Banker's Right to Close the Customer's Account

வாடிக்கையாளர் தம் விருப்பம்போல் எப்போது வேண்டுமானாலும் தனது கணக்கை முடித்து விடலாம். இதுபோல், வங்கியரும் வாடிக்கை யாளர் தமது கணக்கை விரும்பத்தகாத நிலையில் நடத்தி வந்தால் அவரது காக்கை முடித்து விடலாம். ஆனால், அவ்வாறு செய்யும்முன் அவருக்கு முன்னறிவிப்பு செய்ய வேண்டும்.

5. வட்டி வசூலிக்கும் உரிமை

வட்டி வசூலிக்கும் உரிமை Right to Charge Interest

கடன் கொடுத்தவர் தாம் கொடுத்த கடனுக்கு வட்டி வசூலிக்கும் வழக்கம் நீண்டகாலமாக நடைமுறையில் உள்ள ஒன்றே ஆகும். எனவே, சட்டம் வெளிப்படையாக இவ்வரிமையைத் தராவிட்டாலும் இவ்வரிமை வங்கியருக்கும் உண்டு. வங்கியர் நியாயமான வட்டி வசூலிக்க வேண்டும் என்பதே வெகுசாலமாக இருந்துவரும் கொள்கை. நீதிமன்றங்களும் இக்கருத்திற்கு உடன்பட்டுள்ளன. ஆனால், நமது நாட்டில் ரிசர்வ் வங்கி வங்கியர் வழங்க வேண்டிய, வசூலிக்க வேண்டிய வட்டி வீதங்களை நெறி முறைப்படுத்தி உள்ளது. கடன் பெறப்பட்ட காரணத்திற்கு ஏற்ப வட்டி விகிதமும் மாறுபடுகின்றது. சமுதாய நலன் கருதித் தரப்படும் சிலவகைக் கடன்களுக்கு குறைந்த வட்டியே வசூலிக்க வேண்டும். எனவே, வட்டி விகிதம் பற்றி அதிக சிக்கல்கள் நம் நாட்டில் இல்லை,

ஆயினும், வங்கியர் கூட்டு வட்டி (Compound Interest) வசூலிக்க உரிமையுண்டு. நடைமுறையில் கடன் கணக்குகளில் பற்றில் திற்கும் தொகைக்கு ஒவ்வொரு காலாண்டு அல்லது அரையாண்டு இறுதியில் வட்டி கணக்கிட்டு அசலோடு சேர்த்து விடுவது வங்கியர் பின்பற்றும் வழக்கமாகும்.

இவ்வட்டித் தொகையை வாடிக்கையாளர் செலுத்தத் தவறி விட்டால் அவ்வட்டியும் அசலோடு சேர்ந்து விடும். இவ்வாறு, வட்டிக்கு வட்டி அதாவது, கூட்டு வட்டி வசூலிக்க வங்கியருக்கு உரிமை உண்டு.

இதுபோன்று வங்கியர் தாம் ஆற்றிய பணிகளுக்காக நியாயமான கட்டணம் (Reasonable Charges) வசூலிக்கவும் உரிமை உள்ளது. இது தவிர கமிஷன், கையாளுவதற்கான கட்டணங்கள் (Incidental Charges) ஆகியவற்றை வசூலிக்கவும் உரிமையுள்ளது. இவ்வரிமை சட்டப்படி தரப்படவில்லையாயினும், நீண்ட காலமாக வங்கியர் பின்பற்றும் வழக்கம் இவ்வரிமையை அளிக்கின்றது. கையாளும் கட்டணம் என்ற கட்டணம் நடப்புக் கணக்கு வைத்திருப்பவர்களிடமும், அதிகப் பற்றுக் கடன் (Over-draft) வாங்கியவர்களிடமும் இருந்து நமது நாட்டில் வசூலிக்கப்படுகின்றது. சேமிப்புக் கணக்குகளில் வசூலிக்கும் வழக்கமில்லை. வெளியூர்க் காசோலைகளை வசூலிக்கும் பொழுது வசூல் கட்டணம் (Collection Charges) வசூலிக்கப்படுகின்றது.

வணிக வங்கி

அலகு 4

வணிக வங்கி என்றால் என்ன?

வணிக வங்கி என்பது பெரிய நிறுவனங்கள் மற்றும் அதிக நிகர மதிப்புள்ள தனிநபர்களுக்கு வணிக வங்கி வழங்கும் நிதி மற்றும் வங்கிச் சேவைகளைக் குறிக்கிறது. வணிக வங்கிகள் வழங்கும் சேவைகளில் அண்டர்ரைட்டிங், வெளியீடு மேலாண்மை, நிதி திரட்டுதல், கடன் சிண்டிகேஷன், போர்ட்:போலியோ மேலாண்மை, நிதி ஆலோசனை மற்றும் பல அடங்கும். வணிக வங்கிகள் பொதுமக்களுக்கு சேவை செய்வதில்லை. அவை பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு எல்லை தாண்டிய வர்த்தகத்தை எளிதாக்குகின்றன.

வணிக வங்கிகள் வைப்புத்தொகை அல்லாத நிதி நிறுவனங்களாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன, அவை முதன்மையாக வாடிக்கையாளர்களுக்கு கடன், நிதி ஆலோசனை மற்றும் முதலீட்டு சேவைகளை வழங்குகின்றன. அவர்கள் எழுத்துறுதி சேவைகளை வழங்குவதோடு, தங்கள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு துணிகர மூலதனத்தையும் நிதியையும் திரட்டுகிறார்கள். அவர்களின் கட்டணங்கள் வாடிக்கையாளரின் நிதித் தேவைகள் மற்றும் நிர்வகிக்கப்படும் சொத்துகளின் அளவைப் பொறுத்தது.

ஒரு வணிகர் வங்கி எவ்வாறு செயல்படுகிறது?

வணிக வங்கிகள் போன்ற வைப்புத்தொகை அல்லாத நிதி நிறுவனங்கள் பொது மக்களுக்கு சேவைகளை வழங்காமல் செயல்படுகின்றன. அவை வழக்கமான சில்லறை மற்றும் வணிக வங்கிகளைப் போல இல்லை என்பதை இது குறிக்கிறது, இது வாடிக்கையாளர்களுக்கு சேமிப்புக் கணக்குகளைத் திறக்கவும் வகியில் டெபாசிட் செய்யவும் உதவுகிறது. மாறாக, வணிக வங்கிகள் பணக்கார தனிநபர்கள் மற்றும் தனியார் வணிகங்களுக்கு நிதி, முதலீடு மற்றும் நிதி ஆலோசனை சேவைகளை வழங்குகின்றன. இந்த வங்கிகள் பெரிய வணிக அல்லது முதலீட்டு வங்கிகளின் பிரிவுகளாக இருக்கலாம் மற்றும் உலகளவில் தங்கள் வணிகத்தை அடிக்கடி நடத்தலாம்.

வணிக வங்கிகள் மூலதனத்தை திரட்டுகின்றன மற்றும் ஆரம்ப பொது வழங்கல்களில் (ஐபிஓக்கள்) தனிப்பட்ட முறையில் முதலீடு செய்கின்றன. மேலும், எந்தவொரு தனியார் சமபங்கு ஒப்பந்தங்களையும் நீட்டிக்கும் முன், வணிக வங்கிகள் ஆராய்ச்சி நடத்தி வாடிக்கையாளரை கவனமாக மதிப்பீடு செய்யும். எந்த வாடிக்கையாளர்களில் முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, அவர்கள் ஆபத்து மற்றும் சாத்தியமான வெகுமதியை எடைபோடுவார்கள். மிக முக்கியமாக, வணிகர் வங்கிச் சேவைகளில் கையகப்படுத்துதல் மற்றும் இணைத்தல் போன்ற பரிவர்த்தனைகளுக்கான மாற்று நிதியுதவியைக் கண்டறிவதும் அடங்கும். வணிக வங்கிகளின் செயல்பாடுகள் வணிக வங்கிகளின் முதன்மை செயல்பாடுகள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

1. வர்த்தக மேலாண்மை

வர்த்தக மேலாண்மை சேவைகள் மூலம் முதலீட்டாளர்கள் சிறந்த முதலீட்டு முடிவுகளை எடுக்க வணிக வங்கிகள் உதவுகின்றன. மேலும், வணிக வங்கிகள் முதலீட்டாளர்களின் சார்பாக பத்திரங்களை வர்த்தகம் செய்கின்றன.

2. மூலதனத்தை உயர்த்தவும்

வணிக வங்கிகள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு பத்திரங்களை வாங்குவதன் மூலம் உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச சந்தைகளில் இருந்து நிதி திரட்ட உதவுகின்றன.

3. விளம்பர நடவடிக்கைகள்

புதிய நிறுவனங்களை அவற்றின் ஆரம்ப கட்டங்களில் ஊக்குவிப்பதற்கும் அரசாங்கத்திடம் அனுமதி பெறுவதற்கும் நிதி இடைத்தரகர்களாக இவை செயல்படுகின்றன.

4. கடன் நிதி

வணிக வங்கிகள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களுக்காக வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து நிதி திரட்டுகின்றன.

5. குத்தகை சேவைகள்

வணிக வங்கிகள் குத்தகை சேவைகளை விரிவுபடுத்துகின்றன, இதில் வாடிக்கையாளர்கள் வாடகை வருமானத்தை உருவாக்க சொத்துக்கள் மற்றும் உபகரணங்களை குத்தகைக்கு விடுகின்றனர்.

6. பங்கு மேலாண்மை

பொது மக்களுக்கு சமபங்கு பங்குகள், முன்னுரிமைப் பங்குகள் மற்றும் கடனீட்டுப் பத்திரங்களை வழங்குவதில் வணிக வங்கிகள் அதிக நிகர மதிப்புள்ள நபர்களுக்கு உதவுகின்றன.

வணிக வங்கிகள் வழங்கும் சேவைகள்

வணிக வங்கிகள் வழங்கும் சேவைகளில் பின்வருவன அடங்கும்:

- சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் புதிய சிக்கல்களின் எழுத்துறுதி
- இணைப்பு மற்றும் கையகப்படுத்தும்
- நிதி திரட்டுவதற்கான நிதி ஆலோசனை சேவைகள்
- திட்ட நிதி மற்றும் மேலாண்மை
- வாடிக்கையாளர் பாதுகாப்பு மேலாண்மை
- முதலீட்டு வங்கி
- காப்பீட்டு சேவைகள்

வணிக வங்கியின் அம்சங்கள்

வணிக வங்கியை மற்ற நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து வேறுபடுத்தும் தனித்துவமான அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- பொது மக்களுக்கு சேவைகளை வழங்குவதற்குப் பதிலாக, வணிக வங்கிகள் பெரிய நிறுவனங்கள் மற்றும் HNI களுக்கு (உயர் நிகர மதிப்புள்ள தனிநபர்கள்) சேவை செய்கின்றன.
- அதிக பணப்புழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், அவற்றின் இலாப விநியோகம் பொதுவாக குறைவாகவே இருக்கும்.
- மாறும் நிறுவன கட்டமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளன.
- முடிவெடுப்பவர்கள் பலர் இருப்பதால் முடிவெடுக்கும் செயல்முறை விரைவானது.

- வணிக வங்கிகள் கட்டணங்கள் மற்றும் கமிஷன்களால் நிதியளிக்கப்படுகின்றன மற்றும் வலுவான நெட்வொர்க் மற்றும் பெரிய தரவுத்தளத்தைக் கொண்டுள்ளன.
- இந்த வங்கிகள் தேசிய மற்றும் சர்வதேச அளவில் தங்கள் சேவைகளை வழங்குகின்றன.

வணிக வங்கியின் பாத்திரங்கள் மற்றும் பொறுப்புகள்
வணிக வங்கியின் பொறுப்புகள் மற்றும் கடமைகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன:

1. கணக்குப் பதிவேடு புத்தகங்களைப் பராமரித்தல்

இருப்புநிலைக் குறிப்பின் நகல், தணிக்கையாளரின் அறிக்கை மற்றும் நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

2. அரையாண்டு நிதி அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்தல்

ஒவ்வொரு வணிக வங்கியாளரும் செபிக்கு தணிக்கை செய்யப்படாத அரையாண்டு நிதி அறிக்கையை வழங்க வேண்டும்.

3. முன்னணி வணிகர் வங்கியாளர் நியமனம்

அனைத்து பொதுப் பிரச்சினைகளையும் நிர்வகிக்க குறைந்தபட்சம் ஒரு வணிகர் வங்கியாளராவது முன்னணி வணிகர் வங்கியாளராகச் செயல்பட வேண்டும்.

முன்னணி வணிக வங்கியாளரின் பொறுப்புகள்

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முன்னணி வணிக வங்கியாளர்கள் இருந்தால் பொறுப்புகள் மற்றும் கடமைகள் தெளிவாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும்.

1. இணக்க அதிகாரி நியமனம்

ஒவ்வொரு வணிக வங்கியாளரும் விதிகள் மற்றும் விதிமுறைகளுக்கு இணங்குவதைக் கண்காணிக்க ஒரு இணக்க அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும்.

2. எழுத்துறுதி கடமை

வகை 1 இன் கீழ் சான்றிதழை வைத்திருக்கும் முன்னணி வணிகர் வங்கியாளர் மொத்த எழுத்துறுதி கமிஷனில் 5% ஐ ஏற்க வேண்டும்.

வணிக வங்கிக்கும் முதலீட்டு வங்கிக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள்

எண்	வணிக வங்கி	முதலீட்டு வங்கி
1	சிறிய தனியார் நிறுவனங்கள்	பெரிய பொது நிறுவனங்கள்

	மற்றும் பணக்கார தனிநபர்களுக்கு சேவை செய்கிறது	மற்றும் பணக்கார தனிநபர்களுக்கு சேவை செய்கிறது
2	தனியார் பங்கு முதலீட்டை வழங்குகிறது	பொருத்தமான முதலீட்டாளர்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் ஒரு இடைத்தரகராக உதவுகிறது
3	மூலதனத்தை திரட்டவும் ஆலோசனை வழங்கவும் உதவுகிறது	மூலதனத்தை திரட்டவும் ஆலோசனை வழங்கவும் உதவுகிறது
4	டெபாசிட் எடுப்பதில்லை	டெபாசிட் எடுப்பதில்லை
5	தனிப்பட்ட வேலை வாய்ப்புக்கு உதவுகிறது	ஐபிஓக்களுக்கு உதவுகிறது

கோர் பேங்கிங்

கோர் பேங்கிங் சொல்யூஷன் (CBS) என்பது வங்கிக் கிளைகளின் நெட்வொர்க்கிங் ஆகும், இது வாடிக்கையாளர்கள் தங்கள் கணக்குகளை நிர்வகிக்கவும், உலகின் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் பல்வேறு வங்கி வசதிகளைப் பயன்படுத்தவும் அனுமதிக்கிறது.

எளிமையான சொற்களில், வங்கி பரிவர்த்தனைகளைச் செய்ய உங்கள் சொந்த கிளைக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. நீங்கள் எந்த இடத்திலிருந்தும், எந்த நேரத்திலும் செய்யலாம். நீங்கள் உங்கள் கணக்கைத் தொடங்கிய கிளையைப் பொருட்படுத்தாமல், CBS நெட்வொர்க்கில் உள்ள வங்கியின் எந்தக் கிளையிலிருந்தும் வங்கிச் சேவைகளைப் பெறலாம். CBS ஐ செயல்படுத்தும் வங்கிக்கு, வாடிக்கையாளர் ஒரு குறிப்பிட்ட கிளையின் வாடிக்கையாளருக்கு பதிலாக வங்கியின் வாடிக்கையாளராக மாறுகிறார்.

அனைத்து கிளைகளிலும் கோர் பேங்கிங் முறையை செயல்படுத்துவது வங்கி மற்றும் வாடிக்கையாளரின் பெரும்பாலான பொதுவான பரிவர்த்தனைகளை விரைவுபடுத்த உதவுகிறது. கோர் பேங்கிங்கில், அனைத்து

கிளைகளும் பாதுகாப்பான டேட்டாசென்டரில் ஹோஸ்ட் செய்யப்பட்ட மையப்படுத்தப்பட்ட சர்வரில் இருந்து வங்கி பயன்பாடுகளை அணுகும்.

வங்கி மென்பொருள்/பயன்பாடு பரிவர்த்தனைகளை பராமரித்தல், திரும்பப் பெறுதல் மற்றும் பணம் செலுத்துதல், வைப்பு மற்றும் கடன்களுக்கான வட்டி கணக்கீடுகள் போன்ற அடிப்படை செயல்பாடுகளை செய்கிறது. இந்த வங்கி பயன்பாடு மையப்படுத்தப்பட்ட சர்வரில் பயன்படுத்தப்படுகிறது மற்றும் எந்த இடத்திலிருந்தும் இணையத்தைப் பயன்படுத்தி அணுகலாம்.

கோர் பேங்கிங் தொழில்நுட்பம் தேவை

தற்காலத்தில், தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் (IT) பயன்பாடு எந்தவொரு நிறுவனத்தின் உயிர் மற்றும் வளர்ச்சிக்கும் அவசியமான ஒன்றாகும், மேலும் இது வங்கித் துறைக்கும் பொருந்தும். எந்தவொரு தொழிற்சாலைகளிலும் ஐடியைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், வங்கிகள் செயல்பாட்டுச் செலவைக் குறைக்கலாம்; மேலும் வங்கிகள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு போட்டி விலையில் தயாரிப்புகள் மற்றும் சேவைகளை வழங்க முடியும்.

CBS தேவை

- மாறும் சந்தை மற்றும் வாடிக்கையாளர் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய.
- வங்கி ஊழியர்கள் விற்பனை மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தும் வகையில் வங்கி செயல்முறைகளை மேம்படுத்தவும் எளிமைப்படுத்தவும்.
- வாடிக்கையாளர்களுக்கும் வங்கிகளுக்கும் வசதி.
- வங்கி பரிவர்த்தனைகளை விரைவுபடுத்த.
- கிராமப்புற மற்றும் தொலைதூர பகுதிகளில் இருப்பை விரிவாக்க.

வாடிக்கையாளர்களுக்கு உதவும் CBS இன் அடிப்படை கூறுகள்

- இணைய வங்கி
- மொபைல் வங்கி
- ஏடிஎம்
- பிஓஎஸ் & கியோஸ்க் அமைப்புகள்
- நிதி பரிமாற்றங்கள் - NEFT, RTGS

கோர் பேங்கிங்கின் நன்மைகள்

கோர் பேங்கிங் தீர்வுகள் வங்கிகளுக்கும் வாடிக்கையாளர்களுக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

A] வாடிக்கையாளர்களுக்கான நன்மைகள்

- பண டெபாசிட்கள், திரும்பப் பெறுதல், பாஸ்புக்குகள், கணக்கு அறிக்கைகள், டிமாண்ட் டிராஃப்ட்கள் போன்ற வழக்கமான பரிவர்த்தனைகளுக்கு வங்கி கவுண்டர்களில் விரைவான சேவைகள்.
- கிளை வங்கியை நீக்குவதன் மூலம் எங்கும் வங்கி.
- வங்கி சேவைகளை வழங்குதல் 24 X 7.
- இண்டர்நெட் பேங்கிங், மொபைல் பேங்கிங் மூலம் வேகமாக பணம் செலுத்துதல்.
- எந்த நேரத்திலும் ஏடிஎம்கள் மூலம் வங்கி.
- அனைத்து கிளைகளும் மத்திய சேவையகங்கள்/டேட்டாசென்டரில் இருந்து விண்ணப்பங்களை அணுகுகின்றன, எனவே எந்த கிளையிலும் செய்யப்படும் டெபாசிட்கள் உடனடியாக பிரதிபலிக்கின்றன மற்றும் வாடிக்கையாளர் உலகம் முழுவதும் உள்ள வேறு எந்த கிளையிலிருந்தும் பணத்தை எடுக்க முடியும்.
- கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்களுக்கு CBS மிகவும் உதவியாக உள்ளது. விவசாயிகள் தங்கள் கணக்கில் நேரடியாக மானியம் போன்றவற்றிற்கான மின்-கட்டணத்தைப் பெறலாம். நகரங்களில் இருந்து கிராமங்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் நிதி பரிமாற்றம் எளிதாக செய்யப்படும்.

•

B] வங்கிகளுக்கான நன்மைகள்

- வங்கி மற்றும் கிளைகளில் தரப்படுத்தல் செயல்முறை.
- சிறந்த வாடிக்கையாளர் சேவை மூலம் வாடிக்கையாளர்களைத் தக்கவைத்தல்.
- பரிவர்த்தனைகளில் துல்லியம் மற்றும் பிழைகளைக் குறைத்தல்.
- ஆவணங்கள் மற்றும் பதிவுகளின் மேம்படுத்தப்பட்ட மேலாண்மை - மையப்படுத்தப்பட்ட தரவுத்தளங்களைக் கொண்டிருப்பது தரவு மற்றும் MIS அறிக்கைகளை விரைவாகச் சேகரிப்பதில் விளைகிறது.
- ரிசர்வ் வங்கி போன்ற அரசு மற்றும் ஒழுங்குமுறை வாரியங்களுக்கு பல்வேறு அறிக்கைகளை சமர்ப்பிப்பதில் எளிமை.

- கணக்குகளைத் தொடங்குதல், பணத்தைச் செயலாக்குதல், கடன்களை வழங்குதல், வட்டியைக் கணக்கிடுதல், வட்டி விகிதங்களை மாற்றுதல் போன்ற கொள்கைகளில் மாற்றங்களைச் செயல்படுத்துதல் போன்றவற்றில் வசதி.

இந்தியாவில், பெரும்பாலான தனியார் துறை வங்கிகள் கோர் பேங்கிங் தீர்வுகளை செயல்படுத்தியுள்ளன, ஆனால் பெரும்பாலான கூட்டுறவு வங்கிகள், பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள் CBS இன் பலன்களை இழக்கின்றன. கோர் பேங்கிங் மற்றும் சமீபத்திய தொழில்நுட்பத்தின் உதவியுடன், தனியார் துறை வங்கிகள் நகர்ப்புற கூட்டுறவு வங்கிகள் (யுசிபி) மற்றும் பிற அரசாங்கத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் வங்கிகளுக்கு கடுமையான போட்டியைக் கொடுக்கின்றன.

ஹோம் பேங்கிங் வரையறை

ஹோம் பேங்கிங் என்பது வங்கியின் ஒரு வடிவமாகும், இது உங்கள் சொந்த வீட்டில் இருந்தபடியே பல நிதி பரிவர்த்தனைகளை செய்ய அனுமதிக்கிறது.

ஹோம் பேங்கிங் என்பது வங்கியின் ஒரு வடிவமாகும், இது உங்கள் சொந்த வீட்டில் இருந்தபடியே பல நிதி பரிவர்த்தனைகளை செய்ய அனுமதிக்கிறது. இருப்பினும், இந்த வார்த்தை தவறாக வழிநடத்தும், ஏனெனில் வீட்டு வங்கி என்பது உங்கள் வீட்டிற்கு மட்டும் அல்ல. உங்களிடம் இணையம் அல்லது தொலைபேசி அணுகல் இருந்தால், எங்கிருந்தும், எந்த நேரத்திலும் உங்கள் வங்கிக் கணக்குத் தகவலை உங்கள் விரல் நுனியில் வீட்டு வங்கி வைக்கும். அஞ்சல் மூலம் வங்கி செய்வதும் வீட்டு வங்கியின் ஒரு வடிவமாகும்.

தொழில்நுட்பம் ஒவ்வொரு நாளும் நம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் தொடுகிறது, மேலும் வங்கி விதிவிலக்கல்ல. அதனால்தான் வீட்டு வங்கியின் பல்வேறு அம்சங்களையும் அது எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதையும் புரிந்துகொள்வது உங்கள் நிதித் தேவைகளுக்கு சரியான முடிவை எடுக்க உதவும்.

வீட்டு வங்கியின் வரையறை மற்றும் எடுத்துக்காட்டுகள்

ஹோம் பேங்கிங் என்பது ஒரு கிளை இருப்பிடத்தை நேரில் பார்வையிடத் தேவையில்லாமல் வங்கிச் சேவைகளை அணுகும் செயல்முறையைக் குறிக்கிறது. ஹோம் பேங்கிங் உங்கள் தனிப்பட்ட நிதிகளில் பலவற்றை தொலைதூரத்தில் வசதியாக நிர்வகிக்க உதவுகிறது. இணையம், மொபைல் பயன்பாடு அல்லது தொலைபேசி வழியாக ஒரு பொத்தானைக் கிளிக் செய்வதன் மூலம் பல்வேறு நிதி பரிவர்த்தனைகளைச் செய்ய இது உங்களை அனுமதிக்கிறது.

இந்த வகையான பயணத்தின் போது உங்கள் வீடு, அலுவலகம் அல்லது பாதுகாப்பான தொலைபேசி அல்லது இணைய இணைப்பு உள்ள எங்கிருந்தும் வங்கிச் சேவை செய்வதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறது. கூடுதலாக, ஹோம் பேங்கிங் உங்கள் அனைத்து வங்கிக் கணக்குத் தகவல்களுக்கும் நேரடி அணுகலை வழங்குகிறது, எனவே வங்கிக் கணக்கு வழங்குபவர் செய்யக்கூடிய அல்லது பலவற்றை உங்கள் கணக்கில் நடைமுறையில் செய்யலாம்.

- மாற்று பெயர்கள் : ஆன்லைன் (மின்னணு அல்லது இணையம்) வங்கி, தொலைபேசி வங்கி, மொபைல் வங்கி

உங்கள் செல்போனின் வங்கி பயன்பாட்டில் உங்கள் கணக்கு இருப்பை நீங்கள் பார்க்கும் போது அல்லது உங்கள் லேப்டாப்பில் இருந்து கணக்குகளுக்கு இடையே பரிமாற்றத்தை திட்டமிடுவது வீட்டு வங்கிக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

வங்கிச் சேவை நேரம் அல்லது சட்டப்பூர்வ விடுமுறை நாளாக இருந்தாலும், வீட்டு வங்கி பரிவர்த்தனைகள் பொதுவாக 24/7 நடத்தப்படும்.¹

ஹோம் பேங்கிங் எப்படி வேலை செய்கிறது

ஹோம் பேங்கிங் நீங்கள் வங்கி செய்யும் முறையை மாற்றினாலும், அது வங்கியின் அடிப்படைகளை மாற்றாது. அதாவது வீட்டு வங்கி அம்சங்களை அணுக, உங்களுக்கு இன்னும் ஒரு நிதி நிறுவனத்தில் வங்கிக்

கணக்கு தேவை. இருப்பினும், ஹோம் பேங்கிங் கிளை வங்கிக்கு மிகவும் வசதியான மாற்றீட்டை வழங்குகிறது .

ஹோம் பேங்கிங்கின் "எப்போது வேண்டுமானாலும், எங்கும்" இருப்பதால், உங்களால் பணப் பரிமாற்றங்களைச் செய்து, உங்கள் நிதித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய விரைவாக வங்கிச் சேவைகளை அணுக முடியும் .

வீட்டு வங்கிச் சேவையைத் தொடங்க, முதலில் உங்கள் வங்கி அல்லது கிரெடிட் யூனியன் கணக்கு இணைய வங்கிச் சேவைக்குத் தகுதியானதா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். மேலும், பரிவர்த்தனைகளைச் செய்ய உங்களுக்கு இணையம், தொலைபேசி அல்லது உங்கள் அஞ்சல் பெட்டிக்கான அணுகல் தேவை.

பெரும்பாலான வீட்டு வங்கிச் சேவைகளை ஆன்லைனில் அல்லது உங்கள் நிதி நிறுவனத்தின் மொபைல் ஆப் மூலம் செய்ய முடியும் என்பதால், சில அம்சங்கள் பின்வருமாறு: ¹

- உங்கள் கணக்கு இருப்பை எப்போது வேண்டுமானாலும் சரிபார்க்கலாம்
- உங்கள் வைப்புத்தொகை மற்றும் நிலுவையிலுள்ள கட்டணங்களைப் பார்க்கிறது
- உங்கள் இருப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைக்குக் குறைவாக இருந்தால் அறிவிப்புகள் மற்றும் கணக்கு விழிப்புட்டல்களை அமைக்கவும்
- கணக்குகளுக்கு இடையில் பணத்தை மாற்றுதல்
- ஆன்லைனில் அல்லது மொபைல் ஆப் மூலம் பில்களை செலுத்துதல்

வீட்டு வங்கிச் சேவைகளுக்கான அணுகல் உங்கள் நிதிநிலையில் தொடர்ந்து இருக்க உதவும். எடுத்துக்காட்டாக, நீங்கள் ஆன்லைனில் உங்கள் கணக்கு இருப்பைச் சரிபார்த்து, உங்கள் நிதி உங்கள் செலவுகள் அனைத்தையும் ஈடுசெய்யாது என்பதைக் கவனித்தீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்படியானால், ஓவர் டிராஃப்ட் கட்டணங்களைத் தடுக்க, வீட்டு வங்கிச் சேவைகளைப் பயன்படுத்தி உடனடியாக வேறொரு கணக்கிலிருந்து பணத்தை மாற்றலாம் .

வீட்டு வங்கியின் வகைகள்

அதன் பெயர் வீட்டில் வாங்கிச் சேவைக்கு ஒரு தொடர்பைக் குறிக்கிறது என்றாலும், உண்மையில் ஹோம் பேக்கிங்கை நிர்வகிக்க பல வழிகள் உள்ளன.

ஆன்லைன் வங்கி

ஆன்லைன் பேங்கிங், வீட்டில் இருந்தபடியே உங்கள் நிதியைக் கையாளும் திறனை வழங்குகிறது. உங்களிடம் தகுதியான கணக்கு மற்றும் பாதுகாப்பான இணைய அணுகல் இருக்கும் வரை, நீங்கள் எந்த நேரத்திலும் தொலைதூரத்தில் பரிவர்த்தனைகளை முடிக்க முடியும்.

மொபைல் வங்கி

மொபைல் பேங்கிங் என்பது உங்கள் மொபைல் போனைப் பயன்படுத்தி உங்கள் வங்கிக் கணக்குத் தகவலை அணுகுவதை உள்ளடக்குகிறது. உங்கள் வங்கியின் இணையப் பக்கம், குறுஞ்செய்தி அனுப்புதல் அல்லது அதன் பயன்பாட்டைப் பதிவிறக்குவதன் மூலம் தகவலை அணுகலாம்.

அஞ்சல் மூலம் வங்கி

அஞ்சல் மூலம் வங்கி என்பது உங்கள் வங்கி அல்லது கடன் சங்கத்திற்கு நேரடியாக டெபாசிட்கள், பணம் செலுத்துதல் மற்றும் தகவல்களை அனுப்பும் திறனை வழங்கும் ஒரு சேவையாகும். உங்கள் பரிவர்த்தனைக்கான ரசீதை அஞ்சல் மூலம் பெறுவதற்கான விருப்பமும் உங்களுக்கு உள்ளது.

தொலைபேசி வங்கி

பொதுவாக, இது உங்கள் நிதி நிறுவனத்தைத் தொடர்புகொள்ள தொலைபேசியைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது. இதேபோல், உங்கள் கணக்கு இருப்பைச் சரிபார்த்தல், பணப் பரிமாற்றம் செய்தல் மற்றும் பரிவர்த்தனைகள் அல்லது காசோலைகள் அழிக்கப்பட்டதா என்பதைத்

தீர்மானித்தல் போன்ற தானியங்கு முறையைப் பயன்படுத்தி பரிவர்த்தனைகளை நடத்தவும் தொலைபேசி வங்கியைப் பயன்படுத்தலாம்.

வீட்டு வங்கியின் நன்மை தீமைகள்

நன்மை

- நிகழ்நேர பண மேலாண்மை
- அதிக வசதி
- பெரும்பாலும் இலவச சேவையாக வழங்கப்படுகிறது

பாதகம்

- வாடிக்கையாளர் சேவையை அடைவதில் சிரமம் அதிகரித்துள்ளது
- பாதுகாப்பு மீறல்களின் ஆபத்து

நன்மை விளக்கப்பட்டது

- **நிகழ்நேர பண மேலாண்மை**: நிதிச் சேவைகளை அணுகுவதற்கும், உங்கள் செலவைக் கண்காணிப்பதற்கும், உங்கள் நிதிகளை நிர்வகிப்பதற்கும் வீட்டு-வங்கி தொழில்நுட்பங்கள் விரைவான மற்றும் எளிதான வழியை வழங்க முடியும்.
- **அதிக வசதி**: ஹோம் பேங்கிங், பயணத்தின்போது பணிகளைச் செய்யும் திறனை அனுமதிக்கிறது, இது வாடிக்கையாளர்களுக்கு அதிக வசதியை வழங்குகிறது.
- **பெரும்பாலும் இலவச சேவையாக வழங்கப்படுகிறது**: வீட்டு வங்கியானது வாடிக்கையாளர்களுக்கு இலவச சேவையாக பல நிதி நிறுவனங்களால் வழங்கப்படுகிறது.

தீமைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன

- **வாடிக்கையாளர் சேவையை அடைவதில் அதிகரித்த சிரமம்**: நுகர்வோர் வீட்டு வங்கிச் சேவைகளைப் பயன்படுத்தும் போது, ஏதேனும் முரண்பாடு அல்லது ஏதேனும் தவறு நடந்தால் வாடிக்கையாளர் சேவையை அணுகுவது மிகவும் கடினமாக இருக்கலாம்.
- **பாதுகாப்பு மீறல்களின் ஆபத்து**: நுகர்வோர் தங்கள் நிதி பரிவர்த்தனைகளை மேற்கொள்ள மொபைல் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தும் போது, வீட்டு வங்கி தனியுரிமை அல்லது பாதுகாப்புக் கவலைகளை முன்வைக்கலாம்.
-

வங்கிகள் தங்கள் தனியுரிமைக் கொள்கைகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளின் நகலை ஆண்டுதோறும் உங்களுக்கு அனுப்ப சட்டப்பூர்வமாகத் தேவைப்படுகின்றன. தேவைப்பட்டால் நகலையும் கோரலாம்.

வீட்டு வங்கிக்கான தேவைகள்

உங்கள் நிதி நிறுவனத்தின் மொபைல் அல்லது ஆன்லைன் ஹோம் பேங்கிங் அம்சங்களை அணுக, நீங்கள் எடுக்க வேண்டிய சில அடிப்படை படிகள் உள்ளன: ¹

- உங்கள் வங்கி அறிக்கை அல்லது டெபாசிட் சீட்டில் இருந்து உங்கள் கணக்கு எண்ணைச் சேகரிப்பதன் மூலம் தொடங்கவும்
- உங்கள் வங்கி அல்லது கடன் சங்கத்தின் இணையதளத்தைக் கண்டறியவும் அல்லது மொபைல் பயன்பாட்டைப் பதிவிறக்கவும்
- உங்கள் நிதி நிறுவனத்தில் ஆன்லைன் கணக்கை உருவாக்குவதன் மூலம் பதிவுசெய்து, பாதுகாப்பு நோக்கங்களுக்காக கடவுச்சொற்களை அமைக்கவும்
- உள்நுழைந்து உங்கள் நிதி நிறுவனம் வழங்கிய பயிற்சியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்

உங்கள் ஆன்லைன் கணக்கு செயல்பட்டவுடன், பணத்தை மாற்றுதல், உங்கள் பரிவர்த்தனைகளைக் கண்காணித்தல் மற்றும் உங்கள் கணக்கு இருப்பைச் சரிபார்த்தல் போன்ற பல வழக்கமான வங்கிப் பரிவர்த்தனைகளைச் செய்ய உங்கள் சாதனங்களைப் பயன்படுத்த முடியும்.

பாதுகாப்பான இணையதளங்கள், ஆப்ஸ் மற்றும் ஹார்டுவேர் போன்றவற்றை வீட்டு வங்கிச் சேவைகளுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும். நிதி நிறுவனத்தின் இணையதளத்தைப் பார்க்கவும், வேறொருவர் அனுப்பிய இணைப்பு வழியாக அல்ல. மேலும், இலவச அல்லது பொது Wi-Fi ஐப் பயன்படுத்தும் போது, தனிப்பட்ட நெட்வொர்க்கைப் பயன்படுத்த முயற்சிக்கவும் மற்றும் <https> உடன் தொடங்கும் பாதுகாப்பான தளத்திற்குச் செல்லவும்.

வீட்டு வங்கிச் சேவை மதிப்புள்ளதா?

சரியான வங்கி அல்லது கடன் சங்கத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது உங்கள் நிதித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான இன்றியமையாத

படியாகும். வசதி மற்றும் உங்கள் நிதித் தகவலை எளிதாக அணுகுவது உங்களுக்கு முக்கியம் என்றால், நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்த வங்கி அல்லது கடன் சங்கம் சில வகையான வீட்டு வங்கிகளை வழங்குவதை உறுதிசெய்ய வேண்டும். நினைவில் கொள்ள வேண்டிய மற்றொரு முக்கிய காரணி என்னவென்றால், சில நிதி நிறுவனங்கள் உங்கள் அனைத்து வங்கிகளையும் ஆன்லைனில் நடத்தும்போது குறைந்த கட்டணத்தை வழங்குகின்றன.

சில்லறை வங்கி

"சில்லறை வங்கி என்பது ஒரு வங்கிச் சேவையாகும், இது முதன்மையாக தனிப்பட்ட நுகர்வோருக்கு உதவுகிறது.

மொத்த வங்கியைப் போலன்றி, சில்லறை வங்கியானது நுகர்வோர் சந்தைகளில் கண்டிப்பாக கவனம் செலுத்துகிறது.

சில்லறை வங்கியானது, பெரும்பகுதி, வெகுஜன-சந்தை சார்ந்ததாக இருந்தாலும், பல சில்லறை வங்கித் தயாரிப்புகள் சிறு மற்றும் நடுத்தர அளவிலான வணிகங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படலாம்.

தூய சில்லறை வங்கியியல் பொதுவாக தனியார் தனிநபர்களுக்கு வெகுஜன சந்தை வங்கி சேவைகளை வழங்குவதாக கருதப்படுகிறது.

கவர்ச்சிகரமான ஆர்வம் பரவுகிறது, ஏனெனில் பரவல்கள் பரவலாக இருப்பதால், வாடிக்கையாளர்கள் திறம்பட பேரம் பேச முடியாத அளவுக்கு துண்டு துண்டாக உள்ளனர்; கடன் தொகைகள் ஒப்பீட்டளவில் சிறியதாக இருப்பதால், கடன் அபாயம் நன்கு பன்முகப்படுத்தப்படுகிறது.

பெரிய நிறுவனங்களை விட தேவை மற்றும் கடன் சுழற்சியில் ஏற்ற இறக்கம் குறைவாக உள்ளது.

குறிப்பாக பாதுகாப்பற்ற சில்லறை கடன்கள் மற்றும் கிரெடிட் கார்டு பெறத்தக்கவைகளில் அதிக குற்றங்கள்.

சில வங்கிகளில் சில்லறை வங்கியானது நுகர்வோர் வங்கி என்று பெயரிடப்பட்டது, ஏனெனில் தனிப்பட்ட நுகர்வோர் மீது கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

கேப்ஜெமினி.ING மற்றும் ஐரோப்பிய நிதி மேலாண்மை மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் சங்கம் (EFMA) ஆகியவை உலக சில்லறை வங்கி அறிக்கை (WRBR) மூலம் நிதிச் சேவைகள் சமூகத்திற்கு நுண்ணறிவுகளை வழங்கும் நோக்கத்துடன் உலகளாவிய சில்லறை வங்கிச் சந்தையை ஆய்வு செய்துள்ளன.

குறைந்த செயலில், செயலில் மற்றும் மிகவும் சுறுசுறுப்பான பயனர்கள் ஆகிய மூன்று பயன்பாட்டு முறைகளின் அடிப்படையில் விலைக் குறியீடுகள் உருவாக்கப்பட்டன.

1850 களின் முற்பகுதியில் தந்தி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இது தகவல் தொடர்பு மற்றும் தகவல் பரிமாற்ற செயல்முறையை வேகமாக்கியது மற்றும் பங்குச் சந்தைகளுக்கு இடையிலான விலை வேறுபாடுகளைக் குறைத்தது. வங்கிச் சேவைகள் நிலையான தொழில்துறை வளர்ச்சி முறையைப் பின்பற்றுகின்றன, இதில் விலை முதிர்ச்சியுடன் குறைகிறது.

வட்டி வருவாயின் பங்கு ஏறக்குறைய 84% ஆக இருந்தது மற்றும் வட்டி அல்லாத வருவாயின் பங்கு கிட்டத்தட்ட 16% ஆக நிலையானது. இது கட்டண அடிப்படையிலான தயாரிப்பு மற்றும் வட்டி அல்லாத வருமானத்தை அதிகரிக்க வங்கிகளால் தீவிர முயற்சிகள் இல்லை என்பதை இது குறிக்கிறது. மூன்றாம் தரப்பு விநியோக மாதிரிகள்.

இந்தியாவில் ஒரு கருத்தாக்கமாக சில்லறை வங்கியியல் PSB களால் தொடங்கப்பட்டது மற்றும் வெளிநாட்டு வங்கிகள் மற்றும் புதிய தலைமுறை தனியார் துறை வங்கிகளால் வளர்க்கப்பட்டது.

சீனா, மலேசியா, தாய்லாந்து போன்ற பிற ஆசிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது இந்தியாவில் சில்லறை வங்கியின் ஊடுருவல் நிலை இன்னும் குறைவாகவே உள்ளது.

சில்லறை வங்கி என்பது தனிப்பட்ட வங்கியியல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வங்கிச் சேவைகள் வணிகமாக இல்லாமல் தனிப்பட்ட நுகர்வோருக்கு வழங்கப்படுகின்றன என்பதை பெயரே தெரிவிக்கிறது.

சில்லறை வங்கி என்பது அடிப்படை வங்கி சேவைகளை நேரடியாக நுகர்வோருக்கு வழங்கும் கருத்து என வரையறுக்கலாம். இது காலங்காலமாக நடைமுறையில் இருந்தாலும், இது போன்ற கருத்து புதியது. இந்த கருத்து

பல நன்மைகளை கொண்டுள்ளது, குறிப்பாக நுகர்வோருக்கு, பணம் மற்றும் சொத்துக்களை பயன்படுத்துவதில் எளிமை மற்றும் கையாளுதல் உட்பட. வழங்கப்படும் சேவைகளில் அவர்களின் சேமிப்புக் கணக்குகள், தனிநபர் கடன்கள், அடமானங்கள், சேமிப்புக் கொள்கைகள் போன்றவற்றை நிர்வகித்தல் ஆகியவை அடங்கும்.

இந்தியாவில் சில்லறை வங்கியின் எதிர்காலம்

இன்று, மக்கள்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் சில்லறை வங்கி முறையால் பயனடைகின்றனர். ரீடெய்ல் பேங்கிங் என்ற கருத்து வாடிக்கையாளர்களுக்கு அவர்களின் நிதிகளை தாங்களாகவே நிர்வகிக்கும் திறனை வழங்குகிறது, அதாவது மற்ற வணிகங்களின் ஈடுபாடு இல்லாமல். இது ஒரு தனிப்பட்ட வங்கி அனுபவத்தை வழங்குகிறது. சில்லறை வங்கிகள் உள்ளூர் சமூக வங்கிகள் அல்லது பெரிய வணிக வங்கிகளின் கிளைகள் அல்லது பிரிவுகளாக இருக்கலாம். அவர்கள் தனிநபர் கடன்கள், அடமானங்கள், கிரெடிட் மற்றும் டெபிட் கார்டுகள் உள்ளிட்ட சேவைகளை வழங்குகிறார்கள். இந்த சேவைகள் அனைத்தையும் ஒரே தளத்தில் வழங்குவதே இங்கு குறிக்கோளாக உள்ளது, இதனால் நுகர்வோரின் பணி எளிதாகிறது.

சில்லறை வங்கியின் செயல்பாடுகள்

சில்லறை வங்கியின் செயல்பாடுகள் மிகவும் எளிமையானவை. அவற்றை பின்வரும் மூன்று முதன்மைச் செயல்பாடுகளாகச் சுருக்கலாம்.

- வங்கிகள் பல்வேறு சேமிப்பு திட்டங்களுக்கு பணத்தை டெபாசிட் செய்ய முன்வருகின்றன, உதாரணமாக, ஒரு சேமிப்பு கணக்கு அல்லது நுகர்வோருக்கு நிலையான அல்லது தொடர் வைப்பு கணக்கு
- பணத்தைச் சேமிப்பதில் ஈட்டப்படும் வட்டி மற்றும் பெறப்பட்ட கடன்களின் அடிப்படையில் வங்கி கடன் வழங்க முடியும்
- மூன்றாவது முதன்மை செயல்பாடு, சில்லறை வங்கியின் பல்வேறு முறைகள் மூலம் வாடிக்கையாளர்கள் தங்கள் பணத்தை கையாள்வதில் வங்கி உதவுகிறது.

சில்லறை வங்கியின் ஆதாரங்கள்

வணிக வங்கிகள், கிராமப்புற வங்கிகள், தனியார் வங்கிகள் போன்ற அஞ்சல் அலுவலகங்கள் மற்றும் பல்வேறு வகையான வங்கிகளை உள்ளடக்கிய பல்வேறு நிறுவனங்களால் சில்லறை வங்கிச் சேவைகள் வழங்கப்படலாம்.

இந்தியாவில் சில்லறை வங்கியின் எதிர்காலம்

இந்தியாவில், வங்கி தொழில்நுட்பத்தின் வருகை ஒரு பெரிய மாற்றத்தை எடுத்துள்ளது. 1992 ஆம் ஆண்டில் இந்தியா சில்லறை வணிகத்தில் பெரும் எழுச்சியை சந்தித்தது. இது இந்தியாவின் வங்கித் துறையின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கு முக்கியப் பங்காற்றுவவர்களில் ஒன்றாகும்.

இந்தியாவில் சில்லறை வங்கியின் ஒரு குறிக்கோள் மதிப்பீடு

இந்தக் கருத்தின் புறநிலை மதிப்பீடு, இந்தியாவில் சில்லறை வங்கியாளர்கள் செழிக்க பின்வரும் தேவைகள் உள்ளன என்பதைக் காட்டுகிறது.

துரிதப்படுத்தப்பட்ட வாடிக்கையாளர் சேவைகள்

சில்லறை வங்கியின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று நுகர்வோர் தேவைகளை விரைவுபடுத்துவதாகும். தனிப்பயனாக்கப்பட்ட மற்றும் துரிதப்படுத்தப்பட்ட வாடிக்கையாளர் ஆதரவை உறுதியளிக்கும் வங்கிகள் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடையும்.

விநியோகம்

ஒரு புதுமையான விநியோக உள்கட்டமைப்பு, பல்வேறு சவால்களை அறிந்துகொள்ளவும், புதுமையான தீர்வுகளை விரைவில் உருவாக்குவதன் மூலம் வாடிக்கையாளரின் நம்பிக்கையை வளர்க்கவும் உதவும்.

வாடிக்கையாளர் மையமாக

இதுவே முக்கிய நோக்கமாகும். வாடிக்கையாளரை மையமாகக் கொண்ட வலையமைப்பை உருவாக்குவதே முக்கியமாகும், அங்கு வாடிக்கையாளர் தங்கள் பணத்தையும் சொத்துக்களையும் வங்கித் தொழில்நுட்பத்துடன் நேரடியாகக் கையாள முடியும், ஆனால் பிற வணிகம் அல்லது கார்ப்பரேட் கட்சிகள் வழியாகச் செல்வதை விட. வாடிக்கையாளரை மையமாகக் கொண்ட நெட்வொர்க் மாடலுக்கு வங்கியாளர் வாடிக்கையாளரின் தேவைகளைப் புரிந்துகொண்டு தேவையான சேவைகளை வழங்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

கவனிக்க வேண்டிய சில தேவைகள் இவை:

- நம்பிக்கையைப் பெற, முடிந்தவரை தவறுகளைத் தவிர்க்க வேண்டும்
- இங்கே மிக முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், தவறுகள் நடந்தால், அவை முடிந்தவரை விரைவாக சரிசெய்யப்பட வேண்டும்
- ஏடிஎம்கள் மற்றும் கிளைகள் எளிதில் சென்றடைய வேண்டும்
- டிஜிட்டல் பேங்கிங் என்பது எதிர்காலத்திற்கான திறவுகோல்
- இது வேகமாக வளர்ந்து வரும் துறை
- வங்கியாளர்களின் மக்கள் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கும் அதிகமானோர் டிஜிட்டல் வங்கியைப் பயன்படுத்துகின்றனர், இது காலத்தின் தேவையாகிவிட்டது
- சேவைகளுக்கான கட்டணங்கள் குறைவாக இருக்க வேண்டும், இதனால் அனைத்து பொருளாதாரத் துறை மக்களுக்கும் அணுகலை வழங்குகிறது

சர்வதேசப் பரவல்

தொற்றுநோய் சில்லறை வங்கிக் கொள்கைகள் மீதான வாடிக்கையாளர்களின் அணுகுமுறையில் நிறைய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இன்று மக்கள்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் தங்கள் அன்றாடப் பரிவர்த்தனைகள் மற்றும் வங்கிச் சேவைத் தேவைகளுக்காக சில்லறை வங்கியைச் சார்ந்துள்ளனர். தொற்றுநோய்களின் போது பெரும்பாலான மக்களுக்கு சில்லறை வங்கி ஒரு வரமாக உள்ளது. சில்லறை வணிக வங்கிகள் தங்கள் தற்போதைய செயல்பாட்டு முறைகளை டிஜிட்டல் தளங்கள் மற்றும் பிற கிடைக்கக்கூடிய தளங்களுக்கு மேம்படுத்தவும் விரிவுபடுத்தவும் இது உதவியுள்ளது.

இந்தியாவில் சில்லறை வங்கியின் சவால்கள் மற்றும் வாய்ப்புகள்

இந்தியா போன்ற வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்தில், சில்லறை வங்கித் தொழில் மிகப்பெரிய வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பைக் கொண்டுள்ளது. வறுமைக்கு எதிரான கொள்கைகள் குறைந்த நடுத்தர வருமானம் கொண்ட இந்தியக் குடும்பங்களின் வாடிக்கையாளர்களும் சில்லறை வங்கித் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதில் விளைந்துள்ளன. இதனால் இந்தியாவில் இந்தத் துறை வளர்ச்சியடைவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம். மேலும், இந்தியாவின் இளைய மக்கள் இந்த வங்கி தொழில்நுட்பத்தில் மிகவும் வசதியாக உள்ளனர் மற்றும் சில்லறை வங்கியைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறார்கள். இது இந்தத் துறைக்கு ஒரு வாய்ப்பை வழங்குகிறது. இந்தத் துறை பல்வேறு வாய்ப்புகளை வழங்கினாலும், சில சவால்களும் உள்ளன,

- நிதிச் சேவைகள் மற்றும் சில்லறை வங்கித் தயாரிப்புகள் மற்றும் விழிப்புணர்வு ஆகியவற்றை விநியோகிப்பதற்கான வழிகளைக் கண்டறிய வேண்டும்
- வாடிக்கையாளரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் திறன் மற்றும் சிக்கல்கள் ஏதேனும் இருந்தால், கூடிய விரைவில் தீர்க்கும் திறன்
- வாடிக்கையாளர்களுக்கு தனிப்பயனாக்கப்பட்ட வங்கி அனுபவத்தை வழங்கவும்
- கடன் சுமை அதிகரித்து வருவதும் பெரும் சவாலாக உள்ளது

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப வங்கிகள் தங்களது உத்திகளை உருவாக்க தயாராக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் முன்னுரிமைகளை நேராகப் பெற வேண்டும். இந்தியாவில் சில்லறை வங்கியின் எதிர்காலத்திற்கான முன்னுரிமைகள் பின்வருமாறு:

- (I) வாடிக்கையாளர் மைய வணிக மாதிரியை வழங்குதல்.
- (II) வாடிக்கையாளரின் மனநிலையில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள். வாடிக்கையாளர்களின் நடத்தையைப் புரிந்துகொள்வதற்கான இணைப்பின் முக்கிய ஆதாரமாக இது இருக்கும்.
- (III) நல்ல வாடிக்கையாளர் உறவைப் பேணுதல்.
- (IV) ஒரு நல்ல வாடிக்கையாளர் உறவைப் பேணுவதற்கு இணையப் பாதுகாப்பு இன்றியமையாதது.

இணைய வங்கி

இணைய வங்கி என்பது நெட் பேங்கிங், ஆன்லைன் பேங்கிங் அல்லது டிஜிட்டல் பேங்கிங் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. வங்கி முறையை மிகவும் வசதியாகவும் பாதுகாப்பாகவும் மாற்றும் வகையில் இணைய வங்கி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இது ஒரு கட்டண முறை ஆகும், இது பயனர்கள் தங்கள் நிதி பரிவர்த்தனைகளை அல்லது இணையத்தைப் பயன்படுத்தி எங்கிருந்தும் பணம் செலுத்த அனுமதிக்கிறது. நிதி பரிமாற்றங்கள், வைப்புத்தொகைகள், பில் செலுத்துதல்கள் போன்ற பாரம்பரிய வங்கியியல் அனுமதிக்கும் அனைத்து சேவைகளையும் இணைய வங்கி வழங்குகிறது.

இன்டர்நெட் பேங்கிங்கின் பலன்களைப் பெற, வங்கியில் ஆன்லைன் பேங்கிங் செய்ய பதிவு செய்ய வேண்டும். பதிவுசெய்த பிறகு, பயனர்கள் அடுத்த படிகளுக்கு வங்கிக்குச் செல்ல வேண்டியதில்லை. அனைத்தும் டிஜிட்டல் முறையில் பார்த்துக்கொள்ளப்படும். இன்டர்நெட் பேங்கிங் உங்களுக்கு நிறைய நேரத்தை மிச்சப்படுத்துகிறது மற்றும் வங்கிகளின் வரிசைகளில் நுகரப்படும். இது ஆன்லைன் பில் செலுத்தும் வசதிகளையும் வழங்குகிறது, இது பெரும்பாலும் தள்ளுபடிகள் மற்றும் கேஷ்பேக் உடன் வருகிறது. அனைத்து தனிப்பட்ட ஐடிகள் மற்றும் கடவுச்சொற்கள் இணைய வங்கியையும் பாதுகாப்பானதாகாக்குகின்றன.

இணைய வங்கியின் அம்சங்கள்:

1. இணைய வங்கியானது பயனர்கள் நிதிச் சேவைகளை அணுகுவது மட்டுமல்லாமல் நிதி அல்லாத வங்கிச் சேவைகளையும் அணுக அனுமதிக்கிறது.
2. இது பயனர்களுக்கு 24 மணிநேர வங்கி சேவைகளை அனுமதிக்கிறது, எனவே பயனர்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் தங்கள் வங்கி இருப்பை சரிபார்க்கலாம்.
3. இது பில்கள் மற்றும் நிதி பரிமாற்றங்களை மிகவும் எளிதாகவும் வேகமாகவும் செலுத்தியது.
4. டிஜிட்டல் பேங்கிங் ஆனது, கணக்குடன் இணைக்கப்பட்ட கடன்கள் மற்றும் சேமிப்புகளைக் கண்காணிப்பதை எளிதாக்குகிறது, ஏனெனில் நீங்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் டிஜிட்டல் அறிக்கைகளை

சரிபார்க்கலாம். நீங்கள் விரும்பியபடி உங்கள் தவணைகளையும் திட்டமிடலாம்.

5. டெபாசிட் செய்ய அல்லது பணம் செலுத்த பெரிய தொகையுடன் பயணம் செய்வது மிகவும் பாதுகாப்பற்றதாக இருக்கும். இண்டர்நெட் பேங்கிங் பயனர்கள் இந்த வைப்புத்தொகைகளை டிஜிட்டல் முறையில் செலுத்த அனுமதிக்கிறது, இது பாதுகாப்பானது.
6. ஆன்லைன் வங்கிக் கணக்கைப் பதிவுசெய்த பிறகு, வங்கி ஒரு தனிப்பட்ட ஐடி மற்றும் கடவுச்சொல்லை வழங்குகிறது.
7. காசோலை புத்தகங்களை வழங்குவது போன்ற நிதி அல்லாத வங்கி சேவைகளை டிஜிட்டல் முறையில் செய்ய முடியும்.
8. இது பயனர்களை டிஜிட்டல் முறையில் பொது காப்பீட்டை வாங்க அனுமதிக்கிறது.
9. நீங்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் தானியங்கு தொடர்ச்சியான கட்டணங்களை திட்டமிடலாம் அல்லது ரத்து செய்யலாம்.
10. வங்கிக் கணக்குடன் இணைக்கப்பட்ட முதலீடுகளைச் சரிபார்க்கவும்.
11. இது பயனர்கள் டிஜிட்டல் சொத்துக்களில் தீவிரமான தாவல்களை வைத்திருக்க அனுமதிக்கிறது.

ஆன்லைன் வங்கிக் கணக்கை உருவாக்குவது எப்படி?

வங்கிக்குச் செல்வதன் மூலமும் உங்கள் மொபைல் ஃபோனைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும் ஆன்லைன் வங்கிக் கணக்கை உருவாக்கலாம். கீழே உள்ள படிகளைப் பின்பற்றவும்:-

வங்கி

- ஆன்லைன் வங்கிக் கணக்கை உருவாக்க, ஒருவர் அந்தந்த வங்கியில் ஆன்லைன் வங்கிச் சேவைகளைப் பதிவு செய்ய வேண்டும்
- பதிவு செய்ய, பயனர்கள் தாங்கள் பதிவு செய்ய விரும்பும் கணக்கின் வங்கி விவரங்களைக் கேட்கும் படிவத்தை நிரப்ப வேண்டும் (மொபைல் எண், கணக்கு எண், ஆதார் எண் மற்றும் IFSC குறியீடு)
- பதிவுசெய்த பிறகு, வங்கி உங்களுக்கு தனிப்பட்ட ஐடி மற்றும் கடவுச்சொல்லை வழங்குகிறது. உள்நுழைவதற்கு அல்லது பின்னர் உள்நுழைவதற்கு இவை தேவை

ஆன்லைன் வங்கி விண்ணப்பம்

- உங்கள் மொபைல் ஃபோனில் நீங்கள் எந்த வங்கிக் கணக்கைப் பயன்படுத்தப் போகிறீர்களோ அந்த வங்கியின் விண்ணப்பத்தைப் பதிவிறக்கவும்.

- நீங்கள் கேட்கும் வங்கி விவரங்களைப் பூர்த்தி செய்து சமர்ப்பிக்கவும் மற்றும் உங்கள் மொபைல் எண் மூலம் உங்களைச் சரிபார்க்கவும்
- சரிபார்ப்புக்குப் பிறகு, இணைய வங்கியில் உள்நுழைவதற்காக உங்களின் தனிப்பட்ட ஐடி மற்றும் கடவுச்சொல்லைப் பெறுவீர்கள்

ஆன்லைன் வங்கியை எவ்வாறு பாதுகாப்பாகப் பயன்படுத்துவது?

டிஜிட்டல் உலகில் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றம் நம் வாழ்க்கையை எளிதாக்குகிறது. ஆனால் அது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் நுழைவதற்கான ஓட்டைகளையும் கண்டுபிடிக்கிறது. தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி மோசடி அல்லது ஃபிஷிங் இன்றைய உலகில் மிகவும் அரிதானது அல்ல. ஆன்லைன் வங்கியின் நன்மைகளைப் பாதுகாப்பாகப் பயன்படுத்த, பயனுள்ள சில குறிப்புகள் இங்கே உள்ளன.

- **நம்பகமான வைரஸ் தடுப்பு மென்பொருளைப் பயன்படுத்தவும்**
உங்கள் கணினி தீம்பொருள், ஃபிஷிங் மற்றும் பிற பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்களிலிருந்து பாதுகாப்பாக இருப்பதை உறுதிசெய்ய எப்போதும் நம்பகமான வைரஸ் தடுப்பு மென்பொருளைப் பயன்படுத்தவும்.

- **திறந்த வைஃபை மற்றும் விபிஎன் ஆகியவற்றை ஒருபோதும் பயன்படுத்த வேண்டாம்**

மறுமுனையில் ஹேக்கர் இருப்பதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதால், திறந்த வைஃபையைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஹேக்கர் உங்கள் சாதனத்தில் உள்ள தகவலை எளிதாகக் கண்டறிய முடியும் மற்றும் உங்கள் சாதனத்தையும் தரவையும் சேதப்படுத்தும் தீம்பொருளை அதில் அறிமுகப்படுத்தலாம். பொது வைஃபையைப் பயன்படுத்தி இணைய கட்டண விருப்பத்தை பயனர்கள் ஒருபோதும் பயன்படுத்தக்கூடாது. VPN என்பது தரவுகளை குறியாக்கம் செய்யும் மென்பொருள். எனவே ஹேக் செய்வது கடினமாக இருக்கும் ஆனால் பயனர்கள் எப்போதும் தாங்கள் பயன்படுத்தும் VPN இன் திறனை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

- **உங்கள் சாதனங்களைப் புதுப்பிக்கவும்**
உங்கள் சாதனத்தைப் புதுப்பித்த நிலையில் வைத்திருப்பது, சாதனம் பாதுகாப்பாக உள்ளதா என்பதை உறுதிப்படுத்த உதவுகிறது. உங்கள் ஸ்மார்ட்போனை லாக் செய்து வைத்திருப்பதும் அதிக பாதுகாப்பை வழங்குகிறது.

- **கடவுச்சொல் மற்றும் பின்னை மாற்றுதல் -**

"உங்கள் பின்னை ஒருபோதும் பகிர வேண்டாம்" என்பது வங்கி விளம்பரங்களில் ஒவ்வொரு முறையும் நாம் கேட்கும் வார்த்தைகள். இன்னும், சில அறியாத மற்றும் ஏமாற்று நபர்கள் மோசடிகளில் விழுந்து பணத்தை இழக்கிறார்கள். இன்று, பணத்தைக் கழிப்பதற்கு முன் உறுதிப்படுத்தல் கேட்கும் இரட்டை உறுதிப்படுத்தல் அமைப்பு உள்ளது. பயனர்கள் இந்த முறையை பின்பற்ற வேண்டும். ஒருவர் கடவுச்சொல்லைப் பற்றி கொஞ்சம் கூட பாதுகாப்பற்றதாக உணர்ந்தால் அதை மாற்ற வேண்டும் மற்றும் அவர்களின் பணத்தை பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க வலுவான கடவுச்சொல்லை வைத்திருப்பதை உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

- **உங்கள் கணக்கை தவறாமல் சரிபார்க்கவும்**

உங்கள் வங்கிக் கணக்கைக் கண்காணிப்பதை உறுதிசெய்யவும். ஏதேனும் சந்தேகத்திற்கிடமான நடத்தையை நீங்கள் உணர்ந்தால், உங்கள் வங்கியைத் தொடர்புகொண்டு உடனடியாக சிக்கலைப் புகாரளிக்கவும்.

- **நெட் பேங்கிங்கிற்கு பொது கணினிகளை பயன்படுத்த வேண்டாம்**

நெட் பேங்கிங்கிற்கு பொது கணினியைப் பயன்படுத்துவது உங்கள் வங்கி விவரங்களை அதிக ஆபத்தில் வைக்கலாம். இருப்பினும், இது அவசரகாலமாக இருந்தால், நீங்கள் செய்த பிறகு, பொது கணினியிலிருந்து அனைத்து தற்காலிக சேமிப்பு, வரலாறு மற்றும் தற்காலிக கோப்புகளை சுத்தம் செய்வதை உறுதிசெய்யவும். உலாவியில் "உங்கள் ஐடி மற்றும் கடவுச்சொல்லை நினைவில் கொள்ளுங்கள்" என்பதில் ஒருபோதும் ஆம் என்பதைக் கிளிக் செய்யாதீர்கள். மறைநிலைப் பயன்முறையையும் பயன்படுத்திப் பார்க்கலாம்

- **எஸ்எம்எஸ் விழிப்பூட்டல்களில்**

உங்கள் வங்கிக் கணக்கை எப்போதும் கண்காணிப்பதை விட SMS விழிப்பூட்டல்கள் ஒரு சிறந்த வழி. ஏனெனில், பரிவர்த்தனைகள் மட்டுமின்றி, ஏதேனும் சந்தேகத்திற்கிடமான நடத்தை குறித்து பயன்பாடு அல்லது வங்கி உங்களுக்கு எச்சரிக்கையை அனுப்பும். பாதுகாப்பான ஆன்லைன் வங்கி அனுபவத்தை வழங்கும் இந்த SMS விழிப்பூட்டல்கள் கவனிக்கப்படுவதில்லை.

மின் வங்கியின் வகைப்பாடு:

மின்னணு நிதி நிலைகள் மூலம் வங்கிகள் பல்வேறு வகையான சேவைகளை வழங்குகின்றன. இவை மூன்று வகையானவை:

வகை 1:

வங்கிகள் தங்கள் தளங்கள் மூலம் வழங்கும் நிர்வாகங்கள் அல்லது சேவைகளின் இன்றியமையாத அளவு இதுவாகும். இந்த உதவியின் மூலம், வங்கி வாடிக்கையாளர்களுக்கு அதன் சேவைகள் மற்றும் தயாரிப்புகள் பற்றிய தரவு, தகவல்களை வழங்குகிறது. மேலும், ஒரு சில வங்கிகள் மின்னஞ்சல் மூலமாகவும் விசாரணைக்கு பதிலளிக்கலாம்.

வகை 2:

இந்த வகையில், வங்கிகள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களை பல்வேறு நிர்வாகங்களுக்கான வழிமுறைகள் அல்லது விண்ணப்பங்களைச் சமர்ப்பிக்க அனுமதிக்கின்றன, அவர்களின் பதிவேடு இருப்பைச் சரிபார்க்கவும் மற்றும் பல. அது எப்படியிருந்தாலும், வங்கிகள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களின் பதிவுகள் அல்லது கணக்குகள் தொடர்பாக எந்த நிதி அடிப்படையிலான பரிமாற்றங்களையும் செய்ய அனுமதிக்காது.

வகை 3:

மூன்றாவது பிரிவில், வங்கிகள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களை வேலை செய்ய அல்லது தங்கள் பதிவுகள் அல்லது கணக்குகளை பில் செலுத்துதல், பத்திரங்கள் மற்றும் நிதி பரிமாற்றங்களை வாங்குதல் மற்றும் மீட்டுக்கொள்ளுதல் மற்றும் பலவற்றிற்கு அனுமதிக்கின்றன.

பெரும்பாலான வழக்கமான வங்கிகள் மின்-வங்கி நிர்வாகத்தை ஆதரவை வழங்குவதற்கான கூடுதல் நுட்பமாக வழங்குகின்றன. மேலும், பல புதிய வங்கிகள் வங்கி நிர்வாகங்களை முக்கியமாக மற்ற மின்னணு கன்வேயன்ஸ் சேனல்கள் அல்லது இணையம் மூலம் தெரிவிக்கின்றன. அதேபோல், ஒரு சில வங்கிகள், நாட்டில் எங்கும் உண்மையான கிளை இல்லாத 'இன்டர்நெட் மட்டும்' வங்கிகளாகும்.

இந்த வழியில், வங்கித் தளங்கள் இரண்டு வகையானவை:

பரிவர்த்தனை இணையதளங்கள்: இந்த தளங்கள் வாடிக்கையாளர்களை வங்கியின் தளத்தில் பரிமாற்றங்களைச் செய்ய அனுமதிக்கின்றன. மேலும், இந்த பரிமாற்றங்கள் சாதாரண சில்லறை கணக்கு இருப்பு கோரிக்கையிலிருந்து பெரிய வணிகத்திலிருந்து வணிகத்திற்கு திரவ சொத்து பரிமாற்றங்களுக்கு செல்லலாம். அதனுடன் உள்ள அட்டவணையில் நிதி நிறுவனங்கள் மற்றும் வங்கிகள் வழங்கும் சில சாதாரண மொத்த மற்றும் சில்லறை மின்-வங்கி நிர்வாகங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தகவல் இணையதளங்கள்: இந்த தளங்கள் வங்கி மற்றும் அதன் சேவைகள் மற்றும் தயாரிப்புகள் தொடர்பான பொதுவான தரவை வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்குகின்றன.

வங்கிகளின் மொத்த விற்பனை சேவைகள்: கணக்கு மேலாண்மை, பண மேலாண்மை, சிறு வணிக கடன் விண்ணப்பங்கள், ஒப்புதல்கள் அல்லது முன்பணங்கள், வணிக கம்பி பரிமாற்றம், வணிகத்திலிருந்து வணிகம் செலுத்துதல், பணியாளர் நலன் மற்றும் ஓய்வூதிய நிர்வாகம் ஆகியவை அடங்கும் .

வங்கிகளின் சில்லறை சேவைகள்: கணக்கு மேலாண்மை, பில் செலுத்துதல், புதிய கணக்கு திறப்பு, நுகர்வோர் பரிமாற்றங்கள், முதலீடு மற்றும் தரகு சேவைகள், கடன் விண்ணப்பம் மற்றும் ஒப்புதல் மற்றும் கணக்கு ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவை அடங்கும்.

இ-வங்கியின் கீழ் சேவைகள்:

மொபைல் பேங்கிங்:

மொபைல் பேங்கிங் (இல்லையெனில் எம்-பேங்கிங் என அழைக்கப்படுகிறது) என்பது தனிப்பட்ட டிஜிட்டல் உதவியாளர் (PDA) அல்லது செல்போன் போன்ற மொபைல் ஃபோன் மூலம் கணக்கு பரிமாற்றங்கள் அல்லது பரிவர்த்தனைகள், பில் கொடுப்பனவுகள், கிரெடிட் அப்ளிகேஷன்கள், பேலன்ஸ் காசோலைகள் மற்றும் பிற நிதி பரிமாற்றங்களைச் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் பெயர்.

எலக்ட்ரானிக் கிளியரிங் சிஸ்டம் (ECS):

எலக்ட்ரானிக் கிளியரிங் சிஸ்டம் என்பது ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கான ஆக்கப்பூர்வமான ஏற்பாடு ஆகும். இந்த ஏற்பாட்டின் மூலம், ஒரு தனிநபரின் கிரெடிட் கார்டு பில் அதன் விளைவாக அதே தனிநபரின் சேமிப்பு வங்கிக் கணக்கிலிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது, எனவே தவறிய அல்லது தாமதமான கொடுப்பனவுகளைப் பற்றி ஒருவர் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

ஸ்மார்ட் கார்டுகள்:

ஸ்மார்ட் கார்டு என்பது டெபிட் கார்டுகள் மற்றும் கிரெடிட் கார்டுகளில் காணப்படும் காந்தப் பட்டைக்கு பதிலாக மைக்ரோசிப் அல்லது மெமரி சிப் அல்லது மைக்ரோ ப்ராசசரில் தரவைச் சேமிக்கும் கார்டு ஆகும். ஸ்மார்ட்

கார்டுகள் பணத் தரவை மட்டும் மாற்றுவதற்கு அல்லது நகர்த்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை, ஆனால் அவை அடையாளக் காரணங்களின் வகைப்படுத்தலுக்கும் பயன்படுத்தப்படலாம். ஸ்மார்ட் கார்டுகளால் செய்யப்பட்ட பரிமாற்றங்கள், ஒரு தரப்பினரிடமிருந்து மற்றொரு தரப்பிற்கு தரவு பரிமாற்றத்தை பாதுகாக்க துருவல் அல்லது குறியாக்கம் செய்யப்படுகின்றன. குறியிடப்பட்ட ஒவ்வொரு பரிமாற்றத்தையும் ஹேக் செய்ய முடியாது மற்றும் ஒற்றை பரிமாற்றம் அல்லது பரிவர்த்தனையை முடிக்க தேவையான எந்த கூடுதல் தரவையும் அனுப்பாது.

மின்னணு நிதி பரிமாற்றங்கள் (ETFகள்):

மின்னணு நிதி பரிமாற்றம் (EFT) என்பது வங்கியில் உள்ள ஒரு தனிப்பட்ட கணக்கிலிருந்து அதே வங்கியின் மற்றொரு தனிப்பட்ட கணக்கிற்கு, அல்லது பிற நிதி நிறுவனங்களுக்குள் அல்லது பல நிறுவனங்களுடன், தனிப்பட்ட கணினி அடிப்படையிலான கட்டமைப்பின் மூலம், மின்னணு பண பரிமாற்றம் ஆகும். வங்கி ஊழியர்களின் உடனடி பரிந்துரை.

தொலைபேசி வங்கி:

தொலைபேசி வங்கி என்பது வங்கி அல்லது பிற நாணய அறக்கட்டளை அல்லது பிற நிதி நிறுவனங்களால் வழங்கப்படும் உதவியாகும், இது ஏடிஎம் அல்லது வங்கியைப் பார்வையிட வேண்டிய அவசியமின்றி, பணம் அல்லது நிதிக் கருவிகளை உள்ளடக்கிய பணப் பரிமாற்றங்களின் நோக்கத்தை தொலைபேசி வழியாகச் செய்ய வாடிக்கையாளர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. கிளை.

இணைய வங்கி:

இணைய அடிப்படையிலான வங்கி என்பது வங்கிகளால் வழங்கப்படும் உதவியாகும், இது கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் இணையம் அல்லது இணையம் மூலம் தங்கள் பதிவுத் தகவலைப் பெற அனுமதிக்கிறது. இணைய அடிப்படையிலான வங்கி அல்லது இணைய வங்கியியல் இல்லையெனில் "வலை வங்கி" அல்லது "ஆன்லைன் வங்கி" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வழக்கமான வங்கிகள் மூலம் இணைய வங்கியானது வாடிக்கையாளர்களுக்கு ஒவ்வொரு நிலையான பரிமாற்றத்தையும் செய்ய அதிகாரம் அளிக்கிறது, எடுத்துக்காட்டாக, பில் கொடுப்பனவுகள், இருப்பு கோரிக்கைகள், நிறுத்த-பணம் கோரிக்கைகள் மற்றும் இருப்பு விசாரணைகள். சில வங்கிகள் ஆன்லைன் கிரெடிட் கார்டு மற்றும் கடன் விண்ணப்பங்களை முன்மொழிகின்றன.

கணக்குத் தரவை இரவும் பகலும் பெறலாம், மேலும் அது எந்த இடத்திலிருந்தும் சாத்தியமாகும்.

வீட்டு வங்கி:

ஒரு வங்கியின் கிளையைப் பயன்படுத்துவதற்கு மாறாக, ஒருவரின் சொந்த வீட்டிலிருந்து பணப் பரிமாற்றத்தை முடிப்பதற்கான பொதுவான வழி வீட்டு வங்கி. இது கணக்கு கோரிக்கைகளை உருவாக்குதல், பணத்தை நகர்த்துதல், பில்களை மூடுதல், வரவுகளுக்கு விண்ணப்பித்தல் மற்றும் டெபாசிட்களை இயக்குதல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

மின் வங்கியின் முக்கியத்துவம்:

வாடிக்கையாளர்களுக்கு முக்கியத்துவம்:

- ஒரு பரிமாற்றத்திற்கான குறைந்த செலவு: ஒவ்வொரு பரிமாற்றத்திற்கும் கிளையன்ட் கிளைக்குச் செல்லத் தேவையில்லை என்பதால், அது அவருக்கு நேரத்தையும் பணத்தையும் மிச்சப்படுத்துகிறது.
- நிலப்பரப்புத் தடைகள் இல்லை: வழக்கமான நிதிக் கட்டமைப்பில், புவியியல் தூரங்கள் குறிப்பிட்ட நிதிப் பரிமாற்றங்களைத் தடுக்கலாம். ஆயினும் கூட, இ-பேங்கிங் மூலம், புவியியல் தடைகள் குறைக்கப்படுகின்றன.
- வசதி: ஒரு வாடிக்கையாளர் தனது பதிவு அல்லது வங்கிக் கணக்கைப் பெறலாம் மற்றும் எந்த இடத்திலிருந்தும் எந்த நேரத்திலும் செயல்படுத்தலாம்.

வணிகங்களுக்கு முக்கியத்துவம்:

சிறந்த செயல்திறன்: எலக்ட்ரானிக் பேங்கிங் மேலும் பயனை மேம்படுத்துகிறது. இது சாதாரண, வழக்கமான திட்டமிடப்பட்ட

கட்டணங்களை கணினிமயமாக்க அனுமதிக்கிறது மற்றும் வணிகத்தின் செயல்திறனை மேம்படுத்த மேலும் வங்கி நடவடிக்கைகளை வழங்குகிறது. குறைந்த செலவுகள்: பொதுவாக, நிதி உறவுகள் மற்றும் இணைப்புகளின் செலவுகள் பயன்படுத்தப்படும் சொத்துகளைப் பொறுத்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட வணிகத்திற்கு வைப்புத்தொகை, பணப் பரிமாற்றங்கள் மற்றும் பலவற்றில் கூடுதல் உதவி தேவை என்று கருதினால், அந்த நேரத்தில், வங்கி அதன் அதிக செலவுகளை வசூலிக்கிறது. இணைய வங்கி மூலம், இந்த செலவுகள் குறைவாக இருக்கும்.

குறைவான பிழைகள்: மின்னணு நிதியானது சாதாரண நிதி பரிமாற்றங்களில் தவறுகளை குறைக்கிறது. மோசமான எழுத்தாற்றல், கலவையான தரவு அல்லது தகவல், மற்றும் பல தவறுகளை ஏற்படுத்தும். அதேபோல், பதிவு அல்லது கணக்குச் செயல்பாட்டின் எளிய தணிக்கை, இயக்கம் பணப் பரிமாற்றங்களின் துல்லியத்தை மேம்படுத்துகிறது.

குறைக்கப்பட்ட தவறான பிரதிநிதித்துவம்: வங்கிப் பயிற்சிகளை மாற்றுவதற்கான சிறப்புரிமையை முன்பதிவு செய்யும் அனைத்து பிரதிநிதிகளுக்கும் மின்னணு வங்கியியல் மேம்பட்ட தோற்றத்தை அளிக்கிறது. இந்த முறையில், வணிகமானது அதன் பரிமாற்றங்களில் சிறந்த உணர்திறனைக் கொண்டுள்ளது, இது எந்த மோசடி செய்பவர்களுக்கும் குற்றங்களைச் செய்வதை கடினமாக்குகிறது.

கணக்கு மதிப்புரைகள்: வணிக உரிமையாளர்கள் மற்றும் ஒதுக்கப்பட்ட பணியாளர்கள் இணைய அடிப்படையிலான நிதி இடைமுகத்தைப் பயன்படுத்தி பதிவுகளை விரைவாகப் பெறலாம். இது பதிவுச் செயலைத் தணிக்கை செய்ய அவர்களை அனுமதிக்கிறது, மேலும், கணக்கின் சுமுகமான செயல்பாட்டிற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறது.

வங்கிகளுக்கு முக்கியத்துவம்:

- குறைந்த பரிமாற்ற செலவுகள்: மின்னணு பரிமாற்றங்கள் பரிமாற்றத்தின் குறைந்த விலை முறைகள்.
- மனித தவறுக்கான குறைந்த விளிம்பு: தரவு மின்னணு முறையில் ஒப்படைக்கப்படுவதால், மனித தவறுகள் அல்லது பிழைகளுக்கு இடமில்லை.
- குறைவான மேசை வேலை: மேம்பட்ட பதிவுகள் மேசை வேலை, காகித வேலை ஆகியவற்றைக் குறைத்து, சுழற்சியை எளிதாகச் சமாளிக்கும். அதேபோல், இது சூழலியல் சார்ந்தது.

- குறைக்கப்பட்ட நிலையான செலவுகள்: குறைந்த நிலையான செலவாக மாற்றும் கிளைகளுக்கு குறைவான தேவை.
- மேலும் உறுதியான வாடிக்கையாளர்கள்: இ-வங்கி நிர்வாகம் அல்லது சேவைகள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு வசதியாக இருப்பதால், வங்கிகள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களிடமிருந்து அதிக நம்பகத்தன்மையை அனுபவிக்கின்றன.

மின்னணு வங்கியியல்

E-banking (Electronic Banking)

இந்தியாவில் முறையான வங்கியியல் நடவடிக்கைகள் தொடங்கியதிலிருந்து, வங்கியியல் பல நிலைகளைக் கடந்து வந்திருக்கிறது. இவற்றில், நடப்பு நிலை மிகவும் ஆர்வந்தரும் நிலையாகும். இந்நிலையில் வாடிக்கையாளர் ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கியை ஏற்றுக் கொள்வதையும் கொள்ளாததையும் தீர்மானிப்பதில் தொழில்நுட்பம் முக்கியப்பங்கு வகிக்கிறது. வங்கிகளின் வருங்கால வாடிக்கையாளர்களில் பெரும்பகுதியினர் கணிப்பொறி பற்றி அறிந்தவர்களாகவே இருப்பர். எனவே, வங்கிகள் இவ் வாடிக்கையாளர்களுக்கு மின்னணு வழியில் சேவை புரிய தங்களை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அவை இதைச் செய்யத் தவறுமானால், அவை நிலைத்திருக்க முடியாது. வங்கித் தொழிலில் ஒரு வங்கியின் போட்டிநிலை இம்மின்னணுச் சேவைகளின் தரம், வகை மற்றும் விலையைப் பொருத்தே முடிவு செய்யப்படும். இச்சேவைகள் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆகும் செலவை குறைக்கும். வங்கியியல் உறவிற்கு மதிப்பேற்றும். வாடிக்கையாளர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் அளிக்கும்.

மின்னணு வங்கியியலின் பொருளும் இலக்கணமும் (Meaning and Definition of E-banking):

எளிதாகக் கூறுவோமானால், மின்னணு வழியில் செய்யப்படும் வங்கிச் செயல்பாடுகள் மின்னணு வங்கியியல் ஆகும். வேறுவிதமாகக் கூறுவோமானால், மின்னணு வழி அல்லது இணைய

தளத்தைப்பயன்படுத்துவதன் மூலம் வங்கிகள் அளிக்கும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் மின்னணு வங்கியியலாகும்.

மின்னணு தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி வாடிக்கையாளர்களுக்கு அவர்களுடைய அலுவலகம் அல்லது வீட்டில் தரப்படும் வங்கிச் சேவைகள் என்று மின்னணு வங்கியியலுக்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளனர்.

பன்னாட்டு தீர்வுகளுக்கான வங்கியின் இலக்கணப்படி மிகளனணு வங்கியியல் என்பது மின்னணு வழிகளின்மூலம் சில்லறை மற்றும் சிறுமதிப்பு வங்கிப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் அளித்தலைக் குறிக்கும்.

பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளில் பாரம்பரிய வங்கிப் பணிகளாகிய வைப்புத் தொகை பெறுதல், கடன் வழங்குதல், மின்னணு முறையில்நிதி மாற்றுதல், கணக்கு நிர்வாகம் மற்றும் மின்னணுப் பணம் ஆகியவை அடங்கும். மின்னணு வங்கியியல் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டதால் வாடிக்கையாளர்கள் தொலைபேசி, தனிநபர் கணிப்பொறி மற்றும் இணையதளத்தின் மூலம் வங்கி அலுவலகத்திற்குள் நுழையாமலேயே தங்களுடைய வங்கி நடவடிக்கைகளைச் செய்யலாம்.

மின்னணு வங்கியியலின் நோக்கங்கள் (Objects of E-banking):

மின்னணு வங்கியியலின் நோக்கங்கள் (Objects of E-banking) மின்னணு வங்கியியலின் முக்கியமான நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- 1.விரிவடைந்த வாடிக்கையாளர் கூட்டத்தை எளிதில் கையாளுதல்.
- 2.நடவடிக்கைகளைக் கையாளுவதற்கான செலவைக் குறைத்தல்.
- 3.தொழில் நேரம் மற்றும் இடத்தின் மீதான பாரம்பரிய கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து வங்கிகளை விடுவித்தல். மின்னணு வங்கியியல் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டதால் வங்கி நடவடிக்கைகளை எங்கிருந்தும் எப்பெழுது வேண்டுமானாலும் நடத்தலாம்.
4. புதிய பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை அறிமுகப் படுத்துதல்.

மின்னணு வங்கியியலில் கிடைக்கக் கூடிய பொருட்களும் சேவைகளும்
(Products and Services available under Electronic Banking)

மின்னணு வங்கியியல் அளிக்கும் பொருட்கள் மற்றும் சேவை வகைகளில் கீழ்க்காண்பவை அடங்கும்:

1.தானியங்கும் விரைவுக் காசாளர் இயந்திரங்கள் (Automated Teller Machines - ATM) / தானியங்கி பணப் பொறுப்பு இயந்திரங்கள் Automated Teller Machines (ATM):

தானியங்கி பணப் பொறுப்பு இயந்திரங்கள் இரயில்வே நடைபாதைகளில் உள்ள எடை இயந்திரங்கள் போன்ற தோற்றமுடையனவாகும். இவை வங்கியின் உள்ளேயே பாதுகாப்பாக நிறுவப்படும். இந்த இயந்திரங்களினுள் பிளாஸ்டிக் அட்டைகளை சொருகி நாம் நம்முடைய வங்கி இருப்பு எவ்வளவு என்ற தகவலையும் தேவையான ரொக்கத்தை புத்தம் புதிய நோட்டுக்களாகவும் பெறலாம்.

குறிப்பிட்ட குறைந்தபட்ச இருப்பை உடைய நடப்பு மற்றும் சேமிப்புக் கணக்குதாரர்களுக்கு மட்டுமே தானியங்கி பணப் பொறுப்பு இயந்திரங்களின் அட்டை வழங்கப்படும். இதில் கணக்கு எண்ணுடன் கூடிய காந்தப் பட்டை இருக்கும். அட்டை இயந்திரத்திற்குள் துழைக்கப்படும் பொழுது, இயந்திரத்தின் புலனுணர்வுத் திறம் உடைய கருவி கணக்குதாரரை அடையாளம் கண்டு கொண்டு அவரது அடையாளக் குறியீட்டு எண்ணைக் கேட்கும்.

ஒவ்வொரு கணக்கு தாரருக்கும் ஒரு இரகசிய குறியீட்டு எண் கணிப்பொறி மூலம் தரப்பட்டிருக்கும். அந்த எண் வங்கிப் பணியாளர்களுக்குக் கூட தெரியாது. அவ்வாறு இயந்திரம் அவரது குறியீட்டு எண்ணைக் கேட்கும் பொழுது, அந்த எண்ணை அவர் இயந்திரத்தில் உள்ள உரிய பொத்தான்களை அழுத்திப் பதிவு செய்ய வேண்டும். இயந்திரம் அவ்வாறு அதனுள் பொத்தான்களை அழுத்திப் பதிவு செய்யப்பட்ட எண்ணும், இயந்திரத்திலேயே சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ள இரகசியக் குறியீட்டு எண்ணும் ஒன்றாக உள்ளனவா எனப் பார்க்கும். எண்கள் இரண்டும் ஒன்றாக இருந்தால்,

அவருக்கு என்ன வேண்டும், என்பதை திரையில் காண்பித்துக் கேட்கும் இதன் மூலம் அனைத்து விதமான நடவடிக்கைகளையும் ஒருவர் மேற்கொள்ளலாம்.

ரொக்கம் எடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால், நீ எடுக்க விரும்பிய தொகைக்குரிய பொத்தான்களின் எண்களை அழுத்த வேண்டும். உடனடியாக இயந்திரம் அத்தொகையை புதிய நோட்டுக்களாக வெளியே தள்ளும் ஒருவர் எடுக்கக் கூடிய அதிகபட்சத் தொகையை பொதுவாக வங்கி வரையறுக்கும் மேலும், இயந்திரத்தின் மூலம் ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறைதான் பணம் எடுக்க முடியும். அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட தொகை உடனடியாக அவரது கணக்கில் பற்றெழுதப்படும். இயந்திரத்தின் மூலம்

அதைப் போலவே, தானியங்கி பணப் பொறுப்பு இயந்திரத்தின் மூலம் பணத்தை வைப்பில் இட்டு கணக்கில் வரவு வைக்கப்படவும் முடியும். இயந்திரத்தின் திரை தோன்றியவுடன் எவ்வளவு தொகையை நீ வைப்பிலிட விரும்புகிறாய் என்பதை குறிப்பிட வேண்டும். உறையை வெளியே தள்ளும். அதை எடுத்து அதில் பணம். காசோலை என அதை வைப்பிலிட விரும்புகிறாயோ அவற்றை உடனடியாக இயந்திரம் ஒரு ட்டு உறையை முடி மறுபடியும் இயந்திரத்திலேயே வைத்துவிட வேண்டும்.

இயந்திரம் அதன் மேல் கணக்கு எண்ணை அச்சடித்து தன்னுள் சேமித்து வைத்துக் கொள்ளும் பின்னர் வங்கி ஊழியர் ஒருவர் அதிலுள்ள உறைகளை சேகரித்து பணத்தை எண்ணி சரிபார்த்து அவரவர் கணக்கில் வரவு வைப்பார். நீங்கள் கேட்கும்பட்சத்தில் தானியங்கி பணப் பொறுப்பு இயந்திரம் உங்களது கணக்கிலுள்ள இருப்பையும் கூறும். இவ்வசதி இரவு பகல் என்ற பாரபட்சமின்றி எந்நேரமும் உண்டு. இந்த இயந்திரத்தில் தவறான உபயோகம் என்பது இரகசியக் குறியீட்டு எண் இரகசியமாக வைக்கப்படும் வரை ஏற்படாது

வீட்டு என் வேறு யாருக்காவது நீங்கள் தெரியப்படுத்தி அவர்களும் அந்த எண்ணைப் பயன்படுத்தி உங்களது கணக்கில் வரவு செலவு செய்தால் மட்டுமே இந்த இயந்திரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தவறான உபயோகம் ஏற்படும்.

இந்தியாவில் இந்த வசதியை முதல் முதலில் 1987 ஆம் ஆண்டில் HSBC வங்கியே அறிமுகப்படுத்தியது. தற்பொழுது, பெரும்பாலான இந்திய மற்றும் அயல்நாட்டு வங்கிகள் இவ்வசதியை அளித்து வருகின்றன. ஆனால் இவ்வசதி பெரும்பாலும் பெரு நகரங்களிலேயே காணப்படுகிறது.

2. தொலைபேசி வங்கியியல் (Tele Banking) / தொலைபேசி வங்கியியல் (Phone Banking):

வங்கிகளால் அளிக்கப்படும் மற்றுமொரு வங்கியியல் தொலைபேசி வங்கி பிவல் ஆகும். இம்முறையின் கீழ், தானியங்கி பணப் பொறுப்பு இயந்திரத்தின் அட்டையில் உள்ளது போலவே, ஒவ்வொரு கணக்குதாரருக்கும் ஒரு இரகசிய எண் தரப்படும். தனது வங்கி இருப்பையோ அல்லது கணக்கு தொடர்பான வேறு தகவல் எதையேனுமோ தெரிந்து கொள்ள விரும்பும் ஒரு வாடிக்கையாளர் வங்கியால் குறிப்பிடப்பட்ட குறிப்பிட்ட ஒரு தொலைபேசி எண்ணை சுழற்ற வேண்டும். எண் சுழற்றப்பட்டவுடன், பதிவு செய்யப்பட்ட குரல் ஒன்று உனது கணக்கு எண் மற்றும் குறியீட்டு எண் ஆகியவற்றைத் தந்து உன்னை அடையாளம் காண்பிக்கச் சொல்லும். எண்கள் சரியானவைகளாக இருந்தால், உனது கணக்கு தொடர்பான நீ விரும்பும் தகவலை அளிக்கும். தற்பொழுது அயல்நாட்டு வங்கிகளே இச்சேவையை செய்கின்றன. நீ தொலைபேசி வங்கியியல் மூலமாக பணம் எடுக்கவோ அல்லது போடவோ முடியாது. இது அடிப்படையிலேயே, தகவல் அளிக்கும் ஒரு சேவையாகவே விளங்குகிறது.

3. மின்னணு நிதிமாற்றம் (Electronic Funds Transfer - EFT):

இவ்வசதி ஒரு வங்கி கிளையிலிருந்து ஏதேனுமொரு வங்கியின் ஏதேனும் ஒரு கிளைக்கு மிகக்குறைந்த நேரத்தில் நிதிமாற்றம் செய்ய உதவுகிறது.

மின்னணு நிதி மாற்றம் என்பது கடந்த பத்தாண்டுகளில் இந்திய வங்கியியல் துறை பெற்ற பேரளவு தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களுள் ஒன்றாக உள்ளது. இவ்வசதி இப்பொழுது இந்நாட்டின் 13 முக்கிய நகரங்களில் உள்ளது.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி இவ்வசதியை நாடு முழுவதும் நீடிக்கும் வகையிலான தேசிய மின்னணு நிதி மாற்ற வசதியை அமைப்பதில் முனைந்துள்ளது.

இவ்வசதி நினைத்தபடி நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டால் நாட்டின் எந்த ஒரு வங்கிக் கிளையில் இருந்தும் மின்னணு நிதி மாற்ற வசதியின் மூலம் நாம் நிதியை நாட்டின் எப்பகுதிக்கு வேண்டுமானாலும் மாற்றிப் பெற இயலும் தற்சமயம் இந்தியாவின் நான்கு மாநகரங்களில் மட்டும், அதாவது சென்னை, மும்பை, கொல்கத்தா, டெல்லி போன்ற நான்கு பெரு நகரங்களில் மட்டுமே அதே நாளிலேயே நிதியை மாற்றி அளிக்கும் வசதி உள்ளது.

மின்னணு வங்கியியலின் ஒரு பணியாக இப்பொழுது உலகின் எப்பகுதிக்கும் 24 மணி நேரத்திற்குள் பணத்தை மாற்றி அளிக்கும் வசதியாக "உலகம் முழுவதும் பரந்துபட்ட வங்கியிடை நிதிசார்ந்த தகவல் தொடர்பு கழகம்" (Society for the World Wide Interbank Financial Telecommunication, SWIFT) என்ற ஒரு வசதி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இம்முறையின் கீழ், பணத்தை அளிப்பவருக்கு ஒரு குறியீட்டு எண் தரப்படும். அந்த எண்ணின் மூலம் பணமானது அனுப்புபவரிடம் இருந்து பெறுபவருக்கு மாற்றித் தரப்படுகின்றது. இந்தடைமுறை மிகவும் இரகசியமாக வைக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இது ஒரு பாதுகாப்பான முறையாகவே கருதப்படுகிறது.

மின்னணு தீர்வு முறை (Electronic Clearance System):

வங்கிகளானது அஞ்சல் மாற்றம், தந்திமுறை மாற்றம் ஆகியவற்றின் மூலம் பணத்தை மாற்றி அளித்து வாடிக்கையாளர்களுக்கு சேவை புரிகின்றன. ஆனால் இம்முறைகளின் மூலம் பணம் மாற்றப்படும் பொழுது பணத்தைப் பெற கால தாமதம் ஆகலாம். ஆனால் மின்னணு வங்கியியலில், மின்னணு தீர்வு முறை (Electronic Clearing System (ECS)) என்ற ஒரு முறை உள்ளது. இம்முறையின் கீழ் வாடிக்கையாளரானவர், தமது சாசோலை ஒன்றில் தமது கையெழுத்தை இட்டு, பின் அதை ரத்து (Cancel) செய்து, அதனை வங்கியரிடம் அளித்தல் வேண்டும். அதன் உதவியால் வங்கியர், வாடிக்கையாளரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவரது மாதாந்திர/வருடாந்திர செலுத்தல்களை மின்னணு தீர்வு முறையின் கீழ்

செலுத்து கின்றனர். இம்முறையில் பொதுவாக, வாடிக்கையாளரின் தொலைபேசிக் கட்டணங்கள், காப்பீட்டுக் கட்டணங்கள். வீட்டுக் கடன் தவணைகள் போன்றன. செலுத்தப்படுகின்றன.

இம்முறையில் கீழ், மாதந்தோறும் குறிப்பிட்ட நாளன்று குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக வாடிக்கையாளர் கணக்கிலிருந்து பணத்தை அளிக்கும் வகையில் வாடிக்கையாளருக்கும் வங்கியருக்கும் இடையில் ஒரு ஏற்பாடு இருக்கும் உதாரணமாக, ஒவ்வொரு மாதமும் 5 ஆம் தேதி அல்லது 10 ஆம் தேதி என்று முன் கூட்டியே பணம் அளிக்கப்பட வேண்டிய தேதி உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். அக்குறிப்பிட்ட நாளன்று தமது கணக்கிலிருந்து தொகையை செலுத்த ஏதுவாக வாடிக்கையாளரானவர் தமது கணக்கில் அதற்குரிய தொகை இருக்கு மாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இம்முறையின் கீழ் செலுத்தப்பட வேண்டிய தொகையானது வாடிக்கையாளர் கணக்கில் பற்றெழுதப்பட்டு செலுத்தப்படுகிறது.

4. தனிநபர் கணிப்பொறி வங்கியியல் (Personal Computer Banking):

இவ்வங்கியியலால் வாடிக்கையாளர்கள் தங்களுடைய வங்கியுடன் தொலை தொடர்பு இணைப்பின் மூலம் தங்கள் களாக்குத் தகவல்களை அணுகலாம். அவர்கள் தொலைபேசி வங்கியியலில் செய்யக் கூடிய அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் செய்யலாம்.

5. இணையதள வங்கியியல் (Internet Banking) / இணைய வங்கியியல் (Net Banking): /வங்கி இணையம் (Bank Net)

தகவலை சேகரித்தல், நடைமுறைப்படுத்தல் மற்றும் பகிர்ந்தளித்தல் வங்கிகளின் வணிக வளர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாதனவாகும். கணிப்பொறி மயமாக்கல் நடைமுறைப்படுத்தலை மட்டுமே கவனிக்கின்றது. தகவலை சேகரிப்ப தற்கும் பகிர்ந்தளிப்பதற்கும் தொலைபேசி. அஞ்சல், தந்தி, தனிஉரிமை தந்திமுறைத் தட்டெழுத்துப் பொறி ஆகியவற்றை உபயோகப்படுத்தினால் அதற்கு செலவும் அதிகமாகும்; காலதாமதமும் ஏற்படும். ஆகவே நாட்டிலுள்ள அனைத்து வங்கிகளும் நிதி நிறுவனங்களும் பயன்படுத்தும் வகையில் கூட்டுறவு

முறையில் வங்கி இணையம் என்ற ஒரு பொதுப்படையான தகவல் தொடர்பு வலையமைவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அது பல்வேறு நோக்கங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படலாம். அது பின்வரும் பகுதிகளுக்கு உதவியாக இருக்கிறது.

1. ஓரிடத்திலிருந்து தூரத்திலுள்ள மற்றொரு இடம் அல்லது வங்கிக்கு நிதிகளை மாற்றியணித்தல்,
2. வங்கிகளுக்கு இடையே புள்ளியியல்சார்ந்த தகவலைப் பரிமாறிக் கொள்தல்
3. அந்நியச் செலாவணி வணிக இயக்கங்கள்:
- 4.வங்கிகளுக்கு இடையிலான நடவடிக்கைகள்

தொடர் வங்கியியல் (Op-line Banking) ன் கீழ் வாடிக்கையாளர் ஏதேனும் கிளையிலுள்ள தங்களின் வைப்பிலிருந்து பணத்தை எடுத்தல் மற்றும் ஏதேனும் கிளையிலுள்ள தமது கணக்கில் வேறு ஏதேனும் கிளையின் மூலம் பணம் போடுதல் போன்றன நிதிகளை மாற்றியளித்தலில் அடங்கும் பணிகளாகும். ஒருகிளையில் இருந்து வேறு ஏதேனும் கிளையில் உள்ள வைப்பின் மீது முன்பணமும் பெற அனுமதிக்கப்படுகிறது.

மின்னணு வங்கியியல் (E- Banking) :

மின்னணு வங்கியியல் முறையில் அனைத்து வங்கியியல் சார்ந்த நடவடிக்கைகளும் வாடிக்கையாளர்களால் கணிப்பொறியின் மூலம் குறியீட்டின் (Code) உதவியால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இது நடவடிக்கைகளை இரகசியமாக மேற்கொள்ள வகை செய்கிறது. இம்முறையின் கீழ், தொகைகளின் மாற்றம், முதலீடு மற்றும் கடன் திருப்பியளித்தல் அல்லது பல்வேறு செலுத்தல்களுக்கும் தொகைகளை ஒதுக்கீடு செய்தல் போன்றவை தொடர்பான அறிவுறுத்தல்களை வாடிக்கையாளர் கணிப்பொறி மூலமாகவே அளிக்கிறார்.

இதன் மூலம் காசோலைகளின் உபயோகம் வெகுவாகக் குறைக்கப்படுகின்றது. மேலும், வாடிக்கையாளரால் உலகின் எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும், வானத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தாலும் அல்லது கடலில் பிரயாணம்

செய்து கொண்டிருந்தாலும் கூட குறிப்பிட்ட வங்கியரையோ அல்லது கிளையையோ தொடர்பு கொள்ள இயலும்.

ஆகவே, வங்கியியல் இயக்கங்கள் நாள் முழுவதும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மேலும், உலகளாவிய நடவடிக்கைகள் மிக எளிமையாக மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. இதனால் வங்கிகளால் உலகெங்கும் தமது வாடிக்கையாளர்களைப் பெற முடிகிறது. இதன் விளைவாக, இவற்றினால் அதிகபட்ச அந்நியச் செலாவணியைச் சம்பாதிக்க முடிகிறது. கடல் கடந்த வங்கியியல் கணிப்பொறி வங்கியியலால் எளிதாகியுள்ளது,

பங்குச் சந்தை முதலீடுகளின் பொழுது, வாடிக்கையாளர்கள் மற்றும் வங்கியர் ஆகிய இருசாராருமே கணிப்பொறி வங்கியியலின் மூலம் அன்றாடம் நிலவும் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப முதலீட்டுத் திரட்டையில் உடனுக்குடன் உரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இந்தியாவில், 2001 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் தான் இதை மக்கள் முழு வீச்சில் பயன்படுத்தத் தொடங்கி உள்ளனர். இது வணிக வங்கிகளை ஆற்றலோடு கண்காணிக்க மைய வங்கிக்கு உதவியாக இருக்கும்.

இம்முறை மிகவும் பயனுள்ளது என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. ஏனெனில், இதன் மூலம் நடவடிக்கைகளை உலகின் எந்த மூலையில் இருந்து வேண்டுமானாலும், உடனுக்குடன் எந்தவிதமான காகிதப் பணியும் இன்றி இரவு பகல் என்ற பேதமின்றி மேற்கொள்ள முடியும். ஆயினும், இம்முறையை பின்பற்ற கணிப்பொறி வேண்டும். மேலும், கணிப்பொறியை இயக்கும் அறிவும் வேண்டும். தகவே, இம்முறை ஏழை, எளிய மக்களுக்கும் கணிப்பொறி இயக்கத்தைப் பற்றி அறியாத நபர்களுக்கும் பயன்படாது.

மேலும், கணிப்பொறி இயக்கம் பற்றி நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள் மட்டுமே இம்முறையைக் கையாள வேண்டும் ஏனெனில், நாம் அளிக்கும் ஆணையில் ஏதேனும் சிறிய தவறு நேர்ந்து விட்டாலும் கூட அது நமது பதிவை மற்றொருவர் கணக்கில் செய்து விடவும், மற்றொரு நபரின் கணக்கில் செய்ய வேண்டிய பதிவை நம் கணக்கில் செய்து விடவும் வாய்ப்புண்டு ஆகவே, இம் முறையில்

மிகவும் விழிப்போடு செயல்படுத்தல் வேண்டும். மேலும் நமது குறியீட்டை பிறர் அறியாத வண்ணம் பாதுகாப்பாக வைக்க வேண்டும். ஏனெனில், ஒருவருடைய குறியீடு தெரிந்த எவர் வேண்டுமானாலும் அவரது கணக்கை இயக்க முடியும். இது மிகவும் அபாயகரமானது ஆகும். இம்முறை இவ்வளவு அபாயகரமானதாக இருந்தாலும், இவற்றினால் கிடைக்கும் பயன்களை மனதில் கொண்டு மக்கள் இதன் உபயோகத்தை பெரிதும் விரும்பவே செய்கின்றனர். நமது நாட்டில் இம்முறை HDFC போன்ற பெரிய வங்கிகளில் பின்பற்றப்படுகிறது

வங்கிச் சேவைகளை கணிப்பொறியின் வலையமைவின் மூலம் நீடித்துத் தருவதையே நாம் இணைய வங்கியியல் என்கிறோம். தொலைபேசி இணைப்பு களுடன் இணைக்கப்பட்ட கணிப்பொறியின் உலகளாவிய வலையமைவே இணையமாகும். இணைய வசதியின் கீழ், பல்வேறு நாடுகளிலுமுள்ள வங்கிகள், அலுவலகங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், கல்வி நிலையங்கள், வணிக நிறுவனங்கள் போன்றவற்றிலுள்ள எண்ணிக்கையிலடங்கா கணிப்பொறிகள் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்படுகின்றன. உன்னிடம் கணிப்பொறி, தொலைபேசி இணைப்பு மற்றும் "மோடம்" (Modem) என்ற ஒரு கருவி போன்றவற்றுடன் இணைய வசதியும் இருந்தால், நீ பல்வேறு கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் அலுவலகங்களுடன் உடனடியாகத் தொடர்பு கொண்டு தகவல்களை அனுப்பவும் பெறவும் முடியும்.

அதைப்போலவே, வங்கியர்களுக்கும் வாடிக்கையாளர்களுக்கு இடையேயும் தகவல்கள் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட முடியும். ஆகவே, இணைய வங்கியியல் மூலம் வாடிக்கையாளர் ஒருவர் தமது வங்கி இருப்பு பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும், அவரது கணக்கு தொடர்பான ஏனைய அறிவுறுத்தல்களை அளிக்க முடியும்; தமது கணக்கு அறிக்கையை கேட்சு முடியும்; தமது கணக்கில் இருந்து வேறொரு கணக்கிற்கு பணத்தை மாற்றித்தரச் சொல்ல முடியும்; கல்லூரிக் கட்டணம் சுட்டச் சொல்ல முடியும்;

காசோலைப் புத்தகம் வேண்டும் எனவும் இன்னும் இது போன்ற பல்வேறு சேவைகளையும் வங்கியை அணுகாமலேயே நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும். இவ்வாறு வங்கியியல் வணிகம் நடத்தும் முறையையே நாம் இணைய வங்கியியல் என்கிறோம். தற்பொழுது இந்தியத் தொழில் கடன் மற்றும் முதலீட்டுக் கழகம் இவ்வித வங்கியியலை நடத்துகிறது. ஏனைய வங்கிகளும் ஒன்றாக இணைய வங்கியியலை அறிமுகப் படுத்தத் தொடங்கியுள்ளன.

இது தனிநபர் கணிப்பொறி வங்கியியலின் மேம்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகும். இது பெரிதும் அணுகக்கூடிய பொதுக் கட்டமைப்பின் மூலம் செய்யப்படுகிறது. எனவே இதை வங்கியின் வாடிக்கையாளர்கள் மட்டுமல்லாமல் இணையதளத்தைப் பயன்படுத்தும் எவரும் அணுகலாம்.

6. எங்கிருந்தும் செய்யக்கூடிய வங்கிச் செயல்பாடுகள் (Anywhere Banking):

இது வாடிக்கையாளருடன் கூடிய நட்புச் சேவையின் அடிப்படையிலான தொழில் நுட்பமாகும். இவ்வசதியால், வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய வங்கிக் கணக்கு நடவடிக்கைகளை தான் கணக்கு வைத்திருக்கும் வங்கிக் கிளையிலிருந்து மட்டுமல்லாமல் அவ்வங்கியின் பல்வேறு இடங்களிலும் உள்ள பிற கிளைகளில் இருந்தும் நடத்தலாம். இது வாடிக்கையாளருக்கு கீழ்க்காணும் வசதிகளை அளிக்கிறது.

i) பணம் எடுத்தல்

ii) பணம் போடுதல்

iii) தொகைகளை மாற்றுதல்,

iv) உள்ளூர் காசோலைகளை வசூலித்தல்.

v) சிறு கணக்கறிக்கைகள் வழங்குதல்.

vi) கணக்கிருப்பு விசாரித்தல்.

இவ்வங்கிச் செயல்பாட்டின் கீழ், அதி விரைவாக வங்கி நடவடிக்கைகளைச் செய்யலாம். இருப்பினும், பணம் எடுப்பதும் போடுவதும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மட்டுமே செய்ய முடியும்.

7. விற்பனை முனை (Point of Sale):

இது உடனடி இணைப்பில் பொருட்களை வாங்குவதற்கும் சேவைகளை பெறுவதற்கும் அவற்றிற்கு உடனடியாக பணம் செலுத்துவதற்கும் வசதி அளிக்கிறது. இது கீழ்க்காணும் இரண்டு பாகங்களை பயன்படுத்துவதன் மூலம் செய்யப்படுகிறது.

- i) வங்கியிலிருக்கும் கணிப்பொறியிலிடப்பட்ட வாடிக்கையாளர் தகவல் கோப்புகளுடன் இணைக்கப்பட்ட கணிப்பொறி மையம்.
- ii) பற்று அட்டை என்றழைக்கப்படும் காந்தத்தினால் குறியிடப்பட்ட பிளாஸ்டிக் நடவடிக்கை அட்டை. இவ்வட்டை வாடிக்கையாளரை கணிப்பொறிக்கு அடையாளம் காட்டும்.
- iii) வாங்கிய பொருளுக்கான தொகை நடவடிக்கையின்போது கணிப்பொறியால் வாடிக்கையாளர் கணக்கில் பற்றெழுதப்படும். வியாபாரியின் கணக்கு வரவு வைக்கப்படும்.

பற்று அட்டைகள் Debit Cards:

பற்று அட்டைகளின் நடவடிக்கைகள் மின்னணு சாதனம் மூலம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இம்முறையின் கீழ், வாடிக்கையாளர் செலுத்தும் தொகைகள் அவர்களது கணக்கில் உடனுக்குடன் பற்றெழுதப்படுகின்றன. ஏற்கனவே ஏதேனும் வரவு இருப்பு இருந்திருப்பின் அதுவும் இப்பற்றுப் பதிவினால் சரிக்கட்டப்படுகின்றது. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் நிலுவைத் தொகை மீது வங்கி விதிக்கும் வட்டியிலிருந்து வாடிக்கையாளர் தப்பித்து கொள்ள முடிகிறது. இதுவும் ஒரு வங்கிக் கணக்கு போன்றதே ஆகும். முறையில், வங்கியுடன், வாடிக்கையாளர் தானியங்கி பணப் பொறுப்பு இயந்திரங்கள் மூலம்

நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட முடிகிறது. பணம் எடுக்கவும் போடவும் இம் வங்கிக் கிளைகளை நாடுவதை விடுத்து வாடிக்கையாளர் வசதிக்கேற்ப தாம் இருக்கும் இடங்களுக்கு அருகாமையில் மட்டுமல்லாமல் வேறு நகரங்களில் கூட தேவையான தொகையை தமது கணக்கிலிருந்து வாடிக்கையாளர்களால் எடுத்துக் கொள்ளவும், பணத்தை கணக்கில் இடவும் முடிகிறது.

தொடர் விசாரணை மற்றும் புதுப்பித்துக் கொள்ளும் வசதி Online Enquiry and Update Facility:

இவ்வசதியின் கீழ், ஒவ்வொரு வாடிக்கையாளருக்கும் ஒரு குறியீட்டு எண் தரப்படுகின்றது. அதன் மூலம் அவர்கள் உலகின் எப்பகுதியில் இருந்தாலும் அவர்களால் இணையத்தின் மூலம் உரிய இணையதளத்திற்குள் (Website) நுழைந்து சென்று தமது குறியீட்டு எண்ணின் உதவி கொண்டு தமது கணக்கின்நிலையை விசாரித்து அறிந்து கொள்ளவும் அன்றாட இருப்பு நிலையை அறிந்து அதற்கு ஏற்ப பணங்களை மாற்றி அளிக்கவும், மாற்றிப் பெறவும் முடிகிறது.

தனிநபர் அடையாள எண் (Personal Identification Number) :

தொலை பேசி வங்கியியலில் பொதுவாக தனிநபரை அடையாளம் காணும் முகமாக இவ்வித வசதியைக் கொண்டுள்ள வங்கிகளில் அவற்றின் ஒவ்வொரு வாடிக்கை யாளருக்கும் இவ்வித அடையாள எண் அளிக்கப்படுகிறது. இவ்வித அடையாள எண் ஆங்கிலத்தில் "PIN Number" என அழைக்கப்படுகிறது. இதனைப் பயன் படுத்தும் விதம், அதன் தேவை போன்றன மேலே அம்சம் எண் 7-ல் தரப்பட்டுள்ள தொலைபேசி வங்கியியலில் தரப்பட்டுள்ளது போலவே உள்ளன.

இவ்வித "PIN" எண் கடன் அட்டைகளின் தொலைபேசி விசாரணையிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது வாடிக்கையாளரிடம் இருந்து அவரது கணக்கு எண் ஆகியவற்றைப் பெறாமலேயே அவரது கணக்கை உடனடியாக அடைந்து விபரம் தொலை அறிய அதிகாரிகளுக்கு உதவுவதோடு மட்டுமல்லாமல், நாம் பேசியில் பேசும் பொழுது அருகில்

இருக்கும் மற்ற நபர்கள் நமது கணக்கு எண், கடன் அட்டை எண் போன்றவற்றை அறியாமல் இருக்கும் வகையில் இரகசியமாக வைத்துக் கொள்ளவும் உதவுகிறது.

8. பங்கிட்டுக் கொள்ளும் செலுத்துதல் கட்டமைப்பு முறை (Shared Payment Network System - SPNS):

இது பரந்த பரப்பில் இருக்கும் தானியங்கும் விரைவுக் காசாளர் இயந்திரங்களின் மிகப் பெரிய கட்டமைப்பு ஆகும். இக்கட்டமைப்பில் பங்கேற்கும் வங்கிகள் நடவடிக்கைகளைச் செய்ய இதில் வாடிக்கையாளர்களுக்கு உலகளாவிய அட்டைகளை வழங்குகின்றன. இவ்வட்டைகள் மதிப்பேற்றப்பட்ட அட்டைகள் (Stored Value Cards) அல்லது ஸ்மார்ட் கார்டுகள் (Smart Cards) என்றழைக்கப்படுகின்றன. இவ்வட்டைகளில் நுண் செய்முறைப்படுத்தி அடிப்படையிலான சில்லைப் பயன்படுத்தி சில மதிப்பு பதியப்படுகிறது. இவ்வட்டைகள் பணம் செலுத்தப் பயன்படுத்தப்படும்பொழுது, இம்மதிப்பு குறையும், எனவே, இவ்வட்டைகள் 'மின்னணுப் பணம்' (Electronic Money) என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

இம்முறையின் நோக்கம் பல்வேறு பங்குபெறும் வங்கிகள் பங்கிட்டுக் கொள்ளக் கூடிய மின்னணு நிதிமாற்ற முறையின் மூலம் வாடிக்கையாளர்களுக்கு எங்கிருந்தும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் மின்னணு வங்கிச் சேவை புரிதலாகும். இம்முறை கீழ்க்காணும் சேவைகளைப் புரியும் வல்லமை படைத்ததாகும்.

- i) ரொக்க நடவடிக்கைகள்
- ii) நீட்டிக்கப்பட்ட நேரப் பணிகள்
- ii i) வங்கி தாண்டிய செலுத்துதல்கள்
- iv) பயன்பாட்டு செலுத்துதல்கள்
- v) இருப்பு விசாரணை

vi) கணக்கறிக்கை அச்சிடுதல்

vii) காசோலைகளை வசூலிக்க வைத்தல்

viii) காசோலைப் புத்தகம் கேட்டல்

ix) நிலையான ஆணைகள்

x) விற்பனை முனை வசதிகள்

இம்முறையின்கீழ் வழங்கப்பட்ட அட்டை வைத்திருக்கும் வாடிக்கையாளர் பங்கிட்டுக் கொள்ளும் செலுத்துதல் கட்டமைப்போடு இணைக்கப்பட்ட தானியங்கி விரைவுக் காசாளர் இயந்திரத்தை அணுகி வங்கி நடவடிக்கைகளைச் செய்யலாம். இவ்வியந்திரம் அட்டை வழங்கிய வங்கியின் கிளையில் இருக்கலாம் அல்லது மற்ற வங்கியின் ஏதேனும் ஒரு கிளையில் இருக்கலாம்.

மின்னணு வங்கியியலின் பயன்கள் (Benefits of E-banking)

வாடிக்கையாளருக்கான பயன்கள் (Benefits to the Customers)

1. எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் வங்கிச் செயல்புரிதல் :

இது வருடத்தின் 365 நாட்களும் 24 மணி நேரமும் வங்கியின் வாடிக்கையாளர்களுக்கு சேவை புரிகிறது.

2. எங்கிருந்தும் வங்கிச் செயல் புரிதல்:

வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய வீட்டிலிருந்தபடியே அல்லது அலுவலகத்தில் இருந்தபடியே அல்லது பயணத்தில் இருக்கும்பொழுது நடமாடும் தொலைபேசி மூலமோ சில அனுமதிக்கப்பட்ட வங்கி நடவடிக்கைகளைச் செய்யலாம். சுருக்கமாகக் கூறின், அவர் உலகத்தின் எந்த மூலையிலிருந்து கொண்டும் வங்கி நடவடிக்கைகளைச் செய்யலாம். இது வங்கிக் கிளையின் சுவர்களுக்குள் நின்று விடாமல் வங்கியுடன் அளவுகடந்த அனுகுதலை அளிக்கிறது.

3. ரொக்கம் இல்லாத வங்கிச் செயல்பாடு:

வாடிக்கையாளர்கள் பயணத்தின் போது ரொக்கம் எடுத்துச் செல்ல வேண்டியதில்லை. ஆகையால் இது அவர்களுக்கு குறைந்த இடர்பாட்டையும் அதிகப் பாதுகாப்பையும் அளிக்கிறது. வேறுவிதமாகக் கூறின். அவர்கள் பணத்தை உண்மையில் காட்டாமலேயே நடவடிக்கைகளைச் செய்யலாம்.

4. நடவடிக்கைச் செலவு குறைதல்:

இது காலப்போக்கில் வங்கி நடவடிக்கைகளுக்கான செலவைக் குறைக்கும்.

5. பயன்பாட்டுச் செலுத்துதல்களை எளிதில் செலுத்துதல்:

மின்னணு பற்றுத் தீர்வை பயன்படுத்துவதால் மின்சாரக் கட்டணம், தொலைபேசிக் கட்டணம் போன்ற பயன்பாட்டு செலுத்துதல்களை வாடிக்கையாளர்கள் எளிதில் செலுத்தலாம். 6.

6. உடனடி இணைப்பில் கொள்முதல்:

இது உடனடி இணைப்பில் பொருட்களை வாங்கவும் சேவைகளைப் பெறவும் அவற்றிற்கு பணம் செலுத்தவும் வசதியளிக்கிறது.

II. வங்கிகளுக்கான பயன்கள் (Benefits to the Banks)

1. போட்டிப் பயன்:

இது வங்கிகளுக்கு புதுமை புகுத்துதல், பாதுகாப்பு மற்றும் போட்டிப் பயன்களை அளிக்கிறது.

2. அளவற்ற கட்டமைப்பு:

இது தானியங்கி விரைவுக் காசாளர் இயந்திரம், எங்கிருந்தும் செய்யக்கூடிய வங்கிச் செயல்பாடுகள் மற்றும் இணையதள வங்கியியல் போன்றவற்றின் மூலம் வங்கிகளுக்கு அளவற்ற கட்டமைப்பை அளிக்கிறது.

3. குறைந்த பணிச்சுமை:

மையப்படுத்தப்பட்ட புள்ளிவிபர தளங்களை அமைப்பதன் மூலம் வங்கிகளின் பணிச்சுமையை பெருமளவு குறைக்கலாம்.

4. விற்பனைக் கருவி:

உடனடி இணைப்பு வங்கியியல் வங்கிகளின் பல்வேறு திட்டங்களை வெற்றிபெறச் செய்வதற்கு சரியான வழியாகும். எனவே, இது வங்கிகளின் விற்பனைக் கருவியாக செயல்படுகிறது.

5. குறைந்த நிறுவுதல் செலவு:

இது வங்கிகளுக்கு வாடிக்கையாளர் வருகை தருவதை குறைப்பதால் வங்கிகளின் அமைப்புரீதியான செலவுகளை குறைக்கிறது.

6. மோசடிக்கும் கையாடலுக்கும் குறைந்த வாய்ப்பு:

இது வங்கிக் கிளைகளுக்கு இடையிலான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக சரிக்கட்ட வசதியளிக்கிறது. இதனால் மோசடிகள் மற்றும் கையாடலுக்கான வாய்ப்புகள் குறைகின்றன.

7. நல்ல இலாபம்:

இது நல்ல இலாபம் பெறுவதற்கான வாய்ப்பையும் வளத்தையும் அளிக்கிறது.

8. வாடிக்கையாளர் நல்லுறவு:

இது வாடிக்கையாளர்களுடன் நல்லுறவை உருவாக்கவும் அவர்களை கவர்ந்திழுக்கவும் தக்க வைத்துக் கொள்ளவும் உதவுகிறது.

மின்னணு வங்கியியலின் குறைபாடுகள் (Drawbacks of E-banking):

கீழ்க்காண்பவை மின்னணு வங்கியியலின் குறைபாடுகளாகும்:

1. தொழில்நுட்பத்தை பின்பற்றுவதில் சிரமம்:

பொதுத்துறை வங்கிகள் போன்ற பரந்த கட்டமைப்புடன் கூடிய வங்கிகளுக்கு மின்னணு வங்கியியலை தங்களுடைய வாடிக்கையாளர் களுக்குக் கொண்டு வருவதற்கான தொழில்நுட்பத்தை பின்பற்றுவது சிரமமானதாகும்.

2. தொழில்நுட்ப பயம்:

தொழில் நுட்ப பயத்தினால் சராசரி வாடிக்கையாளர்கள் மின்னணு வங்கியியலைக் கண்டு ஓடுகின்றனர். பொதுவாக, சராசரி வாடிக்கையாளர்கள் தங்களுடைய ரொக்கத்தை வங்கியிலிருக்கும் பணம் பெறுபவரிடம் தர விரும்புவார்களே ஒழிய தானியங்கி இயந்திரத்தில் போட விரும்ப மாட்டார்கள்.

3. அதிகச் செலவாகும் தொழில்நுட்பம்:

வீட்டிலிருந்தபடியே உடனடி இணைப்பு வங்கிச் செயல்பாடுகளைச் செய்வதற்குத் தேவையான தனிநபர் கணிப்பொறி மற்றும் பிற சாதனங்களை வாங்கும் நிலையில் சராசரி வாடிக்கையாளர்கள் இன்றுவரை இல்லை.

4. தயார் நிலையின்மை:

பெரும்பாலான வங்கிகள் வங்கியியலில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள் பற்றி அறிந்திருக்க இல்லை. மேலும், அவை உடனடி இணைப்பில் வாடிக்கையாளருடன் நட்புறவை வளர்த்துக் கொள்ளவும் போட்டிகளைச் சந்திக்கவும் தயாராக இல்லை.

5. தொழில் நுட்பத்தை பயன்படுத்துவதில் கட்டுப்பாடுகள்:

இந்திய வங்கிகள் சங்கம் மற்றும் வங்கிச் சங்கங்களுக்கு இடையிலான உடன்பாட்டினால், 70 சதவீத வங்கி நடவடிக்கைகளை மட்டுமே கணிப்பொறி மயமாக்கலாம். எனவே, வருங்காலத்தில் இந்தியாவின் வங்கித் தொழில் முழுவதும் மின்னணு வழிக்கு மாறுவது என்பது இயலாததாகும்.

அலகு 5

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி Reserve Bank of India

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நம் நாட்டின் மைய வங்கியாகும். இது 1935 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் நாள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிச் சட்டம், 1934-ன் படி தோற்றுவிக்கப்பட்டது. பண மதிப்பை நிலைப்படுத்து வதற்காகவும் நாட்டின் நாணய மற்றும் கடன் முறையை இயக்குவதற்காகவும் இது தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இது தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்னால் நம் நாட்டின் நாணய மற்றும் கடன் முறை இரண்டு வேறுபட்ட அமைப்புகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தது. நாணயங்கள் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த தூணய அதிகார அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்டன. கடன்களை ஒழுங்குபடுத்தும் பணி இம்பீரியல் பாங்க் ஆப் இந்தியாவினால் செய்யப்பட்டது.

அமைப்பு (Organisation):

ஆரம்ப காலத்தில், ரிசர்வ் வங்கி ரூபாய் 5 கோடி செலுத்தப்பட்ட மூலதனத்துடன் தனியார் வங்கியாக செயல்பட்டது. ஆனால், 1949 ஆம் ஆண்டில் ரிசர்வ் வங்கி (பொதுத் துறைக்கு உரிமை மாற்றம்) சட்டம், 1948ன்படி. இது நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது. அன்று முதல் இது தன்னுடைய மைய வங்கிப் பணிகளை இந்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஆற்றிவருகிறது.

மைய வங்கி அதன் அமைப்பிலும் பணிகளிலும் மற்ற எல்லா நிதி நிறுவனங் களிலிருந்தும் முற்றிலும் வேறுபட்டது ஆகும். பெரும்பாலும், மைய வங்கி வேறுபட்டாலும், அமைப்புமுறையும், செயல்படும் விதமும் நாடுதோறும் அவற்றின் நோக்கங்கள் ஒன்றேயாகும். இம்மைய வங்கிகள் மற்ற வணிக வங்கி களைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் உடையனவாகவும். அவற்றை வழி நடத்திச்

செல்வனவாகவும், அவற்றின் தலைவனாகவும் விளங்குகின்றன. இம்மைய வங்கிமுறை நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அறிஞர்களால் கண்டுபிடிக்கப் பட்ட அரிய சாதனம் எனலாம். வில் ரோஜர்ஸ் (Will Rogers) என்ற அறிஞர் “ஆதிகாலம் தொட்டு மூன்று பெரிய கண்டுபிடிப்புகள் தோன்றியுள்ளன. அவை தீ, சக்கரம், மைய வங்கி என்று கூறுகின்றார்”.

மைய வங்கிமுறையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (Origin and Development of Central Banking):

மைய வங்கி பெரும்பாலும் முதன் முதலில் தனியாருக்குச் சொந்தமான, தனியார் நிர்வாகத்துக்கு உட்பட்ட (Privately Owned and Managed) வங்கியாகவே ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எனவே, மைய வங்கி தற்போது காணப்படும் அமைப்பாக உருப்பெற நீண்டகாலம் பிடித்தது எனலாம். பெரும் பாலான நாடுகளில், ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கி கரன்சி நோட்டுக்களை வெளியிடும் முற்றூரிமை (Monopoly) பெற்று, அரசு வங்கியாகச் செயல்படத் தோன்றிய பின்னரே மைய வங்கி என்ற நிலையை அடைந்தது எனலாம்.

1609 ஆம் ஆண்டில், டென்மார்க்கில் அமைக்கப்பட்ட ஆம்ஸ்டர்டாம் வங்கியையே சிலர் உலகின் முதல் மைய வங்கி என்று குறிப்பிடுகின்றனர். எனினும், பொதுவாக பலராலும் 1656 ஆம் ஆண்டில் ஸ்வீடன் நாட்டில் நிறுவப் பட்ட ரிக்ஸ் வங்கியே (Riks Bank) உலகின் முதல் வங்கியாக ஒப்புக் கொள்ளப் படுகின்றது. இருப்பினும் 1583 ஆம் ஆண்டில், தோற்றுவிக்கப்பட்ட இங்கிலாத்து வங்கியே தற்போது உலகெங்குமுள்ள மைய வங்கிகள் ஆற்றும் பணிகளை முதன் முதலாக ஆற்றத் தொடங்கிய முதல் மைய வங்கியாகும். இதனைப் பார்த்தே ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் மற்ற உலக நாடுகளிலும் மைய வங்கிகள் தொடங்கப் பட்டன. பிரான்சு வங்கி (1800), நெதர்லாந்து வங்கி (1914), ஆஸ்திரிய நேஷனல் வங்கி (1817), நார்வே வங்கி (1817), டென்மார்க் நேஷனல் வங்கி (1918), பெல்ஜியம் வங்கி (1850), ஸ்பெயின் வங்கி (1856) ஆகியவை சென்ற நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கப்பட்ட மைய வங்கிகளாகும்.

இந்த நூற்றாண்டில் தோன்றிய மைய வங்கிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை சீன மைய வங்கி (1928), கனடா வங்கி (1935), இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (1935) முதலியனவும், அமெரிக்காவில் 1914 ஆம் ஆண்டில் மைய வங்கிகளாக அமைக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு ஐக்கிய ரிசர்வ் வங்கிகளும் (Federal Reserve Banks) ஆகும்.

பல நாடுகளில் வங்கிகள் சென்ற நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கப்பட்டு இருந்தாலும் இந்த நூற்றாண்டில்தான், குறிப்பாக 1920 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகே உலக நாடுகள் அனைத்திலும் இதன் தேவை உணரப்பட்டது. மைய வங்கிகளும் உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் அண்மையில்தான் நாட்டுடைமை இது போல் ஆக்கப்பட்டன. 1936 ஆம் ஆண்டு வரையில் மொத்தம் ஒன்பது மைய வங்கிகளே நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டு இருந்தன. இப்போது ஒரு சில நாடுகள் தவிர. உலக நாடுகள் அனைத்திலும் மைய வங்கி நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டு விட்டது.

வணிக வங்கியும் மைய வங்கியும் (Commercial Bank and Central Bank):

வணிக வங்கியும் மைய வங்கியும் அடிப்படையிலேயே மாறுபாடு உடைய இரு வேறு அமைப்புகளாகும். மைய வங்கியின் சிறப்பியல்புகளையும் அதன் தனித் தன்மைகளையும் இதனை வணிக வங்கியோடு ஒப்பிடுவதன் மூலம் உணர இயலும். இவை இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகளாவன:

1. இலாப நோக்கம் (Profit Motive) :

வணிக வங்கிகள் இலாபம் ஈட்டும் நோக்குடன் செயல்படுபவையாகும். ஆனால், மைய வங்கியின் முக்கிய நோக்கம் இலாபம் ஈட்டுவதல்ல, நடைமுறையில், மைய வங்கிகள் பெருமளவு இலாபம் சம்பாதித்தாலும், அவற்றின் அடிப்படை நோக்கம் வணிக வங்கிகளின் நடவடிக் கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதும் அவற்றை வழிநடத்திச் செல்வதுமேயாகும்.

2 வங்கியின் வாடிக்கையாளர்கள் (Customers) :

வணிக வங்கியின் வாடிக்கையாளர்கள் வணிக நிறுவனங்களும், தனிநபர்களுமேயாவர். ஆனால், மைய வங்கி, வங்கிகளின் வங்கியாகவும் (Banker

to Bankers) அரசின் வங்கியாகவும் (Banker to the Government) பணியாற்றுகின்றது. இது வணிக வங்கி போன்று பொதுமக்களிடம் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்வதில்லை.

3. சிறப்பு அதிகாரங்கள் (Special Powers) :

வணிக வங்கிகள் அரசாங்கத் தின் சட்டம் மூலமாக சிறப்பான அதிகாரம் எதையும் பெற இயலாது. ஆனால், மைய வங்கிகள் அரசுச் சட்டத்தின் மூலம் பல சிறப்பு உரிமைகளைப் பெற்று உள்ளன. உதாரணமாக, கரன்சி நோட்டுக்களை வெளியிடும் உரிமை மைய வங்கிக்கு மட்டுமே உண்டு.

4. வங்கிகளின் மீது மேலதிகாரம் (Control Over Banks) :

வணிக வங்கிகள் அனைத்தும் அந்நாட்டின் மைய வங்கியின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு இயங்க வேண்டியவை ஆகும். மைய வங்கி அரசின் ஓர் அங்கம் ஆதலால், அரசின் பணக் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப மற்ற வங்கிகளைக் கட்டுப்படுத்த இவ்வங்கி சட்டபூர்வமான உரிமை பெற்றுள்ளது. ஆனால், வணிக வங்கிகள் மைய வங்கி மீது மேலாதிக்கம் செலுத்த இயலாது.

5. ரொக்க இருப்பு (Cash Reserve) :

எல்லா வணிக வங்கிகளும் மைய வங்கியிடம் தமது வைப்புப் பொறுப்பில் (Deposit Liabilities) ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை ரொக்க இருப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும். மைய வங்கிக்கு இவ்வாறு நிர்வகிக்க வேண்டிய கட்டுப்பாடு எதுவும் கிடையாது.

மைய வங்கியின் அமைப்புமுறை (Organisation of the Central Bank) :

மைய வங்கிகள் தொடக்க காலத்தில் தனியாருக்குச் சொந்தமான, தனியார் நிர்வாகத்துக்கு உட்பட்ட கூட்டுப் பங்குக் கம்பெனிகளாக இருந்தன. 1936 வரையிலும் இந்நிலையே நீடித்தது எனலாம். அதன் பின்னர் மைய அரசுடைமை ஆக்கப்பட்டது. மைய வங்கி இல்லாத நாடுகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மைய வங்கிகள் அரசு நிறுவனமாகவே தொடங்கப்பட்டன. பெரும்பாலான நாடுகளில், இம்மைய வங்கி அரசுக்கு முழுவதும் சொந்தமானதாகவே

உள்ளது. வேறு சில நாடுகளில், அரசு 50 சதவிகிதத்திற்குக் குறையாமல் பங்கு மூலதனம் செலுத்தி உள்ளது. இதுபோக மீதியுள்ள பங்கு மூலதனம் தனியார் வசம் உள்ளது. ஆயினும், அமெரிக்காவிலுள்ள ஐக்கிய ரிசர்வ் வங்கிகளில், ஃபெடரல் அரசுகளுக்கு எந்தப் பங்கு உரிமையும் இல்லை. இந்நிலைமை வேறு எங்கும் காண இயலாத புதுமை ஆகும்.

இங்கிலாந்தில், மைய வங்கி ஒரு சாசனக் கம்பெனி ஆகும் (Chartered Company). நமது நாட்டில், ரிசர்வ் வங்கி 1935 ஆம் ஆண்டில் கூட்டுப் பங்குச் கம்பெனியாகவே நிறுவப்பட்டது. பின்னர், 1949 ஆம் ஆண்டில் தான் இவ்வங்கி நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது. இது ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனம் அல்லது பொதுக் காரிப்பரேஷன் (Public Corporation) ஆகும்.

மைய வங்கியின் நிர்வாகம் (Management)

மைய வங்கிகள் திர்வசிக்கப்படும் முறையும் நாட்டிற்கு நாடு சிறிய வேறு பாடுகளோடு அமைந்துள்ளது. அரசுடைமையான மைய வங்கிகள் முழுக்க முழுக்க அரசு நியமிக்கும் இயக்குநர்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக, இவற்றின் நிர்வாகம் ஆளுநர்களின் (Governor) கையிலிருக்கின்றது. சில நாடுகளில், குடியரசுத் தலைவர் அல்லது ஜனாதிபதி நிர்வாகக் குழுத் தலைவர் அல்லது ஆளுநரை நியமிக்கின்றார். சில நாடுகளில், அமைச்சரவை மைய வங்கியின் ஆளுநரை நியமிக்கும் அதிகாரம் உடையதாக உள்ளது.

மைய வங்கியும் அரசும் (Central Bank and Government)

மைய வங்கி அரசின் ஒரு முக்கியமான அங்கம் என்றாலும், பரம்பரை பரம்பரையாக மைய வங்கி ஒரு சுதந்திரமான நிறுவனமாகத் திகழ வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. 'சிலர், மைய வங்கி தனியார் நிறுவனமாகவே இருக்க வேண்டும் என்று கூடச் சொல்லத் தொடங்கினர் இக்கருத்து முற்றிலும் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கது அல்ல.

ஆயினும், இதில் ஓரளவுக்கு உண்மை உள்ளது. மைய வங்கியே காகிதப் பணம் வெளியிடும் உரிமை படைத்தது. ஊதாரித்தனமான அரசு ஒன்று

எப்பொழுது விரும்பி னாலும் மைய வங்கியை தனக்குச் சாதகமாகத் தவறான வழியில் பயன்படுத்தக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் ஏராளம் உள்ளன. இதனால் ஏற்படும் தீமையும் ஏராளமாகும். காலப்போக்கில், நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பே இதனால் சீர் குலைந்து விடும் என்று சேயர்ஸ் கூறுகின்றார்.

எனவே, அரசு மைய வங்கியின் நிர்வாகத்திலும் நடவடிக்கைகளிலும் குறுக்கிடுவது அபாயகரமானது என்பது விளங்கும் ஆனால், உண்மையில் எல்லா நாடுகளிலும் அரசு மைய வங்கியின் நடவடிக்கைகளில் ஏதாவது ஒரு வகையில் தலையிடுவதை நாம் காண முடிகின்றது. இங்கிலாந்திலும் மைய வங்கி அரசின் முழு அதிகாரத்திற்கும் ஆணைகளுக்கும் கட்டுப்பட்டே நடந்து வரவேண்டும். நமது நாட்டிலும் இந்நடைமுறையே பின்பற்றப்படுகின்றது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கிச் சட்டப்படி, பொது நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, மத்திய அரசு, ரிசர்வ் வங்கிக்கு ஆணை பிறப்பிக்கலாம்.

ஆனால் ரிசர்வ் வங்கியின் ஆளுநரைக் கலந்து கொண்டே ஆணைகள் பிறப்பிக்கப் பட வேண்டும். மேலும், ரிசர்வ் வங்கியின் ஆளுநர்கள், மத்திய இயக்குநர் குழு (Central Board of Directors) ஆகியோரை பதவி நீக்கம் செய்யும் அதிகாரமும் மத்திய அரசுக்கு உள்ளது.

மைய வங்கியின் பணிகள் FUNCTIONS OF A CENTRAL BANK

மைய வங்கிக்கும் மற்ற வணிக வங்கிகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை ஆராய்ந்தபோது மைய வங்கியின் சிறப்பம்சங்களும், அதன் பணிகளும் ஓரளவுக்கு விளக்கப்பட்டன. தென் ஆப்பிரிக்க ரிசர்வ் வங்கியின் ஆளுநராகப் பணியாற்றிய டாக்டர் எம். ஹெச். டீகாக் (M.H. Decoke) என்ற அறிஞர் மைய வங்கி ஏழு முக்கியமான பணிகளை ஆற்ற வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். அவையாவன:

1. பணம் வெளியிடும் வங்கி (Bank of Issue) :

உலோகத்தால் செய்யப் பட்ட பணத்தை வெளியிடும் உரிமை அரசுக்கே உள்ளது. சட்ட அங்கீகாரம் பெற்ற செலாவணிப் பணம் (Legal Tender), ரூபாயும்

பைசாவும் நமது நாட்டின் ஆகும். ரூபாய், பைசா முதலிய உலோக நாணயங்களை இன்றளவும் மத்திய அரசே வெளியிடுகின்றது. ஆனால், இரண்டு ரூபாய் முதல் எல்லாக் கரன்சி நோட்டுகளும் ரிசர்வ் வங்கியால் வெளியிடப்படுகின்றன. உலகெங்கும் இந் நிலையே காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு காகிதப் பணம் வெளியிடும் உரிமை பல நாடுகளில் பல்வேறு காரணங்களுக்காக மைய வங்கியிடம் இருப்பதே பொருத்தமாகும். இதனால் பல நன்மைகள் உண்டு.

1. அரசு, வாணிபம், தொழில் முதலியவற்றோடு நேரடித் தொடர்பு கொள்ள இயலாது. ஆகையால், அவ்வப்போது தேவைகளுக்கு ஏற்ப கரன்சி, நோட்டுக்களை வெளியிட இயலாது.

2. அரசு அடிக்கடி அரசியல் காரணங்களால் மாற்றமடையும். இதனால் அரசு ஊதாரித்தனமாக பணம் அச்சிட்டு வழங்கினால், உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் காகிதப் பணத்தின் மதிப்பு குறைந்துவிடும்.

3. வணிக வங்கிகள் கடன் உருவாக்கம் செய்வதை (Creation of Credit கட்டுப்படுத்த கரன்சி நோட்டுக்களை வெளியிடும் உரிமை மைய வங்கியிடமே இருப்பது நல்லது.

2. அரசின் வங்கியர், முகவர் மற்றும் ஆலோசகர் (Banker, Agent and Adviser to the Government) :

மைய வங்கி அரசின் ஓர் அங்கம் என்று சேயர்ஸ் குறிப்பிடுவதை நாம் முன்னரே பார்த்தோம். டீகாக் குறிப்பிடுவதைப் போன்று சாதாரண வணிக வங்கிகள் தமது வாடிக்கையாளர்களுக்கு ஆற்றும் அதே பணிகளை மைய வங்கி அரசுக்கு ஆற்றுகின்றது. மைய வங்கியில், அரசு இலாகாக் களின் கணக்குகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. நமது நாட்டில், மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள் அனைத்தும் ரிசர்வ் வங்கியில் கணக்கு வைத்துள்ளன. அரசுக்குச் சேர வேண்டிய காசோலைகள் முதலியவற்றை இது வசூலித்துக் கொடுக்கின்றது.

மேலும், அரசின் சார்பில் உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளில் மைய வங்கியே பொதுக் கடன் சம்பந்தப்பட்ட பணிகளான பொதுமக்களிடமிருந்து கடன் பெறுதல், வட்டி செலுத்துதல், கடனைத் திருப்பி அளித்தல் ஆகிய எல்லாப்

பணிகளையும் அரசின் முகவர் (Agent) என்ற நிலையில் ஏற்று நடத்துகின்றது. இவை தவிர, அவ்வப்போது அரசுக்கு பண நெருக்கடி ஏற்படும்பொழுது தற்காலிகக் கடன்கள் கொடுத்து உதவுகின்றது. இவ்வகைக் கடன்களுக்கு வழிவகை முன் பணங்கள் (Ways and Means Advances) என்று பெயர்.

3. வங்கியரின் வங்கி (Banker's Bank) :

மைய வங்கி, நாட்டிலுள்ள எல்லா வங்கிகளுக்கும் தலைமை வங்கியாக விளங்குகின்றது. வணிக வங்கிகளின் வங்கியாகவும் ஆலோசகராகவும், வழிகாட்டியாகவும், தோன்றாத் துணையாகவும் மைய வங்கி திகழ்வதால், அவை மைய வங்கியை தங்களின் தலைவனாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. மைய வங்கி, வணிக வங்கிகளோடு போட்டி போடுவதில்லை.

ஆனால், அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவது மைய வங்கியேயாகும். அவற்றுக்குப் பண நெருக்கடி ஏற்படும்பொழுது கடன் வழங்குகின்றது. அரசின் பணக் கொள்கையை வணிக வங்கிகளின் ஒத்துழைப்போடுதான் மைய வங்கி செயல்படுத்த இயலும் மைய வங்கி கீழ்க்கண்ட வகைகளில் வங்கியரின் வங்கியாகச் செயல்படுகின்றது.

1)வணிக வங்கிகளின் ரொக்க இருப்புப் பாதுகாவலன் (Custodian of Cash Reserves of the Commercial Banks) :

ஒரு நாட்டிலுள்ள எல்லா வணிக வங்கிகளும் தமது வைப்பு நிதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை அந்நாட்டின் மைய வங்கியிடம் ரொக்க இருப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது கட்டாய மாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வழக்கம், மரபு (Convention) அல்லது சட்டத்தின் கட்டாயத்தால் (Legal Compulsion) ஏற்பட்டதாகும். மைய வங்கியில், மற்ற வணிக வங்கிகள் வைத்திருக்க வேண்டிய ரொக்க இருப்பு விகிதம் (Cash Reserve Ratio) நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றது.

ஆயினும், பெரும்பாலான நாடுகளில், வணிக வங்கிகள் தங்களுக்குத் தேவையான தொகையை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு உபரியாக உள்ள தொகையை மைய வங்கியில் வைத்துக் கொள்வதே வழக்கமாக உள்ளது. மேலும், இத்தொகை சட்டபூர்வமாக மைய வங்கியிடம் இருக்க வேண்டிய ரொக்க

இருப்பை விட அதிகமாகவே உள்ளது. இதிலிருந்து வணிக வங்கிகள் மைய வங்கியை தங்களது ரொக்க இருப்பின் பாதுகாவலனாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன என்பது விளங்கும். மைய வங்கியில், வணிக வங்கிகள் வைத்து உள்ள தொகை ரொக்கமாகவே கருதப்படுகின்றது. இவ்வாறு ரொக்க இருப்பை மைய வங்கியிடம் வைத்து விடுவதால், பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. அவையாவன:

1. எல்லா வணிக வங்கிகளின் இருப்பும் ஒரே இடத்தில் குவிவதால், வங்கி அமைப்பு வலுவானதாகவும், கட்டுக் கோப்பானதாகவும் வளர இயலும்
2. நாடு முழுவதும் பரந்து விரிந்த நெகிழ்வுத் தன்மை வாய்ந்த கடன் அமைப்பை (Larger and Elastic Credit Structure) உருவாக்க இயலும்.
3. பருவகால மாறுபாடுகள் அல்லது நெருக்கடியான காலங்களில் ஏற்படும் நிதிப் பற்றாக்குறையை இந்த ரொக்க இருப்புகளைத் திறமையாகவும், முழுமையாகவும் பயன்படுத்துவதன் மூலம் சமாளிக்க இயலும்.
4. வணிக வங்கிகள் பற்றாக்குறையால் சிரமப்படும்போது இந்த ரொக்க இருப்பு அவைகளுக்குப் பயன்படும்.
5. ரொக்கத்தை சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தவும், வங்கிகளின் ரொக்கத் தன்மையைப் பாதுகாக்கவும் இவ்வித இருப்புகள் பயன்படும்.
6. கடன் உருவாக்கத்தைத் திறமையாகக் கட்டுப்படுத்த இவ்வாறு ரொக்க இருப்பை வங்கிகள் மைய வங்கியிடம் வைத்திருக்க வேண்டியது கட்டாயமாகும்.

2) மையத் தீர்வகம் (Central Clearance) :

எல்லா வணிக வங்கிகளும் மைய வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பதால், ஒரு வங்கி மற்றொரு வங்கிக்குத் தர வேண்டிய பாக்கியை மைய வங்கி மீது எழுதப்பட்ட காசோலைகளை வழங்கு வதன் மூலம் சரிசெய்து கொள்கின்றன. இதனால் ரொக்கமாகக் கொடுக்கல் வாங்கல் நடைபெறாமல் காசோலைகள் மூலமே பரிமாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன.

ரொக்கத்தைப் பயன்படுத்தாமல் புத்தகப் பதிவுகள் மற்றும் மாற்றங்கள் (Book Entries and Transfers) மூலம் பணப் பரிமாற்றம் நடைபெறுவதால் விளையும் நன்மைகள் பலவாகும்.

3) கடன் பெறுவதற்குக் கடைசிப் பற்றுக் கோடு (Lender of the Last Resort) :

வணிக வங்கிகளின் வங்கியாகப் பணியாற்றும் மைய வங்கி அவ்வங்கி களுக்கு நெருக்கடி ஏற்படும்போது கடன் வழங்குவதற்குத் தயங்குவதே இல்லை. வேறு எந்த வழியிலும் பணம் பெற்றுத் தமது பண நெருக்கடியைச் சமாளிக்க இயலாத நிலையில் வணிக வங்கிகளுக்குள்ள கடைசிப் பற்றுக் கோடு மைய வங்கியே ஆகும் 1873 ஆம் ஆண்டில், வால்டர் பேகட் (Walter Bagchot) தமது நூலில் "கடன் பெற கடைசிப் பற்றுக்கோடு" (Lender of the Last Reson) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினார்.

வணிக வங்கிகள் தமக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டால் மைய வங்கியிடம் தம்மிடம் உள்ள பிணையங்களை ஈடாகத் தந்தும், உண்டியல்களை மறுகழிவு செய்தும் (Rediscounting) கடன் பெற இயலும். இக்கடன் பெறுவதற்கு சில நிபந்தனைகளையும் மைய வங்கிகள் விதித்துள்ளன. இந்நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டே வங்கிகள் கடன் பெற இயலும்.

4) அந்நியச் செலாவணி இருப்புக்களின் பாதுகாவலன் (Custodian of Foreign Exchange Reserves) :

மைய வங்கிகள் தொடக்க காலத்தில் தம்மிடம் உள்ள தங்க இருப்புக்கு ஏற்றவாறே கரன்சி நோட்டுக்களை வெளியிட்டு வந்தன. ஆனால், முதல் உலகப்போருக்குப் பிறகு எல்லா நாடுகளிலும் தங்கம், அந்நியச் செலாவணி இருப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் கரன்சி நோட்டுக்களை மைய வங்கிகள் வெளியிடத் தொடங்கின. மேலும், செலுத்த வேண்டிய அந்நியச் செலாவணி இருப்புநிலை எதிர்மறையாக இருப்பின் (Adverse Balance of Payments) அதனைச் சரிசெய்ய வேண்டிய பணியும், அரசு நிர்ணயிக்கும் அந்நியச் செலாவணி மாற்று விகிதத்தை (Rate of Foreign Exchange) நிலைபெறச் செய்யும்

பணியும் மைய வங்கிக்கு உள்ளன. இதனால், மைய வங்கியை ஒரு நாட்டின் அந்நியச் செலாவணி இருப்புக்களின் பாதுகாவலன் எனலாம்.

5) கடன்களைக் கட்டுப்படுத்தல் (Controller of Credit) :

மைய வங்கி ஆற்ற வேண்டிய பணிகளுள் மிக முக்கியமான பணி வணிக வங்கிகள் உருவாக்கும் கடன்களைக் கட்டுப்படுத்துவது ஆகும். வணிக வங்கிகள் அதிகமான அளவில் கடனை உற்பத்தி செய்யும் பொழுது பணவீக்கம் (Inflation) ஏற்படும் இதுபோல் கடன் அளவைக் குறைக்கும் பொழுது பணவாட்டம் (Deflation) தோன்றும். இதன் விளைவுகள் பல ஆகும். எனவே, வணிக வங்கிகள் பின்பற்ற வேண்டிய கடன் கொள்கைகளை வகுத்து, நாட்டில் பணவீக்கமும் பணவாட்டமும் தோன்றாமல் ஒரே மாதிரியான பணப் புழக்கத்தை ஏற்படுத்துவது மைய வங்கி களின் தலையாய பணி என்று டீகாக் கருதுகின்றார். இது பற்றி பின்னர் விரிவாக ஆராயப்படும்.

சில முக்கியமான மைய வங்கிகள் SOME IMPORTANT CENTRAL BANKS

நவீன வங்கி முறை இங்கிலாந்திலேயே முதன் முதலாகத் தேன்றியது உலகில் தோன்றிய முதல் மைய வங்கி இங்கிலாந்து வங்கியேயாகும். இந்த வங்கி அமைந்த வரலாறு மற்ற வங்கிகளின் வரலாற்றிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும். இதுபோல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் மைய வங்கிகளின் அமைப்புமுறையும் செயல்படும் விதமும் மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டியன ஆகும். எனவே, இவ்விரு மைய வங்கிகளைப் பற்றி மட்டும் இங்கே ஆராய்வோம்.

1. இங்கிலாந்து வங்கி BANK OF ENGLAND

உலகத்து மைய வங்கிகளுக்கெல்லாம் முன்னோடியாகவும் வரலாற்றுப் பெருமை உடையதாகவும் விளங்குவது இங்கிலாந்து வங்கியே ஆகும். அந் நாட்டில் பொற்கொல்லர்களே அந்நாளைய வங்கியராகச் செயல்பட்டு வந்தனர்.

அவர்கள் அரசுக்கும் கடல் வழங்கத்தக்க வகையில் பெருமளவில் இத்தொழிலை நடத்தி வந்தனர். 1572 ஆம் ஆண்டில் 13 இலட்சம் பவுண்ட் கடனாக

இப்பொற் கொல்வர்களிடமிருந்து அரசு பெற்றுக்கொண்டது இத்தொகையைத் திருப்பித் தர இரண்டாம் சார்லஸ் மன்னரால் இயலவில்லை. இதனால் அந்நாட்டில் பெரிய நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டது. இந்நெருக்கடியைச் சமாளிக்க 1694 ஆம் ஆண்டில் மன்னர் வெளியிட்ட சாசனத்தின் மூலம் (Royal Charter) இங்கிலாந்து வங்கி நிறுவப்பட்டது. பின்னர் மூன்றாவது வில்லியம்ஸ் மன்னருக்கு (King Williams III) பிரான்ஸ் நாட்டுடன் போர் புரிவதற்கு நிதி தேவைப்பட்டது. அப்போது வில்லியம் பேட்டர்சன் (William Patersen) என்ற ஸ்காட்லாந்துக்காரர் கூறிய ஆலோசனைப்படி இங்கிலாந்து வங்கி 12 இலட்சம் பவுன்ட் மூலதனம் திரட்டி 8% வட்டிக்கு அதனை மன்னருக்குக் கடனாக வழங்கியது.

அதே தொகைக்கு காகிதப் பணம் (கரன்சி நோட்டுக்கள்) வெளியிடும் உரிமையை அரசு வங்கிக்கு வழங்கியது. மேலும் உண்டியல்களைக் கழிவு செய்வது, பத்திரங்களை ஈடாக வைத்துக் கொண்டு கடன் வழங்குவது, பொதுமக்களிடமிருந்து வைப்பு நிதியை ஏற்றுக் கொள்வது ஆகிய வணிக வங்கி நடவடிக்கைகளை நடத்தவும் இச்சாசனத்தின் மூலம் இங்கிலாத்து வங்கிக்கு உரிமை அணிக்கப்பட்டது. முதலில் 12 ஆண்டுகளுக்கு வங்கி செயல்படச் சாசனம் உரிமை அளித்தது. அவ்வப்போது சாசனம் புதுப்பிக்கப்பட்டது. 1844 ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட வங்கிச் சாசனச் சட்டம் (Bank Charter Act) இதன் ஆயுளை காலக்கெடு எதுவும் குறிப்பிடாமல் நீடிக்க வகை செய்தது.

இங்கிலாந்து வங்கி மைய வங்கியாக மாறிய வரலாறு (History as to the Conversion of England Bank as Central Bank)

இங்கிலாந்து வங்கி தொடக்க காலத்தில் ஒரு வணிக வங்கியைப் போலவே செயல்பட்டது. 1896 ஆம் ஆண்டில் இவ்வங்கி வெள்ளி நாணயங்களை அரசு வெளியிட உதவி செய்தது. மேலும் அச்சமயத்தில் இவ்வங்கியை நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கப் பொற்கொல்லர்கள் செய்த முயற்சிகளையும் திறமையாகச் சமாளித்தது. எனினும் 1757 ஆம் ஆண்டு வரை அவ்வங்கி அவர்களது எதிர்ப்புகளையும் மற்ற தனியார் வங்கிகளின் போட்டிகளையும் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த ஆண்டிலேயே தேசியக் கடன் நிர்வாகம் (Management of National Debt) முழுவதையும் அரசு இவ்வங்கியிடம் ஒப்படைத்தது.

அப்போதிலிருந்து இவ்வங்கி பெருமளவு மைய வங்கியாக மாறிவிட்டது எனலாம். எனினும் மற்ற வணிக வங்கிக் கம்பெனிகளும் பணத் தாள் வெளியிட்டதால், தொடர்ந்து நிலைமை சிக்கலாகவே இருந்தது. குறிப்பாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வங்கிக்குச் சிக்கல் மேல் சிக்கல் தோன்றியது எனலாம். 1833 ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட சட்டம் இவ்வங்கி வெளியிடும் பணத் தாளுக்குச் சட்டபூர்வப் பணம் (Legal Tender) என்ற அந்தஸ்தை அளித்து, ஓரளவுக்கு மற்ற வணிக வங்கிக் கம்பெனிகள் கரன்சி நோட்டுக்களை வெளியிடுவதைத் தடை செய்தது.

1837 ஆம் ஆண்டில் பல வங்கிகள் தோல்வியடைந்தன. இதனால் அந் நாட்டில் ஒரு வங்கி நெருக்கடி தோன்றியது. மேலும் அரசு தலையிட வேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டது. இச்சமயத்தில் இங்கிலாந்து வங்கி அவ்வங்கிகளுக்கு நிதி உதவி செய்து தன்னைக் கடன் பெறக் கடைசி பற்றுக்கோடு (Lender of the Last Resort) என்று காட்டிக் கொண்டது. மேலும், பணத் தாள் வெளியிடுவதை நாடாளுமன்றம் தலையிட்டுக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தும் வலி யுறுத்தப்படத் தொடங்கிற்று. இதன் தொடர்ச்சியாக 1844 ஆம் ஆண்டு வங்கிச் சாசனச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இதனால் புதிதாகத் தோன்றும் வணிக வங்கிகள் கரன்சி நோட்டுக்களை வெளியிடுவது தடை செய்யப்பட்டது. அப்போது கரன்சி நோட்டுக்களை வெளி விட்டுக் கொண்டிருந்த எழுபத்தி இரண்டு வணிக வங்கிகளும் பல்வேறு சுட்டுப் பாடுகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டன. காலப்போக்கில் இவ்வங்கி கரன்சி நோட்டு வெளியிடுவதில் முற்றூரிமை பெற இச்சாசனச் சட்டமே காரணம் எனலாம்.

இச்சட்டம் இயற்றப்பட்டதும், கடுமையான நிதி நெருக்கடி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. தொடர்ந்து 1847, 1857, 1866 ஆகிய ஆண்டுகளில் நிதி நெருக்கடியும் எதிர்பார்த்தவாறே ஏற்பட்டது. எனினும் திறமையாக இந் நெருக்கடியைச் சமாளித்து வெற்றி கண்டதனாலேயே இவ்வங்கி இங்கிலாந்தின் மைய வங்கியாக மாறியது என்றும் கூறலாம். இக்காலத்தில்தான் அரசு வங்கி வீதத்தை (Bank Rate) பயன்படுத்தி எப்படிப் பணக் கொள்கையை செயல்படுத்த முடியும் என்றும் தெரிந்து கொண்டது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி யில் இவ்வங்கி மைய வங்கியின் பணிகளில் பெரும்பாலானவற்றை ஏற்று, மற்ற வணிக வங்கிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தையும் பெற்றது.

மேலும், அரசு இவ்வங்கியின் மீது அதிகமாக நம்பிக்கை வைத்து மற்ற வங்கிகள் கரன்சி நோட்டுக்களை வெளியிடுவதைத் தடுக்க ஆரம்பித்தது. இவ்வங்கி வெளியிடும் கரன்சி நோட்டுக்கள் அரசின் ஆதரவைப் பெற்றன. தொடர்ந்து 1946 ஆம் ஆண்டில் நாடாளுமன்றத்தில் இங்கிலாந்து வங்கிச் சட்டம் (Bank of England Act) நிறைவேற்றப்பட்டு இவ்வங்கி நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது. எனவே, இவ்வங்கி 17 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கப்பட்ட நாள் தொடங்கி இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தனியார் பங்குதாரர்களைக் கொண்ட கம்பெனியாகவே இயங்கி வந்தது.

ஆனாலும் நெருக்கடிகளைத் திறமையாகவே சமாளித்து நாட்டின் மைய வங்கியாகும் அளவுக்கு இவ்வங்கியின் அந்தஸ்து உயர்ந்தது. இறுதியிலேயே இவ்வங்கி நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது என்பது இதிலிருந்து விளங்குகிறது.

வங்கி நிர்வாகம் (Management of the Bank)

இவ்வங்கியின் நிர்வாகம் அரசால் நியமிக்கப்படும் ஒரு நிர்வாகக் குழு வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஒரு ஆளுநர், ஒரு துணை ஆளுநர், பதினாறு இயக்குநர்கள் ஆகியோர் உள்ளனர். இயக்குநர்களில் நான்கு பேர் முழுநேர இயக்குநர்கள் ஆவர். ஆளுநர், துணை ஆளுநர் இவர்களின் பதவிக் காலம் ஐந்து ஆண்டுகளாகும். இயக்குநர்களின் பதவிக் காலம் நான்கு ஆண்டுகளாகும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் நான்கு இயக்குநர்கள் ஓய்வு பெறுவர். இவர்களே மீண்டும் பதவியில் நியமிக்கப்படலாம். எனவே இவ்வங்கியின் நிர்வாகக்குழு நீடித்த வாழ்வு (Perpetual Succession) உள்ளது எனலாம். மேலும், அவ்வப்போது ஆலோசனை கூறக் கருவூலக் குழு (Committee of Treasury) ஒன்றும் உள்ளது. இதில் ஆளுநரும் மற்ற இயக்குநர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐந்து

இயக்குநர்களும் உறுப்பினர்களாக இருப்பர். அன்றாட நிர்வாகம் ஆளுநரால் நடத்தப்படுகின்றது.

இங்கிலாந்து வங்கியின் பணிகள் (Functions of the Bank)

தொடக்கத்தில் இங்கிலாந்து வங்கி மற்ற வணிக வங்கிகளைப் போலவே இயங்கி வந்தது என்பதும், காலப்போக்கில் தன் சாதனையால் அந்நாட்டின் மைய வங்கியாக வளர்ந்தது என்பதும் முன்பே கூறப்பட்டது. மேலும், மைய வங்கியின் பணிகளை முதன் முதலில் ஆற்றிய வங்கி என்ற வகையில் அது மற்ற வங்கிகளுக்கு முன்மாதிரியாகவும் உள்ளது. குறிப்பாக இவ்வங்கி ஆற்றும் பணிகள் பின்வருமாறு:

1. பணத் தாள்களை வெளியிடுதல் (Issue of Currency Notes),
2. அரசின் வங்கியாகச் செயல்படுதல் (Acting as a Banker to the Government),
3. மற்ற வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் பெறுவதற்குக் கடைசி பற்றுக்கோடு (Lender of the Last Resort),
4. கடனைக் கட்டுப்படுத்துதல் (Control of Credit), மற்றும்
5. அந்நியச் செலாவணியைப் பாதுகாத்தல் (Custodian of Foreign Exchange Reserves).

இவை தவிர வணிக வங்கிகள் ஆற்றும் மற்ற பணிகளையும் ஓரளவுக்கு இவ் வங்கியும் ஆற்றுகின்றது. மேலும் ஏற்பகங்களுக்கும் கழிவு நிலையங்களுக்கும் நேரடியாகக் கடன் வழங்குகின்றது. இது மற்ற நாடுகளில் காண இயலாத பணி ஆகும். மேலும் இப்பணிகளைத் திறமையாக ஆற்றத் தேவையான அதிகாரங்கள் அனைத்தும் இவ்வங்கிக்கு உள்ளன. இந்த அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மரபு வழியில் கிடைத்தவையாகும். மேலும் அந்நாட்டில் இவ்வங்கிக்கும். மற்ற வணிக வங்கிகளுக்கும் சுமுகமான உறவு நிலவுவதால், இதன் கட்டளைகளை மற்ற வணிக வங்கிகள் அப்படியே ஏற்றுச் செயல்படுகின்றன.

இங்கிலாந்து வங்கியும் கடன் கட்டுப்பாடும் (Bank of England and Control of Credit)

மைய வங்கி கடன் கட்டுப்பாடு செய்தல் பற்றி பின்னர் ஆராயும் போது இங்கிலாந்து வங்கியின் கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகளும் ஓரளவுக்கு இடம் பெறும் ஆனால் இங்கே சுருக்கமாக இவ்வங்கி கடன் கட்டுப்பாடுகளைச் செயல்படுத்தும் முறைகளைப் பற்றி ஆராய்வோம்.

1. வங்கி வீதம் (Bank Rate) :

கடனைக் கட்டுப்படுத்த நீண்ட காலமாக இவ்வங்கி பயன்படுத்தும் கருவியாக இதனைக் கூறலாம். இவ்வங்கி வீதம் முதன் முதலில் 1839 ஆம் ஆண்டில் சோதனை செய்யப்பட்டது. அச்சோதனை எதிர் பார்த்த பலனை அப்போது அளித்ததால், தொடர்ந்து பலமுறை இக்கருவியைப் பயன்படுத்தி பணப் புழக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தியது.

2 வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகள் (Open Market Operations) :

1914 ஆம் ஆண்டு வரையில் கடனைக் கட்டுப்படுத்த வங்கி வீதத்தையே இவ்வங்கி தம்பியிருந்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டுக்குப் பின்னர் வங்கி வீதம் சரியாகச் செயல்பட இயலவில்லை. 1901 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1914 ஆம் ஆண்டிற்குள் 66 முறை வங்கி வீதம் மாற்றப்பட்டும் அதிகமான பலன்கள் எதுவும் ஏற்படவில்லை. இந்நிலையில் வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகளில் இவ்வங்கி அதிக கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியது. தற்போது உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் மற்ற நடவடிக்கைகளை விட வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகளே சிறப்பான கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கருவியாகக் கருதப்படுகின்றது.

3. கருவூல ஆணைகள் (Treasury Orders) :

கடனைக் கட்டுப்படுத்தும் மேற்கண்ட இரு நடவடிக்கைகளோடு, தற்காலத்தில் இரண்டு புதிய முறைகள் இந்தாட்டில் பின்பற்றப்படுகின்றன. இதில் கருவூல ஆணையும் ஒன்றாகும் இதற்கும் மைய வங்கிக்கும் தொடர்பில்லை. ஆயினும் இது பணக் கொள்கையின் முக்கிய அம்சமாக விளங்குவதால், இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது. கருவூல ஆணை என்பது அரசுக்

கருவூலம் வணிக வங்கிகளுக்கு நேரடியாக பிறப்பிக்கும் ஆணை ஆகும். இந்த ஆணைப்படி வங்கிகள் தங்கள் கடன்களைக் குறைக்க வேண்டும்.

4. தனி வைப்பு முறை (Special Deposit) :

இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பிறகு இவ்வங்கி அறிமுகப்படுத்திய புதிய முறை தனி வைப்பு முறையாகும். 1950 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு அரசின் பணக் கொள்கை சரியாக செயல்படாத தால், 1958 ஆம் ஆண்டில் இம்முறை புகுத்தப்பட்டு, 1960 ஆம் ஆண்டில் இருந்து செயல்படுத்தப்பட்டது. மற்ற வணிக வங்கிகள் இவ்வங்கியிடம் 8% ரொக்க இருப்பு வைத்திருக்க வேண்டியது மரபின்படி கட்டாயம் ஆகும். இதற்கும் அதிகமாக ரொக்க இருப்புக்களை இவ்வங்கியிடம் வைப்பதே தனி வைப்பு முறை ஆகும். அதிகப்படியாக வைக்கப்பட்ட இத்தொகைகளுக்கு ஒரு சிறிய வட்டியும் வழங்கப்படுகின்றது. எனினும் இத்திட்டம் எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்கவில்லை.

5. அறிவுறுத்தல் (Moral Susaion) :

அறிவுறுத்தல் என்பது நெருக்கடியான காலங்களில் இவ்வங்கி மற்ற நிதி நிறுவனங்களுக்குக் கூறும் ஆலோசனை ஆகும். இது இவ்வங்கிகளுக்கு விடப்படும் ஒரு வேண்டுகோளே தவிர கட்டளை (Directive) அல்ல. எனவே, இவற்றின்படி மற்ற வங்கிகள் நடக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. எனவே, இந்த வேண்டுகோள்கள் சட்டபூர்வமாக்கப்பட வேண்டும் என்று ராட்கிளிப் குழு (Radcliffe Committee) சிபாரிசு செய்துள்ளது. எனினும் இச்சிபாரிசு இன்னும் சட்டமாக்கப்படவில்லை.

மைமய வங்கி கடன்களைக் கட்டுப்படுத்தல் METHODS OF CREDIT CONTROL

மைமய வங்கிகளின் பணிகளில் முதலிடம் பெறுவது கடனைக் கட்டுப்படுத்துதலே ஆகும் என்பதைப் பெரும்பாலான வங்கியியல் அறிஞர்கள் உடன்படுகின்றனர். மைமய வங்கியின் மற்ற பணிகள் யாவும் கடனைக் கட்டுப்படுத்தும் பணியோடு இணைத்தே நடைமுறையில் பின்பற்றப்படுகின்றன. வணிக

நடவடிக்கைகளில் கடன் முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றது. மேலும், பணத்தின் வாங்கும் சக்தியில் ஏற்படும் மாறுதல்களை உண்டாக்கும் பொருளாதார, சமூக விளைவுகள் மிகக் கடுமையானவை. ஆதலால், கடனைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் முக்கியமான பணியாகும்.

கடனைக் கட்டுப்படுத்துவதன் நோக்கம் (Objective of Credit Control)

கடனைக் கட்டுப்படுத்துவதன் நோக்கம் பற்றி கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. அறிஞர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாம் வலியுறுத்தும் நோக்கத்திற்கே அதிக முக்கியத்துவம் தருகின்றனர். எனினும், பணத் துறை வரலாற்றை ஆராயும்போது ஒவ்வொரு நோக்கமும் ஒவ்வொரு காலத்தில் சிறப்பாகவும் முக்கியமானதாகவும் விளங்கியது எனலாம். இந்நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- 1 மாற்று வீதத்தை நிலையாக வைத்திருத்தல் (Stability in Exchange Rates).
2. விலைவாசிகளை ஒரே சீராக வைத்திருத்தல் அல்லது கட்டுப்படுத்தல் (Control of Prices),
- 3 வாணிபச் சுழற்சியை (Trade Cycles) கட்டுப்படுத்தி அதன் மூலம் பூரிப்பு (Boom), மந்தம் (Depression) ஆகியவை ஏற்படுவதைத் தடுத்தல், மற்றும்
4. நாட்டின் பொருளாதாரத்தை நிலைப்படுத்தல் (Stabilising the National Economy).

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பல்வேறு துறைகள் (Various Departments of the RBI)

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தன்னுடைய செயல்பாடுகளை பல்வேறு துறைகளின் மூலம் நடத்தி வருகின்றது. இத்துறைகளில் சில பின்வருமாறு:

1 வெளியீட்டுத் துறை (Issue Department):

இத்துறை வங்கி நோட்டுகளை வெளியிடுதல் மற்றும் நிர்வகித்தலைப் பார்த்துக் கொள்கிறது. இது பதினான்கு கிளைகளை நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் கொண்டிருக்கிறது. இக்கிளைகள் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு

பிரிவுகள் உள்ளன. அவை, ரொக்கப்பிரிவு மற்றும் பொதுப் பிரிவு ஆகியவை ஆகும். ரொக்கப் பிரிவு நாணய நடவடிக்கைகளை பார்த்துக் கொள்கிறது. பொதுப்பிரிவு ரூபாய் நோட்டுகள் மற்றும் காசுகளை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறது.

2. அந்நியச் செலாவணி கட்டுப்பாட்டுத் துறை (Exchange Control Department):

இத்துறையின் பணிகள் பின்வருமாறு: அந்நியச் செலாவணி நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல். நிலையான செலாவணி மாற்று வீதத்தை பராமரித்தல்.

3. வங்கிச் செயல்பாடுகள் மற்றும் வளர்ச்சித்துறை (Department of Banking Operations and Development)

இந்தியாவில் உள்ள வங்கிகளை கட்டுப்படுத்துதல் மற்றும் கண்காணித்தல் இத்துறையின் முக்கியப் பணியாகும். அவ்வப்பொழுது வங்கிகளை ஆய்வு செய்தலும் இதன் பொறுப்பாகும். வங்கித் துறைகளின் குறைபாடுகளைக் களைந்து, இந்தியாவில் நல்லதொரு வங்கி முறை உருவாக்குவது இதன் நோக்கமாகும்.

4. நிதிக்கம்பெனிகள் துறை (Department of Financial Companies):

வங்கி அல்லாத நிதிக் கம்பெனிகளைக் கண்காணித்தல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ரிசர்வ் வங்கியின் துறை இதுவாகும். இத்துறை முன்னர் வங்கி அல்லாத கம்பெனிகள் துறை என்றழைக்கப்பட்டது.

நாணயப் பெட்டகம் (Currency Chest) புதிய அல்லது மறு வெளியீட்டிற்குரிய நோட்டுகள் மற்றும் காசுகளின் இருப்பை வைத்திருப்பதற்கான பெட்டகங்கள் அல்லது கொள்கலன்கள் நாணயப் பெட்டகங்கள் எனப்படும். இப் பெட்டகங்களில் இருக்கும் நோட்டுகள் மற்றும் காசுகள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் சொத்துக்களாகும். பாரத ஸ்டேட் வங்கி, அரசுக் கருவூலம் மற்றும் பொதுத்துறை வங்கிகளின் கிளைகளின் உதவியுடன் ரிசர்வ் வங்கி நாணயப் பெட்டகங்களை பராமரித்து வருகிறது.

கடனைக் கட்டுப்படுத்தும் முறைகள் (Methods of Credit Control)

கடனைக் கட்டுப்படுத்த மைய வங்கிகள் பல்வேறு முறைகளைக் கையாளுகின்றன. அவை அனைத்தையும் இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

அவையாவன:-

1 கடன் அளவுக் கட்டுப்பாடு (Quantitative Credit Control), மற்றும்

II. கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாடு (Qualitative Credit Control).

1. கடன் அளவுக் கட்டுப்பாடுகள் QUANTITATIVE CREDIT CONTROL

கடனாகப் பெறும் தொகைகளைப் பயன்படுத்தும் நோக்கத்தைப் பற்றி (Purpose of the Loan) கவலைப்படாமல், வங்கிகளின் கடனின் அளவைக் கட்டுப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படுவது கடன் அளவுக் கட்டுப்பாடு எனலாம். எனவே, இது கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாட்டிற்கு நேர் எதிரானது ஆகும். இக்கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1.வங்கி வட்டி விகிதம் (Bank Rate Policy),

2 வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகல் (Open Market Operations), மற்றும் .

3.ரொக்க இருப்பு விகிதத்தை மாற்றுதல் (Variation of Cash Reserve Ratio).

1 வங்கி விதக் கொள்கை BANK RATE POLICY:

கடனாகப் பெறும் தொகைகளைப் பயன்படுத்தும் நோக்கத்தைப் பற்றி (Purpose of the Loan) கவலைப்படாமல், வங்கிகளின் கடனின் அளவைக் கட்டுப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படுவது கடன் அளவுக் கட்டுப்பாடு எனலாம். எனவே, இது கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாட்டிற்கு நேர் எதிரானது ஆகும். இக்கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

இம்முறை மைய வங்கிகள் நீண்ட காலமாகக் கடனைக் கட்டுப்படுத்தக் கையாண்டு வரும் ஒரு முறையாகும். இம்முறையைக் கண்டுபிடித்த பெருமை இங்கிலாந்து வங்கியையே சாரும். இம்முறை, 1839 ஆம் ஆண்டில், முதன் முதலாக இங்கிலாந்தில் சோதனை செய்து பார்க்கப்பட்டது. மைய வங்கி, வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் பெறக் கடைசிப் பற்றுக் கோடாகச் செயல்படத் தொடங்கிய நாளில் இம்முறைக்கு முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டது எனலாம்.

வணிக வங்கிகள், தங்களுக்குப் பணத் தேவை ஏற்படும்போது கடன் பெறுவதற்கு, மைய வங்கியை நாடுகின்றன. வணிக வங்கிகள் தங்களிடம் பத்திரங்களை ஈடாக வைத்து அல்லது தம்மிடம் உள்ள உண்டியல்களை மறுகழிவு (Rediscounting) செய்து மைய வங்கியிடம் கடன் பெறுகின்றன. இக்கடன்களுக்கு மைய வங்கி வசூலிக்கும் வட்டி விகிதமே வங்கி விகிதம் ஆகும்.

கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் (Methods of Credit Control) கடன் கட்டுப்பாட்டிற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கையாளும் பல்வேறு முறைகள் பின்வருமாறு:

1.வங்கி வீதம் (Bank Rate)

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வணிக வங்கிகளுக்கு கடன் வழங்குவதற்கு அல்லது உண்டியல்களை மறுதள்ளுபடி செய்வதற்கு நிர்ணயித் -திருக்கும் வீதம் வங்கி வீதமாகும். இவ்வீதத்தில் ஏற்படும் மாறுதல்கள் வணிக வங்கிகள் அளிக்கும் கடன் வீதத்திலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்.

2. வெளிச்சந்தை செயல்பாடுகள் (Open Market Operations)

முதலீட்டுப் பத்திரங்கள் அல்லது உண்டியல்களை ரிசர்வ் வங்கி நேரடியாக பணச் சந்தையில் வாங்குதல் அல்லது விற்றல் வெளிச்சந்தை செயல்பாடுகள் எனப்படும். இது நாட்டின் பணப்புழக்க அளவை பாதிக்கும். முதலீட்டுப் பத்திரங்கள் விற்கப்படும் பொழுது, பணப்புழக்கமும் வணிக வங்கிகளால் வழங்கப்படும் கடனளவும் குறையும். மறுபுறம் இதனால் முதலீட்டுப் பத்திரங்கள் வாங்கப்படும் பொழுது, பணப்புழக்கமும் கடனளவும் கூடும்.

3. மாறும் காப்பு விகிதம் (Variable Reserve Ratio):

அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட வங்கிகள் ஒரு குறைந்த பட்ச ரொக்க இருப்பை காப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும். இக்காப்பு அவற்றின் கால மற்றும் கேட்பு பொறுப்புகளின் மீது ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதமாகக் கணக்கிடப்படும். அதிக ரொக்கக் காப்பு வைத்திருக்க வேண்டி யிருந்தால், வணிக வங்கிகள் கடன் வழங்குவதற்கு அவைகளிடம் சிறு தொகையே மிஞ்சும். அதேசமயம், குறைவான ரொக்கக்காப்பு வைத்திருக்க வேண்டியிருந்தால், வணிக வங்கிகள் கடன் வழங்குவதற்கு அவைகளிடம் பெருந்தொகை இருக்கும்.

4. எளிதில் பணமாகும் சொத்துக்களை சட்டப்படி வைத்திருக்க வேண்டிய தேவை (Statutory Liquidity Requirement):

வங்கியியல் ஒழுங்காற்றுச் சட்டத்தின் பிரிவு 24-ன்படி அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட வங்கிகள் தங்களுடைய கால மற்றும் கேட்பு பொறுப்புகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை ரொக்கம், தங்கம், அங்கீகரிக்கப்பட்ட முதலீட்டுப் பத்திரங்கள் போன்ற எளிதில் பணமாகக் கூடிய சொத்துக்களாக வைத்திருக்க வேண்டும். இது ரிசர்வ் வங்கியிடம் சட்டப்படி வைத்திருக்க வேண்டிய ரொக்க இருப்போடு மேற்கொண்டு வைத்திருக்க வேண்டியதாகும். இவ்வெளிதில் பணமாகக் கூடிய சொத்துக்களின் வீதம் ரிசர்வ் வங்கியினால் மாற்றியமைக்கப் படலாம். இவ்வீதத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களும் வணிக வங்கிகள் அளிக்கும் கடன்களை பாதிக்கும்.

2. வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகள் OPEN MARKET OPERATIONS:

வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகள் என்பன மைய வங்கிகள் கடனைக் கட்டுப் படுத்த முதல் உலகப் போருக்குப் பின்னர் கண்டுபிடித்த புதிய கடன் கருவி எனலாம் என்பது முன்பே கூறப்பட்டது. பல்வேறு காரணங்களால் முதல் முதல் வங்கி வீதத்துக்குத் துணையாகவும் அதனைப் பயனுள்ளதாகச் செய்யவும், வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகளைக் கண்டுபிடித்து இங்கிலாந்து வங்கி இதனைப் பயன் படுத்தியது. காலப்போக்கில் இதுவும் கடனைக்

கட்டுப்படுத்தும் ஒரு தனி முறை யாகக் கருதப்பட்டு, வங்கி வீதத்தை விட முக்கியத்துவம் பெற ஆரம்பித்தது.

மேலும், இதற்கும் வங்கி வீதத்துக்கும் உள்ள தொடர்பும் நாளடைவில் முழுவதும் அற்றுப் போயிற்று. இம்முறை முதன்முதலில் இங்கிலாந்திலேயே தோன்றியது. தொடர்ந்து, அமெரிக்காவில் இம்முறை பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டது. இப் போது இம்முறை இந்தியா உள்ளிட்ட உலக நாடுகள் அனைத்திலும் பின்பற்றப் படுகின்றது. மேலும் உலகநாடுகளில் குறிப்பாக, வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடு களில் அரசுக் கடன்கள் அதிகரித்ததால், இதன் முக்கியத்துவமும் வளர்ந்துள்ளது.

வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகள் என்பதன் பொருளும் விளக்கமும் (Meaning of Open Market Operations)

மைய வங்கியின் வெளிச் சந்தை நடவடிக்கை என்பது விரிவான பொருளில் அரசின் பத்திரங்கள், வணிகத் தாள்கள் (Commercial Papers), வங்கிகளின் ஏற்புகள் (Banker's Acceptance), அந்நியச் செலாவணி உள்ளிட்ட எல்லா வகைப் பத்திரங் களையும் வெளிச் சந்தையில் (Open Market) மைய வங்கி வாங்கி விற்பதனைக் குறிப்பிடுவதாகும் என்று டீகாக் குறிப்பிடுகின்றார். எனினும் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் வேறு சில நாடுகளிலும் வெளிச் சந்தை நடவடிக்கை என்பது அரசு வெளியிடும் குறுகிய கால, நீண்ட கால அரசுப் பத்திரங்களை மட்டுமே வாங்குவது, விற்பது ஆகிய நடவடிக்கைகளை குறிப்பிடு வதாகும். இதற்குக் காரணம் அந்நாடுகளில் இப்பத்திரங்களைப் போதிய அளவு வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும் ஏற்ற சந்தைகள் உள்ளதேயாகும்.

ரொக்க - இருப்பு விகிதத்தை மாற்றுதல் VARIATION OF CASH RESERVE RATIO

வங்கி வீதக் கொள்கையும், வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகளும் பல சூழ்நிலை களில் போதுமான பலன்களைத் தோற்றுவிக்கத் தவறியதால் எல்லா நாடுகளிலும், எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் எதிர்பார்த்த பலனை உடனடியாக விளைவிக்கக் கூடிய ஒரு முறையாக “ரொக்க இருப்பு விகித

மாற்றம்" பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இம்முறை, முதன் முதலாக கீய்ன்ஸ் என்ற அறிஞரால் ஆலோசனை யாகக் கூறப்பட்டது. இங்கிலாந்து வங்கியின் மாக் மில்லன் கமிட்டியும் இது போன்ற ஆலோசனையைக் கூறியது.

இம்முறை முதன் முதலாக 1933 ஆம் ஆண்டில், அமெரிக்காவில் சோதனை செய்து பார்க்கப்பட்டது 1936 ஆம் ஆண்டில், சட்டத் திருத்தம் செய்து ஐக்கிய ரிசர்வ் அமைப்பின் ஆளுநர் குழுவிற்கு உறுப்பினர் வங்கிகளின் ரொக்க இருப்புத் தேவைகளை மாற்றும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. இதன் நோக்கம் தீங்கு தரும் கடன் பெருக்கம் (Injurious Credit Expansion) அல்லது சுருக்கம் போன்ற வற்றைத் தடை செய்வது ஆகும்.

விளக்கம் (Explanation):

ஒரு நாட்டில் உள்ள வணிக வங்கிகள் அவற்றின் அனைத்து வைப்புப் பொறுப்புகளின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை அந்நாட்டின் மைய வங்கியிடம் ரொக்க இருப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும் இவ்வாறு ரொக்க இருப்பை வைப்பதை முதன் முதலில் வங்கிகளின் ரொக்கத் தன்மையைக் காப்பதற்காகவே ஏற்படுத்தினர். இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் இவ்வாறு ரொக்க இருப்பை வைக்க வேண்டியது சம்பிரதாயமாகவும், அமெரிக்கா, இந்தியா போன்ற நாடு களில் இவ்வாறு வைத்திருக்க வேண்டியது சட்டப்படி கட்டாயமாகவும் உள்ளது.

இந்த ரொக்க விகிதத்துக்கு ஏற்ப கடன் உருவாக்கத்தை விரிவுபடுத்தவும் சுருக்கவும் இயலும் என்பது முன்னரே கூறப்பட்டது. எனவே, இவ்விகிதத்தில் மாறுதல்களைச் செய்ய தனது பணக் கொள்கையை அரசு செயல்படுத்த இயலும் என்று கீய்ன்ஸ் சுண்டுபிடித்தார். உதாரணமாக, வணிக வங்கிகள் மைய வங்கியிடம் வைத்திருக்க வேண்டிய ரொக்க இருப்பு, சட்டப்படி, 1016 ஆக உள்ளது என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஒரு வணிக வங்கியிடம் ரூ.100 ரொக்கம் இருந்தால், அவ்வங்கி ரூ.3,000 அளவுக்கு கடன்களை உருவாக்க இயலும். இதுபற்றிய சூத்திரம் (Formula) முன்பே கூறப்பட்டது. இவ்விகிதத்தை 5 சதவிகிதமாகக் குறைத்தால், கடன்

உருவாக்கம் ரூ.2,000 ஆகப் பெருகும் இதுபோல், இவ்விகிதம் 20 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டால், கடன் உருவாக்கம் ரூ.500 ஆகக் குறையும்.

எனவே, இம்முறை மற்ற நடவடிக்கைகளை விட உடனடியாகவும், சிரமம் இல்லாமலும் எதிர்பார்த்த பலன்களைத் தரும்.

II கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாடுகள் QUALITATIVE CREDIT CONTROL

முன்னர் ஆராயப்பட்ட கடன் அளவுக் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் அனைத்தும், ஒட்டுமொத்தமாக எல்லாக் கடன்களையும் கட்டுப்படுத்தி விடுவன ஆகும் இதனால் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குக் காரணங்களான உற்பத்தி சார்ந்த துறைகளுக்கும் கடன் மறுக்கப்பட்டு பொருளாதார வீழ்ச்சியும் நலிவும் ஏற்படுகின்றன. மேலும் வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடுகளில் கடன் தேவைப்படுகின்ற துறைகளுக்குக் கடன்களை மறுப்பதனால், வளர்ச்சிப் பணி பாதிக்கப்படும். எனவே, உற்பத்தியாளருக்குத் தொடர்பில்லாத பணவீக்கத்தை உண்டாக்கக் கூடிய துறைகளுக்குக் கடன் வசதியை மறுப்பதும் உற்பத்திசார்ந்த தொழில்களுக்குத்- தாராளமாகக் கடன் வழங்குவதுமே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிகோலும், எனவே, உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிறகு. தேர்ந்தெடுத்த கடன் கட்டுப்பாடுகள் (Selective Credit Control) புகுத்தப்பட்டன. இம்முறையின் சிறப்பியல்புகளாக பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்.

இவை கடன் தொகையைப் பயன்படுத்தும் முறையில் அதிக கவனம் செலுத்துகின்றன. இன்றியமையாத துறைகளுக்கு வழங்கும் கடன்களைப் பாதிக்காமல் தேவையற்ற பணவீக்கத்தை உண்டாக்கும் துறைகளுக்கான கடன்களை மட்டுமே கட்டுப்படுத்துகின்றன. இம்முறைகள் கடன் கொடுப்பவர்களை மட்டுமல்லாமல் பொறுப்புகளையும் பாதிக்கின்றன.\

1. வரம்புத் தேவைகளை நிர்ணயித்தல் :

கடன் வழங்கும் பொழுது ஈடாகத் தரப்படுகின்ற பிணையங்களின் மதிப்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் போக மீதித் தொகையையே கடனாக

வழங்குவது வழக்கம், உதாரணமாக, பிணையப் பொருளின் மதிப்பு ரூ.100 என்று வைத்துக் கொள்வோம். இதற்கு வரம்புத் தொகை 10% ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தால், வங்கியில் ரூ.90 கடனைப் பெறலாம். ஒவ்வொரு வங்கியும் கடன் வழங்கும்போது பிணையச் சொத்தின் மதிப்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் போக மீதியை கடனாக வழங்கும். இக்குறிப்பிட்ட சதவிகிதமே வரம்புத் தொகை எனப்படும்.

வரலாறு (Historical Background)

இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அமெரிக்காவில் பங்குச் சந்தை (Stock Market) நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட ஊக வாணிபர்கள் (Speculative Businessmen) பெருமளவில் பங்குகளையும் பத்திரங்களையும் ஈடாக வைத்துக் கடன் பெற்றனர். இக்கடன் தொகையைக் கொண்டு மீண்டும் பங்குகளை வாங்கி அவற்றை ஈடாக வைத்து மறுபடியும் கடன் வாங்கி மீண்டும் மீண்டும் பத்திரங்களை வாங்குதலும். அவற்றின் மீது கடன் வாங்குவதுமாக இருந்தனர். இதனால், பங்குச் சந்தையில் சூதாட்டம் அதிகரித்தது.

அளவுக்கு மீறிக் கடன்கள் பெருகின. இதற்கு முக்கியக் காரணம் வரம்புத் தொகை மிகவும் குறைவாக (10%) இருந்ததேயாகும். எனவே, இவ்வரம்பை அதிகரித்து கடனின் அளவைக் குறைக்க ஐக்கிய ரிசர்வ் வங்கிகள் வணிக வங்கிகளுக்கு ஆணையிட்டன. பத்திர மாற்றுச் சட்டத்தின் கீழ் (Securities Exchange Act, 1934), அமெரிக்க ஐக்கிய ரிசர்வ் வங்கிகளின் தலைமை ஆளுநர் குழுவிற்கு பத்திரங்களின் மீது வழங்கப்படும் கடன் வரம்புகளை நிர்ணயித்து உத்தரவிடும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.

எனவே, இம்முறை அமெரிக்காவில் முதன் முதலாகத் தோன்றியது என்பது விளங்கும். தொடக்கத்தில் பங்குச் சந்தையில் தரகுச் சூதாட்டங்களைத் தடுக்கவே இம்முறை பயன்படுத்தப்பட்டது. நாளடைவில் மற்ற பொருள்களை ஈடாக வைத்து வழங்குவதற்கும் பரவியது.

2. நுகர்பவர் கடன்களை நெறிமுறைப்படுத்துதல் REGULATION OF CONSUMER CREDIT

சாதாரணமாக, மோட்டார் சைக்கிள் அல்லது ஸ்கூட்டர் போன்ற சாதனம் ஒன்றை வாங்க விரும்பினால் அவர்களுக்கு வங்கிகள் கடன் வழங்குவதை நாம் அறிவோம். நுகர்பவர்களுக்கு சில அத்தியாவசியப் பொருள்களை வாங்கக் தடன் வழங்கும் வழக்கம் முதல் முதலில் அமெரிக்காவில் தோன்றியது. பின்னர், இம்முறை உலகநாடுகள் அனைத்திலும் பிரசித்தி பெற்றது. நமது நாட்டில், இவ்வகைக் கடன்கள் பெருமளவில் வழங்கப்படுகின்றன. இதனால், நடுத்தர மக்கள் மொத்தமாகப் பணம் செலுத்தி வாங்க இயலாத பொருள்களை வாங்கி கலபமான தவணைகளில் அக்கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தவும், சமுதாயத்தின் மேல் மட்டத்து மக்களே அனுபவிக்கக் கூடியதாக இருந்த சொகுசு சாதனங்களை நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் அனுபவிக்க வழி பிறந்துள்ளது.

3. ஆணைகளின் மூலம் கட்டுப்படுத்துதல் CONTROL THROUGH DIRECTIVES

உலகப் போருக்குப் பின்னர் எல்லா நாடுகளிலும் வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடன்களைக் கட்டுப்படுத்தி ஆணை பிறப்பிக்க மைய வங்கிக்கு சட்டப்படி அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. முதன் முதலாக இம்முறையும் அமெரிக்காவில் தோன்றி மற்ற நாடுகளுக்கும் பரவியது. இங்கிலாந்தில் மட்டும் இவ்வாறு ஆணை பிறப்பிக்க, முன்னர் சட்டப்படி உரிமை வழங்கப்படவில்லை. இருப்பினும், அந்நாட்டு வணிக வங்கிகள் அவை இங்கிலாந்து வங்கியுடன் சம்பிரதாயமாக கமுக உறவு வைத்துள்ளதால், அவை இங்கிலாந்து வங்கியின் ஆலோசனைகளை அதன் கட்டளைகளாகவே ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தி வந்தன. ஆயினும் 1945 ஆம் ஆண்டில், இவ்வங்கி நாட்டுடைமையான பிறகு சட்டபூர்வமாகவே இந்த உரிமை வழங்கப்பட்டு விட்டது.

இம்முறை மூலம் சில குறிப்பிட்ட துறைகளுக்கு அல்லது தொழில்களுக்கு. வியாபாரத்துக்கு வங்கிகள் கடன் வழங்குவதை மைய வங்கி தடை செய்ய இயலும் 1945 ஆம் ஆண்டில், இங்கிலாந்தில் ஊக வாணிகம் (Speculation), தரகுச் சூதாட்டம் முதலியவற்றில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு

கடன் வழங்குவது தடை செய்யப்பட்டது. 1947 ஆம் ஆண்டில், நிலையான சொத்துக்கள் மீது கடன் வழங்குவதைக் குறைக்கும்படி ஆணையிடப்பட்டது.

இதுபோன்று நமது நாட்டிலும் ரிசர்வ் வங்கிக்கு வணிக வங்கிகள் கடன் வழங்குவது பற்றி ஆணையிட அதிகாரம் உள்ளது.

இம்முறை வெற்றி பெறுவது மைய வங்கியின் செல்வாக்கைப் பொறுத்ததே ஆகும். எனினும், உலக நாடுகளில் இம்முறையைப் பின்பற்றும் முறையில் ஒற்றுமையைக் காண இயலவில்லை. சில நாடுகளில், கட்டளைகள் மிகவும் மெல்மையாக, நட்பு ரீதியில் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. சில நாடுகளில், கட்டளைகள் மிகக் கடுமையான வாசகங்களோடு பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. சில சமயங்களில், எச்சரிக்கை போன்றும் அமைந்துள்ளன.

4. அறிவுறுத்தல் MORAL SUASION:

மைய வங்கி கட்டளைகள் ஏதும் பிறப்பிக்காமல் வேண்டுகோள்களை விடுத்த துத் தனது பணக் கொள்கைக்கு ஒத்துழைக்கும்படி கோருதல் அறிவுறுத்தலாகும். இது ஆணைகளின் மூலம் கட்டுப்பாடு செய்தலுக்கு நேர் எதிரிடையானதாகும். ஆனால், இம்முறை எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெறும் என்பது மைய வங்கிக்கு வணிக வங்கிகள் வழங்கும் ஒத்துழைப்பைப் பொறுத்ததேயாகும். இங்கிலாந்து, ஃபிரான்ஸ், ஸ்வீடன், ஹாலந்து போன்ற நாடுகளில் இம்முறை மிக நல்ல பயன்களை அளித்து வருகின்றது. இந்தியா, கனடா, நியூஸிலாந்து போன்ற நாடுகளிலும் இம்முறை எதிர்பார்த்த வெற்றியை அளித்துள்ளது.

ஆனால், இம்முறை அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் அதிக பலனை அளிக்கவில்லை. சட்டபூர்வமான அதிகாரம் இல்லாத கட்டளை எதுவும் நடைமுறையில் அப்படியே பின்பற்றப்படும் என்று கூறுவதற்கில்லை. மேலும், மைய வங்கியின் அறிவுரைகள் ஆலோசனைகளே தவிர கட்டளைகள் அல்ல. அவற்றை அப்படியே பின்பற்ற வேண்டிய கட்டாயமான சூழ்நிலையிலும் வணிக வங்கிகள் இல்லை. எவ்வாறாயினும், உளவியல் அடிப்படையில்

கட்டளைகளை விட அறிவுறுத்தல்கள் மேலான பலன்களை விளைவிப்பதோடு மைய வங்கிக்கும் வணிக வங்கிகளுக்கும் இடையே சுமுக உறவு நிலவ வழிவகுக்கும்.

5.கடன் பங்கீடு RATIONING OF CREDIT

கடன் பங்கீடு என்பது எந்த நோக்கத்திற்காகக் கடன் வழங்கப்படுகின்றதோ அந்த நோக்கத்தையோ அல்லது அளவையோ கட்டுப்படுத்துவதும் நெறிமுறைப் படுத்துவதுமாகும். நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பல்வேறு துறைகளும் வளர்ச்சியடைய வேண்டும். அவ்வத் துறைகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு கைவசம் உள்ள நிதி வசதியைப் பங்கீடு செய்வது அவசியமாகும். முன்னுரிமை தர வேண்டிய துறைகளுக்கு அதிக நிதியும், மற்ற துறைகளுக்கு குறைவான நிதியும் ஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலம் பணம் வீணாவதைத் தடுக்க இயலும்.

6. நேரடி நடவடிக்கை DIRECT ACTION:

நேரடி நடவடிக்கை என்பது எல்லா வகையான நடவடிக்கைகளையும் உள் அடக்கிய ஒன்றாகும். மைய வங்கி பிறப்பிக்கும் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியாத அல்லது ஆலோசனைகளை மீறி நடக்கும் வங்கிகள் மீது மைய வங்கி, தன் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டு எடுக்கும் நடவடிக்கையே நேரடி நடவடிக்கை ஆகும். இந்நடவடிக்கை பல வடிவங்களில் இருக்கும் மைய வங்கி தவறிழைக்கும் வளணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்க மறுத்தல், உண்டியல்களை மறுகழிவு செய்து தர மறுத்தல், அபராத வட்டி வசூலித்தல் முதலியவற்றை நேரடி நடவடிக்கை கள் என்று கூறலாம்..

நேரடி நடவடிக்கை முதன் முதலாக அமெரிக்காவில் பின்பற்றப்பட்டது. 1928-29 ஆம் ஆண்டுகளில், உண்டியல்களை மறுகழிவு செய்யும் வகையில் இம்முறை பின்பற்றப்பட்டது. ஹாலந்து, மேற்கு ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகளிலும் இம்முறை பின்பற்றப்படுகிறது. நமது நாட்டிலும் இம்முறை பின்பற்றப்படுகின்றது.

5. தேர்வு செய்யப்பட்ட கடன் கட்டுப்பாடு (Selective Credit Control)

விரும்பத்தகாத வழிகளாகிய பதுக்கல், ஊக வணிகம் போன்றவற்றிற்கு கடன் கொடுப்பதைக் கட்டுப்படுத்தி விரும்பத்தக்க வழிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு ரிசர்வ் வங்கி எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை தேர்வு செய்யப்பட்ட கடன் கட்டுப்பாடாகும்.

6. கடன் அங்கீகாரத் திட்டம் (Credit Authorisation Scheme):

இது கடனளவைக் கட்டுப்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அறிமுகப்படுத்தியுள்ள திட்டமாகும். இத் திட்டத்தின் படி வணிக வங்கிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் கடன் பெற வேண்டுமென்றால் ரிசர்வ் வங்கியின் முன் அனுமதியைப் பெற வேண்டும்.

7. எடுத்துக்கூறி இணங்க வைத்தல் (Moral Suasion)

கடன் கட்டுப்பாடு மற்றும் பிற விஷயங்கள் குறித்த இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கொள்கைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்களை பின்பற்றுவதற்கு வணிக வங்கிகளை இணங்க வைத்தல் எடுத்துக்கூறி இணங்க வைத்தலாகும். இது கூட்டங்கள் நடத்துதல் அல்லது சுற்றறிக்கைகள் அனுப்புதல் போன்றவற்றின் மூலம் செய்யப்படுகிறது.

8. கடன் வீதங்களை நிர்ணயித்தல் (Fixing of Lending Rates):

குறைந்த பட்ச மற்றும் அதிக பட்ச கடன் வீதங்களையும் வேறுபட்ட வட்டி வீதங்களையும் நிர்ணயிப்பதன் மூலம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கடனை கட்டுப்படுத்துகிறது.

கடனளவுக் கட்டுப்பாட்டிற்கும் கடன்தன்மை கட்டுப்பாட்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் (Difference between Quantitative and Qualitative Credit Control)

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகளை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை, கடனளவுக் கட்டுப்பாட்டு முறைகள்

மற்றும் கடன்தன்மை கட்டுப்பாட்டு முறைகளாகும். இக்கட்டுப்பாட்டு முறைகள் இரண்டிற்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் பின்வருமாறு:

கடனளவுக் கட்டுப்பாடு	கடன் தன்மைக்கட்டுப்பாடு
1. இக்கட்டுப்பாடு மறைமுகமானதாகும்.	இக்கட்டுப்பாடு நேரடியான கட்டுப்பாடாகும்.
2. இதன் நோக்கம் மொத்தக் கடன் அளவையும் கடன் உருவாக்கத்திற்காகும் செலவுகளையும் கட்டுப்படுத்துவதாகும்.	இதன் நோக்கம் கடனின் பயன் மற்றும் போக்கைக் கட்டுப்படுத்துவதாகும்.
3. பயனற்ற காரியங்களுக்கு கடன்வழங்கப்படுவதை இது கட்டுப்படுத்துவதில்லை.	சமுதாயத்திற்கு உகந்த மற்றும் பொருளாதாரப் பயன்பாடுள்ள காரியங்களுக்கு வழங்குவதை உறுதி செய்வதே இதன் குறிக்கோளாகும். கடன்
4. இக்கட்டுப்பாட்டில் வங்கி வீதம், வெளிச்சந்தைச் செயல்பாடுகள் மற்றும் மாறும் காப்பு வீதம் ஆகியவை அடங்கும்.	இக்கட்டுப் பாட்டில், கடன் பங்கீடு, நேரடி நடவடிக்கை, நுகர்வோர் கடன்களை நெறி முறைப்படுத்துதல், எடுத்துக்கூறி இணங்க வைத்தல், மக்களி டையே விளம்பரப்படுத்துதல் ஆகியவை அடங்கும்.

கருவூலச் சீட்டுகள் (Treasury Bills):

மத்திய அரசிற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கருவூலச் சீட்டுகளை விற்பனை செய்து வருகிறது. இச்சீட்டுகள் அவ்வப்போது

அறிவிக்கப்படும் வீதத்தில் விற்கப்படுகின்றன. இச்சீட்டுகள் 91 நாட்களுக்கு நடப்பிலிருக்கும். இச்சீட்டுக்களின் விற்பனை மத்திய அரசிற்கு குறுகிய கால நிதி உதவி அளிப்பதோடு பணச்சந்தையில் உபரியாக இருக்கும் ரொக்கத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளவும். உதவுகிறது.

தேசிய கடன் குழு (National Credit Council -NCC):

இக்குழு 1968 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் முக்கியப்பணி பல்வேறு பொருளாதாரப் பிரிவுகளிடையே கடன் வசதிகளை எவ்வாறு பகிர்ந்தளிக்க வேண்டுமென்று மைய அரசிற்கும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கும் அறிவுரை வழங்குதலாகும்.

விவசாய நிதி உதவியில் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பங்கு (Role of RBI in Agricultural Finance) விவசாயக் கடன்களுக்கென விவசாயக் கடன் துறை எனும் தனித்துறை ரிசர்வ் வங்கியில் உள்ளது. இத்துறையின் பணிகள் பின்வருமாறு.

1. விவசாயக் கடன்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்து அரசிற்கும் வங்கிகளுக்கும் அறிவுரை வழங்குதல்.
2. விவசாயக் கடன் குறித்த வங்கியின் நடவடிக்கைகளையும் மாநில கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் வணிக வங்கிகளுடனான தொடர்புகளையும் ஒருங்கிணைத்தல்,

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி விவசாயிகளுக்கு நேரடியாக நிதி உதவி புரிவதில்லை. ஆனால் இவ்வுதவிகளைக் கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலம் செய்து வருகிறது. இதற்கென இது மாநில கூட்டுறவு வங்கிகளுடன் நேரடி தொடர்பு கொண்டுள்ளது. விவசாயத்திற்காக ரிசர்வ் வங்கி அளிக்கும் கடன் வசதிகள் மூன்று வகைப்படலாம். அவை குறுகிய, நடுத்தர மற்றும் நீண்டகால கடன்களாகும்.

1.குறுகிய காலக்கடன் (Short term credit):

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மாநில கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலம் கீழ்க்காணும் வழிகளில் பருவ கால விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கும் பயிர்களை விற்பனை செய்வதற்கும் குறுகியகால கடன்வசதி அளிக்கிறது:

i) சலுகை வீதத்தில் நிதி உதவி

ii) இந்தியாவிற்குள் எழுதப்பட்டு செலுத்தப்படக்கூடிய உண்டியல்கள் அல்லது கடனுறுதிச் சீட்டுகளை வாங்குதல் அல்லது மறு தள்ளுபடி செய்தல்.

2.நடுத்தர காலக்கடன் (Medium term credit):

இந்திய ரிசர்வ் வங்கிச் சட்டம் மாநில கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு ரிசர்வ் வங்கி நடுத்தர காலக்கடன் வழங்குவதை தற்போது அனுமதித்துள்ளது. இக்கடன்கள் 15 மாதங்களிலிருந்து 5 ஆண்டுகள் வரையிலான காலத்திற்கு வழங்கப்படலாம். மேலும் இக்கடன்கள் விவசாயத்திற்காக அல்லது விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட பிற நடவடிக்கைகளுக்காக வழங்கப்படலாம். நடுத்தர காலக் கடன்கள் தேசிய விவசாயக்கடன் (நீண்ட காலச் செயல்பாடுகள் நிதியிலிருந்தும் தேசிய விவசாயக் கடன் (நிலைப்படுத்துதல்) நிதியிலிருந்தும் வழங்கப்படுகின்றன.

உற்பத்திக் காரியங்களுக்காக நடுத்தர காலக் கடன்கள் வழங்கப்படுவதை அதிகப்படுத்துவதற்கு ரிசர்வ் வங்கி மையக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு ஒரு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இவ்வாணையின்படி இவ்வங்கிகள் தங்களுடைய ஓராண்டிற்கான நடுத்தரகாலக் கடன்களில் குறைந்த பட்சம் 40 சதவீதத்தை கீழ்க்காணும் காரியங்களுக்காக வழங்க வேண்டும்.

i) கிணறு வெட்டுதல் மற்றும் பிற சிறிய நீர்ப்பாசனப் பணிகள்.

ii) கிணறுகளைப்பழுதுபார்த்தல் மற்றும் பிற நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்.

iii) நீரிறைக்கும் இயந்திரங்கள் போன்ற இயந்திரங்களை வாங்குதல்.

iv) விவசாயக் கருவிகளை வாங்குதல்

3. நீண்ட காலக்கடன் (Long term credit):

ரிசர்வ் வங்கி, பொதுவாக பன்னிரெண்டு ஆண்டுகாலத்திற்கு கீழ்க்காணும் வழிகளில் நீண்ட காலக்கடன் வழங்குகிறது.

- 1) நில வள வங்கிகளின் கடனீட்டுப் பத்திரங்களுக்கு பணம் செலுத்துதல்.
- 2) கூட்டுறவு கடன் நிறுவனங்களுக்கு பங்கு மூலதனம் செலுத்த ஏதுவாக மாநில அரசுகளுக்கு கடன் வழங்குதல்.
- 3) விவசாய மறுநிதிக் கழகத்திற்கு கடன் வழங்குதல்.

இருப்பினும், இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் விவசாய நிதி உதவி சம்மந்தப்பட்ட பணிகள் விவசாய மற்றும் கிராம வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கிக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன. இவ்வங்கி 1982 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இவ்வங்கி விவசாய மறுநிதி மற்றும் வளர்ச்சிக் கழகத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு விட்டது. ஆனால் தற்போதும் விவசாய மற்றும் கிராம வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கியின் மூலம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி விவசாய நிதி உதவியில் பெரும்பங்கு ஆற்றி வருகிறது.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியும் தொழில்துறை நிதியும் (Reserve Bank of India and Industrial Finance):

தொழில்துறை நிதிவசதியில் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி முக்கியமான பங்கு ஆற்றுகிறது. கடந்த காலத்தில், தொழில் துறையின் நீண்ட காலக்கடன் தேவையை அளிப்பதற்கு இந்தியாவில் தனிப்பட்ட நிறுவனம் எதுவும் இருக்கவில்லை. எனவே, தொழில்துறைக்கு நீண்ட கால நிதிவசதி அளிப்பதற்கான நிதி நிறுவனங்களை இந்தியாவில் தோற்றுவிப்பதற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. இந்த வகையில், கீழ்க்காணும் நிதி நிறுவனங்களை தோற்றுவிப்பதில் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பெரும்பங்கு வகித்துள்ளது. 1.

1. தொழில் நிதிக் கழகம் (Industrial Finance Corporation):

பெருந்தொழில் நிறுவனங்களுக்குத் தேவையான நடுத்தர மற்றும் நீண்ட கால நிதிவசதியை அளிப்பதற்கு இந்திய தொழில் நிதிக் கழகம் 1948ஆம் ஆண்டு ஒரு பொதுத்துறை நிதி நிறுவனமாக தொடங்கப்பட்டது. இக்கழகத்தை தோற்றுவித்ததிலும், இதன் செயல்பாட்டிலும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பங்கு கீழே விவாதிக்கப் பட்டுள்ளது:

1) இக்கழகத்தின் வெளியிடப்பட்ட மூலதனத்தில் ஏறத்தாழ 50 சதவீதத்தை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி செலுத்தி உள்ளது. இருப்பினும், பின்னர் இப்பங்குகள் இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கிக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன.

2) இக்கழகம் வெளியிட்ட கடனீட்டுப் பத்திரங்களுக்கும் ரிசர்வ் வங்கி தொகை செலுத்தி உள்ளது.

3) இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சட்டத்தின் கீழ், இக்கழகத்திற்கு கீழ்க்காணும் நிதியுதவிகளை அளிக்க ரிசர்வ் வங்கி அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது.

a) மைய அல்லது மாநில அரசுப் பத்திரங்களின் பேரில் 90 நாட்களுக்கு மிகாத நிலையான காலத்திற்குள் அல்லது கேட்கப்படும் பொழுது திருப்பிச் செலுத்தக்கூடிய கடன்களை வழங்குதல்.

b) 18 மாதங்களுக்கு மிகாத நிலையான காலத்திற்கு மத்திய அரசின் ஏதேனும் முதிர்ச்சிக் காலம் உடைய பத்திரத்தின் பேரில் கடன் வழங்குதல்.

c) 18 மாதங்களுக்குள் முதிர்வடையக் கூடிய தொழிலநிதிக் கழகம் வெளியிட்ட கடனீட்டுப் பத்திரங்களின்பேரில் கடன் வழங்குதல்.

மாநில நிதிக் கழகங்கள் (State Financial Corporations):

மாநில நிதிக் கழகங்கள் சட்டம் 1951 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் நடுத்தர மற்றும் சிறு தொழில்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்க, மாநில அரசுகளுக்கு தங்கள் மாநிலங்களிலேயே நிதிக் கழகங்களைத் தொடங்க

அதிகாரமளிக்கிறது. மாநில நிதிக் கழகங்களின் வளர்ச்சியில் ரிசர்வ் வங்கியின் பங்குப்பணி பின்வருமாறு:

- i) இது மாநில நிதிக் கழகங்களின் பங்கு மூலதனத்திற்கு பணம் செலுத்தியுள்ளது.
- ii) இது கடன்களின் மூலம் இக்கழகங்களுக்கு நிதிவசதி அளிக்கிறது.
- iii) ரிசர்வ் பாங்க் ஆப் இந்தியா சட்டத்தின்கீழ் இதற்கு மாநில நிதிக் கழகத்தின் கையெழுத்துள்ள உண்டியல்களை வாங்கவும் விற்கவும் தள்ளுபடிக்கு ஏற்கவும் அதிகாரமுண்டு.
- iv) இது மாநில நிதிக் கழகங்களின் கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் குறித்து விவாதிக்க பல மாநாடுகளுக்கு ஆதரவளித்து வருகிறது.
- v) இது மாநில நிதிக் கழகங்கள் தங்களுக்குள் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட உதவுகிறது.
- vi) இது மாநில நிதிக் கழகங்களின் நிர்வாகத்தில் திறம்பட பங்கேற்கிறது.

3. இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (Industrial Development Bank of India - IDBI):

இவ்வங்கி 1964 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு முழுவதும் சொந்தமான துணை வங்கியாக தொடங்கப் பட்டது. ஆனால் 1976 ஆம் ஆண்டில் இதற்கு தனித்து இயங்கும் அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. தற்போது, இது தொழில் நிதிக் கழகங்களின் தலைமை நிறுவனமாக செயல்பட்டு வருகிறது. இதன் முக்கிய நோக்கம் தொழில்களுக்கு நிதிவசதியளித்தல், அவைகளை தோற்றுவித்தல் அல்லது வளர்த்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள நிதி நிறுவனங்களை ஒருங்கிணைத்து அவற்றின் செயல்பாட்டிற்கு உதவுவதோடு தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கு அடிகோலுதலுமாகும்.

இவ்வங்கிக்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கீழ்க்காணும் வழிகளில் ஆதரவளிக்கிறது:

1) இது இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி வெளியிட்டுள்ள கடனீட்டுப் பத்திரங்களை, தன்னுடைய தேசிய தொழில் கடன் நிதியைப் பயன்படுத்தி, வாங்குகிறது.

i) இது மற்ற நிதி நிறுவனங்களின் பங்குகளை, கடனீட்டுப் பத்திரங்களை இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி வாங்குவதற்கும் அதனுடைய பிற நடவடிக்கைகளுக்கும் கடன் வழங்குகிறது.

iii) இது கீழ்க்காணும் பத்திரங்களின் பேரில் தொழில் வளர்ச்சி வங்கிக்குக் கடன் அளிக்கிறது.

a) 90 நாட்களுக்கு மிகாத காலத்திற்கான பொறுப்பாட்சிப் பத்திரங்கள்.

b) நம்பகமான வியாபார நடவடிக்கைகள் மூலம் வந்த உண்டியல்கள்,

4. யூனிட் டிரஸ்ட் ஆப் இந்தியா (Unit Trust of India):

இது 1964ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொதுத்துறை நிதி நிறுவனமாகும். இதன் நோக்கம் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட தொழில் மற்றும் கம்பெனி பத்திரங்களில் முதலீடு செய்தலாகும். இதன் வளர்ச்சி மற்றும் செயல்பாட்டில் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பங்கு பற்றி கீழே சுருக்கமாகக் காணலாம்.

i) ரிசர்வ் வங்கி யூனிட் டிரஸ்டின் ஆரம்ப மூலதனத்திற்கு ரூ.2.5 கோடி கொடுத்துள்ளது.

ii) கீழ்க்காணும் கடன்களை யூனிட் டிரஸ்ட்டிற்கு வழங்க இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

a) 90 நாட்களுக்கு மிகாத பொறுப்பாட்சிப் பத்திரங்களின் பேரில் கடன்.

b) 18 மாதங்கள் வரையிலான மத்திய அரசின் உத்தரவாதம் மற்றும் அனுமதியுடனும் தன்னுடைய சொந்த உத்தரவாதத்தின் பேரிலும் கடன்.

c) யூனிட் டிரஸ்டின் பிற சொத்துக்களின் பேரில் ரிசர்வ் வங்கி குறிப்பிடும் நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு கடன்.

III) ரிசர்வ் வங்கி யூனிட் டிரஸ்ட்டின் பொறுப்பாட்சிக் குழுவில் அங்கம் வகிப்பதன் மூலம் அதன் நிர்வாகத்தில் பங்கு வகிக்கிறது.

IV) ரிசர்வ் வங்கி பொதுமக்கள் நலன் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கை விஷயங்களில் யூனிட் டிரஸ்ட்டிற்கு வழி காட்டுகிறது.

5. இந்திய தொழில் கடன் மற்றும் முதலீட்டுக் கழகம் (Industrial Credit and Investment Corporation of India)

இது 1955 ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்ட தனியார் துறை நிதி நிறுவனமாகும். இதன் நோக்கம் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வித்திடுதலாகும். இதுவும் ரிசர்வ் வங்கியிடம் இருந்து கடன் பெறும் தகுதி பெற்றுள்ளது.

6. வைப்புத் தொகைக் காப்பீடு மற்றும் கடன் உத்தரவாதக் கழகம் (Deposit Insurance and Credit Guarantee Corporation)

இது 1978 ஆம் ஆண்டு இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் துணை நிறுவனமாக தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதன் நோக்கங்களில் ஒன்று வங்கிகளுக்கும் பிற நிதி நிறுவனங்களுக்கும் அவற்றின் சிறு தொழில் கடன்களுக்கு கடன் உத்தரவாதம் அளிப்பதாகும்.

தொழில் நிதி நிறுவனங்களைத் தோற்றுவிப்பதில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டதுடன் தொழில் நிதிக்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பிற பங்குப் பணிகள் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

1. கடன் உத்தரவாதத் திட்டம் (Credit Guarantee Scheme)

இந்திய அரசாங்கம் 1960 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் அறிமுகப்படுத்திய கடன் உத்தரவாதத் திட்டத்தை நிர்வகிக்கும் பணி இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் சிறு தொழில்களுக்கு வங்கிகளும் பிற

கடன் நிறுவனங்களும் கொடுத்துள்ள கடன்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்க உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

2. தொழில் நிதித்துறை (Industrial Finance Department):

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியில் இயக்கம், பரிசோதனை, திட்டமிடுதல் மற்றும் உத்தரவாதம் ஆகிய நான்கு பிரிவுகளைக் கொண்ட தனி தொழில் நிதித் துறை ஒன்று உள்ளது. இத்துறையின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

i) தொழில்களுக்கு நிதிவசதி பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணுதல். அளிப்பதில் உள்ள

ii) தொழில் நிதியில் ஈடுபட்டுள்ள மத்திய, மாநில அரசுகள் மற்றும் பிற நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகளுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளுதல்,

iii) சிறு தொழில்களுக்கான கடன் உத்தரவாதத் திட்டத்தை நிர்வகித்தல்,

மேற்காண்பவற்றிலிருந்து இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தொழில் கடனுக்கான நிறுவனங்களை தோற்றுவிப்பதில் காரண கர்த்தாவாக விளங்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் அவை தொழில் நிதித் துறையில் திறம்பட செயல்படுவதற்கான வழிகாட்டுதல்களையும் தேவையான நிதியுதவியையும் அளித்து வருகிறது. என்பது தெளிவாகிறது.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியும் உண்டியல் சந்தை திட்டமும் (Reserve Bank of India and the Bill Market Scheme)

ஒரு நன்கு வளர்ந்த உண்டியல் சந்தை இருந்தால்தான் வணிக வங்கிகள் மற்றும் மைய வங்கியின் செயல்பாடுகள் நன்றாக இருக்கும். உண்டியல் சந்தை என்றால், பொதுவாக, மூன்று மாத காலக் கெடுவுடைய குறுகிய கால உண்டியல்களைக் கையாளும் சந்தையாகும். இச்சந்தையில் மாற்றுச் சீட்டுகள் அல்லது வியாபார உண்டியல்கள். நிதி உண்டியல்கள் அல்லது பிராமிசரி நோட்டுகள் மற்றும் கருவூல மாற்றுச் சீட்டுகள் ஆகிய மூன்று வகையான உண்டியல்கள் கையாளப் படுகின்றன. இவை எளிதில்

பணமாகக் கூடியவை ஆகையால் வணிக வங்கிகளுக்கு முதலீடு செய்ய நல்ல வழியாகும். நன்கு வளர்ந்த உண்டியல் சந்தை கடனளவை நெறிமுறைப்படுத்த மைய வங்கிக்கு பயன்படுவதாகும்.

வங்கியியல் ஒழுங்காற்றுச் சட்டம், 1949ன் கீழ் அதிகாரங்கள்(Powers under the Banking Regulation Act, 1949)

வணிக வங்கிகளின் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிப்பதற்கும் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் உரிய ஏராளமான அதிகாரங்களை வங்கியியல் ஒழுங்காற்றுச் சட்டம், 1949 இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு வழங்கியுள்ளது. ரிசர்வ் வங்கியின் இவ்வதிகாரங்கள் பின்வருமாறு:

1.வங்கிகளுக்கு உரிமம் வழங்குதல் (Licensing of Banks):

ஒவ்வொரு வணிக வங்கியும் இந்தியாவில் வங்கித் தொழில் புரிவதற்கு ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து உரிமம் பெற வேண்டும். இவ்வரிமம் பெறுவதற்கு இவ்வங்கிகள் சில நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். வணிக வங்கிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட உரிமத்தை ரத்து செய்வதற்கும் ரிசர்வ் வங்கிக்கு அதிகாரம் உண்டு.

2.கிளைகளை திறப்பதற்கான அனுமதி (Permission for Opening Branches):

வணிக வங்கிகள் கிளைகளைத் திறப்பதற்கும் இடமாற்றம் செய்வதற்கும் ரிசர்வ் வங்கியின் முன் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். வங்கிகளின் கிளை விரிவாக்கத்தை ரிசர்வ் வங்கி தன்னுடைய கிளை உரிமக் கொள்கையின் மூலம் கட்டுப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், புதிதாக தொடங்கப்பட இருக்கும் வங்கிகள் கிளைகளை திறப்பதற்கு இம்முன்னனுமதி பெறத் தேவையில்லை.

3. வங்கிகளை ஆய்வு செய்தல் (Inspection of Banks)

வங்கிகளின் செயல்பாடுகள், வைப்புத் தொகை கொடுத்தவர்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, முறையாக நிர்வகிக்கப் படுகின்றனவா என்பதைக் கண்டறிய ரிசர்வ் வங்கி வங்கிகளை ஆய்வு செய்யலாம்.

4. வழிகாட்டுதல்கள் வழங்குவதற்கான அதிகாரம் (Power to Issue Directions):

வணிக வங்கிகள் தொழில் நடத்துவது சம்மந்தப்பட்ட வழிகாட்டுதல்களை தேவைப்படும் பொழுது வழங்கும் அதிகாரம் ரிசர்வ் வங்கிக்கு உண்டு.

5.நிர்வாகத்தின் மீது கட்டுப்பாடு (Control over Management):

தனியார் துறை வங்கிகளைப் பொருத்தவரை. அவற்றின் தலைவர் மற்றும் முதன்மை அதிகாரிகளின் நியமனம், மறுநியமனம், வேலை நீக்கம் மற்றும் அவர்களின் ஊதியம் ஆகியவை ரிசர்வ் வங்கியால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். பொதுத்துறை வங்கிகளை பொருத்தவரை அவற்றின் இயக்குநரவையை அமைப்பதற்கு முன்னால் ரிசர்வ் வங்கியுடன் அரசு கலந்தோலோசிக்க வேண்டும்.

6.முதலீடுகள் மற்றும் கடன்களின் மீதான கட்டுப்பாடு (Control over Investments and Advances):

வணிக வங்கிகள் செய்யும் முதலீடுகள் மற்றும் வழங்கும் கடன்களின் மீது தீவிர கட்டுப்பாடு மற்றும் கண்காணிப்பை செலுத்தி வருகிறது. இது வங்கிகள் பின்பற்றும் கடன் கொள்கையைக் கட்டுப் படுத்துவதோடு கீழ்க்காணும் விஷயங்கள் குறித்து வழிகாட்டுதல் களையும் தரலாம்:

i) எக்காரியங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கலாம்.

ii) ஈட்டுறுதிக் கடன்களுக்கான பாதுகாப்புத் தொகை.

iii) ஒரு கம்பெனி, கூட்டு நிறுவனம் அல்லது தனிநபருக்கு வங்கி கொடுக்கக்கூடிய அதிகபட்ச கடன் தொகை.

iv) உத்தரவாதம் கொடுப்பதற்கான அதிகபட்சத் தொகை.

v) கடன்களுக்கான வட்டிவீதம் மற்றும் பிற நிபந்தனைகள்,

7. தகவல்களைக் சேகரித்தல் (Collection of Information):

வணிக வங்கிகளின் தொழில் குறித்த தகவல்களைத் தருமாறு கேட்டு, பெறுவதற்கும் அவற்றை கூர்ந்தாய்வு செய்வதற்கும் ரிசர்வ் வங்கிக்கு அதிகாரம் உண்டு.

8. ஒன்றிணைப்பு மற்றும் கலைப்பின் போது அதிகாரம் (Powers in case of Amalgamation and Liquidation)

வங்கிகளின் ஒன்றிணைப்பைப் பரிசீலித்து இசைவளிப்பதற்கான அதிகாரம் ரிசர்வ் வங்கிக்கு உண்டு. மேலும், வங்கிக் கம்பெனிகளின் கலைப்பிற்கு பரிந்துரை செய்வதற்கும் அவற்றின் கலைப்பின் போது மேற்பார்வை செய்வதற்கும் இதற்கு அதிகாரம் உண்டு. ஒன்றிணைப்பு அல்லது கலைப்புத் திட்டத்திற்கு ஏதுவாக கடன்களை காலந்தாழ்த்திச் செலுத்துவதற்கான உத்தரவு பெற ரிசர்வ் வங்கிக்கு மத்திய அரசிடம் விண்ணப்பிக்கும் அதிகாரமும் உண்டு.

9. வங்கிகளுக்கு ஆலோசனை வழங்கும் அதிகாரம் (Power to Advise Banks):

ஒரு குறிப்பிட்ட நடவடிக்கை அல்லது நடவடிக்கை வகையில் இறங்குவதற்கு எதிராக ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கிக்கு அல்லது அனைத்து வங்கிகளுக்கும் பொதுவாக ரிசர்வ் வங்கி எச்சரிக்கை கொடுக்கலாம் அல்லது தடை செய்யலாம் அல்லது பொதுவான ஆலோசனை வழங்கலாம்.

10. மத்திய அரசிற்கு ஆலோசனை வழங்கும் அதிகாரம் (Power to give Advice to the Central Government)

மத்திய அரசிற்கு தற்போதுள்ள சட்டத்தில் திருத்தங்கள் கொண்டு வருவதற்கு அல்லது அதன்கீழ் அவ்வப்போது விதிமுறைகளை உருவாக்குவதற்கு ஆலோசனை வழங்கும் அதிகாரம் ரிசர்வ் வங்கிக்கு உண்டு.

11. பிற அதிகாரங்கள் (Other Powers) வங்கியியல் ஒழுங்காற்றுச் சட்டத்தின் கீழ் ரிசர்வ் வங்கிக்கு உள்ள பிற அதிகாரங்கள் பின்வருமாறு:

(1) இது வங்கிக் கம்பெனியை அதன் நடவடிக்கைகள் குறித்து விவாதிக்க இயக்குநரவைக் கூட்டத்தைக் கூட்டுமாறு கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

(ii) இது அவ்வங்கியின் நடவடிக்கைகள் குறித்து அதன் அதிகாரி ஒருவரை ரிசர்வ் வங்கி அதிகாரியுடன் விவாதிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

(ii1) இது கீழ்க்காண்பவற்றிற்காக தன்னுடைய ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அதிகாரிகளை வங்கிகளுக்கு அனுப்பலாம்.

(அ) இயக்குநரவைக் கூட்டத்தின் செயல்முறைகளை கவனிக்க.

(ஆ) வங்கியின் நடவடிக்கைகள் எவ்விதத்தில் நடத்தப்படு கின்றன என்பதை கவனிக்க.

இவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட அதிகாரிகள் சமர்ப்பிக்கும் அறிக்கையின் அடிப்படையில் ரிசர்வ் வங்கி பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம்